

Ontvouwde Openbaring vijfde hoofdstuk

eerste deel, band 2

1. En ik zag in de rechter van Degene Die op de troon zat, een boek geschreven van binnen en van achteren, verzegeld met zeven zegels.
2. En ik zag een sterke engel, verkondigende met een grote stem: Wie is waardig het boek te openen en zijn zegels los te maken.
3. En niemand kon in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, het boek openen, noch het inzien.
4. En ik weende zeer dat niemand waardig gevonden was om het boek te openen en te lezen, noch het in te zien.
5. En een van de ouderen zei tot mij: Ween niet; zie, overwonnen heeft de Leeuw Die is vanuit de stam van Juda, de Wortel Davids, om het boek te openen en zijn zeven zegels los te maken.
6. En ik zag en zie, in het midden van de troon en van de vier levende wezens en in het midden van de ouderen, een Lam staande, evenals gedood, hebbende zeven hoornen en zeven ogen, die zijn de zeven Geesten Gods, uitgezonden tot de gehele aarde.
7. En Het kwam en nam het boek vanuit de rechter van Degene Die op de troon zat.
8. En toen Het het boek had aangenomen, vielen de vier levende wezens en de vierentwintig ouderen neer voor het Lam, hebbende eenieder citers en gouden fiolen vol reukwerken, die gebeden zijn van de heiligen.
9. En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Waardig zijt Gij om het boek aan te nemen en zijn zegels te openen, omdat Gij gedood zijt en ons voor God hebt verlost in Uw bloed, vanuit alle stam en tong en volk en natie.
10. En Gij hebt ons voor onze God gemaakt koningen en priesters en wij zullen regeren op de aarde.
11. En ik zag en ik hoorde een stem van vele engelen rondom de troon en de levende wezens en de ouderen en hun getal was tienduizenden van tienduizenden en duizenden van duizenden.
12. Zeggende met een grote stem: Waardig is het gedode Lam om te ontvangen de mogendheid en de rijkdommen en de wijsheid en de eer en de heerlijkheid en de zegen.
13. En al het geschapene dat is in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee de dingen die zijn en alle dingen die daarin zijn, hoorde ik zeggen: Hem Die op de troon zit en het Lam, zij de zegen en de eer en de heerlijkheid en de sterkte tot in de eeuwen der eeuwen.
14. En de vier levende wezens zeiden: Amen; en de vierentwintig ouderen vielen neer en zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen.

ONTVOUWING

296. vers 1. En ik zag in de rechter van Degene Die op de troon zat, een boek geschreven van binnen en van achteren, verzegeld met zeven zegels.

En ik zag in de rechter van Degene Die op de troon zat, betekent de Heer ten aanzien van de almacht en ten aanzien van de alwetendheid; een boek geschreven van binnen en van achteren, betekent de staat van het leven van allen in de hemel en op aarde, in het algemeen en in het bijzonder; verzegeld met zeven zegels, betekent geheel en al verborgen.

297. En ik zag in de rechter van Degene Die op de troon zat; dat dit betekent de Heer ten aanzien van de almacht en ten aanzien van de alwetendheid, staat vast uit de betekenis van de rechter, wanneer het de Heer betreft, dus de almacht en de alwetendheid, waarover hierna; en

uit de betekenis van Hem Die op de troon zat, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede in de hemel.

De troon immers betekent in het algemeen de hemel en in het bijzonder de geestelijke hemel en abstract genomen het Goddelijk Ware, voortgaande van waaruit de hemel is en waardoor het gericht is, zie nr. 253.

Dat de Heer wordt verstaan onder Hem Die op de troon zat en eveneens onder het Lam dat van Hem Die op de troon zat, het boek aannam, is omdat onder Hem Die op de troon zat, de Heer wordt verstaan ten aanzien van het Goddelijk Goede en onder het Lam de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware; het zijn immers twee dingen die voortgaan vanuit de Heer als de Zon van de hemel, namelijk het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware: het Goddelijk Goede uit de Heer wordt genoemd de Vader in de hemelen en Dit wordt hier verstaan onder Hem Die op de troon zat en het Goddelijk Ware uit de Heer wordt genoemd de Zoon des mensen, hier echter het Lam en omdat het Goddelijk Goede niemand oordeelt, maar het Goddelijk Ware, wordt daarom hier gezegd dat het Lam het boek aannam van Hem Die op de troon zat.

Dat het Goddelijk Goede niemand oordeelt, maar het Goddelijk Ware, wordt verstaan onder de woorden van de Heer, bij Johannes: ‘Niet oordeelt de Vader wie ook, maar al het oordeel heeft Hij de Zoon gegeven, omdat Hij de Zoon des mensen is’, (Johannes 5:22,27).

Onder de Vader wordt de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Goede en onder de Zoon des mensen de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware; dat het Goddelijk Goede niet wie ook oordeelt, is omdat Dit niemand uitvorst; maar het Goddelijk Ware oordeelt; dit immers vorst eenieder uit.

Niettemin moet men weten, dat de Heer Zelf ook niet iemand oordeelt vanuit het Goddelijk Ware dat uit Hem voortgaat; dit immers is zo verenigd met het Goddelijk Goede, dat zij één zijn, maar dat de mens-geest zichzelf oordeelt; het is immers het Goddelijk Ware door hemzelf opgenomen dat hem oordeelt en omdat dit verschijnt alsof de Heer oordeelt, wordt daarom in het Woord gezegd dat allen worden geoordeeld door de Heer; dit leert de Heer eveneens bij Johannes: ‘Jezus zei: Indien iemand Mijn woorden gehoord en toch niet geloofd zal hebben, Ik oordeel hem niet; niet immers ben Ik gekomen opdat Ik de wereld oordele, maar opdat Ik de wereld zalige.

Wie Mij versmaadt en Mijn woorden niet aanneemt, die heeft die hem oordeelt; het woord dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordelen ten uitersten dage’, (Johannes 12:47,48).

Met het gericht immers vindt het volgende plaats: de Heer is bij allen tegenwoordig en vanuit de Goddelijke Liefde wil Hij allen zaligen en eveneens keert Hij en leidt Hij allen naar Zich toe; zij die in het goede zijn en daaruit in waarheden, volgen, want zij voegen zich toe; maar zij die in het boze zijn en daaruit in valsheden, volgen niet, maar keren zich achterwaarts van de Heer af en zich achterwaarts van de Heer afkeren, is zich afkeren van de hemel naar de hel. Elke mens-geest is of zijn goede en daaruit het ware of hij is zijn boze en daaruit het valse; wie het goede en daaruit het ware is, die laat zich toeleiden tot de Heer, maar wie het boze en daaruit het valse is, die laat zich niet toeleiden; deze verzet zich met alle kracht en streven; hij wil immers naar zijn eigen liefde toe; daarnaar hijgt hij en deze bezielt hij en daarom begeert hij naar hen die in een eendere liefde van het boze zijn, daaruit kan vaststaan, dat niet de Heer iemand oordeelt, maar dat het opgenomen Goddelijk Ware diegenen oordeelt tot de hemel die het Goddelijk Ware met het hart hebben opgenomen, dat wil zeggen, met de liefde en tot de hel hen die niet het Goddelijk Ware met het hart hebben opgenomen en die het hebben ontkend.

Hieruit kan vaststaan, hoe het moet worden verstaan dat de Heer heeft gezegd dat de Zoon alle oordeel heeft, omdat Hij de Zoon des mensen is en elders dat Hij niet is gekomen om de wereld te oordelen, maar om de wereld te zaligen en dat het woord dat Hij gesproken heeft, hem zal oordelen.

Maar deze dingen zijn zodanig dat die niet vallen in het eigen inzicht van de mens; die behoren immers tot de verborgenheden van de wijsheid van de engelen; niettemin kan men iets daarvan toegelicht zien in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 545 tot 551.

Daar wordt gehandeld hierover, dat de Heer niemand in de hel werpt, maar dat de geest dit zichzelf aandoet.

Dat het de Heer is, Die wordt verstaan onder Hem Die op de troon zat en niet een ander die zij van Hem onderscheiden en God de Vader noemen, kan voor eenieder hieruit vaststaan, dat er niet een ander Goddelijke is geweest dat de Heer Vader heeft genoemd, dan Zijn Goddelijke. Dit immers heeft het Menselijke aangenomen en daarom is Dit Zijn Vader geweest en dat Dit: Oneindig, Eeuwig, Ongeschapen, Almachtig, God en Heer is en in het geheel niets verschillend van het Goddelijke Zelf, dat zij van Hem onderscheiden en Vader noemen, kan vaststaan uit het aanvaarde geloof dat het Athanasiaanse wordt genoemd, waar ook wordt gezegd, dat niemand van hen is de Grootste en de Kleinste en niemand van hen de Eerste en de Laatste, maar dat zij volstrekt evangelijk zijn en dat dus de een als de ander is: Oneindig, Eeuwig, Ongeschapen, Almachtig, God en Heer en toch niet drie Oneindigen, maar Eén; niet drie Eeuwigen, maar Eén, niet drie Ongeschapenen, maar Eén, niet drie Almachtigen, maar Eén; niet drie Goden en Heren, maar Eén.

Dit is gezegd, opdat men zal weten dat niet twee onderscheidenen worden verstaan onder Hem Die op de troon zat en het Lam en in wat volgt onder God en het Lam, maar dat onder het ene wordt verstaan het Goddelijk Goede en onder het andere het Goddelijk Ware in de hemel, het ene en het andere voortgaande uit de Heer.

Dat de Heer wordt verstaan onder Hem Die op de troon zat, staat ook vast uit de afzonderlijke dingen in het vorige hoofdstuk 4, waar gehandeld wordt over de troon en over Hem Die daarop zat, zie de ontvouwing hiervan in de nrs. 258 tot 295, en bovendien bij Mattheüs:

‘Wanneer de Zoon des mensen zal gekomen zijn in Zijn heerlijkheid en alle heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid’, (Mattheüs 25:31; 19:28,29; en verder bij Ezechiël: ‘Boven het uitspansel dat was boven het hoofd van de cherubim, was als het ware het aanzien van een saffiersteen, de gelijkenis van een troon en op de gelijkenis van de troon de gelijkenis als het aanzien van een Mens daarop zittende’, (Ezechiël 1:26; 10:1); en bij Jesaja: ‘Ik zag de Heer zittende op een hoge en verheven troon en Zijn franjes vervulden de tempel’, (Jesaja 6:1).

Omdat met de troon de hemel wordt aangeduid en met Hem Die daarop zat, de Heer ten aanzien van Zijn Goddelijke in de hemel, is daarom eerder in hoofdstuk 3 gezegd: ‘Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon’, vers 21, waarmee wordt aangeduid dat hij zal zijn in de hemel waar de Heer is, zie ook nr. 253 en daarom wordt er verder in dit hoofdstuk gezegd: ‘Ik zag en zie, in het midden van de troon een ‘Lam staande’, vers 6; en in hoofdstuk 22: ‘Hij toonde mij een rivier van levend water, uitgaande van de troon van God en van het Lam’, vers 1.

Onder de troon van God en van het Lam wordt verstaan de hemel en de Heer daar ten aanzien van het Goddelijk Goede en ten aanzien van het Goddelijk Ware; God daar is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede en het Lam ten aanzien van het Goddelijk Ware.

Hier wordt een onderscheid gemaakt tussen het ene en het andere, omdat er zijn die meer het ene dan het andere opnemen; degenen die het Goddelijk Ware opnemen in het goede, worden gezaligd, diegenen echter die het Goddelijk Ware, dus het Woord, opnemen niet in het goede, worden niet gezaligd, aangezien al het Goddelijk Ware is in het goede en niet elders; en daarom verwerpen zij die dat niet opnemen in het goede dit en ontkennen het en indien niet openlijk, dan toch stilzwijgend en indien niet met de mond, dan toch met het hart; want het hart van hen is boos en het boze verwerpt.

Het Goddelijk Ware opnemen in het goede, is dit opnemen in het goede van de naastenliefde, want zij die daarin zijn, nemen op.

298. Dat de rechter, wanneer het de Heer betreft, zowel de Almacht als de Alwetendheid betekent, is omdat aan de rechterzijde in de hemel het zuiden is en aan de linkerzijde daar het noorden; en met het zuiden wordt het Goddelijk Ware in het licht aangeduid en met het noorden het Goddelijk Ware in de schaduw; en omdat het Goddelijk Goede alle macht heeft door het Goddelijk Ware, wordt daarom door de rechter, wanneer het de Heer betreft, de Almacht aangeduid en omdat het Goddelijk Goede alle inzicht en wijsheid heeft door het Goddelijk Ware en aan de rechterzijde in de hemel het Goddelijk Ware in het licht is, zoals eerder gezegd, wordt daarom met de rechter, wanneer het de Heer betreft, ook de Alwetendheid aangeduid.

Dat aan de rechterzijde in de hemel het zuiden is en dat daar het Goddelijk Ware in het licht is en zij die daar zijn in het inzicht en de wijsheid zijn en dat na de linkerzijde daar het noorden is en dat daar het Goddelijk Ware daar in de schaduw is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, waar gehandeld wordt over de vier windstreken in de hemel, nrs. 141 tot 153.

Dat alle macht is vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, zie eveneens hetzelfde werk, waar gehandeld wordt over de macht van de engelen, nrs. 228 tot 233 en verder dat alle inzicht en wijsheid ook is vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, in hetzelfde werk, waar gehandeld wordt over de wijsheid van de engelen van de hemel, nrs. 265 tot 275 en over de wijzen en de eenvoudigen in de hemel, nrs. 346 tot 356.

Dat de rechter wanneer het de Heer betreft, zowel de Almacht als de Alwetendheid betekent en wanneer het de mensen betreft, de macht en de wijsheid, staat vast uit de volgende plaatsen, bij David: ‘Het noorden en de rechter hebt Gij geschapen; Tabor en Hermon zullen bij Uw Naam opspringen.

Gij hebt een arm met deugd; sterk is Uw hand, Uw rechter zal verhoogd worden; gerechtigheid en gericht zijn de schraag van Uw troon; de barmhartigheid en de waarheid zullen standhouden voor Uw aangezichten’, (Psalm 89:13-15).

Dat onder de rechter hier het zuiden wordt verstaan, is duidelijk, want er wordt gezegd het noorden en de rechter hebt Gij geschapen; en het zuiden betekent het Goddelijk Ware in het licht, dus in de hoogste zin, waarin het de Heer betreft, de almacht en de alwetendheid, die het Goddelijk Goede heeft door het Goddelijk Ware, zoals eerder is gezegd.

Omdat het ene en het andere, zowel de almacht als de onwetendheid wordt aangeduid, wordt daarom gezegd, Tabor en Hermon, gerechtigheid en gericht, barmhartigheid en waarheid.

Met Tabor en Hermon worden degenen aangeduid die in het Goddelijk Goede en in het Goddelijk Ware zijn; met de gerechtigheid en het gericht wordt het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware aangeduid; evenzo de barmhartigheid en de waarheid; met het ene en het andere tegelijk, wordt in de geestelijke zin het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware aangeduid; de almacht en de alwetendheid, die het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware heeft, wordt aangeduid met Gij hebt een arm met deugd en met sterk is Uw hand, Uw rechter zal verhoogd worden.

Bij dezelfde: Indien ik u zal vergeten hebben, o Jeruzalem, zo zal mijn rechter vergeten zijn’, (Psalm 137:5).

Jeruzalem betekent de Kerk ten aanzien van de leer van het Goddelijk Ware en de rechter van Jehovah het Goddelijk Ware in het licht, aangezien zoals eerder is gezegd, aan de rechterzijde van de Heer in de hemel diegenen zijn die in het licht en in de wijsheid van het Goddelijk Ware zijn; daaruit blijkt, waarom wordt gezegd: Indien ik u zal vergeten hebben, o Jeruzalem, zo zal mijn rechter vergeten zijn.

Bij dezelfde: ‘Ik ben dwaas, ik ken niet, maar ik ben altijd met U, Gij hebt de hand van mijn rechter gevat; in Uw raad leidt Gij mij en daarna neemt Gij in heerlijkheid mij aan’, (Psalm 73:22-24); omdat met de hand de rechter, wanneer het de mens betreft, de wijsheid wordt aangeduid, die vanuit het Goddelijk Ware is, wordt daarom gezegd, ik ben dwaas, ik ken niet; in Uw raad leidt Gij mij en daarna neemt Gij in heerlijkheid mij aan.

In de raad leiden, is door het Goddelijk Ware en in heerlijkheid aannemen, is zegenen met inzicht; de heerlijkheid immers, wanneer het de Heer betreft, betekent het Goddelijk Ware en de Goddelijke Wijsheid; wanneer het echter de mens betreft, dan betekent dit het inzicht daaruit.

Bij dezelfde: ‘Jehovah is uw Bewaarder; Jehovah is uw Schaduw over uw rechterhand; overdag zal de zon u niet steken of de maan in de nacht’, (Psalm 121:5,6); een schaduw zijn over de rechterhand, betekent een bescherming zijn tegen het boze en het valse; de schaduw daar staat voor een beschaduwde plaats om niet gedeerd te worden; en de hand van de rechter of de rechterhand voor de macht en de wijsheid vanuit het Goddelijk Ware, die gedeerd zouden worden door het boze en het valse indien de Heer niet zou beschermen.

Omdat deze dingen worden aangeduid, wordt daarom gezegd: overdag zal de zon u niet steken of de maan in de nacht; met de zon daar wordt de eigenliefde en daaruit al het boze aangeduid en met de maan het valse van het boze, dat deze dingen met de zon en de maan worden aangeduid, zie ‘Hemel en Hel’, nrs. 122,123 en in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2441, 7078, 8487, 9755, 10130, 10189, 10420, 10702.

Bij dezelfde: ‘Uw hand zij, o Jehovah, voor de man van Uw rechter, voor de zoon des mensen hebt Gij U gesterkt’, (Psalm 80:18); Uw hand zij, o Jehovah staat voor de bewaking van de almacht en de alwetendheid; de man van de rechter, voor wie de bewaking is, betekent de wijze en de zoon des mensen de inzichtsvolle en het andere door het Goddelijk Ware.

Bij dezelfde: ‘Gord aan het zwaard op de dij, o Machtige, met Uw sierlijkheid en in Uw eer; in Uw eer klim op, rijd op het woord der waarheid, der zachtmoedigheid en gerechtigheid, zij zal u wonderbaarlijke dingen leren, Uw rechter; dochters van koningen zijn onder Uw kostbaren; de koningin zal staan aan Uw rechter in het beste goud van Ofir’, (Psalm 45:4,5,10).

Deze dingen ten aanzien van de Heer; het zwaard aangorden op de dij, betekent het Goddelijk Ware dat strijdt vanuit het Goddelijk Goede en daarom wordt gezegd: O, Machtige, met Uw sierlijkheid en in Uw eer; met de sierlijkheid wordt het Goddelijk Ware aangeduid en met de eer het Goddelijk Goede, zie de nrs. 131, 288; verder wordt er ook gezegd: In Uw eer klim op, rijd op het woord der waarheid; met in eer opklimmen, wordt aangeduid strijden vanuit het Goddelijk Goede en met rijden op het woord der waarheid, wordt aangeduid strijden vanuit het Goddelijk Ware, dus vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware.

De almacht en de alwetendheid van de Heer wordt aangeduid met, Zij zal u wonderbaarlijke dingen leren, Uw rechter; de dochters van koningen die onder de kostbaren zijn, betekenen de aandoeningen van het ware; de koningin die aan de rechter zal zijn in het beste goud van Ofir, betekent de hemel en de Kerk en daar degenen die in de waarheden vanuit het goede zijn; de rechter is het ware in het licht en het goud van Ofir is het goede van de liefde.

Bij dezelfde: ‘Gezegde van Jehovah tot mijn Heer: Zit aan Mijn rechter, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank van Uw voeten; de Heer is aan uw rechter; Hij heeft ten dage des toorns koningen geslagen’, (Psalm 110:1,5; Mattheüs 22:44; Markus 12:36; Lukas 20:42,43); dat deze dingen over de Heer zijn gezegd, is bekend.

Daarmee wordt beschreven de strijd van de Heer in de wereld tegen de hellen en de onderwerping ervan, die gedaan is vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware; de rechter daar betekent het Goddelijk Ware en daarom wordt er gezegd: totdat Ik Uw tegenstanders zal gezet hebben tot een voetbank van Uw voeten.

Met de tegenstanders worden de hellen aangeduid; met die zetten tot een voetbank van de voeten, wordt aangeduid geheel en al onderwerpen.

Iets eenders wordt aangeduid met de Heer aan uw rechter, Hij heeft ten dage des toorns koningen geslagen; de dag des toorns is de staat van de strijd en de koningen zijn zij die in de valsheden vanuit het boze zijn.

Dat de Heer, toen Hij in de wereld was, het Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk Goede heeft aangetrokken en dat Hij hierdoor de hellen heeft onderworpen en alle dingen in de hemelen in

de orde heeft geschikt, zie het werkje ‘Het Laatste Gericht’, nr. 46 en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 293, 294, 301, 303.

Bij de evangelisten: ‘Jezus zei: Van nu aan zult gij zien de Zoon des mensen, zittende aan de rechterzijden van de macht’, (Mattheüs 26:63,64; Markus 14:61,62; Lukas 22:69).

Bij Markus: ‘De Heer werd, nadat Hij met hen had gesproken, opgeheven tot de hemel en Hij zat aan de rechter van God’, (Markus 16:9).

Zitten aan de rechterzijden van de macht en aan de rechter van God, betekent de almacht en de alwetendheid, die de Heer heeft van het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware.

Bij Jesaja: ‘Ik heb u versterkt, ook heb Ik u geholpen door de rechter van Mijn gerechtigheid; Ik, Jehovah God, bevestigende uw rechter, zeggende tot u: Vrees niet, Ik help u’, (Jesaja 41:10,13).

Ik heb u versterkt, ook heb Ik u geholpen, betekent vanuit de almacht en de alwetendheid, die het Goddelijk Goede heeft door het Goddelijk Ware, de macht en het inzicht geven en daarom wordt er gezegd: Ik heb u ondersteund door de rechter van Mijn gerechtigheid; met de rechter wordt het Goddelijk Ware aangeduid en met de gerechtigheid het Goddelijk Goede.

Uw rechter bevestigen, betekent de macht en de wijsheid, die de mens daarvandaan heeft; omdat het ene en het andere, namelijk de almacht en de alwetendheid, die de Heer heeft vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, hier wordt verstaan, wordt daarom gezegd Jehovah God.

De Heer immers wordt vanuit het Goddelijk Goede Jehovah genoemd en vanuit het Goddelijk Ware God, zie de nrs. 709, 732, 2586, 2807, 2822, 3921, 4287, 4402, 7010, 9167.

Bij dezelfde: ‘Jehovah heeft gezegd tot Zijn Gezalfde Kores, Wiens rechter Ik heb gevat om voor Hem de natiën te onderwerpen en de lenden der koningen zal Ik ontbinden om voor hem de deuren te openen, opdat de poorten niet worden gesloten’, (Jesaja 45:1).

Onder Kores wordt in de uitbeeldende zin de Heer verstaan; Zijn almacht en de alwetendheid vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, waar vanuit Hij in de wereld alle hellen heeft onderworpen en daarna deze tot in het eeuwige onderworpen houdt, wordt aangeduid met: Wiens Rechter Ik heb gevat om voor Hem de natiën te onderwerpen en de lenden der koningen zal Ik ontbinden en verder met: Om voor Hem de deuren te openen, opdat de poorten niet worden gesloten.

Met de natiën die voor Hem zouden worden onderworpen, worden de hellen aangeduid ten aanzien van de boosheden en met de koningen van wie Hij de lenden zou ontbinden, worden de hellen aangeduid ten aanzien van de valsheden.

Met de deuren die voor Hem zouden worden geopend opdat de poorten niet worden gesloten, wordt aangeduid dat aan Hem vanuit de alwetendheid alle dingen zijn geopenbaard en Hij vanuit de almacht de mogendheid heeft om te zaligen.

Met de rechter wordt aangeduid de alwetendheid en de almacht, die de Heer heeft vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, ook in deze volgende plaatsen, bij David:

‘Jehovah is vóór mij bij voortduur, omdat Hij is aan mijn rechter; ik zal niet heenbewogen worden’, (Psalm 16:8).

Bij dezelfde: ‘God, Uw rechter ondersteunt mij’, (Psalm 18:36).

Bij dezelfde: ‘Jehovah, van gerechtigheid vol is Uw rechter’, (Psalm 48:11).

Bij Jesaja: ‘Mijn hand heeft de aarde gegrondvest en Mijn rechter heeft de hemelen met de palm afgemeten’, (Jesaja 48:13).

Bij dezelfde: ‘Jehovah heeft gezworen bij Zijn rechter en bij de arm van Zijn sterkte’, (Jesaja 62:18).

In de Openbaring: ‘De Zoon des mensen hebbende in de rechterhand zeven sterren’, (Openbaring 1:16).

Bij David: ‘De rechter van Jehovah doet sterkte, de rechter van Jehovah is verhoogd’, (Psalm 118:15,16).

Omdat onder de rechter, wanneer het de engelen en de mensen betreft, de wijsheid en het inzicht wordt verstaan, die zij hebben vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, voortgaande uit de Heer, werd daarom door, ‘Zacharia gezien een engel van de Heer, staande aan de rechterzijden van het reukaltaar’, (Lukas 1:11) en ‘werd een engel gezien in het graf waar de Heer was geweest, zittend aan de rechterzijden’, (Markus 16:5,6) en werd daarom ‘van de schapen gezegd: dat zij aan de rechterzijden waren gesteld en de bokken aan de linkerzijden’, (Mattheüs 25:33,34).

Onder de schapen daar worden degenen verstaan die in de ware dingen vanuit het goede zijn of in het geloof vanuit het ware vanuit het goede van de naastenliefde; onder de bokken echter worden degenen verstaan die in het geloof zonder de naastenliefde zijn, en dit geloof wordt het geloof-alleen genoemd en wat in zich beschouwd geen geloof is.

Omdat de rechter zulke dingen betekende, werd daarom toen Aharon en diens zonen tot het priesterschap werden ingewijd, ‘bloed besprenkeld op hun rechtersoorlapje en op de duim van hun rechterhand en rechtersvoet’, (Exodus 29:20).

Met het bloed daar wordt het Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk Goede aangeduid; met het rechtersoorlapje wordt de gevoeligheid voor de waarneming van het ware vanuit het goede aangeduid; met de rechterhand en de rechtersvoet wordt aangeduid het inzicht en de macht van het ware vanuit het goede in de innerlijke of geestelijke mens en in de uiterlijke of natuurlijke en met de duim wordt het volle aangeduid.

Aangezien de meeste dingen in het Woord een tegengestelde zin hebben, heeft daarom ook de rechter die en in die zin betekent de rechter het valse vanuit het boze en de redenering en de strijd ervan tegen het ware vanuit het goede, zoals bij David: ‘Gij hebt de rechter van zijn tegenstanders verhoogd’, (Psalm 89:43); bij dezelfde: ‘Wier mond ijdelheid spreekt en hun rechter is de rechter der leugen’, (Psalm 144:8,11).

Bij Jesaja: ‘Zodat hij zijn ziel niet ontrukke en zegge: Is er niet leugen in mijn rechter’, (Jesaja 44:20); in de Openbaring: ‘Zij zullen ontvangen het merkteken van het beest in de rechterhand of in de voorhoofden’, (Openbaring 13:16; 14:9).

Dat de rechter, wanneer het de bozen betreft, het valse betekent en daaruit de redenering en de strijd tegen het ware, is omdat de windstreken bij hen die in het boze zijn, tegengesteld zijn aan de windstreken bij hen die in het goede zijn; en zo zijn aan hun rechter de waarheden in dichte donkerheid, maar de valsheden als het ware in het grootste schijnsel.

Dat de windstreken in de geestelijke wereld voor hen die in het boze zijn, tegengesteld zijn aan de windstreken die er voor hen zijn die in het goede zijn, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 151,152 en de oorzaak ervan, nrs. 122,123.

299. Een boek geschreven van binnen en van achteren; dat dit betekent de staat van het leven van allen in de hemel en op aarde, in het algemeen en in het bijzonder, staat vast uit de betekenis van het boek, hier het Boek des Levens, namelijk dat wat uit de Heer is ingeschreven of ingeplant aan de geest van de mens, dat wil zeggen, aan het hart en de ziel, of wat hetzelfde is, aan diens liefde en geloof, nr. 199; vandaar wordt met het boek hier aangeduid de staat van het leven van allen in de hemel en op aarde en met geschreven, wordt aangeduid dat wat is ingeplant uit de Heer; dat schrijven betekent inplanten, zie ook nr. 222. Uit de betekenis van, van binnen en van achteren, namelijk dat het is aan het hart en aan de ziel of aan de liefde en het geloof; de liefde immers is, van binnen bij de mens en de geest, omdat zij diens leven maakt, het geloof van hem; het geloof echter is, indien het niet in zijn liefde is, niet van binnen bij hem, maar achter hem of aan de rug; het geloof immers dat werkelijk geloof is, maakt volstrekt één met de liefde, want wat de mens liefheeft, dat is van zijn geloof, wat hij echter niet liefheeft, dat is niet van zijn geloof.

Het schijnt weliswaar alsof datgene het geloof is wat iemand vanuit het geheugen denkt en vanuit de leer leert, maar indien hij dat slechts vanuit de natuurlijke liefde en niet vanuit het geestelijke liefheeft, dan is het slechts het gezicht van het denken van de uiterlijke mens en dit

gezicht liegt het geloof; maar dit geloof is, omdat het zonder leven is, voordat het is ingeplant aan de innerlijke mens en diens liefde, niet in de mens maar achter hem of aan de rug van hem; het geloof ingeplant aan de innerlijke mens en diens liefde, is het ware geloven en liefhebben omdat het waar is en dit niet liefhebben is voornamelijk om de roem van geleerdheid en om de eer of het gewin daaruit.

Hieruit kan vaststaan, wat er wordt aangeduid met geschreven van binnen en van achteren of aan de rug.

In dit hoofdstuk wordt gehandeld, dat alleen de Heer de staat van leven weet van allen in het algemeen en van de afzonderlijke mens in het bijzonder en niemand anders dan Hij.

Dit wordt karakteristiek voorgesteld door het geschreven boek, dat niemand kon openen, lezen en inzien, dan alleen het Lam, dat wil zeggen, de Heer.

Dat niemand dit weet dan alleen de Heer, is omdat Hij alleen God is en omdat Hij de hemel van de engelen heeft geformeerd tot het beeld van Zichzelf en de mens tot een beeld van de hemel; daarom weet Hij alle dingen van de hemel in het algemeen en Degene die alle dingen van de hemel in het algemeen weet, weet eveneens alles van eenieder in het bijzonder; want de mens die in de waarheden vanuit het goede is en de engel, is een beeld van de hemel; hij is immers de vorm ervan; daaruit volgt eveneens dat niemand de staat van iemand anders in het bijzonder weet, dan alleen degene die de algemene staat van allen kent; het ene immers hangt onafscheidelijk van het andere af.

Maar deze dingen kunnen niet in het kort beschreven worden, zie daarom het werk ‘Hemel en Hel’, waar hierover meer is getoond en deze dingen meer onderscheiden en overzichtelijker zijn beschreven in de hier genoemd artikelen:

Dat het Goddelijke van de Heer de hemel maakt, nrs. 7 tot 12.

Dat iedere engel de hemel in kleinste vorm is, nrs. 51 tot 58.

Dat de gehele hemel in samenvatting één mens weergeeft, nrs. 59 tot 67.

Evenzo ieder gezelschap daar, nrs. 68 tot 72.

Dat vandaar iedere engel in de volmaakte menselijke vorm is, nrs. 73 tot 77.

Dat de hemel in het geheel en in het deel een mens weergeeft, te weten vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer, nrs. 78 tot 86.

Dat er een overeenstemming is van alle dingen van de hemel met alle dingen van de mens, nrs. 87 tot 102.

Over de verbinding van de hemel met het menselijk geslacht, nrs. 291 tot 302.

Men moet weten, dat hier en elders in het Woord wordt gezegd ‘boek’ maar daaronder wordt verstaan een rol; in de oude tijden immers werd geschreven op perkamenten die werden samengerold en het perkament werd boek en rol van het boek genoemd, zoals eveneens uit het Woord kan vaststaan, zoals bij Ezechiël: ‘Ik zag, toen, zie, een hand werd uitgestoken tot mij en zie, daarin de rol des boeks, geschreven voor en achter’, (Ezechiël 2:9,10).

En bij David: ‘Voorts zei ik: Zie, ik kom, in de rol des boeks is van mij geschreven’, (Psalm 40:8).

Daarom wordt gezegd bij Jesaja: ‘Het gehele heil der hemelen zal uitteren en de hemelen zullen toegerold worden zoals een rol’, (Jesaja 34:4).

Eender in de Openbaring: ‘De hemel is weggeweken zoals een boek dat wordt toegerold’, (Openbaring 6:14).

Hieruit kan men weten, hoe het boek dat aan Johannes verscheen, was geschreven van binnen en aan de rug.

300. Verzegeld met zeven zegels; dat dit betekent geheel en al verborgen, namelijk de staat van het leven van allen in de hemel en op aarde, staat vast uit de betekenis van verzegeld worden met zegels, namelijk verborgen worden; want wat in een boek is bevat dat met zegels is verzegeld, weet niemand voordat het wordt geopend en gelezen; en uit de betekenis van zeven, namelijk allen en alle dingen en het volle en het gehele, nr. 257; dus eveneens geheel en al, omdat dit is ten volle en in het geheel.

301. vers 2,3. En ik zag een sterke engel, verkondigende met een grote stem: Wie is waardig het boek te openen en zijn zegels los te maken. En niemand kon in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, het boek openen, noch het inzien.

En ik zag een sterke engel, verkondigende met een grote stem, betekent de invloeiing van de Heer in de hemel; wie is waardig het boek te openen en zijn zegels los te maken, betekent, of daar iemand zodanig is dat hij de staat van leven van allen weet en doorvat; en niemand kon in de hemel, noch op aarde, het boek openen, noch dit inzien, betekent de openbaring dat niemand over de staat van leven van allen in het algemeen en van de afzonderlijken in het bijzonder iets hoegenaamd vanuit zich weet en doorvat.

302. En ik zag een sterke engel, verkondigende met een grote stem; dat dit de uitvorsing betekent vanuit de invloeiing van de Heer in de hemel, staat vast uit de betekenis van de sterke engel, namelijk de hemel, waarover hierna en uit de betekenis van verkondigen met een grote stem, te weten de uitvorsing vanuit de invloeiing van de Heer.

De uitvorsing namelijk of iemand kan weten de staat van leven van allen in de hemel en op aarde in het algemeen en in het bijzonder, want over die zaak wordt hier gehandeld.

Dit wordt aangeduid met verkondigen en de invloeiing van de Heer met de grote stem; met de stem immers wordt, wanneer het de Heer betreft, al het ware van het Woord, van de leer en van het geloof uit Hem aangeduid en wanneer het de hemel en de Kerk betreft, alle denken en aandoening daaruit, en omdat alles wat waar en goed is dat de engelen in de hemel en de mensen in wie de Kerk is, denken en waardoor zij worden aangedaan, vanuit de invloeiing van de Heer, wordt daarom deze met de grote stem hier aangeduid.

Het is immers bekend, dat niemand vanuit de liefde van het goede kan worden aangedaan met het goede en vanuit de liefde van het ware kan denken vanuit zich, maar dat dit invloeit vanuit de hemel, dat wil zeggen, door de hemel uit de Heer; en omdat dit zo is, wordt met de grote stem de invloeiing van de Heer aangeduid.

Dat de stem in het Woord het ware van het Woord, van de leer en van het geloof betekent en verder elke aankondiging vanuit het Woord, zie nr. 261 en in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 3563, 6971, 8813, 9926; en dat zij betekent de innerlijke aandoening van het ware en het goede en daaruit het denken, nr. 10454.

Dat de sterke engel de hemel betekent, is omdat de algehele hemel van de engelen voor de Heer is zoals één mens of zoals één engel; eender ieder gezelschap van de hemel; daarom wordt onder een engel in het Woord niet verstaan één engel, maar een volledig gezelschap van engelen, zoals onder: Michaël, Gabriël en Rafaël.

Hier dus wordt met de sterke engel, verkondigende met een grote stem, de invloeiing van de Heer in de gehele hemel aangeduid; dat het is in de ganse hemel, blijkt ook uit het volgende, want er wordt gezegd: en niemand kon in de hemel noch op aarde, noch onder de aarde, het boek openen en dit inzien.

Dat onder de engelen in het Woord volledige gezelschappen van de hemel worden verstaan en in de hoogste zin de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware, voortgaande, zie de nrs. 90, 130, 200 en dat de gehele hemel voor de Heer is zoals één mens of zoals één engel en eveneens ieder gezelschap van de hemel, in het werk, zie de nrs. 59 tot 87.

303. Wie is waardig het boek te openen en zijn zegels los te maken; dat dit betekent, of iemand daar zodanig is dat hij de staat van leven van allen weet en doorvat, staat vast uit de betekenis van ‘wie is waardig’, namelijk: wie heeft de verdienste en de gerechtigheid en wie heeft de alwetendheid, dus of iemand zodanig is.

Dat met de waardigheid, wanneer het de Heer betreft, wordt aangeduid de verdienste en de gerechtigheid, die Hij alleen heeft, zie nr. 293 en dat de alwetendheid wordt aangeduid, blijkt uit het volgende, waar gezegd wordt dat het Lam het boek aannam uit de rechter van Degene

Die op de troon zat en het opende; met de rechter immers wordt de alwetendheid en de almacht aangeduid, nr. 297; uit de betekenis van het boek, namelijk de staat van leven van allen in het algemeen en in het bijzonder, nr. 299; en uit de betekenis van dit openen en zijn zegels losmaken, dus weten en doorvatten; want wanneer het boek de staat van leven van allen betekent, dan betekent openen en de zegels losmaken, deze weten en doorvatten; van weten en doorvatten immers wordt gesproken met betrekking tot de staat van leven, maar van openen en de zegels losmaken met betrekking tot het boek, zo worden de woorden in de innerlijke zin aangepast aan de zaken die worden aangeduid met de woorden in de zin van de letter, want zij stemmen overeen en daarom betekent openen weten en betekent de zegels losmaken de dingen doorvatten die voor anderen volslagen verborgen zijn, nr. 300.

304. En niemand kon in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, het boek openen, noch dit inzien; dat dit de openbaring betekent dat niemand over de staat van leven van allen in het algemeen en van de afzonderlijken in het bijzonder iets hoegenaamd uit zich weet en doorvat, staat vast uit de betekenis van ‘en niemand kon het boek openen, noch dit inzien’, namelijk dat niemand vanuit zich weet en doorvat de staat van leven van allen in het algemeen en van de afzonderlijken in het bijzonder, nr. 303.

En uit de betekenis van in de hemel, noch op aarde, noch onder de aarde, namelijk niet alleen dat er niemand waar dan ook is, maar ook dat niets hoegenaamd wordt geweten en doorvat; onder de hemel immers, op de aarde en onder de aarde, worden de drie hemelen verstaan en onder allen daar wordt de hemel in de gehele samenvatting verstaan; en omdat de hemel de hemel is vanuit het Goddelijk Ware dat invloeit uit de Heer en wordt opgenomen door de engelen en in het geheel niet vanuit enig eigen inzicht van de engelen, dit immers is geen inzicht, zo wordt vandaar met diezelfde woorden aangeduid, dat niemand iets hoegenaamd vanuit zichzelf weet en doorvat; dat de engelen in de hemel evenzeer als de mensen in de wereld, een eigene hebben, dat in zich beschouwd, niets anders dan het boze is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 592; en omdat het boze niet iets van inzicht en wijsheid opneemt, volgt daaruit dat de engelen evenzeer als de mensen vanuit zich niets van het ware verstaan, maar alleen vanuit de Heer.

De oorzaak dat de engelen zodanig zijn, is dat alle engelen zijn van het menselijk geslacht en ieder mens behoudt zijn eigene na de dood en dat zij van de boosheden, die van hun eigene zijn, worden afgehouden en in de goede dingen worden gehouden, door de Heer.

Dat alle engelen zijn vanuit het menselijk geslacht en niet iemand vanuit de aanvang aan is geschapen, zie het werkje ‘Het Laatste Gericht’, nrs. 14 tot 22; en dat allen van het boze worden afgehouden en in het goede worden gehouden door de Heer in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 166.

Dat in de hemel, op de aarde en onder de aarde, de drie hemelen betekent, is omdat de engelen die in de derde of hoogste hemel zijn, op bergen wonen en zij die in de tweede of middelste zijn, op heuvels en zij die in de eerste of laatste zijn, onder degenen die in vlakten en dalen zijn.

In de geestelijke wereld immers, waar geesten en engelen zijn, is het geheel en al zoals in de natuurlijke wereld waar de mensen zijn, namelijk dat er zijn landen, heuvels en bergen en ten aanzien van de verschijning is er zo’n gelijkenis, dat het in het geheel niets verschilt en daarom ook weten de mensen na de dood nauwelijks anders dan dat zij nog op aarde leven en wanneer hun de gelegenheid wordt gegeven een blik op onze aarde te werpen, zien zij niet iets oneenders.

Bovendien noemen de engelen die in de laatste hemel zijn, de hemel, dat waar de engelen van de derde hemel wonen, omdat die hoog boven hen is, maar waar zijzelf wonen noemen zij de aarde; ook verschijnt de hoogste of derde hemel, die op bergen is, niet aan hen die beneden zijn, of op de aarde, anders dan voor de mens de hoogste streek van de atmosfeer, bedekt met een lichte of blanke wolk, dus zoals het hemelgewelf voor de mens.

Daaruit kan vaststaan wat er in het bijzonder onder: de hemel, op aarde en onder de aarde hier wordt verstaan; maar meer hierover zie ‘Hemel en Hel’, waar gehandeld wordt over de schijnbaarheden in de hemel, nrs. 170 tot 176 en over de woningen en de verblijven van de engelen, nrs. 183 tot 189.

Aangezien de mens niet heeft geweten, dat er eendere aangezichten zijn van de aarde in de ene en de andere wereld: de natuurlijke en de geestelijke, hebben de mensen het daarom niet anders begrepen, wanneer zij het Woord lazen, dan dat onder de hemel en de aarde daar wordt verstaan de voor onze ogen zichtbare hemel en de door de mensen bewoonde aarde; daaruit is de mening ontstaan over de ondergang van hemel en aarde en over de schepping van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde op de dag van het Laatste Gericht, terwijl toch onder de hemel en onder de aarde daar wordt verstaan de hemel en de aarde waar de geesten en de engelen zijn en in de geestelijke zin de Kerk bij de engelen en de mensen; bij de engelen immers is evenzeer de Kerk als bij de mensen, zie ‘Hemel en Hel’, nrs. 221 tot 227.

In de geestelijke zin wordt gezegd, omdat de engel niet engel is, noch de mens mens, krachtens de menselijke vorm die beide hebben, maar krachtens de hemel en de Kerk bij hen; vandaar is het, dat met de hemel en met de aarde, waar engelen en mensen wonen, de Kerk wordt aangeduid, met de hemel de innerlijke Kerk en eveneens de Kerk bij de engelen en met de aarde de uiterlijke Kerk en eveneens de Kerk bij de mensen.

Maar omdat het bezwaarlijk kan worden geloofd, dat onder de aarde of het land in het Woord de Kerk wordt verstaan, vanwege de oorzaak dat het nog niet bekend is dat in de afzonderlijke dingen van het Woord een geestelijke zin aanwezig is, daarom een stoffelijk idee aankleeft en het denken gevestigd houdt op de naastgelegen betekenis van het woord, zou ik het met verscheidene plaatsen daaruit willen toelichten en bevestigen, zoals bij Jesaja: ‘Zie, Jehovah is ontruimende de aarde en haar uitledigende en Hij zal haar aangezichten omkeren; al ontruimende zal de aarde ontruimd worden en al berovende zal zij beroofd worden; de bewoonbare aarde zal rouwen en verward worden; het wereldrond zal verward worden; de aarde zal ontwijd worden onder haar bewoners; daarom zal de vloek de aarde verteren en de bewoners van de aarde zullen verbrand worden en de mens zal zeldzaam gelaten worden. Geschreeuw over de wijn in de straten; de blijdschap van de aarde zal verbannen worden; het zal zijn in het midden van de aarde gelijk de afschudding van de olijfbroom, gelijk de nalezingen wanneer de wijnoogst voleindigd is.

Van het uiteinde van de aarde hebben wij gezangen gehoord, verheerlijking voor de gerechte. De sluizen uit de hoge zijn geopend en de fundamenten van de aarde zijn beroerd; al verbrekende is de aarde verbroken; al verscheurende is de aarde verscheurd; al beroerende is de aarde beroerd; al waggelende zal de aarde waggelen zoals een dronkaard en zij zal heen en weer beroerd worden zoals een nachhut; maar het zal zijn te dien dage, Jehovah zal bezoeking doen over het heil der hoogte in de hoogte en over de koningen van de aarde die op de aarde zijn’, (Jesaja 24:1-6,11,13,16,18-21,23).

Hieruit blijkt duidelijk dat onder de aarde niet de aarde wordt verstaan, maar de Kerk; men ga de afzonderlijke dingen na en overweeg die.

Degene die in de geestelijke idee is, denkt wanneer de aarde (of het land) wordt genoemd, niet over de aarde zelf, maar over de natie daar en over haar hoedanigheid, te meer nog zij die in de hemel zijn, omdat dezen geestelijk zijn, doorvatten zij de Kerk; daar wordt over de Kerk gehandeld, maar verwoest; de verwoesting van haar ten aanzien van het goede van de liefde en het ware van het geloof, die haar maken, wordt daarmee beschreven dat Jehovah is ontruimende de aarde en haar uitledigende.

Daarmee dat de aarde al ontruimende zal worden ontruimd, al berovende zal worden beroofd en zal rouwen en verward worden; daarmee dat zij zal worden ontwijd en de vloek haar zal verteren; daarmee dat de sluizen uit de hoge geopend zijn en haar fundamenten beroerd zijn; dat zij is verbroken, verscheurd en beroerd is, dat zij waggelt zoals een dronkaard; deze dingen kunnen niet worden gezegd, niet van de aarde, noch van een natie, maar van de Kerk.

Bij dezelfde: ‘Zie, de dag van Jehovah komt, om de aarde tot woestheid te stellen en Hij zal de zondaars daaruit verdoen: Ik zal de hemel beroeren, want de sterren der hemelen en hun gesternten zullen met hun licht niet lichten; de zon is verduisterd in haar opkomen en de maan doet haar schijnsel niet glanzen; Ik zal de mens zeldzamer maken dan zuiver goud; daarom zal Ik de hemelen beroeren en de aarde zal geschokt worden uit haar plaats’, (Jesaja 13:9,10,12,13).

Dat de aarde hier de Kerk is, blijkt uit de afzonderlijke dingen, verstaan in de geestelijke zin; daar wordt gehandeld over haar einde, wanneer er niet langer het ware en het goede is, of niet het geloof en de naastenliefde; met de sterren immers en de gesternten die niet zullen lichten, worden de erkenningen van het ware en het goede aangeduid; met de zon die verduisterd is in haar opkomen, wordt de liefde aangeduid; met de maan die haar schijnsel niet doet glanzen, wordt het geloof aangeduid; met de mens die zeldzamer gemaakt zal worden dan zuiver goud, wordt het inzicht en de wijsheid aangeduid; daaruit staat vast, wat betekent ‘Zie, de dag van Jehovah komt om de aarde tot woestheid te stellen; Ik zal de hemelen beroeren en de aarde zal geschokt worden uit haar plaats’.

De dag van Jehovah is het laatste einde van de Kerk, wanneer het gericht daar is; de aarde is de Kerk; dat de aarde zelf niet wordt geschokt uit haar plaats, kan vaststaan, maar dat de Kerk wordt verwijderd waar niet liefde en geloof is; geschokt worden uit de plaats, betekent verwijderd worden van de vorige staat.

Bij dezelfde: ‘Zie, de Heer zal zoals een overstroming van hagel, een stormwind van slachting, zoals een overstroming van machtige wateren, ter aarde neerwerpen met de hand; voleinding en beslissing heb ik gehoord van met de Heer Jehovih Zebaoth over de algehele aarde’, (Jesaja 28:2,22).

Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de dag van het gericht over hen die van de Kerk zijn; de dag des gericht, wanneer het einde van de Kerk daar is, wordt verstaan onder de voleinding en beslissing heb ik gehoord van met de Heer Jehovih Zebaoth over de gehele aarde; en daarom wordt er gezegd, dat Hij zoals een overstroming van hagel, een stormwind van slachting zoals een overstroming van machtige wateren ter aarde zal neerwerpen met de hand.

Met de hagel en de overstroming ervan worden aangeduid de valsheden die de waarheden van de Kerk vernietigen; met de machtige wateren worden de valsheden van het boze aangeduid. Dat met de overstroming en de vloed de onderdompeling in de boze en valse dingen wordt aangeduid en daardoor de ondergang van de Kerk, zie de nrs. 660, 705, 739, 756, 790, 5725, 6853; iets eenders met de neerwerping ter aarde of met het neerregenen.

Bij dezelfde: ‘De aarde zal zijn tot brandend pek, van geslacht tot geslacht zal zij verwoest zijn’, (Jesaja 34:9,10).

Met het brandend pek wordt aangeduid elk boze dat opwelt vanuit de eigenliefde, waardoor de Kerk geheel en al vergaat en verwoest wordt en daarom wordt er gezegd de aarde zal zijn tot brandend pek, van geslacht tot geslacht zal zij verwoest zijn; wie ziet niet dat zulke dingen niet worden gezegd van de aarde zelf.

Bij dezelfde: ‘De aarde rouwt, kwijnt, de Libanon heet gebloosd en is verwelkt’, (Jesaja 33:9); de aarde is ook daar de Kerk en hiervan wordt gezegd dat zij rouwt en kwijnt, wanneer men aanvangt de valsheden voor waarheden aan te nemen en te erkennen; en daarom wordt er gezegd de Libanon heeft gebloosd en is verwelkt; met de Libanon wordt iets eenders aangeduid als met de ceder, namelijk het ware van de Kerk.

Bij Jeremia: ‘De leeuw is opgeklommen uit zijn struikgewas en de verdere van de natiën is voortgetrokken uit zijn plaats om uw aarde te stellen tot woestheid, uw steden zullen vernietigd worden.

Ik zag de aarde en zie, zij was woest en ledig; en naar de hemelen en zie, niet hun licht.

Ik zag de bergen en zie, zij worden beroerd en al de heuvelen worden omgekeerd; Jehovah zei: Woestheid zal zijn de ganse aarde; deswege zal de aarde rouwen en verzwart zullen zijn de hemelen van boven', (Jeremia 4:7,23,24,27,28).

Ook hier wordt gehandeld over de verwoesting van de Kerk, die er is wanneer er niet langer het ware en het goede is, maar in plaats ervan het valse en het boze.

Die verwoesting wordt beschreven met de leeuw opklimmende uit zijn struikgewas en de verderver der natiën wordt het verwoestende valse en boze aangeduid; met de bergen die worden beroerd en met de heuvelen die worden omgekeerd, worden aangeduid de liefde tot de Heer en de naastenliefde jegens de naaste.

Dat deze met de bergen en de heuvels worden aangeduid, is omdat op de bergen degenen wonen die in de liefde tot de Heer zijn en op de heuvelen zij die in de naastenliefde jegens de naaste zijn, zoals men eerder heeft kunnen zien en eveneens in het werk 'Hemel en Hel', nr. 188 en in de voetnoten daar, letter c; met de hemelen waar geen licht is en die verzwart zijn, worden de innerlijke dingen van de mensen van de Kerk aangeduid, die, wanneer zij gesloten zijn door boosheden en valsheden, niet het licht van de hemel toelaten, maar in plaats daarvan de duisternis vanuit de hel.

Hieruit kan vaststaan, wat daarmee wordt aangeduid dat de leeuw en de verderver van de natiën van de aarde tot woestheid zal stellen en verder met: Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; en ook met woestheid zal zijn de ganse aarde, daarom zal de aarde rouwen, namelijk dat daar niet de aarde wordt verstaan, maar de Kerk.

Bij dezelfde: 'Hoe lang zal de aarde rouwen en het kruid van het gehele veld verdorren, vanwege de boosheid van hen die op haar wonen worden de beesten en de vogels verteerd; verlaten is de ganse aarde, omdat er geen man is ter harte nemende; op alle heuvels in de woestijn zijn verwoesters gekomen, omdat het zwaard van Jehovah is verslindende van het einde der aarde tot het einde der aarde; zij hebben tarwe gezaaid en doornen geoogst', (Jeremia 12:4,11-13); dat de aarde hier de Kerk betekent, blijkt daaruit dat er wordt gezegd dat de aarde zal rouwen en het kruid van het gehele veld zal verdorren en dat de beesten en de vogels worden verteerd vanwege de boosheid van hen die op haar wonen en omdat er geen man is ter harte nemende.

Met het kruid van het gehele veld, wordt al het ware en goede van de Kerk aangeduid en met de beesten en de vogels worden de aandoeningen van het goede en het ware aangeduid en omdat de Kerk met de aarde of het land wordt aangeduid en daarover wordt gehandeld vanwege de verwoesting, wordt daarom gezegd: Op alle heuvels in de woestijn zijn verwoesters gekomen, omdat het zwaard van Jehovah is verslindende van het einde der aarde tot het einde der aarde; zij hebben tarwe gezaaid en doornen geoogst.

Met de heuvels in de woestijn, waarop de verwoesters zijn gekomen, worden de dingen aangeduid die van de naastenliefde zijn; de woestijn is de plaats of staat waar niet het goede is omdat het ware er niet is.

Met het zwaard van Jehovah wordt aangeduid het valse dat het ware vernietigt; van het einde der aarde tot het einde der aarde, betekent alle dingen van de Kerk; met tarwe zaaien en doornen oogsten, wordt aangeduid uit het Woord de waarheden van het goede nemen en die verdraaien in valsheden van het boze; de tarwe zijn de waarheden van het goede en de doornen zijn de valsheden van het boze.

Bij Jesaja: 'Op het land van Mijn volk zullen de doorn en de distel opklimmen; het paleis zal verlaten zijn; de menigte van de stad zal achtergelaten zijn', (Jesaja 32:13,14).

De doorn en de distel die zullen opklimmen op het land betekenen het valse en het boze; het paleis dat verlaten zal zijn, betekent waar het goede woont; en de menigte van de stad die zal worden achtergelaten, betekent waar de waarheden zijn, de stad immers betekent de leer van het ware.

Bij dezelfde: 'Doornbos en distelstruik zal de gehele aarde zijn; andersom alle bergen die met de schoffel zullen gewied worden, niet zal daarheen komen de vrees van doornbos en

struikgewas, maar er zal zijn de zending van de os en de vertreding van het schaap', (Jesaja 7:24,25); doornbos en struikgewas betekenen het valse en het boze; daaruit blijkt wat betekent doornbos en struikgewas zal de gehele aarde zijn; met de bergen die met de schoffel zullen gewied worden, worden degenen aangeduid die vanuit de liefde van het goede de goede dingen doen; dat bij hen niet het valse en het boze is, maar het goede, zowel het natuurlijke als het geestelijke, wordt daarmee aangeduid, dat daarheen niet zal komen de vrees van doornbos en distelstruik, maar dat er zal zijn de zending van de os en de vertreding van het schaap, of daarheen zullen de ossen gezonden worden en daar zullen de schapen treden; met de os wordt het natuurlijk goede aangeduid en met het schaap het geestelijk goede. Bij Ezechiël: 'Uw moeder is een leeuwin; onder de leeuwen ligt zij neer; een van haar welpen stond op, het verwoestte de steden; verlaten is de aarde en haar volheid vanwege de stem van zijn brullen', (Ezechiël 19:2,3,7).

Met de moeder wordt de Kerk aangeduid; met de leeuwin en de leeuwen de macht van het boze en het valse tegen het goede en het ware; met het brullen van de leeuw wordt aangeduid de begeerte van vernietigen en tot verlating brengen; met de steden die het verwoestte, wordt de leer aangeduid en de waarheden ervan; daaruit blijkt wat er wordt aangeduid, met verlaten is de aarde en haar volheid, namelijk de gehele Kerk.

Bij dezelfde: 'Hun brood zullen zij met kommer eten en hun wateren zullen zij met verbaasdheid drinken, opdat het land verwoest zal worden van haar volheid, vanwege het geweld van al degenen die daarin wonen; en de bewoonde steden zullen verwoest worden en het land zal een verlating zijn', (Ezechiël 12:19,20).

Hier worden eendere dingen als eerder aangeduid met het land of de aarde en met de steden die zullen verwoest worden en een verlating zullen zijn, namelijk met de aarde de Kerk en met de steden de leer met haar waarheden en daarom wordt er gezegd: Vanwege het geweld van al degenen die daarin wonen.

Omdat die dingen worden aangeduid, wordt daarom eerst vermeld dat zij hun brood met kommer zullen eten en hun wateren met verbaasdheid zullen drinken; met het brood en het water wordt in het Woord elk goede van de liefde en ware van het geloof aangeduid, nr. 9323 en met eten en drinken wordt onderricht en toe-eigening aangeduid, nrs. 3168, 3513, 3832, 9412.

Bij David: 'Ik heb Jehovah aangeroepen en tot mijn God heb ik geroepen; deswege werd beroerd en beefde de aarde en de fundamenten van de bergen trilden en werden beroerd toen Hij ontstak', (Psalm 18:7,8); de aarde hier is de Kerk, waarvan wordt gezegd dat zij werd beroerd en beefde, wanneer zij wordt verdraaid vanwege de waarheden die worden vervalst en dan wordt van de fundamenten van de bergen gezegd dat zij trillen en worden beroerd, want de goedheden van de liefde, die worden gegrondvest op de waarheden van het geloof, verdwijnen.

De bergen immers zijn de goede dingen van de liefde, zoals eerder en de fundamenten ervan zijn de waarheden van het geloof; daaruit blijkt eveneens, dat de aarde de Kerk is.

Bij dezelfde: 'Van Jehovah is de aarde en haar volheid, het wereldrond en zij die daarin wonen en Hij heeft het gegrond op de zeeën, op de stromen heeft Hij het gevestigd', (Psalm 24:1,2).

De aarde en het wereldrond staat voor de Kerk en de volheid voor alle dingen ervan; de zeeën waarop Hij het heeft gegrond, zijn de erkenningen van het ware in het algemeen; de stromen zijn de leerstellingen; omdat op deze dingen de Kerk wordt gegrond, wordt daarom gezegd dat Hij deze op de zeeën heeft gegrond en op de stromen die heeft gevestigd; dat dit niet kan worden gezegd van de aarde en het wereldrond, is voor iedereen duidelijk.

Bij dezelfde: 'Wij zullen niet vrezen wanneer de aarde zal veranderd worden en wanneer de bergen zullen beroerd worden in het hart van de zeeën, wanneer de wateren ervan in opschudding zullen zijn, verstoord zullen worden; laten de natiën in opschudding zijn, laten de koninkrijken beroerd worden; wanneer Hij Zijn stem zal gegeven hebben, zal de aarde

versmelten’, (Psalm 46:3,4,7,9); dat onder de aarde de Kerk wordt verstaan, is duidelijk, omdat gezegd wordt, veranderd worden en versmelten en ook dat de bergen zullen beroerd worden in het hart van de zeeën en de wateren ervan in opschudding zullen zijn en dat de natiën in opschudding zullen zijn en de koninkrijken beroerd mogen worden.

Met de bergen worden de goede dingen van de liefde aangeduid, zoals eerder en daarvan wordt gezegd dat zij beroerd worden in het hart van de zeeën, wanneer de wezenlijke erkenningen van het ware worden verdraaid; met de wateren worden de waarheden van de Kerk aangeduid, waarvan wordt gezegd dat die in opschudding zijn, wanneer zij vervalst worden; met de natiën worden de goedheden van de Kerk aangeduid en in de tegengestelde zin de boosheden ervan en met de koninkrijken de waarheden van de Kerk en in de tegengestelde zin de valsheden ervan, en ook degenen die in deze en de eerdere dingen zijn. Bij dezelfde: ‘O God, Gij hebt ons verlaten, Gij waart ontstoken, breng ons de rust terug; Gij hebt de aarde doen beven, Gij hebt haar verbroken; genees haar breuken, omdat zij beroerd is’, (Psalm 60:3,4).

Dat deze dingen zijn gezegd over de Kerk en niet over de aarde, kan vaststaan, want gezegd wordt Gij hebt de aarde doen beven, Gij hebt haar verbroken; genees haar breuken, omdat zij beroerd is en omdat met de aarde de Kerk wordt aangeduid, hier de verwoeste Kerk, wordt daarom gezegd: O God, Gij hebt ons verlaten, Gij waart ontstoken, breng ons de rust terug. Bij dezelfde: ‘Wanneer Ik de bestemde tijd zal hebben aangevat, zo zal Ik met rechtheden richten; versmelten zullen de aarde en al haar bewoners; Ik zal haar pilaren vastmaken’, (Psalm 75:3,4).

Hier eveneens de aarde voor de Kerk en daarvan wordt gezegd dat zij versmelt wanneer de waarheden ontbreken waardoor het goede is; de waarheden worden, omdat zij de Kerk ondersteunen, haar pilaren genoemd, die God zal vastmaken; dat niet de pilaren van de aarde worden vastgemaakt, is duidelijk.

Omdat hier het herstel van de Kerk wordt beschreven, wordt er daarom gezegd, wanneer Ik de bestemde tijd zal hebben aangevat, zo zal Ik met rechtheden richten; de ware dingen van de Kerk, die hier de pilaren van de aarde worden genoemd, worden ook de basissen van de aarde genoemd, (1 Samuël 2:8) en de fundamenteën van de aarde, bij Jesaja: ‘Verstaat gij niet de fundamenteën van de aarde; Wie woont op de cirkel van de aarde; Wie doet de vorsten teniet en maakte de rechters van de aarde zoals iets ijdels’, (Jesaja 40:21-23); met de vorsten die teniet worden gedaan en met de rechters van de aarde die Hij zoals iets ijdels zal maken, worden de dingen aangeduid die vanuit het eigen inzicht en vanuit het eigen oordeel zijn. Bij Jeremia: ‘Een tumult komt tot aan het einde van de aarde: zo zei Jehovah: Zie, een boze zal uitgaan van natie tot natie en een grote stormwind zal worden opgewekt van de zijden van de aarde en de doorstokenen van Jehovah zullen te dien dage zijn van het einde van de aarde tot aan het einde ervan’, (Jeremia 25:31-33).

Met het einde der aarde en met de zijden der aarde wordt aangeduid, waar de laatste dingen van de Kerk zijn en waar de boosheden en de valsheden aanvangen; en met van het einde van de aarde tot het einde ervan, worden alle dingen van de Kerk aangeduid.

Daaruit kan men weten, wat daarmee wordt aangeduid dat een tumult komt tot het einde van de aarde en dat een grote stormwind zal worden opgewekt van de zijden van de aarde en daarmee dat de doorstokenen van Jehovah te dien dage zullen zijn van het einde van de aarde tot het einde ervan.

Met de doorstokenen worden degenen aangeduid bij wie de waarheden en de goedheden van de Kerk zijn uitgeblust, nr. 4503.

Bij Jesaja: ‘De eilanden zagen, zij vreesden; de einden van de aarde trilden; zij naderden en zij kwamen; Ik zal de woestijn zetten tot een poel der wateren en het dorre land tot een brouwsel der wateren’, (Jesaja 41:5,18).

De restauratie van de Kerk bij de natiën wordt zo beschreven; die natiën worden aangeduid met de eilanden en met de einden der aarde; de eilanden immers en de einden der aarde in het

Woord betekenen degenen die verder afstaan van de waarheden en de goedheden van de Kerk, omdat zij niet het Woord hebben en vandaar in onwetendheid zijn.

Dat de Kerk bij hen zal worden geïnstaureerd, wordt aangeduid met: Ik zal de woestijn zetten tot een poel der wateren en het dorre land tot een bronwel der wateren.

Woestijn wordt gezegd, waar nog niet het goede is omdat het ware er nog niet is; daarom wordt het ook een dor land genoemd; de poel der wateren en de bronwel der wateren betekenen het goede omdat het ware daar is; al het geestelijk goede immers, dat het goede van de Kerk is, wordt door waarheden verworven.

Bij dezelfde: ‘Wee de aarde beschaduwd met vleugels, welke is overheen de stromen van Kusch; gaat, gij gezanten, tot de natiën vertreden zijnde, welker aarde de rivieren hebben uitgeplunderd’, (Jesaja 18:1,2).

Wat de aarde beschaduwd met vleugels is en de aarde die de rivieren hebben uitgeplunderd, weet niemand, als hij niet weet dat de aarde de Kerk is, de rivieren de valsheden zijn; de aarde beschaduwd met vleugels is de Kerk die in donkerheid is ten aanzien van de Goddelijke waarheden; deze worden aangeduid met de vleugels, zie nr. 283; overheen de stromen van Kusch, betekent ten aanzien van de erkenningen zelf vanuit de letterlijke zin van het Woord, die vervalst zijn; de vertreden natie tot weke de gezanten zouden gaan, welker aarde de rivieren hebben uitgeplunderd, betekent degenen buiten de Kerk die in valsheden vanuit onwetendheid zijn; de rivieren zijn de waarheden van de leer en in de tegengestelde zin de valsheden; dat de gezanten tot hen zouden gaan, betekent dat zij zouden worden uitgenodigd opdat bij hen die Kerk zal zijn.

Bij dezelfde: ‘In de ontsteking van Jehovah Zebaoth is de aarde verduisterd’, (Jesaja 9:18); de verduisterde aarde betekent de dingen die van de Kerk zijn, in donkerheid of in de valsheden, want van de valse dingen van het boze wordt gezegd dat die in donkerheid zijn, van de waarheden echter dat die in het licht zijn.

Bij dezelfde: ‘Jehovah zal de mens verwijderen en de woestijnen zullen vermenigvuldigd worden in het midden van de aarde’, (Jesaja 6:12).

De mens die Jehovah zal verwijderen, betekent de wijze en abstract genomen de wijsheid, zie nr. 280; de vermenigvuldigde woestijnen in het midden van de aarde, betekenen in het geheel niet enig goede, omdat er niet enig ware is; het midden van de aarde is waar het ware in het hoogste licht is en daarom is, wanneer daar het licht niet is, over het geheel donkerheid, dus volstrekt nergens het ware.

Bij dezelfde: ‘Jehovah zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de Geest van Zijn lippen zal Hij de goddeloze doden’, (Jesaja 11:4); de roede van de mond van Jehovah, die de aarde zal slaan, betekent het ware in laatsten, namelijk het ware in de letterlijke zin van het Woord; de geest der lippen, die de goddeloze zal doden, betekent het ware in de geestelijke zin van het Woord.

Van deze dingen wordt gezegd dat zij de aarde slaan en de goddeloze doden, wanneer zij door het ware worden verdoemd; eenieder immers wordt door de waarheden gericht en erdoor verdoemd.

Bij dezelfde: ‘De aarde rust en zij is rustig; de hel heeft om uwentwil de Refaïm opgewekt, alle machtigen van de aarde; zij die u zien, zullen zeggen: Is dit de man beroerende de aarde, doende beven de koninkrijken; hij heeft het wereldrond gesteld tot een woestijn en hij heeft de steden ervan vernietigd; uw aarde hebt gij verdorven, uw volk hebt gij gedood; bereid voor de zonen ervan een slachting, opdat zij niet wederopstaan en de aarde bezitten en de aangezichten van de aarde worden vervuld met steden; Ik zal Aschur breken in Mijn aarde en op Mijn bergen zal Ik hem vertreden’, (Jesaja 14:7,9,16,17,20,21,25); deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de koning van Babel, met wie wordt aangeduid de vernietiging van het ware door de liefde van heersen over de hemel en de aarde, aan welke liefde de waarheden van het Woord of de dingen die van de Kerk zijn, als middelen van dienst zijn; daar wordt gehandeld over hun verdoemenis.

De Refaïm die de hel heeft opgewekt, zijn degenen die in de afgrijselijke overreding van het valse zijn en die daarom de machtigen der aarde worden genoemd; de aarde beroeren, de koninkrijken doen beven, het wereldrond stellen tot een woestijn en de steden ervan vernietigen, betekent alle dingen van de Kerk verdraaien; de aarde en het wereldrond zijn de Kerk, de koninkrijken zijn de waarheden die haar maken en de steden zijn alle dingen van de leer.

Daaruit blijkt wat er wordt aangeduid met uw aarde hebt gij verdorven, uw volk hebt gij gedood; met Aschur die zal worden gebroken in de aarde en zal worden vertreden op de bergen, wordt het redeneren vanuit valsheden tegen de waarheden aangeduid; gebroken worden is verstrooid worden en vertreden worden is volledig vernietigd worden; de bergen waarop dit plaatsvindt, betekenen waar het goede van de liefde en van de naastenliefde regeert, want daar of bij hen wordt alle redenering vanuit valsheden verstrooid of vernietigd. Bij dezelfde: ‘Huult, gij schepen van Tarsis, vanuit het land van Kedar zal het klaarblijkend voor hen komen; doorga uw land zoals een rivier, gij dochter van Tarsis; er is geen gordel meer; zie, het land van de Chaldeeën; Assur heeft haar gegrond in puinhopen; Jehovah zal Tyrus bezoeken, opdat zij zal wederkeren tot haar hoerenloon en zal hoereren met alle koninkrijken van de aarde op de aangezichten van het wereldrond’, (Jesaja 23:1,10,13,17). Dat hier niet worden verstaan de schepen van Tarsis, noch Tyrus, noch het land van de Kedarenen, noch het land van de Chaldeeën, noch Assur, kan vaststaan uit de afzonderlijke dingen in dit hoofdstuk.

Maar onder de schepen van Tarsis worden de erkenningen van het ware en het goede verstaan, eender onder Tyrus; onder het land van de Chittieten het afgodische, onder het land van de Chaldeeën de ontwijding en de vernietiging van het ware en onder Assur het redeneren vanuit valsheden.

Daaruit blijkt dat, huult gij schepen van Tarsis, omdat Tyrus verwoest is, betekent dat er niet langer enige erkenningen zijn van het ware; dat, vanuit het land van de Chittim zal het klaarblijkend voor hen komen, het afgodische betekent dat het daar vandaan is; er is geen gordel meer, betekent dat er niet langer een samenhang is van het ware en het goede; zie, het land van de Chaldeeën, betekent dat er zo ontwijding en vernietiging van het ware is; Assur heeft haar gerond in puinhopen, betekent dat het redekavelen vanuit valsheden, is vernietigd, wederkeren tot het hoerenloon en hoereren met alle koninkrijken op de aangezichten van het wereldrond, betekent de vervalsing van alle waarheden van de gehele Kerk.

Bij dezelfde: ‘De koning van Assur zal gaan door Juda, hij zal overstromen en doorheengaan, tot aan de hals zal hij reiken en de wiegelingen van zijn vleugels zullen zijn de volheid van de breedte van Uw aarde, Immanuel’, (Jesaja 8:8).

De koning van Assur betekent ook hier de redeneringen vanuit valsheden tegen de waarheden; hij zal gaan door Juda, hij zal overstromen en doorheengaan, betekent dat hij het goede van de Kerk zal vernietigen; overstromen en doorheengaan dat hij het goede van de Kerk zal vernietigen: overstromen wordt gezegd van de valsheden, omdat de wateren die betekenen; tot aan de hals zal hij reiken, betekent dat er dan niet langer enige vergemeenschatting van het goede en het ware is; en de wiegelingen van zijn vleugels zullen zijn de volheid van de breedte van uw aarde, Immanuel, betekent dat de valsheden zullen zijn tegen alle waarheden van de Kerk van de Heer.

Dat de breedte van de aarde de waarheden van de Kerk betekent, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 197 en vandaar in de tegengestelde zin de valsheden; en daarom betekenen de wiegelingen van zijn vleugels de redeneringen vanuit het valse tegen het ware; de volheid betekent alle dingen, dus de volheid van de breedte van de aarde alle waarheden van de Kerk.

Bij dezelfde: ‘Te dien dage zal de spruit van Jehovah zijn tot sieraad en heerlijkheid en de vrucht van de aarde tot grootheid en versiering voor de overgeblevenen van Israël’, (Jesaja 4:2).

De spruit van Jehovah, die tot sieraad en tot heerlijkheid zal zijn, betekent het ware van de Kerk en de vrucht van de aarde, die zal zijn tot grootheid en versiering, betekent het goede van de Kerk.

Israël betekent de geestelijke Kerk; dat niet de spruit en de vrucht van de aarde zullen zijn tot sieraad, heerlijkheid, grootheid en versiering, is duidelijk, maar dat het ware en het goede van de Kerk dit is.

Wanneer wordt gezegd het ware en het goede van de Kerk, dan wordt verstaan het ware van het geloof en het goede van de liefde.

Bij dezelfde: 'Gij hebt toegevoegd aan de natie, o Jehovah; Gij zijt verheerlijkt; Gij hebt verwijderd alle uiteinden van de aarde', (Jesaja 26:15); de natie waaraan Jehovah heeft toegevoegd, betekent degenen die in het goede van de liefde zijn, die 'Hij aan Zich heeft toegevoegd; de uiteinden van de aarde, die Hij heeft verwijderd', betekenen de valsheden en de boosheden die de Kerk bestoken, waarvan Hij hen heeft gezuiverd.

Bij dezelfde: 'Uw ogen zullen de koning in zijn schoonheid zien, zij zullen de aarde der lengten schouwen', (Jesaja 33:17); de koning in zijn schoonheid zien, is het echte ware, dat uit de Heer alleen is; de aarde der lengten schouwen, betekent de uitbreiding van het inzicht en van de wijsheid.

Bij dezelfde: 'Ik heb u gegeven tot een verbond des volks, om de aarde te herstellen; zingt gij hemelen en spring op, gij aarde en weergalmt, gij bergen, van gezang', (Jesaja 49:8,13); daar wordt gehandeld over de Heer en over Zijn Komst; de instauratie van de Kerk door Hem wordt beschreven met Ik heb u gegeven tot een verbond des volks, om de aarde te herstellen; de aarde herstellen is de kerk instaureren.

Dat de Heer niet de aarde heeft hersteld voor het Joodse volk, is bekend, maar dat Hij de Kerk heeft ingesteld bij de natiën; de vreugde hierover wordt beschreven met: zingt, gij hemelen, spring op, gij aarde en weergalmt, gij bergen, van gezang.

Onder de hemelen worden de hemelen verstaan waar de engelen zijn, die in de innerlijke waarheden van de Kerk zijn; onder de aarde wordt de Kerk verstaan bij de mensen en onder de bergen zij die in het goede van de liefde tot de Heer zijn.

Bij Jeremia: 'Van echtbrekers vol is de aarde, omdat vanwege de vloek de aarde rouwt; de weiden van de woestijn droogden uit', (Jeremia 23:10); de echtbrekers betekenen degenen die de goedheden van de Kerk echtbreken; en daarom wordt er gezegd, van echtbreken vol is de aarde en vanwege de vloek rouwt de aarde; de weiden van de woestijn die uitdroogden, betekenen geen geestelijke voeding in zo'n Kerk; woestijn wordt gezegd waar niet het goede is omdat het ware er niet is.

Bij dezelfde: 'Droogte over haar wateren, opdat zij uitdrogen, omdat zij een aarde van gesneden dingen is', (Jeremia 50:38); droogte over de wateren, opdat zij uitdrogen, betekent dat er niet langer waarheden zijn; de wateren zijn de waarheden; omdat zij een aarde van gesneden dingen is, betekent de Kerk die verwoest is door de valsheden die vanuit het eigen inzicht zijn en waarvan zij zeggen dat het ware dingen zijn.

Bij Ezechiël: 'Het einde komt over de vier streken van de aarde; de aarde is vol van het gericht der bloeden en de stad is vol van geweld', (Ezechiël 7:2,23); het einde komt over de vier streken van de aarde, betekent de laatste tijd en de laatste staat van de Kerk, wanneer haar einde daar is; de vier streken zijn al haar waarheden en goedheden en in de tegengestelde zin al haar valsheden en boosheden, dus alle dingen van de Kerk; de aarde is vol van het gericht der bloeden, betekent dat zij is overvol van boosheden van elk geslacht; de bloeden zijn de boosheden die de goede dingen van de liefde en van de naastenliefde geweld aandoen en deze geheel en al vernietigen; de stad vol van geweld, betekent eveneens de leer van die Kerk.

Bij dezelfde: 'Alle luchters van het licht in de hemel zal Ik zwart maken over u en Ik zal duisternis geven over uw aarde', (Ezechiël 32:8); onder de luchters van het licht in de hemelen worden de zon, de maan en de sterren verstaan; met de zon wordt de liefde

aangeduid, met de maan het geloof daaruit en met de sterren de erkenningen van het goede en het ware.

Daaruit blijkt wat er wordt aangeduid met, Ik zal die zwart maken over uw aarde, namelijk dat er valsheden in de Kerk zijn; de duisternis is de valsheden en de aarde is de Kerk.

Bij dezelfde: ‘Profeteer aangaande het land van Israël en zeg tot de bergen en de heuvels en de beken en de dalen: Zie, Ik ben bij u en Ik zal tot u omzien, opdat gij bebouwd en bezaaid wordt’, (Ezechiël 36:6,9); onder het land van Israël wordt de Kerk verstaan; de bergen, de heuvels, de beken en de dalen, betekenen alle dingen van de Kerk van haar eersten tot haar laatsten; de bergen zijn de goedheden van de liefde tot de Heer; de heuvels zijn de goede dingen van de naastenliefde jegens de naaste; deze zijn de voornaamste dingen van de Kerk. De beken en de dalen zijn de ware en goede dingen die de laatste zijn van de Kerk; dat deze dingen worden aangeduid, kan vaststaan wat in dit artikel eerder is gezegd, namelijk dat op de bergen in de hemel degenen wonen die in het goede van de liefde tot de Heer zijn, op de heuvels degenen die in de naastenliefde jegens de naaste zijn en in de vlakten en de dalen zij die in goedheden en waarheden zijn in de laatste hemel; de beken zijn de waarheden van de leer daar; deze inzaaien, wordt aangeduid met, Ik zal tot u omzien, opdat gij bebouwd en bezaaid wordt.

Bij Hosea: ‘Te dien dage zal Ik de hemelen verhoren en deze zullen de aarde verhoren en de aarde zal verhoren het koren en de most en de olie; en deze zullen Israël verhoren en Ik zal hem Mij in de aarde zaaien’, (Hosea 2:20-22); dat deze dingen geestelijk moeten worden verstaan en niet natuurlijk volgens de zin van de letter, is duidelijk, want er wordt gezegd dat deze dingen Israël zullen verhoren en Ik hem Mij in de aarde zal zaaien en daarom worden onder de hemelen verstaan de hemelen waar de Heer is en onder de aarde de Kerk waar eveneens de Heer is; met het koren, de most en de olie, worden alle dingen van de geestelijke voeding aangeduid, namelijk de goede dingen van de liefde en van de naastenliefde en de waarheden van het geloof.

Bij Maleachi: ‘Hij zal u niet de vrucht der aarde verderven, noch zal u de wijnstok in het veld misdracht voortbrengen; alle natiën zullen u gezegend verklaren en gij zult een aarde des welbehagens zijn’, (Maleachi 3:11,12); deze dingen worden gezegd ten aanzien van hen bij wie en in wie de Kerk is en omdat met de vrucht der aarde en de wijnstok in het veld de goedheden en de waarheden van de Kerk worden aangeduid, met de vrucht de goede dingen en met de wijnstok de ware dingen ervan, worden zij daarom een aarde des welbehagens genoemd.

Bij David: ‘Uw goede Geest leide mij in een land der rechtheid; om Uws Naam wil, Jehovah, maak mij levend’, (Psalm 143:10,11); het land der rechtheid staat voor de Kerk waarin het rechte en het ware is en omdat de Geest van Jehovah het Goddelijk Ware betekent en eenieder het geestelijk leven erdoor aanneemt, wordt daarom gezegd: Uw goede Geest leide mij, en o, Jehova, maak mij levend.

Omdat de aarde de Kerk betekent en daar waar de Kerk is, de hemel is, wordt deze daarom de aarde der levenden en de aarde des levens genoemd.

Het land der levenden bij Jesaja: ‘Ik had gezegd: Niet zal ik Jah zien in het land der levenden’, (Jesaja 38:11) en bij Ezechiël: ‘Zij die schrik hebben gegeven in het land der levenden’, (Ezechiël 32:23-27).

Het land des levens bij David: ‘Zo ik niet had geloofd het goede te zien in het land des levens’, (Psalm 27:13).

Bij Mozes: ‘Een volkomen en gerechte steen zal het zijn, een volkomen en gerechte efa zal het zijn, opdat uw dagen verlengd worden op het land’, (Deuteronomium 25:15).

De dagen op het land verlengen betekent niet de duur van het leven verlengen in de wereld, maar de staat van het leven in de Kerk, dus in de hemel; van verlengd wordt immers wordt gesproken met betrekking tot het goede en de aanwas ervan en de dag betekent de staat van het leven; en omdat de volkomen en gerechte steen, die een gewicht was en de volkomen en

gerechte efa, die een maat was, het ware en het goede en het hoedanige ervan betekenen en het ene en het andere tezamen de gerechtigheid: de steen het ware en de maat het goede en niet bedriegen met het gewicht en met de maat het gerechte, zullen zij daarom het leven van de Kerk hebben en daarna het leven in de hemel, wat daaronder wordt verstaan dat hun dagen op de aarde zullen worden verlengd.

Iets eenders wordt aangeduid in het gebod van de decaloog: ‘Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen op de aarde verlengd worden’, (Exodus 20:12); dat diegenen de hemel en de gelukzaligheid daar hebben die vader en moeder eren, is omdat men in de hemel niet van een andere Vader weet dan de Heer; uit Hem immers zijn allen die daar zijn, opnieuw verwekt; en in de hemel wordt onder de moeder de Kerk verstaan, in het algemeen het rijk van de Heer. Dat zij die de Heer vereren en Zijn koninkrijk zoeken, het leven in de hemel zullen hebben, is duidelijk en ook dat velen van hen die vader en moeder in de wereld eren, niet lang daar leven.

Bij Mattheüs: ‘Gezegend zijn de zachtmoedigen, omdat zij de aarde zullen beërven’, (Mattheüs 5:5); de ergernis van de aarde betekent niet het bezit van de aarde, maar het bezit van de hemel en de gezegendheid daar; de zachtmoedigen betekenen hen die in het goede van de naastenliefde zijn.

Bij Jesaja: ‘Zie, een maagd zal ontvangen en een Zoon baren en zij zal Zijn Naam noemen: God met ons; boter en honing zal Hij eten, opdat Hij wete het boze te verwerpen en het goede te verkiezen; want voordat de Knaap weet het boze te verwerpen en het goede te verkiezen, zal het land verlaten worden, waarvan gij walgt voor zijn twee koningen.

Het zal te dien dage geschieden dat Hij vanwege de veelheid van melk te maken boter zal eten, want boter en honing zal een elk eten die over is in het midden van het land’, (Jesaja 7:14-16,22); dat deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de Heer en Zijn Komst, is bekend; de boter en de honing die Hij zal eten, betekenen de goedheden van de liefde; de boter het goede van de hemelse en de geestelijke liefde, honing het goede van de natuurlijke liefde; hieronder wordt verstaan dat Hij Zich het Goddelijke zal toe-eigenen.

Dat de aarde zal verlaten worden voordat Hij weet het boze te verwerpen en het goede te verkiezen, betekent dat niet iets van de Kerk in het aardrijk over zou zijn wanneer Hij geboren zou worden en omdat zij waar de Kerk was, elk Goddelijk Ware hebben verworpen en alle dingen van het Woord hebben verdraaid en naar eigen voordeel hebben ontvouwd, wordt daarom van de aarde, dat wil zeggen de Kerk, gezegd, waarvan gij walgt voor zijn twee koningen.

De koningen betekenen de waarheden van de hemel en van de Kerk; de twee koningen het ware van het Woord in de innerlijke of geestelijke zin en het ware van het Woord in de uiterlijke of natuurlijke zin; de melk betekent het ware waardoor het goede is en omdat de boter het goede daaruit betekent, betekent daarom, vanwege de veelheid van melk te maken zal een elk boter eten die over is in het midden van het land, dat al het ware zal zijn van het goede.

Bij Mattheüs: ‘In de voleinding der eeuw zullen alle stammen der aarde weklagen’, (Mattheüs 24:30); de voleinding der eeuw, waarover in dit hoofdstuk wordt gehandeld, is de laatste tijd van de Kerk, wanneer het gericht daar is; alle stammen van de aarde betekenen alle waarheden en goedheden van de Kerk, waarvan gezegd wordt dat zij weklagen wanneer zij er niet langer zijn.

Bij Lukas: ‘Dan zullen er tekenen zijn in de zon, de maan en de sterren en op de aarde benauwdheid van de natiën, terwijl de zee en de deining dreunt, de mensen ontziend zijn van vrees en verwachting van de dingen die het aardrijk zullen overkomen, want de mogendheden van de hemelen zullen geschokt worden; die dag zal zoals een strik komen over al degenen die zitten op het aangezicht van de ganse aarde’, (Lukas 21:25,26,35); daar wordt ook gehandeld over de laatste tijd van de Kerk, wanneer het gericht daar is en onder de aarde en het aardrijk wordt daar de Kerk verstaan; de benauwdheid van de natiën op de aarde, de vrees

en de verwachting van de dingen die het aardrijk zullen overkomen en over allen die zitten op het aangezicht van de ganse aarde, betekent niet dat het zal zijn over hen die in de landen in de natuurlijke wereld zijn, maar over hen die in de geestelijke wereld zijn.

Dat ook daar landen of aarden zijn, zie in de voorgaande teksten bij dit artikel en dat daar het laatste gericht is voltrokken, zie het werkje over ‘Het Laatste Gericht’.

Wat de zon, de maan en de sterren zijn, waarin de tekenen zullen zijn, is eerder gezegd, namelijk dat de zon de liefde betekent, de maan het geloof daaruit en de sterren de erkenningen van het goede en het ware, terwijl de zee en de deining dreunt, betekent de redeneringen en de bestrijdingen van het ware vanuit de letterlijke zin van het Woord, tegendraads en verdraaid toegevoegd.

De mogendheden van de hemelen die zullen worden geschokt, betekenen het Woord in de letterlijke zin, aangezien deze zin het fundament is van de geestelijke waarheden, die in de hemelen zijn, zie het werk ‘Hemel en Hel’, in het artikel waar gehandeld wordt over de verbinding van de hemel met de mens door het Woord, nrs. 303 tot 310.

Bij Jesaja: ‘Zingt, gij hemelen; juicht, gij lagere dingen van de aarde; dreunt, gij bergen, van gezang, gij woud en alle boom daarin, omdat Jehovah Jakob heeft verlost; Ik Jehovah makende alle dingen, uitbreidende de hemelen alleen, uitspreidende de aarde uit Mijzelf’, (Jesaja 44:23,24).

Zingt, gij hemelen; juicht, gij lagere dingen van de aarde; dreunt, gij bergen, van gezang, gij woud en alle boom daarin, betekent alle dingen van de hemel en van de Kerk, zowel de innerlijke als de uiterlijke; deze dingen hebben alle betrekking op het goede en het ware; de innerlijke dingen worden aangeduid met de hemel en de uiterlijke met de lagere dingen van de aarde.

De bergen zijn de goedheden van de liefde, het woud is het natuurlijk ware en de bomen daar zijn de erkenningen van het ware; aangezien zulke dingen worden aangeduid, wordt gezegd, omdat Jehovah Jakob heeft verlost; met Jakob in het Woord wordt de uiterlijke Kerk aangeduid en met Israël de innerlijke Kerk.

De hemelen uitbreiden en de aarde uitspannen, betekent de Kerk van alle kanten, die wordt uitgebreid en uitgespannen door de vermenigvuldiging van het ware en de vruchtmaking van het goede bij hen die van de Kerk zijn.

Bij Zacharia: ‘Jehovah uitspannende de hemelen en grondvestende de aarde en formerende de geest van de mens in het midden van hem’, (Zacharia 12:1); eender wordt hier met de hemelen en met de aarde de Kerk naar alle kanten aangeduid, dus ten aanzien van de innerlijke dingen en ten aanzien van de uiterlijke dingen ervan en daarom wordt er ook gezegd, formerende de geest van de mens in het midden van hem.

Bij Jeremia: ‘De goden die de hemel en de aarde niet hebben gemaakt, laten zij vergaan van de aarde en van onder de hemelen; Jehovah makende de aarde door Zijn deugd, bereidende het wereldrond door Zijn wijsheid en door Zijn inzicht uitbreidende de hemelen; op de stem die Hij geeft, een veelheid der wateren in de hemelen en Hij doet dampen opklimmen van het einde der aarde’, (Jeremia 10:11-13; 51:15); omdat de hemelen en de aarde de Kerk betekenen, zoals eerder, wordt daarom gezegd, Jehovah makende de aarde door Zijn deugd, bereidende het wereldrond door Zijn wijsheid en uitbreidende de hemelen door Zijn inzicht; en eveneens wordt daarom gezegd, op de stem die Hij geeft, een veelheid der wateren in de hemelen en Hij doet dampen opklimmen van het einde der aarde.

Met de stem die Jehovah geeft, wordt het uit Hem voortgaande Goddelijk Ware aangeduid; met de veelheid der wateren in de hemelen worden de waarheden in overvloed aangeduid; de wateren immers betekenen de waarheden en met de dampen die Hij doet opklimmen van het einde der aarde, worden de laatste waarheden van de Kerk aangeduid; de dampen zijn die waarheden en het einde van de aarde is het laatste van de Kerk en omdat de goden de valsheden van de leer en van de eredienst betekenen, die de Kerk vernietigen, wordt daarom

gezegd, de goden die de hemel en de aarde niet hebben gemaakt, laten zij vergaan van de aarde en van onder de hemelen.

Bij David: ‘Jehovah Die de hemelen maakt door het inzicht en de aarde uitbreidt op de wateren’, (Psalm 136:5,6); omdat met de hemel en de aarde de Kerk wordt aangeduid en de Kerk wordt geformeerd door waarheden en de ware dingen van de Kerk het inzicht maken, wordt daarom gezegd, Jehovah maakt de hemelen door het inzicht en Hij breidt de aarde uit op de wateren; de wateren zijn de waarheden van de Kerk.

Bij Jesaja: ‘Zo zei God Jehovah, scheppende de hemelen en die uitbreidende, uitspannende de aarde en de voortbrengselen ervan, gevende de ziel aan het volk daarop en de geest aan hen die daarin wandelen’, (Jesaja 42:5); met de hemelen scheppen en de aarde en de voortbrengselen ervan uitbreiden, wordt aangeduid de Kerk formeren en degenen hervormen die daar zijn; de voortbrengselen zijn alle dingen van de Kerk; en daarom wordt er gezegd, gevende de ziel aan het volk daarop en de geest aan hen die daarin wandelen; dat scheppen hervormen is, zie nr. 294.

Bij dezelfde: ‘Drupt gij hemelen, van boven en dat de wolken neervloeien van gerechtigheid; de aarde opene zich en bevruchte het heil; Ik, Ik heb de aarde gemaakt en de mens daarop heb Ik geschapen.

Zo zei Jehovah, scheppende de hemelen, Hij, God, formeerde de aarde en die makende en die bereidende; niet in het verborgene heb Ik gesproken, in een plaats van een aarde van de duisternis’, ((Jesaja 45:8,12,18,19); dat hier onder de hemelen en de aarde alle dingen van de Kerk worden verstaan, zowel haar innerlijk als haar uiterlijk, blijkt, want er wordt gezegd, gij hemelen en dat de wolken neervloeien van gerechtigheid, de aarde opene zich en bevruchte het heil; dat de hemelen de innerlijke dingen van de Kerk betekenen, is omdat de innerlijke dingen, dus die van het gemoed van de mens, de hemelen bij hem zijn; dat bij de mens bij wie de Kerk is, de hemel is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 30,57.

De hemelen scheppen en de aarde formeren en haar maken en bereiden, betekent ten volle de Kerk instellen.

Bij dezelfde: ‘Zie, Ik scheppende nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; ook zullen de vorige niet herdacht worden’, (Jesaja 65:17); met nieuwe hemelen en een nieuwe aarde scheppen, wordt aangeduid een nieuwe Kerk instaureren ten aanzien van de innerlijke en uiterlijke dingen ervan, zowel in de hemelen als op aarde, zoals eerder.

Bij dezelfde: ‘Wie heeft iets zoals dit gehoord; zal de aarde baren op één dag; zal een natie verwekt worden op één keer; gelijk als de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde die Ik zal maken, voor Mij zullen staan, zo zal uw zaad en uw naam staan’, (Jesaja 66:8,22); omdat met de aarde de Kerk wordt aangeduid, wordt daarom gezegd, zal de aarde baren op één dag, zal een natie gemaakt worden op één keer; met baren en de baring en met verwekken en verwekking worden in het Woord de geestelijke baring en verwekking aangeduid, die van het geloof en van de liefde zijn, dus de hervorming en de wederverwekking.

Wat de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde zijn, is eerder gezegd.

Bij Jeremia: ‘Ik, Ik heb gemaakt de aarde, de mens en het beest, die zijn op de aangezichten van de aarde; en Ik geef haar aan hem die recht is in Mijn ogen’, (Jeremia 27:5); met de mens en het beest die op de aangezichten van de aarde zijn, worden aangeduid de aandoeningen van het ware en het goede in de geestelijke en de natuurlijke mens, nr. 280 en in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 7424, 7532, 7872 en omdat die aandoeningen bij de mensen de Kerk bij hen maken, wordt er daarom gezegd, Ik heb gemaakt de aarde, de mens en het beest, die zijn op de aangezichten van de aarde en Ik geef haar aan hem die recht is in Mijn ogen. Dat God niet de aarde alleen geeft aan hen die recht zijn in Zijn ogen, maar ook aan hen die niet recht zijn, is bekend; niet echter de Kerk, tenzij aan hen die recht zijn; het rechte betekent het ware en de aandoening ervan.

Bij Jesaja: ‘De hemelen zullen zoals een rook verdwijnen en de aarde zal zoals een kleed verouderen en de bewoners zullen zo sterven’, (Jesaja 51:6); de hemelen die zullen

verdwijnen en de aarde die zoals een kleed zal verouderen, betekenen de Kerk; deze zakt allengs af en wordt tenslotte verlaten; maar niet de zichtbare hemel en de bewoonbare aarde en daarom wordt er gezegd, en de bewoners zullen zo sterven, sterven betekent geestelijk sterven.

Iets eenders wordt daarmee aangeduid, dat ‘de hemelen en de aarde zullen voorbijgaan’, (Mattheüs 24:35; Markus 13:31; Lukas 16:17).

In de Openbaring: ‘Vier engelen staande op de vier hoeken van de aarde, houdende de vier winden van de aarde, opdat niet een wind over de aarde zou waaien’, (Openbaring 7:1,2); met de vier hoeken van de aarde en met de vier winden van de aarde worden alle waarheden en goedheden van de Kerk in samenvatting aangeduid.

Eendere dingen worden immers daarmee aangeduid als met de vier windstreken van de hemel en dat die deze betekenen, zie het werk ‘Hemel en hel’, over de vier windstreken in de hemel, nrs. 141 tot 153; deze houden, betekent dat zij niet mogen invloeden omdat zij niet worden opgenomen en daarom wordt er gezegd; opdat niet een wind over de aarde zou waaien.

Eender betekent de aarde de Kerk elders in de Openbaring, zoals in (Openbaring 10:2,5,6,8; 12:16; 13:13; 16:2,14; 20:8,9,11; 21:1) en nog in vele andere plaatsen in het Woord, die vanwege de hoeveelheid niet worden aangevoerd.

Omdat de aarde de Kerk betekende en vooral het land Kanaän, aangezien daar de Kerk was en omdat de Kerk die daar was, een uitbeeldende was, beeldde daarom alle dingen die daar waren, uit en betekenden de dingen die tot hen door de Heer zijn gezegd, de geestelijke of innerlijke dingen van de Kerk en dit tot aan het land zelf en tot de voortbrengselen ervan toe, zoals bij Mozes: ‘Indien gij de geboden houdt, zal Jehovah u leiden in een goed land, in een land van rivieren des waters, van bronnen, van afgronden uitgaande van het dal en de berg; een land van tarwe, gerst, van wijnstok, vijgenboom, granaatappel, een land van de olijf der olie, van honing; een land waar gij niet met schaarsheid brood zult eten; niets zal ontbreken; een land waar de stenen ijzer zijn en vanuit de bergen koper wordt gegraven en gij zult eten en verzadigd worden in dit goede land’, (Deuteronomium 8:1,7-10); met hiermee worden alle dingen van de Kerk beschreven, zowel de innerlijke als de uiterlijke ervan.

Maar het zou te ver voeren om uiteen te zetten wat de afzonderlijke dingen betekenen en ook is hier niet de plaats ervoor.

Omdat de aarde de Kerk betekende, behoorde het tot de zegeningen, dat indien zij zouden leven volgens de geboden, de aarde haar inkomst zou geven, de boze, wilde dieren zouden ophouden uit de aarde en ook het zwaard niet zou doorgaan door de aarde’, (Leviticus 26:3,4,6).

Dat de aarde haar inkomst zou geven, betekent dat in de Kerk het ware en het goede zou zijn; dat de boze, wilde dieren zouden ophouden, betekent dat er niet zouden zijn de boze aandoeningen en de begeerten, die haar vernietigen.

Dat het zwaard niet zou doorgaan door de aarde, betekent dat het valse het ware niet zou uitwerpen.

Omdat de aarde de Kerk betekende, was het ook een inzetting dat het zevende jaar een sabbat voor de aarde zou zijn en geen arbeid daarop’, (Leviticus 25:1-8) en wordt daarom eveneens gezegd dat de aarde is bevlekt vanwege de boosheden en dat zij vanwege de gruwelen hen zou uitspuwen’, (Leviticus 18:1 tot 28).

En omdat de aarde de Kerk betekende, spuwde daarom de Heer uit op de aarde en maakte Hij van het speeksel slijk en zalfde de ogen van de blinde en zei Hij: Ga heen, was u in het badwater van Siloah, (Johannes 9:6,7,11,15); en daarom schreef de Heer, toen de schriftgeleerden en de Farizeeërs Hem vroegen aangaande de in echtbreuk gegrepen vrouw, Zich voorover inkrommende tweemaal op de aarde’, (Johannes 8:6,8), waarmee wordt aangeduid dat de Kerk vol was van echtbreuken, dat wil zeggen, vol van de echtbreuk van het goede en de vervalsong van het ware en daarom zei de Heer tot hen: ‘Wie van u vrij is van

zonde, werpe het eerst de steen op haar; maar zij gingen de een na de ander heen, te beginnen met de ouderen, tot aan de laatsten toe', vers 7,9.

Aangezien de meeste dingen in het Woord ook een tegengestelde zin hebben, heeft dus ook de aarde die en de aarde betekent in die zin de verwoeste Kerk; en deze is daar wanneer er niet langer het goede van de liefde en het ware van het geloof is, maar in plaats daarvan het boze en het valse; omdat deze de mens verdoemen, wordt met de aarde in die zin ook de verdoemenis aangeduid, zoals in de volgende plaatsen, (Jesaja 14:12; 21:9; 25:12; 26:19,21; 29:4; 47:1; 63:6; Klaagliederen 2:2,10; Ezechiël 26:20; 32:24; Numeri 16:29-33; 26:10) en elders.

305. vers 4,5. En ik weende zeer dat niemand waardig gevonden was om het boek te openen en te lezen, noch het in te zien. En een van de ouderen zei tot mij: Ween niet; zie, overwonnen heeft de Leeuw Die is vanuit de stam van Juda, de Wortel Davids, om het boek te openen en zijn zeven zegels los te maken.

En ik weende zeer dat niemand waardig gevonden was om het boek te openen en te lezen, noch het in te zien, betekent de smart des harten, vanwege de ongeordendheid en de ondergang van allen, indien niemand allen en al hun dingen zou kunnen weten, kennen en uitvorsen; en een van de ouderen betekent het gezelschap van de hemel dat meer dan de overige in wijsheid is; zei tot mij: Ween niet, betekent dat er daarom geen smart moest zijn; zie, overwonnen heeft de Leeuw, betekent de Heer, dat Hij vanuit eigen macht de hellen heeft onderworpen en alle dingen in de hemelen in de orde heeft gebracht.

Vanuit de stam van Juda, de wortel Davids, betekent door het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware in Zijn Menselijke; om het boek te openen en zijn zeven zegels los te maken, betekent dat Hij allen en de afzonderlijken en de verborgenste dingen van eenieder weet en kent.

306. En ik weende zeer dat niemand waardig gevonden was om het boek te openen en te lezen, noch het in te zien; dat dit betekent de smart des harten vanwege de ongeordendheid en de ondergang van allen, indien niemand allen en al hun dingen zou kunnen weten, kennen en uitvorsen, staat vast uit de betekenis van wenen, smarten vanuit het hart of de smart des harten.

Dat dit is vanwege de ongeordendheid en de ondergang van allen volgt; en uit de betekenis van dat niemand waardig gevonden was om het boek te openen en te lezen, noch dit in te zien, namelijk dat niemand zodanig is dat hij kan weten de staat van het leven van allen in het algemeen en van de afzonderlijken in het bijzonder, nrs. 303, 304; of wat hetzelfde is, dat niemand zodanig is dat hij allen en al hun dingen kan weten, kennen en uitvorsen.

Wat de smart des harten betreft, die wordt aangeduid met ik weende zeer, vanwege de ongeordendheid en de ondergang van allen, indien niemand zodanig is dat hij allen en al hun dingen kan weten, kennen en uitvorsen, daarom zou ik dit in het kort uiteen willen zetten.

Opdat de hemel van de engelen zal bestaan en zal blijven bestaan, moeten alle dingen daar in de orde zijn; deze immers zou, indien die niet in de orde was, verstrooid worden; want de hemel der engelen is onderscheiden in gezelschappen en de gezelschappen zijn geordend volgens de aandoeningen van het ware en het goede en deze zijn veelvoudig en talloos.

Deze ordening hangt enig en alleen af van de oneindige wijsheid van de Ene Die alle dingen weet, alle dingen kent en alle dingen uitvorst en vandaar alle dingen schikt en ordent.

Deze Ene is de Heer alleen, daarom wordt in het Woord over Hem gezegd: dat Hem het gericht is en dat Hij de mogendheid heeft in de hemelen en op aarde, en hier, dat Hij het boek aannam en zijn zegels losmaakte.

Bovendien zou, indien de hemel niet in de orde was, de wereld, dat wil zeggen, de mensen op aarde, niet kunnen bestaan en blijven bestaan; want de wereld hangt af van de hemel en van de invloeiing ervan in de geestelijke en redelijke dingen van de mensen; in één woord, alle

dingen zouden vergaan; maar deze dingen kunnen beter begrepen worden vanuit het werk ‘Hemel en Hel’ en eveneens in het werkje ‘Het Laatste Gericht’ en wel vanuit de afzonderlijke dingen, indien die met aandacht worden gelezen.

Dat gezegd wordt: weten, kennen en uitvorsen, is omdat dit wordt aangeduid met het boek openen, lezen en inzien; met het boek immers worden alle dingen aangeduid die bij de mens, de geest en de engel zijn ofwel al de staten van het leven van hen ten aanzien van de liefde en het geloof en daarom wordt met het boek openen, aangeduid die dingen weten, wordt met het boek lezen, aangeduid die dingen kennen en wordt met het boek inzien, aangeduid die dingen uitvorsen.

307. En een van de ouderen; dat dit betekent het gezelschap van de hemel dat meer dan de overige in de wijsheid is, staat vast uit de betekenis van de ouderen, namelijk degenen die in waarheden zijn vanuit het goede en abstract genomen de waarheden vanuit het goede, nr. 270; dus zij die in het inzicht en de wijsheid zijn meer dan de overige, want alle inzicht is vanuit het goede door de waarheden of door de ware dingen vanuit het goede en niet ergens anders vandaan heeft iemand dit.

Dat met een van de ouderen een gezelschap van de hemel wordt aangeduid, is omdat onder de engel in het Woord niet één engel wordt verstaan, maar een volledig gezelschap, nrs. 90, 302; dus eveneens onder ‘een van de ouderen.’

Dat een gezelschap wordt verstaan dat meer dan de overige meer is in de wijsheid, is omdat het leerde dat het de Heer alleen is die ten aanzien van het Menselijke Zich de Goddelijke Wijsheid heeft verworven, om eenieder te weten, te kennen en uit te vorsen en de staten van het leven van allen in het algemeen en in het bijzonder, wat wordt aangeduid, met de dingen die hij zei, namelijk: Ween niet; zie, overwonnen heeft de Leeuw Die is vanuit de stam van Juda, de wortel Davids, om het boek te openen en zijn zegels los te maken.

Dit immers te weten, namelijk dat het de Heer alleen is Die zodanig is, is van de wijsheid van de engelen van de hemel en dit te weten vanuit de doorvatting of vanuit de invloeiing uit de Heer de gezelschappen der engelen in de derde of binnenste hemel; de overige weten het ook, maar niet vanuit doorvatting, maar vanuit de verlichting van het verstand.

De engelen van de derde of binnenste hemel hebben de doorvatting; de engelen van de tweede en de laatste hemel hebben de verlichting van het verstand; zij worden hierin onderscheiden, dat de doorvatting de volle bevestiging is vanuit de invloeiing uit de Heer; de verlichting echter van het verstand is een geestelijk gezicht; dit hebben zij die in de naastenliefde jegens de naaste en daaruit in het geloof zijn; eerstgenoemden echter, namelijk de doorvatting, hebben zij die in de liefde tot de Heer zijn; wat verder doorvatting is, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 135, 140.

308. Zei tot mij: Ween niet; dat dit betekent dat er vanwege dit geen smart zal zijn, staat vast uit de betekenis van wenen, dus de smart vanuit het hart, nr. 306 en om welke oorzaak, zie ook daar.

309. Zie, overwonnen heeft de Leeuw; dat dit betekent de Heer dat Hij vanuit eigen macht de hellen heeft onderworpen en alle dingen daar in de orde heeft gebracht, staat vast uit de betekenis van overwinnen, wanneer het de Heer betreft, namelijk dat Hij, toen Hij in de wereld was, de hellen heeft onderworpen en daar en in de hemelen alle dingen in de orde heeft gebracht en dit door de in Zijn Menselijke toegelaten verzoeken en door de aanhoudende overwinningen toen, zie ook ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 293,294,301,302; dit wordt dus met overwinnen aangeduid wanneer het de Heer betreft en omdat de Heer die dingen heeft gedaan uit eigen macht, wordt Hij Leeuw genoemd, want de Leeuw betekent de macht, nr. 278.

Dat de Heer die dingen heeft gedaan uit eigen macht, is vanuit het Woord bekend; maar omdat weinigen dit weten, zou ik daarover iets willen zeggen.

Dit heeft de Heer gedaan vanuit het Goddelijke dat in Hem vanuit de ontvangenis was, Hij had dit zoals ieder mens een ziel heeft vanuit zijn vader en de ziel van elk mens werkt door het lichaam, het lichaam immers is de gehoorzaamheid daaraan.

Het Goddelijke dat aan Hem, in Hem, was vanuit de ontvangenis, was Zijn Goddelijke, dat in het Athanasiaanse geloof gelijkwaardig wordt genoemd aan het Goddelijke dat daar de Vader wordt genoemd; er wordt immers gezegd, dat zoals de Vader is, ook de Zoon is oneindig, ongeschapen, eeuwig, almachtig, God, Heer en dat niemand van hen is de grootste en de kleinste, noch de eerste of de laatste, maar volstrekt gelijkwaardig en eveneens wordt er gezegd, dat het Goddelijke en het Menselijke niet zijn twee, maar één enige Persoon en dat zoals de ziel en het lichaam één mens maken, zo is ook het Goddelijke en het Menselijke één Christus.

Daaruit kan men weten, ook door hen die geloof in Athanasius hebben, dat de Heer vanuit eigen macht die dingen heeft gedaan, omdat Hij die vanuit Zijn Goddelijke heeft gedaan. Hieruit kan klaarblijkelijk vaststaan, hoe de woorden moeten worden verstaan die de Heer zegt bij Johannes: ‘De Vader, Die in Mij blijft, Hijzelf doet de werken; gelooft Mij dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is’, (Johannes 14:10,11) en elders: ‘Voorwaar, Ik zeg u: Niet kan de Zoon wat ook doen uit Zichzelf, tenzij dat wat Hij de Vader heeft zien doen; want de dingen die Hij doet, deze doet ook de Zoon eender; gelijkerwijs de Vader de doden opwekt en levend maakt, aldus ook maakt levend die Hij wil; gelijkerwijs de Vader het Leven heeft in Zichzelf, aldus heeft Hij ook de Zoon gegeven het Leven te hebben in Zichzelf’, (Johannes 5:19,21,26).

Omdat het Goddelijke dat de Heer de Vader noemt, Zijn Goddelijke was en niet een ander Goddelijke, kan het vandaar vaststaan dat Hij al wat Hij vanuit de Vader heeft gedaan, vanuit Zichzelf heeft gedaan en eveneens al wat Hij heeft gedaan vanuit het Menselijke, dat Hij de Zoon noemt; en dat Hij zo alle dingen vanuit de eigen macht heeft gedaan, omdat Hij ze vanuit het Zijne deed.

310. Vanuit de stam van Juda, de wortel Davids; dat dit betekent door het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware in Zijn Menselijke, staat vast uit de betekenis van de stam van Juda, namelijk alle goede dingen in samenvatting.

Alle stammen van Israël betekenden immers alle waarheden en goedheden van de hemel en van de Kerk, nr. 39; en Juda of de stam ervan betekende het goede van de hemelse liefde, nr. 119, zie ook ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 3654, 3881, 5583, 5603, 5782, 6363; vandaar wordt in de hoogste zin, waarin het de Heer betreft, met de stam van Juda het Goddelijk Goede aangeduid en uit de betekenis van de wortel Davids, dus het Goddelijk Ware; onder David immers in het Woord wordt de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware, zie nr. 205; vandaar is het dat onder, vanuit de stam van Juda, de wortel Davids, de Heer wordt verstaan ten aanzien van het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware in Zijn Menselijke.

In het Woord worden in de letterlijke zin merendeels twee dingen gezegd, waarvan het ene het goede behelst en het andere het ware, maar die twee worden tot één verbonden in de innerlijke of geestelijke zin ervan en dit vanwege het huwelijk van het goede en het ware in de afzonderlijke dingen van het Woord, waarover de nrs. 238, 288.

De oorzaak hiervan is dat het goede en het ware in de hemel niet zijn twee, maar één; al het ware daar immers, is van het goede.

De Heer wordt ten aanzien van het Menselijke de Wortel Davids genoemd, uit hoofde hiervan dat al het Goddelijk Ware uit Hem is, zoals ook alle dingen ontstaan en bestaan vanuit hun wortel; vandaar ook is het, dat Hij wordt genoemd de Wortel van Isaï, bij Jesaja: ‘Het zal te

dien dage geschieden dat de natiën de Wortel van Isaï, die is staande tot een banier der volken, zullen zoeken en Zijn rust zal heerlijkheid zijn’, (Jesaja 11:10).
Isaï staat voor David, omdat hij diens vader was.

311. Om het boek te openen en zijn zeven zegels los te maken; dat dit betekent dat Hij alle en de afzonderlijken en de verborgenste dingen van eenieder weet en kent, staat vast uit wat eerder is getoond in de nrs. 299, 303, 304, waar eendere dingen staan.

312. vers 6,7. En ik zag en zie, in het midden van de troon en van de vier levende wezens en in het midden van de ouderen, een Lam staande, evenals gedood, hebbende zeven hoornen en zeven ogen, die zijn de zeven Geesten Gods, uitgezonden tot de gehele aarde. En Het kwam en nam het boek vanuit de rechter van Degene Die op de troon zat.

En ik zag en zie, in het midden van de troon en van de vier levende wezens en in het midden van de ouderen, betekent in de gehele hemel en in het bijzonder in de binnenste hemelen; een Lam staande, betekent de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke; evenals gedood, betekent, nog door weinigen erkend; hebbende zeven hoornen, betekent dat de almacht heeft; en zeven ogen, betekent dat de alwetendheid heeft, namelijk de zeven Geesten Gods, uitgezonden tot de gehele aarde, betekent daaruit alle wijsheid en inzicht in de hemel en in de Kerk; en Het kwam en nam het boek vanuit de rechter van Degene Die op de troon zat, betekent dat vanuit Zijn Goddelijk Menselijke die dingen zijn.

313. En ik zag en zie, in het midden van de troon en van de vier levende wezens en in het midden van de ouderen, dat dit betekent in de gehele hemel en in het bijzonder in de binnenste hemelen, staat vast uit de betekenis van in het midden, dus het binnenste en vandaar eveneens het geheel, waarover hierna; uit de betekenis van de troon, namelijk de hemel in de gehele samenvatting, zie nr. 253; uit de betekenis van de vier levende wezens, namelijk de voorzienigheid en de bewaking van de Heer, dat deze niet wordt genaderd dan alleen door het goede van de liefde, zie nr. 277; en omdat die bewaking vooral is in de derde of binnenste hemel, heeft als oorzaak dat allen die daar zijn, in het goede van de liefde tot de Heer uit de Heer zijn, daarom wordt die hemel met de vier levende wezens in het bijzonder aangeduid, wat nog beter zal vaststaan uit de volgende teksten van dit hoofdstuk; en uit de betekenis van de ouderen, namelijk degenen die in waarheden vanuit het goede zijn, waarover ook nr. 270; hier dus degenen die in de middelste of tweede hemel zijn, aangezien allen daar in de waarheden vanuit het goede zijn; die beide hemelen immers: de derde en de tweede, zijn onderling hierin onderscheiden dat zij die in de derde hemel zijn, in de liefde tot de Heer zijn en zij die in de tweede zijn, in de naastenliefde jegens de naaste.

Zij die in de naastenliefde jegens de naaste zijn, zijn in waarheden vanuit het goede; daaruit kan vaststaan, wat in het bijzonder wordt aangeduid met de vier levende wezens en met de ouderen, maar in het algemeen wordt met de vier levende wezens al het Goddelijk Goede aangeduid in de algehele hemel dat bewaakt en in het algemeen met de ouderen al het Goddelijk Ware voortgaande vanuit het Goddelijk Goede, ook in de algehele hemel. Beide bewaakt, omdat zij verenigd zijn; zo wordt dus met de vier levende wezens en de ouderen tegelijk aangeduid het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware, voortgaande uit de Heer en vandaar de algehele hemel der engelen, maar in het bijzonder de beide binnenste hemelen; dat dit het wordt heeft als oorzaak, dat de engelen geen engelen zijn vanuit hun eigene, maar vanuit het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware dat zij opnemen. Het Goddelijke immers bij hen of opgenomen door hen, maakt dat zij engelen zijn en maakt dat de hemel vanuit hen, hemel wordt genoemd, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 2-12, 51-86.

Dat het midden of in het midden het binnenste en vandaar het gehele betekent, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord, maar eerst zal iets daarover worden gezegd, vanwaar het is dat het midden, omdat dit het binnenste betekent, ook het gehele betekent.

Dit kan worden toegelicht door een vergelijking met het licht, met de zon, met de ordening van allen in de hemelen en eveneens met allen die van de Kerk op aarde zijn door de vergelijking met het licht.

Het licht in het midden plant zich voort rondom of vanuit het middelpunt tot de omtrekken naar alle kanten en omdat het vanuit het binnenste wordt voortgeplant en de ruimten rondom vult, wordt vandaar met in het midden ook het geheel aangeduid door de vergelijking met de zon.

De zon is in het midden, omdat zij het middelpunt van haar heelal is, omdat vanuit haar de warmte en het licht in haar wereld is, wordt daarom met de zon in het midden, haar tegenwoordigheid naar alle kanten of door het geheel heen aangeduid.

Door de vergelijking met de ordening van allen in de hemelen: er zijn drie hemelen en de binnenste ervan is de derde hemel; deze vloeit in de beide lagere hemelen in en maakt dat zij één daarmee zijn door vergemeenschapping, die plaatsvindt door invloeiing vanuit de binnenste hemel.

Bij elk gezelschap van de hemelen is het binnenste ook het volmaaktste; daarvandaan zijn zij die rondom zijn in dat gezelschap, in het licht en het inzicht volgens de graden van afstand uit het binnenste, zie het werk 'Hemel en Hel', nrs. 43, 50, 189.

Door de vergelijking met hen die van de Kerk op aarde zijn – de Kerk van de Heer is over het algehele aardrijk verspreid, maar het binnenste van haar is, waar de Heer bekend is en erkend wordt en waar het Woord is – vanuit dat binnenste wordt het licht en het inzicht voortgeplant tot allen die rondom zijn en van de Kerk zijn; maar deze voortplanting van het licht of van het inzicht vindt plaats in de hemel, zie ook hierover 'Hemel en Hel', nr. 308.

Hieruit kan vaststaan dat het midden of in het midden, omdat dit het binnenste betekent, ook het geheel betekent.

Daaruit blijkt wat er wordt verstaan onder: ik zag en zie, in het midden van de troon en van de vier levende wezens en in het midden van de ouderen een Lam staande, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke in de gehele hemel en in het bijzonder de binnenste hemelen.

Het midden betekent ook het binnenste en vandaar het gehele in verscheidene plaatsen in het Woord, zoals bij Jesaja: 'Roep uit en jubel, gij bewoonster van Zion, omdat groot in het midden van u is de Heilige Israëls', (Jesaja 12:6).

Met de bewoonster van Zion wordt iets eenders aangeduid als met de dochter Zions, namelijk de hemelse Kerk of de Kerk die in het goede van de liefde tot de Heer is; groot in het midden van u is de Heilige Israëls, betekent de Heer, namelijk dat Hij overal en door het gehele heen daar is.

Bij David: 'Wij hebben, o God, beschouwd Uw barmhartigheid in het midden van de tempel; gelijkterwijs Uw Naam is, zo is Uw lof tot de einden der aarde', (Psalm 48:10,11); met de tempel wordt de Kerk aangeduid die in het ware vanuit het goede is, hetgeen de geestelijke Kerk wordt genoemd; in het midden ervan is in het binnenste ervan en vandaar in het geheel ervan en daarom wordt er gezegd: gelijkterwijs Uw Naam is, aldus is Uw lof tot de einden der aarde; tot de einden der aarde is tot aan de laatsten van de kerk; de aarde is de Kerk.

Bij dezelfde: 'God is mijn Koning van ouds, werkende alle heil in het midden van de aarde', (Psalm 74:12); werkende alle heil in het midden van de aarde, betekent naar alle kanten.

Bij dezelfde: 'God staat in de menigte Gods, in het midden der goden zal Hij richten', (Psalm 82:1); de menigte Gods betekent de hemel; in het midden der goden, betekent bij alle engelen daar, dus in de gehele hemel.

De engelen immers worden goden genoemd krachtens het Goddelijk Ware dat zij opnemen uit de Heer; want God in het Woord betekent de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware dat voortgaat uit Hem en dat de hemel maakt, zie de nrs. 24, 130, 220, 222, 302.

Bij Mozes: ‘Zie, Ik zend een engel voor u; wacht u voor de aangezichten van Hem, aangezien Mijn Naam is in het midden van Hem’, (Exodus 23:20,21).

Onder de engel hier wordt in de hoogste zin de Heer verstaan; onder Mijn Naam in het midden van Hem, wordt verstaan dat al het Goddelijk Goede en Goddelijk Ware in Hem is, zie de nrs. 102, 135, 224.

Bij Lukas: ‘Jezus zei ten aanzien van de laatste tijden: Dat dan zij die in Judea zijn, vluchten op de bergen en dat zij die in het midden ervan zijn, uitgaan’, (Lukas 21:21); daar wordt gehandeld over de voleinding der eeuw, waarmee de laatste tijd van de Kerk wordt aangeduid wanneer het gericht daar is; onder Judea wordt niet Judea verstaan, maar de Kerk en onder de bergen worden niet bergen verstaan, maar het goede van de liefde tot de Heer; en omdat deze dingen zijn gezegd ten aanzien van het einde van de Kerk, blijkt wat er wordt aangeduid met dat zij die in Judea zijn, vluchten op de bergen en dat zij die in het midden ervan zijn, uitgaan; namelijk dat wanneer het gericht daar is, al degenen van de Kerk gezaligd zullen worden die in het goede van de liefde tot de Heer zijn.

Bij Jesaja: ‘Te dien dage zal Israël de derde wezen voor Egypte en Assur, een zegen in het midden van het land, die Jehovah zal zegenen, door te zeggen: Gezegend zij Mijn volk Egypte en het werk van Mijn handen Assur en Mijn erfenis Israël’, (Jesaja 19:24,25).

Onder Israël wordt het geestelijke van de Kerk verstaan; onder Assur het redelijke van de mensen ervan en onder Egypte de erkenningen en de wetenschappelijke dingen; daaruit kan vaststaan, wat daarmee wordt aangeduid dat Israël de derde zal zijn voor Egypte en Assur, een zegen in het midden van het land, namelijk dat alles daar geestelijk zal zijn, zowel het redelijke als het verstandelijke en het wetenschappelijke; wanneer immers het binnenste geestelijk is, dus het ware vanuit het goede, dan is eveneens het redelijke, dat daaruit is, ook geestelijk en ook het verstandelijke en het wetenschappelijke.

Het ene en het andere wordt immers gevormd vanuit het binnenste, dus het ware vanuit het goede of het geestelijke.

Bij Jeremia: ‘Gebroken is Mijn hart in het midden van mij, verbrijzeld zijn al mijn beenderen’, (Jeremia 23:9); gebroken is het hart in het midden van mij, betekent de smart vanuit het binnenste tot laatsten of door het gehele; en daarom wordt er ook gezegd, verbrijzeld zijn al mijn beenderen; de beenderen betekenen de laatsten.

In het volgende betekent in het midden ook, in het gehele of door het geheel heen; bij Jesaja: ‘Het zal zijn in het midden van de aarde, in het midden van de volken, zoals de afschudding van de olijfboom, zoals de nalezingen, wanneer de wijnoogst voleindigd is’, (Jesaja 24:13); deze dingen zijn gezegd met betrekking tot de Kerk die verwoest is ten aanzien van het goede en het ware en waarin niets dan het boze en het valse is.

In het midden van de aarde is, door het geheel van de Kerk heen waar het boze is; en in het midden der volken, is dat door het geheel ervan heen het valse is en daarom wordt het vergeleken met de afschudding van de olijfboom en met de overgelaten nalezingen wanneer de wijnoogst voleindigd is.

De olijfboom betekent het goede van de Kerk, de wijnoogst het ware ervan; de afschudding en de overgelaten nalezingen ervan betekenen de verwoesting.

Bij David: ‘Zij sporen verdraaidheden na; want het midden van de man en het hart is diep’, (Psalm 64:7); het midden van de man is het verstandelijke, waar het ware moest zijn en het hart is het wilsdeel, waar het goede moest zijn; hier dus het ene en het andere verdraaid, het ene in het boze en het andere in het valse.

Bij dezelfde: ‘Niet in de mond van eenieder het zekere, het midden van hen verdervingen’, (Psalm 5:10); bij dezelfde: ‘Met hun mond zegenen zij, maar in hun midden vervloeken zij’,

(Psalm 62:5); bij dezelfde: ‘Het gezegde der overtreding voor de goddeloze, in het midden van mijn hart geen vreze Gods voor zijn ogen’, (Psalm 36:2).

Bij Jeremia: ‘Zij hebben hun tong geleerd leugen te spreken; hun wonen is in het midden van de sluwheid; vanwege de sluwheid hebben zij geweigerd Mij te kennen’, (Jeremia 9:4,5).

Ook in deze plaatsen en andere, betekent in het midden, in het geheel, omdat het betekent in het binnenste; hoedanig immers het binnenste is, zodanig is het geheel, want vanuit het binnenste worden alle overige dingen voortgebracht en afgeleid, zoals het lichaam vanuit zijn ziel.

Het binnenste van iedere zaak is eveneens dat wat de ziel wordt genoemd; zo bijvoorbeeld: het binnenste van de mens is zijn wil en daaruit het verstand; en hoedanig de wil en daaruit het verstand is, zodanig is de gehele mens en het binnenste van de mens is zijn liefde en daaruit het geloof en hoedanig zijn liefde en daaruit het geloof is, zodanig is hij geheel.

Dat de gehele mens zodanig is als het midden of het binnenste van hem is, wordt ook verstaan onder de woorden van de Heer bij Mattheüs: ‘De lamp van het lichaam is het oog; indien het oog goed is, is het gehele lichaam lichtend; indien het oog boos is, is het gehele lichaam verduisterd’, (Mattheüs 6:22,23).

Met het oog wordt het verstand van de mens aangeduid, zie de nrs. 37, 152 en indien dit goed is, dat wil zeggen, indien het is vanuit de ware dingen die vanuit het goede zijn, dan is de gehele mens zodanig, wat daarmee wordt aangeduid dat dan het gehele lichaam lichtend is. Omgekeerd echter, indien het verstand is vanuit valsheden van het boze, dan is de gehele mens zodanig, dit wordt daarmee aangeduid dat dan het gehele lichaam verduisterd is; het oog goed wordt gezegd, maar in de oorspronkelijke taal wordt gezegd het oog eenvoudig en eenvoudig betekent dat wat één is en het is dan één wanneer het ware vanuit het goede is of het verstand vanuit de wil; ook wordt met het rechteroog het verstand van het goede aangeduid en met het linkeroog het verstand van het ware; en indien deze één maken, is het oog eenvoudig, dus het oog goed.

314. Een Lam staande; dat dit de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke betekent, staat vast uit de betekenis van het Lam, wanneer het de Heer betreft, dus Hijzelf ten aanzien van het Goddelijk Menselijke.

Dat de Heer ten aanzien van Dit een Lam wordt genoemd, komt omdat het Lam het goede van de Onschuld betekent en het goede van de onschuld is het Goede zelf van de hemel dat voortgaat uit de Heer en voor zoveel als de engelen dit Goede opnemen, zijn zij engelen.

Dit Goede regeert bij de engelen die in de derde of binnenste hemel zijn, daarom verschijnen zij die daar zijn, als kleine kinderen voor de ogen van de andere engelen.

Wat het goede van de onschuld is en dat in dit Goede de engelen van de hemel zijn, zie het werk ‘Hemel en Hel’, in het artikel waar wordt gehandeld over de staat van de onschuld van de engelen van de hemel, nrs. 276 tot 283 en verder in de nrs. 285, 288, 341, 382.

In de wereld gelooft men dat de Heer een Lam wordt genoemd uit hoofde hiervan dat het gedurig brandoffer of dat wat iedere dag ’s avonds en ’s morgens werd geofferd, uit lammeren bestond en vooral op de paasdagen, wanneer ook lam werd gegeten en dat de Heer Zich heeft laten slachtofferen.

Maar deze oorzaak voor die benaming is voor diegenen in de wereld die niet verder dan de letterlijke zin van het Woord denken; in de hemel echter wordt niets zodanig als met het Lam, wanneer het de Heer betreft, doorvat; maar wanneer het lam in het Woord wordt genoemd of gelezen, dan doorvatten de engelen, omdat allen van hen in de geestelijke zin van het Woord zijn, het Goede van de Onschuld en wanneer de Heer zo wordt genoemd, doorvatten zij Zijn Goddelijk Menselijke en tevens het Goede van de Onschuld dat uit Hem is.

Ik weet dat men het bezwaarlijk kan geloven dat het zo is, toch is het de waarheid.

Dat het Lam in het Woord het Goede van de onschuld betekent en waar het de Heer betreft, Zijn Goddelijk Menselijke betekent, kan vaststaan uit deze volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘Zie, de Heer Jehovih komt in het sterke; zoals een Herder zal Hij Zijn kudde weiden; in de arm zal Hij de lammeren verzamelen, in de schoot zal Hij hen dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden’, (Jesaja 40:10,11).

Deze dingen met betrekking tot de Komst van de Heer; met de kudde die Hij zoals een Herder zal weiden, worden degenen aangeduid die in het goede van de naastenliefde zijn en met de lammeren die Hij in Zijn arm zal verzamelen, worden degenen aangeduid die in de liefde tot Hem zijn.

Deze liefde is het, die in zich beschouwd de onschuld is en daarom zijn allen die daarin zijn, in de hemel van de onschuld, te weten de derde hemel en omdat die liefde met de lammeren wordt aangeduid, wordt daarom ook gezegd: de zogenden zal Hij zachtjes leiden; onder de zogenden en de kleine kinderen in het Woord worden degenen verstaan die in de onschuld zijn, zie het werk ‘Hemel en Hel’ nrs. 277, 280, 329 tot 345.

Bij dezelfde: ‘De wolf zal met het lam verblijven en de luipaard met het geitenbokje neerliggen, de vaars en de jonge leeuw en het mestvee tezamen en een kleine knaap zal ze leiden; het kalf en de beer zullen weiden; haar jongen zullen tezamen neerliggen; de zuigeling zal spelen over het hol van een adder en over de spelonk van de basilisk zal een gespeend kind de hand uitsteken’, (Jesaja 11:6-8).

Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de Komst van de Heer en ten aanzien van Zijn rijk en ten aanzien van hen daar die in het goede van de onschuld zijn, namelijk dat zij niets zullen vrezen van de hellen en de boosheden daaruit, omdat zij door de Heer zijn beschermd.

Het rijk van de Heer wordt hier beschreven met vormen van onschuld van verschillend geslacht en met de tegenovergestelden ervan waartegen zij beschermd zullen zijn.

Het lam is de onschuld van de binnenste graad, het tegenovergestelde is de wolf; het geitenbokje is de onschuld van de tweede graad, het tegengestelde ervan is het luipaard, het kalf is de onschuld van de derde graad, het tegenovergestelde ervan is de jonge leeuw; dat het lam, de ram of het schaap en het kalf de drie graden van onschuld betekenen, zie nr. 10132.

De onschuld van de binnenste graad is zodanig als degenen hebben die in de derde of de binnenste hemel zijn en het goede ervan wordt het hemels goede genoemd; de onschuld van de tweede graad is zodanig als degenen hebben die in de tweede of de middelste hemel zijn en het goede ervan wordt het geestelijk goede genoemd en de onschuld van de laatste graad is zodanig als degenen hebben die in de eerste of laatste hemel zijn en het goede ervan wordt het natuurlijk-geestelijk goede genoemd.

Dat allen die in de hemelen zijn, in enig goede van de onschuld zijn, zie nr. 4797; omdat de goedheden van de onschuld met die dingen worden beschreven, wordt daarom ook gezegd: en een kleine knaap zal ze leiden en verder: de zuigeling zal spelen over het hol van een adder en het gespeende kind zal de hand uitsteken over de spelonk van de basilisk.

Met de knaap, de zuigeling en het gespeende kind worden eveneens die graden van onschuld aangeduid. Met betrekking tot de knaap, zie nrs. 430, 5236; met betrekking tot de zuigeling of het kleine kind van de eerste leeftijd en het gespeende kind of het kleine kind van de tweede leeftijd, zie de nrs. 3183, 4563, 5608, 6740, 6745.

Omdat het lam de onschuld betekent of hen die onschuldig zijn en de wolf degenen die tegen de onschuld zijn, wordt daarom immers hetzelfde gezegd door de profeet: ‘De wolf en het lam zullen tezamen weiden; niet zullen zij het boze doen in de ganse berg der heiligheid’, (Jesaja 65:25); de berg der heiligheid is de hemel, in het bijzonder de binnenste hemel en daarom zegt de Heer tot de zeventig die Hij uitzond: ‘Ik zend u zoals lammeren in het midden der wolven’, (Lukas 10:3).

Omdat de lammeren degenen betekenen die in de liefde tot de Heer zijn, welke liefde één is met de onschuld en omdat de schapen degenen betekenen die in de liefde jegens de naaste

zijn, zei daarom de Heer tot Petrus: ‘Simon Jona, hebt gij Mij lief; hij zei tot Hem: Ja, Heer, Gij weet dat ik U liefheb.

Hij zei tot hem: Weid Mijn lammeren en daarna: Weid Mijn schapen’, (Johannes 21:15-17). Dat deze dingen tot Petrus werden gezegd, was omdat onder hem het ware vanuit het goede werd verstaan of het geloof vanuit de naastenliefde en het ware vanuit het goede, leert; weiden is leren.

Bij Ezechiël: ‘Arabië en alle vorsten van Kedar, deze waren de kooplieden van uw land, door lammeren, rammen en bokken’, (Ezechiël 27:21); deze dingen ten aanzien van Tyrus, waaronder degenen worden verstaan die in de erkentissen van het ware en het goede zijn; met Arabië en de vorsten van Kedar, die de kooplieden van haar land waren, worden degenen aangeduid die in waarheden en goedheden vanuit erkentissen zijn en met de kooplieden worden degenen aangeduid die deze dingen vergemeenschappen en onderwijzen.

Met de lammeren, de rammen en de bokken, worden de drie graden van het goede van de onschuld aangeduid, eender met de lammeren, de geitenbokken en de kalveren; dat hiermee de drie graden van het goede van de inschuld worden aangeduid, zie de nrs. 10042, 10132. Evenzo bij Mozes: ‘Hij deed hen rijden op de hoogten der aarde en Hij spijzigde hem met de inkomst van de velden; Hij deed hem honing zuigen uit de steenrots en olie uit de kei van de rots; boter van grootvee en melk van kleinvee, met het vet van de lammeren, van de rammen van Basan en van de bokken, met het vet van de nieren van tarwe en het bloed van de druif drinkt gij, reine wijn’, (Deuteronomium 32:13,14).

Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de instauratie van de Oude Kerk, die de eerste Kerk was na de vloed en met al die dingen worden de verschillende geslachten van haar goede beschreven; maar omdat nauwelijks iemand die dingen zonder ontvouwing zal verstaan, zou ik dit in het kort willen zeggen.

Rijden op de hoogten der aarde, betekent het inzicht van hen die van die Kerk waren, namelijk dat het innerlijk was; Hij spijzigde hem met de inkomst van de velden, betekent dat zij werden onderricht met elk ware en goede; Hij deed hem zuigen uit de steenrots, betekent dat zij het natuurlijk goede hadden door de waarheden; olie uit de kei van de rots, betekent dat zij het geestelijk goede hadden, ook door de waarheden; de honing en de olie betekenen die goede dingen; en de steenrots, de rots en de kei, betekenen de waarheden; boter van grootvee en melk van kleinvee betekenen het uiterlijk en het innerlijk goede van het ware; het vet van de lammeren, van de rammen van Basan en van de bokken, betekent de goedheden van de onschuld van de drie graden, zoals eerder vermeld; het vet van de nieren van tarwe en het bloed van de druif, betekent zo het echte goede en het echte ware.

Bij Jesaja: ‘Het zwaard van Jehovah zal vervuld worden van bloed, het zal gevet worden met vet, met het bloed der lammeren en van de bokken en met het vet van de nieren van de rammen’, (Jesaja 34:6); ook daar worden met de lammeren, de rammen en de bokken de drie graden van het goede van de onschuld aangeduid, waarover eerder; maar hier wordt gehandeld over de vernietiging ervan door de valsheden vanuit het boze.

Het zwaard immers betekent het valse dat het ware en het goede vernietigt; het bloed waarvan het zal worden vervuld, betekent de vernietiging.

Aangezien met het Lam de Onschuld wordt aangeduid, die in zich beschouwd de liefde tot de Heer is, wordt daarom met het Lam in de hoogste zin de Heer aangeduid ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, want de Heer was ten aanzien daarvan de Onschuld Zelf, zoals in de volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘De afeising heeft Hij verdragen en Hij is verdrukt geweest; toch heeft Hij Zin mond niet opengedaan, zoals een Lam werd Hij ter slachting geleid’, (Jesaja 53:7); bij dezelfde: Zendt het lam van de heerser der aarde, van de rots naar de woestijn, tot de berg van de dochter van Zion’, (Jesaja 16:1).

Bij Johannes: ‘Johannes zag Jezus komende tot hem en hij zei: Zie, het Lam Gods, dat de zonde van de wereld wegneemt en daarna zag hij Jezus wandelende en hij zei: Zie, het Lam Gods’, (Johannes 1:29,36).

In de Openbaring: ‘Het Lam in het midden van de troon zal hen leiden en Het zal hen heenleiden tot de levende bronnen der wateren’, (Openbaring 7:17).

Elders: Zij hebben overwonnen door het bloed van het Lam en het Woord van de Getuigenis’, (Openbaring 12:11).

Verder eveneens in (Openbaring 13:8; 14:1,4; 17:14; 19:7,9; 21:22,23; 22:1,3).

Aangezien de brandoffers en de slachtoffers betekenden de gehele uitbeeldende eredienst vanuit het goede van de liefde en vanuit de waarheden daaruit, de brandoffers vanuit het goede van de liefde en de slachtoffers in het bijzonder vanuit de waarheden daaruit, daarom ‘geschiedde iedere dag, ’s avonds en ’s morgens, een brandoffer uit lammeren’, (Exodus 29:38 tot 43; Numeri 28:1 tot 9); ‘Iedere sabbat uit twee lammeren, behalve het gedurig brandoffer daaruit’, (Numeri 28:9,10); ‘in de aanbeginnen der maanden uit zeven lammeren’, (Numeri 28:11 tot 15); ‘eender op de dag der eerstelingen’, (Numeri 28:26 tot het einde); ‘eender op de zevende maand, wanneer er een heilige samenroeping was’, (Numeri 29:1 tot 7); ‘eender, namelijk uit zeven lammeren, op de afzonderlijke dagen van Pasen, behalve uit twee kalveren, één ram en één bok’, (Numeri 28:16 tot 24).

Dat het er een was uit zeven lammeren, had als oorzaak dat met zeven wordt aangeduid alles en het volle en daarvan wordt gesproken met betrekking tot het heilige en dat met de brandoffers in het algemeen de eredienst van de Heer vanuit het goede van de liefde werd aangeduid en het goede van de liefde tot de Heer is het goede zelf van de onschuld en met het Lam werd in de hoogste zin aangeduid de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke.

Dat de brandoffers de gehele eredienst vanuit het goede van de liefde uit de Heer tot de Heer hebben aangeduid, ze de nrs. 923, 6905, 8680, 8936, 10042.

Vanwege die uitbeelding was ook ingesteld ‘het Paas avondmaal uit lammeren of geitenbokken’, (Exodus 12:1 tot 29).

Door het Paasfeest immers werd de verheerlijking van het Menselijke van de Heer uitgebeeld, nr. 19655.

Omdat met de kleine kinderen de onschuld werd aangeduid, was het daarom ook geboden ‘dat zij na de baring op de dag der zuivering zouden offeren een lam, een duivenjong of een tortelduif; of in plaats van een lam twee duivenjongen of twee tortelduiven’, (Leviticus 12:6,8); met de duivenjongen of twee tortelduiven wordt iets eenders aan geduid als met de lammeren, namelijk de onschuld.

315. Evenals gedood; dat dit betekent door weinigen nog erkend, staat vast uit de betekenis van gedood worden, wanneer het de Heer betreft, namelijk dat hij niet erkend is, hier dat het door weinigen is erkend dat Zijn Menselijke Goddelijk Is; want er wordt gezegd, ‘een Lam staande evenals gedood’; en met het Lam wordt de Heer aangeduid ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, zoals eerder in nr. 314 is gezegd.

Dit is eender aan dat wat eerder over de Heer is gezegd in (Openbaring 1:18); en Ik ben dood geweest; waarmee wordt aangeduid dat Hij was verworpen, waarover eerder in nr. 83.

Onder gedood worden wordt in de geestelijke of innerlijke zin niet verstaan gedood worden ten aanzien van het lichaam, maar ten aanzien van de ziel en de mens wordt gedood ten aanzien van de ziel, wanneer hij niet langer in enig goede van het geloof is; dan immers heeft hij geen geestelijk leven, maar in de plaats ervan de dood en dit wordt de geestelijke dood genoemd.

Maar wanneer van de Heer wordt gezegd gedood, wordt niet dat aangeduid, omdat de Heer het Leven Zelf is en eenieder het geestelijk leven geeft, maar er wordt aangeduid dat Hij óf verworpen is, óf dat Hij niet erkend is; Hij is er immers dan zagezegd geen bij hen die niet erkennen en te meer bij hen die ontkennen.

De Heer Zelf wordt weliswaar erkend in de Kerk en eveneens het Goddelijke van Hem, maar ten aanzien van het Menselijke alleen als mens en niet als God; vandaar is het, dat Zijn Goddelijk Menselijke niet wordt erkend; dit dus is het wat er wordt verstaan onder het Lam

staande zoals gedood, maar dat de Heer ook ten aanzien van het Menselijke God is, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 280 tot 310 en het zal worden gezien aan het einde van dit hoofdstuk, waar dit klaarblijkelijk zal worden getoond.

Zij, die alleen vanuit de letterlijke zin van het Woord denken en niet tegelijk vanuit de leer van het echte ware, weten niet anders, dan dat onder gedood worden in het Woord, wordt verstaan gedood worden ten aanzien van het lichaam; maar dat wordt verstaan gedood worden ten aanzien van de ziel, zal vaststaan uit de plaatsen die daaruit hierna zullen worden aangevoerd; het is immers een uitgemaakte zaak dat het Woord in zijn schoot geestelijk is, hoewel het in de letterlijke zin natuurlijk is.

Geestelijk gedood worden is vergaan ten aanzien van de ziel, wat plaatsvindt bij hen die het leven van de hemel niet opnemen, dat het eeuwige leven wordt genoemd en eveneens eenvoudigweg het leven en die zo in de plaats ervan de dood hebben, en dit is de verdoemenis; en omdat dit een uitgemaakte zaak is, volgt dat onder gedood worden in het Woord wordt verstaan, vergaan vanwege de valsheden en de boosheden; van de Heer echter wordt geestelijk gezegd dat Hij gedood is, wanneer het ware wordt ontkend en het goede verworpen die uit Hem zijn; bij dezen wordt Hij ook niet erkend, want wie de dingen ontkent en verwerpt die uit Hem zijn, ontkent en verwerpt Hem Zelf; de Heer is immers bij de mens in zijn ware dingen en goede dingen.

Maar hier wordt gehandeld over het Goddelijk Menselijke van Hem; dat Dit nog niet wordt erkend, is bekend.

Ik zal de oorzaken zeggen: de ene is dat de pauselijke natie alle Goddelijke Mogendheid die de Heer heeft ook ten aanzien van het Menselijke, heeft overgedragen aan haar primaat en niet wilde horen dat het Menselijke Goddelijk was, omdat zij dit vanuit Zijn Menselijke hebben overgedragen; de andere oorzaak is, dat degenen die niet van deze natie zijn, het geloof-alleen hebben gemaakt tot het enige middel van het heil en het leven van de naastenliefde tot van geen belang daarvoor; en zij die dit doen, kunnen het Menselijke van de Heer niet anders doorvatten dan als het menselijke van een ander mens; daarom blijven zij ook blind ten aanzien van de leer van de Drievuldigheid uit het geloof van Athanasius en ook niet verlicht kunnen worden.

Dat gedood worden in het Woord betekent geestelijk gedood worden, kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘Gij zijt zoals een gruwelijke scheut, een bekleedsel der gedoden, doorboord met het zwaard; want gij hebt uw land verdorven, uw volk gedood; bereidt voor zijn zonen de slachting’, (Jesaja 14:19-21).

Deze dingen ten aanzien van Babel, waarmee wordt aangeduid de ontwijding van het goede en het ware en vandaar de vernietiging van de Kerk.

Zij wordt vergeleken met het bekleedsel der gedoden die doorboord zijn met het zwaard, omdat het bekleedsel der gedoden betekent, het valse dat verafschuwd dient te worden omdat het de dingen die van de Kerk zijn, bevuilt en vernietigt.

Dezen worden daarom met het zwaard doorboord genoemd, omdat het zwaard betekent het valse dat het ware vernietigt; vandaar wordt er gezegd: Uw land hebt gij verdorven, uw volk gedood; onder het land wordt de Kerk verstaan en onder het volk degenen daar die in waarheden zijn en dezen doden is vernietigen door de valsheden.

Bereidt voor zijn zonen de slachting, betekent dat hun valsheden moeten worden verdorven; zijn zonen zijn de valsheden.

Bij Jeremia: ‘De doorboorden van Jehovah zullen te dien dage zijn van het einde der aarde tot het einde der aarde’, (Jeremia 25:33); met de doorboorden van Jehovah van het einde der aarde tot het einde der aarde, worden degenen aangeduid bij wie alle waarheden van de Kerk zijn vernietigd door de valsheden.

De doorboorden van Jehovah betekenen zij bij wie die vernietigd zijn en van het einde der aarde tot het einde der aarde, betekent alle dingen van de Kerk.

Bij dezelfde: ‘Geef deswege hun zonen de honger over en doe hen wegvloeien over de hand van het zwaard, opdat de mensen zeldzaam worden, gedood met de dood, hun jongemannen geslagen met het zwaard in de oorlog’, (Jeremia 18:21).

De zonen aan de honger overgeven en hen doen wegvloeien over de hand van het zwaard, betekent de waarheden van de Kerk uitblussen door gebrek aan erkentissen van het ware en door de valsheden.

De zonen zijn de waarheden, de honger is het gebrek aan erkentissen en het zwaard is het valse dat het ware vernietigt.

Opdat de mensen zeldzaam worden, gedood met de dood, betekent dat de aandoening van het ware en daaruit de wijsheid er niet zal zijn; de mensen betekenen de aandoening van het ware en daaruit de wijsheid, zie nr. 280; en hun jongemannen geslagen met het zwaard in de oorlog, betekent omdat de waarheden zijn vernietigd door de aanvallen van het valse; de jongemannen zijn de waarheden en het zwaard is het vernietigende valse en de oorlog is de aanval ervan.

Bij Ezechiël: ‘Gaaf door, door Jeruzalem en slaaf; ook spare uw oog niet; de oude, de jongeman en de maagd en het kleine kind, doodt hen tot verdervens toe; maar nader niet tegen enig man op wie het teken is’, (Ezechiël 9:5,6).

Deze dingen werden gezegd door de met linnen beklede man of door een engel tot andere engelen en ze werden gehoord door de profeet; waaronder niet werd verstaan dat zij zouden doorgaan door Jeruzalem en zouden slaan en doden de ouden, de jongemannen, de maagden en de kleine kinderen, tot verdervens toe; maar onder Jeruzalem wordt verstaan de Kerk ten aanzien van de leer en dat zij volslagen verwoest is ten aanzien van alle goedheden en waarheden die haar maken.

Onder de oude wordt de wijsheid verstaan, die van het goede is, onder de jongeman het inzicht, dat van het ware is, onder de maagd de aandoening ervan en onder het kleine kind elk goede en ware dat geboren wordt, in het bijzonder het goede van de onschuld, waardoor alle dingen van de Kerk bij de mens worden geboren; met de man op wie het teken is, tot wie zij niet zouden naderen, wordt het ware vanuit het goede aangeduid.

Bij dezelfde: ‘Opdat zij hen stenigen met de steen, hen vaneenscheuren met de zwaarden, hun zonen en hun dochters doden en hun huizen met vuur verbranden’, (Ezechiël 23:47).

Deze dingen zijn gezegd over Samaria en Jeruzalem, die daar Ohola en Oholiba worden genoemd, waaronder de beide Kerken worden verstaan, namelijk de geestelijke en de hemelse; hier de Kerken die verwoest zijn door de valsheden en de boosheden.

Stenigen met de steen en vaneenscheuren met de zwaarden, betekent de vernietiging van het ware door valse dingen; de steniging immers betekende de straf en de dood vanwege het geweld dat het Goddelijke werd aangedaan, eender de vaneenscheuring door de zwaarden.

De zonen en de dochters doden, betekent alle waarheden en goedheden vernietigen; de zonen zijn de waarheden en de dochters de goede dingen.

De huizen met vuur verbranden, betekent alle dingen die van de liefde en van de naastenliefde zijn, vernietigen door de boosheden van de eigenliefde en de liefde van de wereld; de huizen zijn de innerlijke dingen van de mens, dus de dingen die van zijn liefde zijn; hier, dat zij vernietigd zijn; het vuur is de liefde in de ene en de andere zin.

Bij Jeremia: ‘Zij liggen neder op de aarde, in de straten, de knaap en de oude; mijn maagden en mijn jongemannen zijn gevallen door het zwaard; Gij hebt gedood in de dag van Uw toorn, Gij hebt niet verschoond’, (Klaagliederen 2:21).

Ook daar wordt gehandeld over de verwoeste Kerk; nederliggen op aarde in de straten, betekent vernietigd door de boosheden en de valsheden; de knaap en de oude, de maagden en de jongemannen zijn gevallen door het zwaard, betekent hier, als eerder, alle goedheden en waarheden met het inzicht en de wijsheid; de uitblussing ervan wordt aangeduid met: Gij hebt gedood in de dag van Uw toorn, Gij hebt niet verschoond; de dag des toorns betekent de laatste staat van de Kerk, wanneer het gericht daar is; het wordt aan Jehovah toegeschreven

dat Hij heeft gedood, dat wil zeggen, die dingen heeft uitgeblust, maar het is de mens zelf; de zin van de letter is zodanig dat aan Jehovah wordt toegeschreven wat van de mens zelf is, zie de nrs. 2447, 5798, 6071, 6991, 6997, 7533, 7632, 7643, 7877, 7679, 7719, 7926, 8227, 8282, 8483, 8632, 9010, 9128, 9306, 10431.

Bij Amos: 'Ik zal uitroeien de rechter uit het midden van Moab en al haar vorsten zal Ik met hem doden', (Amos 2:3); onder Moab worden in het Woord degenen verstaan die de goedheden van de Kerk echtbreken; met de rechter die zal worden uitgeroeid en met de vorsten die zullen worden gedood, wordt het goede aangeduid dat wordt geschonden en de waarheden die daardoor worden vervalst; de rechter is het goede en de vorst is het ware.

Bij Zacharia: 'Een stem des gehuils der herders dat hun grootheid is verwoest; zo zei Jehovah mijn God: Weidt de schapen der doding, welke hun bezitters doden; Ik heb geweid de schapen der doding ter wille van u, o ellendigen der kudde', (Zacharia 11:3,4,5,7).

Met de schapen der doding die hun bezitters doden, worden degenen aangeduid die in het goede zijn en door de valsheden van de leer worden verleid; schapen worden degenen genoemd die in het goede van de naastenliefde zijn; de herders zijn zij die de waarheden leren en daardoor leiden tot het goede.

Bij David: 'Wij zijn gedood elke dag, wij zijn geacht zoals een kudde der slachting; waak op, Heer, verlaat ons niet voor altijd', (Psalm 44:23,24); wij zijn gedood elke dag, betekent dat wij altijd vanuit onszelf verglijden in valsheden en daardoor worden verleid, vooral in de tijd wanneer valsheden regeren; daaruit blijkt wat betekent de kudde der slachting; dat wij daarvanuit mogen worden opgeheven door de Heer, wordt aangeduid met: Waak op, Heer, verlaat ons niet voor altijd.

Bij Ezechiël: 'Zij zullen de zwaarden uittrekken over de schoonheid van uw wijsheid en zij zullen uw glans ontwijden; zij zullen u neerlaten in de kuil en gij zult de dood der doorboorden sterven', (Ezechiël 28:7,8).

Deze dingen ten aanzien van de vorst van Tyrus, met wie het inzicht wordt aangeduid, dat is vanuit de erkenningen van het ware, hier dit uitgeblust door valsheden; het zwaard uittrekken over de schoonheid van uw wijsheid, betekent de uitblussing ervan door de valsheden; neerlaten in de kuil, betekent de onderdompeling daarin en de dood der doorboorden sterven, betekent de ondergang en de verdoemenis; de doorboorden betekenen degenen bij wie al het ware is uitgeblust, nrs. 4503, 9262 en de dood betekent de verdoemenis.

Bij Jesaja: 'Heeft hij naar de plaag van de hem slaande, hem geslagen; is hij naar de slachting van zijn gedoden, gedood', (Jesaja 27:7); deze dingen ten aanzien van Jakob en Israël, met wie de Kerk wordt aangeduid: met Jakob de uiterlijke Kerk en met Israël de innerlijke; de verzoeken van hen die van de Kerk zijn, worden zo beschreven en die worden aangeduid met: Heeft hij naar de plaag van de hem slaande, hem geslagen?

En dat zij in de verzoeken niet bezweken en zo vergingen, wordt aangeduid met: Is hij naar de slachting der gedoden gedood?

De slachting der gedoden betekent het verderf door valsheden; de slachting betekent het verderf en de verdoemenis ook elders bij dezelfde: 'In de dag der grote slachting zullen de torens vallen', (Jesaja 30:25); de dag der grote slachting betekent het laatste gericht, wanneer de goddelozen worden verdoemd en vergaan; de torens betekenen de leren van het valse.

Bij dezelfde: 'Met de honger zal Ik uw wortel doden en uw overigen zal hij doden', (Jesaja 14:30); deze dingen over Filistea, waarmee het ware zonder het goede wordt aangeduid, of het geloof zonder de naastenliefde.

Met de honger de wortel doden, betekent geheel en al vergaan vanwege het niet-goede; de wortel is het al waar vanuit men leeft en daarom ook wordt er gezegd: Uw overigen zal hij doden; met de overigen worden alle overblijfselen van de Kerk aangeduid.

Bij Jeremia: 'Ik heb gehoord de stem van de dochter Zions; zij zucht en breidt de handen uit, omdat mijn ziel vermoeid is van de doodslagers', (Jeremia 4:31); zo wordt de smart

beschreven van de Kerk die van de ware dingen in de valsheden verglijdt; de dochter Zions is de Kerk; zij zucht en breidt de handen uit, betekent de smart; omdat mijn ziel vermoeid is van de doodslagers, betekent van de valsheden die het geestelijk leven uitblussen; de doders zijn die valsheden.

Bi Jesaja: 'Zie, Jehovah is uitgaande van Zijn plaats om de ongerechtigheid van de aarde te bezoeken; dan zal de aarde haar bloeden onthullen en niet langer haar gedoden verhelen', (Jesaja 26:21); deze dingen ten aanzien van de dag der bezoeking of van het gericht, wanneer de ongerechtigheden van allen zullen worden onthuld, wat wordt verstaan onder: Dan zal de aarde haar bloeden onthullen en niet langer haar gedoden verhelen.

De aarde betekent de Kerk, hier de bozen daar; de bloeden zijn de boosheden die haar goedheden hebben vernietigd en de gedoden zijn de valsheden die haar waarheden hebben vernietigd.

Of men zegt dat de gedoden de valsheden betekenen, dan wel degenen die in valse dingen zijn, is om het even, aangezien zij in de valse dingen zijn en de valse dingen in hen zijn en de valse dingen in hen vernietigen.

Iets eenders wordt met de gedoden aangeduid elders bij Jesaja: 'Wat zult gijlieden doen ten dage der bezoeking en der verwoesting; beneden de gedoden zullen zij vallen', (Jesaja 10:3,4).

In de Openbaring: 'Het bloed van de profeten en van de heiligen is gevonden te Babylon en van allen die gedood zijn op de aarde', (Openbaring 18:24); wat hiermee wordt aangeduid, zal men zien in wat volgt.

Bij Jesaja: 'Ik zal over het wereldrond de boosheid bezoeken; al wie gevonden wordt, zal doorboord worden en al wie vergaderd wordt, zal vallen door het zwaard', (Jesaja 13:11,15); ook deze tekst ten aanzien van Babylon.

Dat al wie gevonden wordt, zal worden doorboord, betekent dat zij zullen vergaan vanwege het boze en dat al wie vergaderd wordt, zal vallen door het zwaard, betekent dat zij zullen vergaan vanwege het valse.

Bij Mattheüs: 'In de voleinding der eeuw zullen zij u overleveren in verdrukking en zij zullen u doden', (Mattheüs 24:9).

Bij Johannes: 'Zij zullen u verstoten van de synagogen; ja, de ure komt dat een elk die u zal hebben gedood, zal menen Gode een gewijde eredienst te brengen', (Johannes 16:2); deze dingen werden tot de discipelen gezegd en onder de discipelen worden in de uitbeeldende, geestelijke zin alle waarheden en goedheden van de Kerk verstaan; daaruit blijkt wat daaronder in die zin wordt verstaan dat zij hen zullen doden, namelijk dat zij dan de ware en de goede dingen van de Kerk zullen vernietigen.

Bij Markus: 'In de voleinding der eeuw zal de broeder de broeder overleveren tot de dood, de vader de kinderen; de kinderen zullen opstaan tegen de ouders en zij zullen hen doden', (Markus 13:12).

De voleinding der eeuw is de laatste tijd van de Kerk, wanneer de valsheden de waarheden zullen vernietigen en de boosheden de goedheden zullen vernietigen; onder de broeder, de vader en de kinderen worden daar niet verstaan: de vader, de broeder en de kinderen, maar het valse en het ware en het goede en het boze.

Dat de broeder de broeder zal overleveren tot de dood, betekent dat het valse het goede zal vernietigen, in het bijzonder het geloof-alleen de naastenliefde, want het geloof wordt in het Woord de broeder van de naastenliefde genoemd; dat de vader de kinderen tot de dood zal overleveren, betekent dat het goede van de Kerk zal vergaan door de valsheden van het boze; de vader is het goede van de Kerk en de kinderen zijn de valsheden van het boze; dat de kinderen zullen opstaan tegen de ouders en hen zullen doden, betekent dat zij de valse dingen van het boze de goede en de ware dingen van de Kerk zullen aanvallen en die zullen vernietigen.

Bij Lukas: ‘De mens die een wijngaard had geplant, zond een dienstknecht opdat zij hem van de vrucht des wijngaards zouden geven, maar de landlieden sloegen hem en zonden hem ledig heen; en hij ging voort een ander te zenden, maar ook deze geslagen hebbende, zonden zij hem ledig heen; hij ging voort een derde te zenden en deze verwond hebbende, wierpen zij hem uit; toen zei de Heer van de wijngaard: Wat zal Ik doen; Ik zal Mijn beminde Zoon zenden; maar zij zeiden: Deze is de erfgenaam; komt, laat ons Hem doden en Hem uitwerpende buiten de wijngaard, doodden zij Hem’, (Lukas 20:10-16; Markus 12:2-9).

Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de Kerk die bij de Joden was ingesteld en hiermee wordt beschreven de verdraaiing en de vervalsing van al het ware dat zij vanuit het Woord hadden, door de overleveringen en door het toepassen ervan op henzelf.

De afzonderlijke dingen daar bevatten een geestelijke zin, want alles wat de Heer sprak, sprak Hij ook geestelijk, omdat Hij vanuit het Goddelijke sprak.

Met de wijngaard die de mens had geplant, wordt de Kerk aangeduid die in waarheden is; onder de dienstknechten die Hij driemaal zond, wordt het Woord verstaan dat hun door Mozes en de profeten was gegeven; gezegd werd driemaal, omdat drie het volle en volledige betekent; dat zij hen sloegen, verwondden en ledig heen zonden buiten de wijngaard, betekent dat zij de waarheden die daar waren, hebben vervalst en verdraaid; ledig heen zenden buiten de wijngaard, betekent dat zij het Woord hebben beroofd van de goede en ware dingen ervan. Onder de beminde Zoon wordt de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware, Die vandaar ook eveneens Woord wordt genoemd; dat zij Hem buiten de wijngaard uitwierpen en doodden betekent dat zij dit niet slechts Hem alleen aandeden, maar ook al het Goddelijk Ware dat uit Hem is, zie nr. 83.

Bij Daniël: ‘Na tweeënzestig weken zal de Messias worden uitgehouwen, maar niet voor Hemzelf’, (Daniël 9:26); onder de Messias wordt ook de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware, nrs. 3008, 3009.

Dat Hij zal worden uitgehouwen, betekent dat niet alleen Hijzelf, maar ook al het Goddelijk Ware bij dat volk het zal worden; maar niet voor Hemzelf, betekent dat Het zal herleven bij hen die in de Nieuwe Kerk zijn, iets eenders als eerder in het eerste hoofdstuk van de Openbaring: ‘En Die levend ben en Ik ben dood geweest, en zie, levend ben Ik tot in de eeuwen der eeuwen’, (Openbaring 1:18).

316. Hebbende zeven hoornen; dat dit betekent, dat Dit de almacht heeft, staat vast uit de betekenis van de hoorn, namelijk de macht van het ware tegen het valse, maar wanneer het de Heer betreft, alle macht of de almacht; dat gezien werd dat het Lam zeven hoornen had, was omdat met zeven alle dingen worden aangeduid en daarvan wordt gesproken met betrekking tot het heilige, nr. 257.

Dat de hoorn en de hoornen de macht betekenen, is omdat de macht van de gehoornde dieren, zoals van ossen, rammen, bokken en andere, in de hoornen bestaat.

Dat de hoorn of de hoornen de macht van het ware tegen het valse betekenen en in de hoogste zin, waar het de Heer betreft, de almacht en in de tegengestelde zin de macht van het valse tegen het ware, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord en omdat daaruit blijkt, wat de hoornen in het Woord betekenen, waarvan zo vaak melding wordt gemaakt bij Daniël en eveneens in de Openbaring en omdat zij nog in gebruik zijn bij de kroning van koningen, zou ik die hier willen aanvoeren, bij Ezechiël: ‘Te dien dage zal Ik de hoorn voor het huis Israëls doen groeien en Ik zal u geven de opening van de mond in het midden van hen, opdat zij bekennen dat Ik Jehovah ben’, (Ezechiël 29:21).

Ik zal de hoorn voor het huis Israëls doen groeien, betekent het ware in overvloed; het huis Israëls is de Kerk; omdat dit wordt aangeduid met de hoorn en de groei ervan, wordt daarom ook gezegd: en Ik zal u geven de opening van de mond, waaronder wordt verstaan de prediking van het ware.

In het eerste boek van Samuël: ‘De hoorn heeft zich verhoogd in Jehovah; mijn mond is wijd opengedaan tegen mijn vijanden, omdat ik verblijd ben in Uw heil.

Hij zal Zijn Koning sterkte geven en de hoorn van Zijn Gezalfde zal Hij verhogen’, (1 Samuël 2:1,10); dit is de profetische uitspraak van Hanna; met de hoorn heeft zich verhoogd in Jehovah, wordt aangeduid dat het Goddelijk Ware haar heeft vervuld en machtig gemaakt tegen de valsheden en omdat dit wordt aangeduid, wordt er daarom gezegd: mijn mond is wijd opengedaan tegen mijn vijanden; het wijd opendoen van de mond is de prediking van het ware met macht en de tegenstanders zijn de valsheden die het Goddelijk Ware verstrooien. Met Hij zal Zijn Koning sterkte geven en de hoorn van Zijn Gezalfde zal Hij verhogen, wordt aangeduid de almacht van de Heer vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, want sterkte wordt in het Woord gezegd van de macht van het goede en hoorn van de macht van het ware; en de Gezalfde van Jehovah is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, en Dit heeft de almacht, nrs. 3008, 3009, 9954.

Bij David: ‘Jehovah heeft verhoogd de hoorn van Zijn volk, de lof voor al Zijn heiligen, voor de zonen Israëls, voor het volk Hem nabij’, (Psalm 148:14).

Met Hij heeft verhoogd de hoorn van Zijn volk, wordt aangeduid dat Hij heeft vervuld met Goddelijke waarheden en daarom wordt er gezegd: de lof voor Zijn heiligen, voor de zonen Israëls en voor het volk Hem nabij; heiligen immers worden degenen genoemd die in Goddelijke waarheden zijn, aangezien het Goddelijk Ware het heilige wordt genoemd, nr. 204.

Israël is de Kerk die in waarheden is; zijn zonen zijn de waarheden en van het volk wordt gesproken met betrekking tot hen die in de waarheden zijn; en nabij wordt degene genoemd die hierdoor met de Heer verbonden is.

Bij dezelfde: ‘Jehovah God Zebaoth, het sieraad van hun sterkte zijt Gij en door Uw welbehagen zult Gij onze hoorn verhogen’, (Psalm 89:18); de hoorn verhogen betekent ook hier vervullen met het Goddelijk Ware en daardoor met macht optreden tegen het valse en daarom wordt er gezegd: Jehovah God Zebaoth, het sieraad van hun sterkte zijt Gij; sieraad wordt ook in het Woord gezegd van de Kerk en van de leer van het ware daar.

Bij dezelfde: ‘Goed is de man die zich ontfermt en uitleent; zijn gerechtigheid staat voor altijd, zijn hoorn zal verhoogd worden met heerlijkheid’, (Psalm 112:5,9); dat de hoorn het Goddelijk Ware betekent, blijkt hieruit, dat gezegd wordt: Zijn gerechtigheid staat voor altijd en zijn hoorn zal verhoogd worden met heerlijkheid.

Gerechtigheid wordt in het Woord gezegd van het goede en daarom hoorn van het ware; want in de afzonderlijke dingen van het Woord is het huwelijk van het goede en het ware; ook de heerlijkheid betekent het Goddelijk Ware.

Bij Habakuk: ‘De glans van Jehovah God zal zijn zoals het licht, Hij heeft hoornen vanuit Zijn hand en daar is de verberging van Zijn sterkte’, (Habakuk 3:4); omdat de hoornen het Goddelijk Ware met macht betekenen, wordt daarom gezegd de glans van Jehovah God zoals het licht en in de hoornen de verberging van Zijn sterkte.

Met de glans van Jehovah en het licht wordt het Goddelijk Ware aangeduid en met de verberging van Zijn sterkte in de hoornen, wordt aangeduid de almacht van het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, want alle macht van het goede is door het ware en in het Goddelijk Ware schuilt de almacht, die is van het Goddelijk Goede.

Bij David: ‘Ik heb David Mijn knecht gevonden; met de olie der heiligheid heb Ik hem gezalfd, met wie Mijn hand vast zal zijn en Mijn arm zal hem versterken; Mijn waarheid en Mijn barmhartigheid zullen met hem zijn en in Mijn Naam zal zijn hoorn verhoogd worden’, (Psalm 89:21,22,25).

Onder David wordt de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware, zie nr. 205 en onder Zijn hoorn zal verhoogd worden, wordt verstaan Zijn Goddelijke Macht, die Hij heeft door het Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk Goede en daarom wordt gezegd: Mijn Waarheid en Mijn Barmhartigheid zullen met Hem zijn.

De barmhartigheid in het Woord, wanneer dit Jehovah of de Heer betreft, betekent het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde; omdat onder David de Heer wordt verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware dat voorgaat vanuit Zijn Goddelijk Menselijke, wordt daarom gezegd: David Mijn knecht; onder de knecht in het Woord wordt niet een knecht in de gewone zin bedoeld, maar al wat van dienst is en daarvan wordt gesproken met betrekking tot het ware, omdat dit het goede van dienst is tot nut, hier tot de macht.

Bij dezelfde: ‘Ik zal David een hoorn doen uitspruiten, Ik zal voor Mijn Gezalfde een luchter toerichten’, (Psalm 132:17); ook hier wordt onder David de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware en eveneens onder de Gezalfde.

Met voor Hem een hoorn doen uitspruiten, wordt aangeduid de vermenigvuldiging van het Goddelijk Ware in de hemelen en op aarde uit Hem; daarom wordt er ook gezegd: Ik zal voor Mijn Gezalfde een luchter toerichten, waaronder iets eenders wordt verstaan.

Dat de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware dat voortgaat vanuit Zijn Goddelijk Goede, een Luchter wordt genoemd, zie nr. 62.

Bij dezelfde: ‘Jehovah, mijn Sterkte, mijn Rots, mijn Burg; God, mijn Steenrots op welke ik betrouw, mijn Schild en de Hoorn van mijn heil’, (Psalm 18:2,3; 2 Samuël 22:3).

De sterkte en de rots, wanneer het Jehovah of de Heer betreft, zoals hier, betekenen de almacht, de burg en de steenrots waarop hij vertrouwt, betekenen de bescherming; het schild en de hoorn des heils betekenen de zaliging daardoor; van sterkte, burg en schild in het Woord wordt gesproken met betrekking tot het Goddelijk Goede; van rots, steenrots en hoorn wordt gesproken met betrekking tot het Goddelijk Ware; vandaar wordt hiermee aangeduid: de almacht, de bescherming en de zaliging, die het Goddelijk Goede heeft door het Goddelijk Ware.

Bij Lukas: ‘Gezegend zij de Heer, de God Israëls, dat Hij heeft bezocht en verlost Zijn volk en heeft opgericht een hoorn des heils in het huis van David, om ons te redden van onze vijanden’, (Zacharia 1:68,69,71); dit is een profetische uitspraak ten aanzien van de Heer en Zijn Komst; de hoorn des heils in het huis van David betekent de almacht van te zaligen door het Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk Goede; de hoorn is die almacht, het huis van David is de Kerk van de Heer; de tegenstanders van wie Hij zal redden, zijn de valsheden van het boze; deze immers zijn de vijanden van wie de Heer degenen redt die Hem opnemen; dat er geen andere vijanden waren van wie de Heer degenen heeft gered die daar worden verstaan onder Zijn volk, is bekend.

Bij Micha: ‘Sta op en dors, o dochter Zions, omdat Ik uw hoorn ijzer zal maken en uw nagelen zal Ik brons maken, opdat gij vele volken verbrijzelt’, (Micha 4:13).; sta op en dors, o dochter Zions, betekent de verstrooiing van het boze bij hen die van de Kerk zijn; dorsen is verstrooien en de dochter Zions is de Kerk die in de aandoening van het goede is; uw hoorn zal Ik ijzer maken, betekent het Goddelijk Ware krachtig en machtig; uw nagelen zal Ik brons maken, betekent iets eenders; de nagelen zijn de waarheden in laatsten; opdat gij vele volken verbrijzelt, betekent opdat gij de valsheden verstrooit; van de volken immers wordt gesproken met betrekking tot waarheden en in de tegengestelde zin met betrekking tot valsheden.

Bij Zacharia: ‘Ik zag, en zie, vier hoornen, die hebben verstrooid Juda, Israël en Jeruzalem; Hij toonde mij vier smeden en Hij zei: Die hoornen die Juda hebben verstrooid, dermate dat een man niet zijn hoofd opheft; deze zijn gekomen om hen te verschrikken, om neer te werpen de hoornen der natiën, verheffende de hoorn tegen het land van Juda, om dat te verstrooien’, (Zacharia 2:1-4); met die dingen wordt de verwoesting van de Kerk beschreven en daarop de herstelling ervan; met Juda, Israël en Jeruzalem, wordt de Kerk en haar leer aangeduid; de hoornen die hen hebben verstrooid, betekenen de valsheden van het boze die de Kerk hebben verwoest; de smeden betekenen eendere dingen als het ijzer, namelijk het ware in laatsten, dat krachtig en machtig is; dus eendere dingen als de ijzeren hoorn en daarom wordt van hen gezegd: Dezen zijn gekomen om neder te werpen de hoornen van de natiën, verheffende de

hoorn tegen het land van Juda; de hoornen der natiën zijn de valsheden van het boze die de Kerk hebben verwoest en deze moeten worden verstrooid opdat zij hersteld zullen worden. In de Klaagliederen: ‘De Heer heeft in Zijn ontsteking vernietigd de bolwerken van de dochter van Juda: Hij heeft neergeworpen ter aarde; Hij heeft ontwijd het koninkrijk en de vorsten ervan; Hij heeft in de ontsteking van de toorn afgesneden de gehele hoorn van Israël’, (Klaagliederen 2:2,3); daar wordt gehandeld over de totale verwoesting van de Kerk; de laatste tijd, wanneer zij verwoest is, wordt aangeduid met de ontsteking van de toorn van de Heer; en haar totale verwoesting wordt daarmee beschreven, dat Hij heeft vernietigd de bolwerken van de dochter van Juda, ter aarde neergeworpen, ontwijd het koninkrijk en de vorsten ervan.

De dochter van Juda is de Kerk; haar bolwerken zijn de waarheden vanuit het goede; het koninkrijk en de vorsten zijn de waarheden van haar leer; daaruit blijkt wat er wordt aangeduid met, Hij heeft afgesneden de gehele hoorn van Israël, namelijk alle macht van het ware van de Kerk om de valsheden van het boze te weerstaan.

Bij Daniël: ‘Daniël zag in een droom vier wezens opklimmen uit de zee; het vierde was zeer sterk; het had tanden van ijzer; het at en verbrijzelde; en het had tien hoornen; en ik nam acht, en zie, een andere kleine hoorn klom ertussen op en drie van de vorige hoornen werden ontworteld voor deze; ogen zoals ogen van een mens waren in deze hoorn en een mond sprekend grote dingen; ik zag dat deze hoorn oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij die overmocht en dat hij woorden tegen de Allerhoogste sprak; belangende de tien hoornen, zij zijn tien koningen en hij zal drie koningen vernederen’, (Daniël 7:3,7,8,20,21,23,24); dat hier onder de hoornen de valsheden worden verstaan die de waarheden van de Kerk vernietigen of de macht van het valse tegen het ware, is duidelijk; met het wezen opklimmende uit de zee, wordt de eigenliefde aangeduid, waaruit alle boosheden zijn; hier de liefde van heersen over de hemel en de aarde, waaraan de heilige dingen als middelen van dienst zijn, zodanig als de liefde is die wordt verstaan onder Babylon in de Openbaring.

Dat het wezen werd gezien opklimmende uit de zee, is omdat met de zee wordt aangeduid de natuurlijke mens, gescheiden van de geestelijke; deze immers is dan zodanig, dat hij niets méér begeert dan over allen te heersen en de heerschappij te bevestigen vanuit de letterlijke zin van het Woord.

De tien hoornen betekenen valsheden van elk geslacht, want tien betekent alle dingen en daarom wordt er ook gezegd dat de tien hoornen tien koningen zijn; de koningen immers betekenen de waarheden en in de tegengestelde zin, zoals hier, de valsheden.

De kleine hoorn die ertussen opklom, voor welke drie van de vorige hoornen werden ontworteld, betekent de volledige verdraaiing van het Woord door de toevoeging van de letterlijke zin ervan om de liefde van de heerschappij te bevestigen.

Deze hoorn wordt klein genoemd, omdat het niet verschijnt dat zij het Woord verdraaide en dat wat niet verschijnt voor het gezicht van de geest van de mens, of voor diens verstand, wordt aangemerkt als niets, of als iets kleins; in de geestelijke wereld is er zo’n aanschijn van dingen die alleen maar voor weinigen bevattelijk zijn.

De drie hoornen die ervoor ontworteld werden, zijn de waarheden van het Woord daar, die zo door de vervalsingen werden vernietigd; die waarheden werden ook aangeduid door de drie koningen die hij heeft vernederd; met drie wordt niet aangeduid drie, maar het volledige, dus dat de ware dingen volslagen zijn vernietigd.

Omdat die hoorn de verdraaiing van het Woord ten aanzien van de letterlijke zin ervan betekent en deze zin voor de ogen van de mens verschijnt als zodanig en niet anders te verstaan, dus door niemand tegen te spreken, wordt daarom van deze hoorn gezegd, dat er ogen zoals van een mens waren in hem en een mond sprekende grote dingen; de ogen betekenen het verstand en de ogen zoals van een mens een verstand als van het ware en de mond betekent daaruit het denken en de spraak.

Hieruit kan nu vaststaan, wat onder alle en de afzonderlijke dingen daar wordt verstaan, zoals wat daaronder dat het wezen dat uit de zee opklom en tien hoornen en tanden had, at en verbrijzelde; daaronder dat de kleine hoorn daaronder opklom, voor welke drie van de hoornen werden ontworteld en waarin ogen zoals van een mens waren en een mond sprekend grote dingen; en daaronder dat hij oorlog voerde tegen de heiligen en die overmocht en dat hij woorden sprak tegen de Allerhoogste en dat de hoornen evenzovele koningen waren.

Bij dezelfde: ‘Ik zag in een gezicht één ram die twee hoornen had en de hoornen waren hoog; de ene evenwel hoger dan de andere, maar de hogere klom achteraan op; hij stootte naar het westen, het noorden en het zuiden.

Toen zie, er kwam een geitenbok uit het westen over de aangezichten van de gehele aarde; deze had een hoorn van aanzien van tussen zijn ogen; deze rende toe op de ram in de woede van zijn sterkte en hij brak diens twee hoornen en hij wierp hem ter aarde en hij vertrad hem; maar de grote hoorn van de bok werd gebroken en er klommen er vier op in zijn plaats naar de vier winden der hemelen; terstond ging van een van die een hoorn uit, van kleins aan; en hij groeide zeer naar het zuiden en naar de opkomst en naar het sierlijke en hij groeide tot aan het heir der hemelen en hij wierp ter aarde neer van het heir; en hij vertrad die; ja zelfs tot aan de Vorst des heirs verhief hij zich en neergeworpen werd het habitakel van Zijn heiligdom, omdat hij de waarheid ter aarde neerwierp’, (Daniël 8:3-5,7-12,21,25).

Hier wordt het andere beschreven dat de Kerk verwoest, namelijk het geloof-alleen; met de ram wordt het goede van de naastenliefde en daaruit het geloof aangeduid en met de bok het geloof gescheiden van de naastenliefde, of het geloof-alleen, zij die daarin zijn.

Met hun hoornen worden aangeduid de waarheden vanuit het goede en de valsheden vanuit het boze, strijdend; de waarheden vanuit het goede met de hoornen van de ram en de valsheden vanuit het boze met de hoornen van de bok.

Daarmee dat de ram twee hoge hoornen had, de ene hoger dan de andere en de hogere achteraan opklimmend, wordt het ware van het geloof vanuit het goede van de naastenliefde aangeduid en dit werd gezien volgens de invloeiing van het goede en het ware bij de mens en de geest.

Elk goede immers wordt opgenomen achteraan en elk ware vooraan, aangezien de kleine hersenen zijn gevormd om op te nemen het goede dat van de wil is en de grote hersenen om op te nemen het ware dat van het verstand is.

Met het westen, het noorden en het zuiden, waarnaar hij stootte, worden aangeduid de goedheden en de waarheden die degenen opnemen die in de naastenliefde en daaruit in het geloof zijn, waardoor zij de boosheden en de valsheden verstrooien.

Met de geitenbok, dat hij kwam uit het westen over de aangezichten van de gehele aarde, wordt aangeduid het geloof dat is gescheiden van de naastenliefde, dat opkomt uit het boze van het leven en de aarde is de Kerk.

Dat hij een hoorn van aanzien tussen de ogen had, betekent dat het was vanuit het eigen inzicht; dat hij op de ram toe rende in de woede van zijn sterkte en diens twee hoornen brak en hem neerwierp ter aarde en hem vertrad, betekent dat het geheel en al de naastenliefde en het geloof daaruit vernietigde; wanneer immers de naastenliefde is vernietigd, dan wordt ook het geloof vernietigd, aangezien het laatstgenoemde voorkomt vanuit het eerstgenoemde.

Dat de grote hoorn van de bok werd gebroken en dat er vier opklommen in zijn plaats, naar de vier winden der hemelen, betekent alle valsheden verbonden met de boosheden daaruit; de hoornen betekenen de valsheden van het boze, vier de verbinding ervan en de vier winden der hemelen, alle, zowel de valsheden als de boosheden.

Dat van een van die één hoorn uitging van kleins af, betekent de rechtvaardigmaking door dat geloof; deze immers wordt geboren uit het beginsel van het geloof-alleen; van kleins af, wordt gezegd, omdat dit beginsel niet als iets vals verschijnt; dat deze hoorn zeer groeide naar het zuiden en naar de opkomst en naar het sierlijke en groeide tot aan het heir der hemelen en van

het heir ter aarde neerwierp en dit vertrad, betekent dat het alle waarheden en goedheden van de Kerk vernietigde.

Het zuiden is waar het ware is in het licht, de opkomst en het sierlijke is waar het goede is in het heldere door het ware; het heir der hemelen zijn alle waarheden en goedheden van de hemel en van de Kerk; het heir ter aarde neerwerpen en dit vertreden, betekent geheel en al vernietigen; dat hij zich verhief tot aan de Vorst des heirs en dat het habitakel van Zijn heiligdom werd neergeworpen, betekent de ontkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer en vandaar de verwoesting van de Kerk; de Vorst des heirs is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, omdat vanuit Dit alle waarheden en goedheden voortgaan die de Kerk maken; het habitakel van het heiligdom is de Kerk waar die dingen zijn; dat het de waarheden zijn die worden verstaan, die door de valsheden zijn vernietigd, is duidelijk, want er wordt gezegd: hij wierp de waarheid ter aarde neer.

Dat zulke dingen worden aangeduid met de ram en de bok en met hun hoornen, blijkt duidelijk uit de schijn ervan in de geestelijke wereld; want wanneer daar degenen zijn die zich hebben bevestigd in de leer ten aanzien van het geloof-alleen en ten aanzien van de rechtvaardigmaking ervan, redetwisten met hen die in de leer ten aanzien van de naastenliefde en het geloof daaruit zijn, dan verschijnen aan de anderen die verderaf staan, bokken of een bok met eendere hoornen en met een eendere aanval en een eendere woede tegen rammen of een ram en eveneens is er de schijn dat hij sterren onder zijn voeten vertreedt; deze dingen zijn eveneens door mij gezien en tevens door omstanders die daardoor bevestigd werden, dat zulke dingen worden verstaan bij Daniël.

Eveneens worden zulke dingen verstaan onder de schapen aan de rechterzijden en onder de bokken aan de linkerzijden, (Mattheüs 25:32); namelijk onder schapen, zij die in het goede van de naastenliefde zijn en onder de bokken degenen die in het geloof-alleen zijn.

Uit deze dingen die uit Daniël zijn aangevoerd, kan enigermate vaststaan, wat daarmee wordt aangeduid in de Openbaring, ‘dat gezien werd dat de draak tien hoornen had’, (Openbaring 12:3); ‘dat gezien werd dat het wezen dat opklom uit de zee eveneens tien hoornen had, (Openbaring 13:1) en ‘dat gezien werd de vrouw zittend op het scharlaken wezen, hebbende zeven hoofden en tien hoornen, waarvan de engel zei: De tien hoornen die gij gezien hebt, zijn tien koningen’, (Openbaring 17:3,7,12); zie over deze dingen de ontvouwing in wat volgt. Dat de macht van het valse tegen het ware wordt aangeduid met een hoorn en hoornen, blijkt ook uit deze volgende plaatsen, bij Jeremia: ‘Afgehouden is de hoorn van Moab en zijn arm is gebroken’, (Jeremia 48:25).

Met Moab worden degenen aangeduid die in onechte goedheden zijn en daaruit in vervalste waarheden, die in zich valsheden zijn; de vernietiging van deze valsheden wordt aangeduid met ‘afgehouden is de hoorn van Moab’; en de vernietiging van die boosheden met ‘zijn arm is gebroken’.

In Klaagliederen: ‘Jehovah heeft de vijand over u verblijd doen zijn; Hij heeft de hoorn van uw tegenstanders verhoogd’, (Klaagliederen 2:17).

Onder de vijand wordt het boze verstaan en onder de tegenstander de valse dingen van het boze; de hoorn van de tegenstanders verhogen, is daarom dat de valsheden de waarheden overmogen en die vernietigen.

Bij Ezechiël: ‘Met de zijde en de schouder duwt gij en met uw hoornen stoot gij alle verzwakte schapen, totdat gij die naar buiten toe verstrooid hebt’, (Ezechiël 34:21); met de zijde en de schouder duwen, is met alle kracht en streven; met de hoornen de verzwakte schapen stoten totdat gij die naar buiten toe verstrooid hebt, betekent door valsheden de rechtschapenen vernietigen die nog niet in de waarheden vanuit het goede zijn, maar toch verlangen het te zijn.

Bij Amos: ‘Ten dage als Ik zal bezoeken de overtredingen Israëls over hem, zal Ik bezoeking doen over de altaren van Bethel, opdat de hoornen van het altaar worden afgehouden en ter aarde vallen’, (Amos 3:14); met de altaren van Bethel wordt de eredienst vanuit het boze

aangeduid en met de hoornen van het altaar worden de valsheden ervan vanuit het boze aangeduid en dat deze moeten worden vernietigd, wordt daarmee aangeduid dat de hoornen zullen worden afgehouwen en ter aarde zullen vallen.

Bij dezelfde: ‘Die verblijd worden over een ding van niets; die zeggen: Hebben wij ons niet door onze sterkte hoornen genomen’, (Amos 6:13); door onze sterkte hoornen nemen, betekent door de krachten van het eigen inzicht valsheden aannemen waardoor de waarheden zullen worden vernietigd.

Bij David: ‘Ik zei tot de pochers: Pocht niet en tot de goddelozen: Verheft de hoorn niet, verheft niet in de hoogte uw hoorn, spreekt niet met een harde nek; alle hoornen van de goddelozen zal Ik afzetten; de hoornen van de gerechte zullen verhoogd worden’, (Psalm 75:5,6,11); met de hoorn in de hoogte verheffen, wordt aangeduid het valse tegen het ware sterk verdedigen en daarom wordt er ook gezegd: Spreekt niet met een harde nek; met hun hoornen afzetten, wordt aangeduid hun valsheden vernietigen en met de hoornen van de gerechte verhogen wordt aangeduid de waarheden van het goede machtig en stevig maken. Omdat met de hoornen hoog maken en verhogen wordt aangeduid met waarheden vervullen en die machtig en stevig maken tegen de valsheden, werden daarom ook die waarheden de hoornen van de eenhoorn genoemd, met als oorzaak dat deze hoog zijn, zoals bij Mozes: ‘De eerstgeborene van zijn os, hij heeft eer en hoornen van de eenhoorn zijn zijn hoornen; met deze zal hij de volken tezamen stoten tot de einden van de aarde; en dezen zijn de tienduizenden van Efraïm en de duizenden van Menasse’, (Deuteronomium 33:17).; deze dingen ten aanzien van Jozef, door wie in de hoogste zin de Heer wordt uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Geestelijke of ten aanzien van het Goddelijk Ware in de hemel.

Vandaar worden met Jozef ook degenen aangeduid die in het geestelijk rijk van de Heer zijn, nrs. 3969, 3971, 4669, 6417.

De eerstgeborene van de os, hij heeft eer, betekent het goede van de geestelijke liefde; de hoornen van de eenhoorn zijn zijn hoornen, betekent de waarheden in hun volheid en in hun macht daaruit; de volken stoten tot de einden der aarde, betekent met waarheden onderrichten allen die van de Kerk zijn en daardoor de valsheden verstrooien; met de tienduizenden van Efraïm en de duizenden van Menasse, wordt aangeduid de voorraad en de overvloed van het ware en van de wijsheid daaruit en de voorraad en de overvloed van het goede en van de liefde daaruit.

Efraïm in het Woord betekent het verstandelijke van de Kerk, dat van het ware is en Menasse betekent het wilsdeel van de Kerk, dat van het ware is, zie de nrs. 3969, 5354, 6222, 6234, 6238, 6267, 6296; en met tienduizenden en duizenden worden zeer veel dingen aangeduid, dus de voorraad en de overvloed.

Bij David: ‘Red mij uit de mond van de leeuw en vanuit de hoornen van de eenhoornen verhoor mij’, (Psalm 22:22); met de leeuw wordt het valse aangeduid dat met sterkte het ware vernietigt en met de hoornen van de eenhoornen worden de waarheden aangeduid die vermogen tegen de valsheden.

Bij dezelfde: ‘Zoals van de eenhoorn is mijn hoorn’, (Psalm 112:11); zoals van de eenhoorn de hoorn, betekent het ware ten aanzien van de volheid en de macht.

In de Openbaring: ‘En de zesde engel bazuinde en ik hoorde een sten vanuit de vier hoornen van het gouden altaar, dat is in de aanblik van God’, (Openbaring 9:13); het reukaltaar, dat ook het gouden altaar wordt genoemd, was uitbeeldend voor het horen en de opneming van alle dingen van de eredienst, die zijn vanuit de liefde en de naastenliefde uit de Heer, dus uitbeeldend voor zulke dingen van de eredienst die door de Heer worden verheven; de hoornen van het altaar beeldden de waarheden uit die voortgaan vanuit het goede van de liefde; daarvandaan is het duidelijk, waarom een stem werd gehoord vanuit de vier hoornen van het altaar; het zijn immers de waarheden waardoor het goede handelt en spreekt.

Aangezien de altaren de eredienst van de Heer vanuit het goede van de liefde uitbeeldden en alle eredienst die waarlijk eredienst is, plaatsvindt vanuit het goede van de liefde door de waarheden, hadden daarom de altaren hoornen.

Dat het reukaltaar die had, staat vast bij Mozes: ‘Gij zult vier hoornen maken op het reukaltaar, vanuit dit zullen zij zijn en gij zult die met goud overtrekken’, (Exodus 30:2,3,10; 37:25,26); en dat het brandofferaltaar die had, bij dezelfde elders: ‘Gij zult hoornen maken op de vier hoeken van het brandofferaltaar; daarvan zullen zijn hoornen zijn’, (Exodus 27:2; 28:2); dat de hoornen zouden zijn vanuit het altaar zelf, betekende dat de ware dingen die de hoornen uitbeeldden, voortgaan vanuit het goede van de liefde dat het altaar zelf uitbeelde; al het ware immers is vanuit het goede.

Dat het er vier waren en in de afzonderlijke hoeken, betekende dat zij zouden zijn voor de vier windstreken in de hemel, waarmee alle dingen van het ware vanuit het goede worden aangeduid.

Aangezien alle verzoeningen en zuiveringen plaatsvinden door de waarheden vanuit het goede, werd daarom verzoening gedaan over de hoornen van de altaren: op de hoornen van het reukaltaar, (Exodus 30:10; Leviticus 4:7); en op de hoornen van het brandofferaltaar, (Leviticus 4:25,30,34; 8:15; 9:9; 16:18).

En omdat alle Goddelijke bescherming is door de waarheden vanuit het goede, grepen daarom ook zij die boosheden hadden gedaan en de dood vreesden, de hoornen van het altaar vast en zij waren gered, (1 Koningen 1:50,51,53); maar zij die bij voorbedachte rade en vanuit de wil het boze hadden gedaan, waren niet gered, (1 Koningen 2:28-31).

Verder, omdat de hoornen de waarheden vanuit het goede betekenden, vond de zalving van de koningen plaats, door olie vanuit een hoorn; dat op die wijze David is gezalfd, zie (1 Samuël 16:1,13) en dat ook Salomo dit op die wijze werd, (1 Koningen 1:39); de olie betekende het goede van de liefde.

Vanuit deze betekenis van de hoornen, die de Ouden gekend hebben, is het een gebruik geworden om uitspruitende en welriekende hoornen te maken; vandaar de uitdrukking: hoorn des overvloeds.

317. En zeven ogen; dat dit betekent, en Het de alwetendheid heeft, staat vast uit de betekenis van zeven ogen, wanneer het de Heer betreft, namelijk de alwetendheid; met de ogen immers wordt, wanneer het de mens betreft, het verstand aangeduid en daarom wordt, wanneer het de Heer betreft, de alwetendheid aangeduid; dat de ogen, wanneer het de mens betreft, het verstand betekenen en wanneer het de Heer betreft de voorzienigheid en tevens de Goddelijke Wijsheid en het Goddelijk Inzicht, dus de alwetendheid, zie nr. 152.

Zeven ogen wordt gezegd, omdat zeven alle dingen betekent en daarvan wordt gesproken met betrekking tot het heilige, zoals eerder.

318. Zijnde de zeven geesten Gods, uitgezonden tot de gehele aarde; dat dit betekent daaruit alle wijsheid en inzicht in de hemel en in de Kerk, staat vast uit de betekenis van de zeven geesten Gods, namelijk het Goddelijk Ware, voortgaande uit de Heer, zie nr. 183.

En omdat zij betekenen het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, betekenen zij ook de Goddelijke wijsheid of de alwetendheid; en uit de betekenis van uitgezonden tot de gehele aarde, te weten waarvandaan alle wijsheid en inzicht in de hemel en in de Kerk is; met uitgezonden worden, wordt aangeduid vergemeenschap worden en met de gehele aarde wordt de Kerk aangeduid, zowel in de hemelen als op aarde, zie eerder nr. 304.

Vandaar is het duidelijk waarom wordt gezegd dat de zeven ogen van het Lam waren de zeven geesten Gods, uitgezonden tot de gehele aarde.

Met de zeven ogen immers wordt aangeduid de alwetendheid, die de Heer heeft vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware.

Dat daaruit is alle wijsheid en inzicht, is omdat de mens niet het ware kan verstaan en het goede proeven uit zich, maar uit de Heer en alle wijsheid en inzicht is van het ware vanuit het goede; indien de wijsheid en het inzicht niet daaruit is gevormd, is dit niet de wijsheid en het inzicht, maar dwaasheid en waanzin, die voor de onwetenden en voor de bozen als wijsheid en inzicht verschijnen, omdat zij vanuit het geheugen kunnen spreken en redeneren; het eigene van de mens immers is niets anders dan het boze en het valse: zijn wil is het boze en zijn eigen verstand daaruit is het valse; daarom is alles wat vanuit het eigene is, tegen de wijsheid en het inzicht en wat tegen de wijsheid is, is dwaasheid en wat tegen het inzicht is, is waanzin.

Daaruit kan vaststaan, dat de mens, indien hij niet door de Heer wordt opgeheven uit zijn eigene, wat plaatsvindt wanneer hij het Goddelijk Ware opneemt, niet alleen met zijn geheugen, maar ook met het leven, in het geheel niet wijs kan zijn en verstaan.

Maar die opheffing uit het eigene door de Heer verschijnt niet aan de mens, noch wordt die door hem doorvat zolang hij in de wereld is, maar pas dan als hij in zijn geest komt, wat plaatsvindt nadat het stoffelijk lichaam van die geest is gescheiden, maar dan alleen door hen die in de hemel komen.

Dat gezegd wordt wijsheid en inzicht, is omdat de wijsheid is van het ware vanuit het goede; dan immers ervaart de mens in het ware het goede; maar het inzicht is van het ware waardoor het goede is, dan immers ervaart de mens nog niet in het ware het goede, maar wordt hij door het ware aangedaan omdat het het ware is.

In de wijsheid zijn degenen die in het hemels rijk van de Heer zijn, omdat zij in waarheden vanuit het goede zijn; in het inzicht echter zijn degenen die in het geestelijk rijk van de Heer zijn, aangezien dezen zijn in de waarheden waardoor het goede is; maar over hen die in waarheden zijn waardoor het goede is, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 23; en over hen die in waarheden zijn vanuit het goede, nr. 24 daar; en over het hemels rijk en over het geestelijk rijk, in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20 tot 28.

319. En Het kwam en nam aan het boek vanuit de rechter van Degene Die op de troon zat; dat dit betekent dat vanuit Zijn Goddelijk Menselijke die dingen zijn, staat vast uit de betekenis van het Lam, Dat het boek aannam vanuit de rechter van Degene Die op de troon zat, te weten de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, nr. 314.

Dat onder de rechter van Degene Die op de troon zat, de Heer wordt verstaan ten aanzien van de almacht en de alwetendheid, zie eerder de nrs. 297, 298; vandaar is het, dat met Het kwam en nam aan het boek vanuit de rechter van Degene Die op de troon zat, wordt aangeduid dat vanuit het Goddelijk Menselijke die dingen zijn; dat het is de almacht en de alwetendheid, is eveneens omdat daarover wordt gehandeld, zoals blijkt uit wat voorafgaat, waar gezegd wordt dat het Lam zeven hoornen en zeven ogen had; met de zeven hoornen wordt de almacht aangeduid en met de zeven ogen de alwetendheid, zie de nrs. 316, 317; en met het Lam het Goddelijk Menselijke, nr. 314.

Dat het Goddelijk Menselijke van de Heer de almacht en de alwetendheid heeft, kan vaststaan uit wat eerder is gezegd en getoond in de volgende nummers: 10, 26, 32, 49, 52, 63,77, 82, 97, 113, 114, 135, 137, 151, 178, 200, 205, 209, 254, 297, 309.

320. vers 8-10. En toen Het het boek had aangenomen, vielen de vier levende wezens en de vierentwintig ouderen neer voor het Lam, hebbende eenieder citers en gouden fiolen vol reukwerken, die gebeden zijn van de heiligen. En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Waardig zijt Gij om het boek aan te nemen en zijn zegels te openen, omdat Gij gedood zijt en ons voor God hebt verlost in Uw bloed, vanuit alle stam en tong en volk en natie. En Gij hebt ons voor onze God gemaakt koningen en priesters en wij zullen regeren op de aarde. En toen Het het boek had aangenomen, betekent dat na de erkenning dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is en Het de almacht en de alwetendheid heeft; vielen de vier levende

wezens en de vierentwintig ouderen neer voor het Lam, betekent de erkenning en daaruit de verheerlijking van de Heer door de engelen van de hogere hemelen; hebbende eenieder citers, betekent de belijdenis vanuit de geestelijke waarheden; en gouden fiolen vol reukwerken, betekent de belijdenis vanuit de geestelijke goedheden; die zijn de gebeden der heiligen, betekent waar vanuit de eredienst is; en zij zongen een nieuw lied, betekent de erkenning en de belijdenis vanuit de vreugde van het hart; zeggende: Waardig zijt Gij om het boek te openen en zijn zegels los te maken, betekent dat de Heer vanuit het Goddelijk Menselijke de almacht en de alwetendheid heeft; omdat Gij gedood zijt en ons voor God hebt verlost in Uw bloed, betekent aller afscheiding van het Goddelijke en de verbinding met het Goddelijke door de erkenning van Hem en door de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem; vanuit alle stam en tong, betekent door allen die in waarheden zijn ten aanzien van de leer en ten aanzien van het leven; en volk en natie, betekent die zijn van de geestelijke Kerk van de Heer en van Zijn hemelse Kerk; en Gij hebt ons voor onze God gemaakt koningen en priesters, betekent dat zij uit de Heer zijn in de ware en de goede dingen van de Kerk en van de hemel; en wij zullen regeren op de aarde, betekent de macht die de Heer alleen heeft door het Goddelijk Ware verenigd met het Goddelijk Goede en daaruit de macht en de wijsheid voor hen die vanuit het geestelijk en hemels rijk van de Heer zijn.

321. En toen Het het boek had aangenomen; dat dit betekent, na de erkenning dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is en Het de almacht en de alwetendheid heeft, staat vast uit de reeks in de innerlijke zin; in de voorgaande dingen immers is daarover gehandeld, zie de nrs. 316-319.

Nu, in de volgende dingen wordt dit erkend en daarom wordt de Heer gevierd en verheerlijkt; en omdat deze viering en verheerlijking de levende erkenning is dat het Menselijke van de Heer Goddelijk is en Het de almacht en de alwetendheid heeft en die erkenning nu volgt, wordt daarom dit aangeduid met, ‘Toen Het het boek had aangenomen’.

De verheerlijking van de Heer in de nu volgende dingen vindt in deze orde plaats: eerst door de engelen van de hogere hemelen, daarop door de engelen van de lagere hemelen; en daarna door hen die onder de hemelen zijn; de verheerlijking van de Heer door de engelen van de hogere hemelen is beschreven in de verzen 8-10; de verheerlijking van Hem door de engelen van de lagere hemelen, in de verzen 11,12; en de verheerlijking door hen die onder de hemelen zijn, in vers 13; maar over de laatsten in het bijzonder in wat volgt.

322. Vielen de vier levende wezens en de vierentwintig ouderen neer voor het Lam; dat dit betekent de erkenning en daaruit de verheerlijking van de Heer door de engelen van de hogere hemelen, staat vast uit de betekenis van de vier levende wezens en de vierentwintig ouderen, namelijk in het algemeen de algehele hemel, in het bijzonder echter de binnenste hemelen, dus de engelen van de hogere hemelen, waarover nr. 313.

Hier in het bijzonder de engelen van die hemelen, omdat in wat volgt een verheerlijking plaatsvindt door de engelen van de lagere hemelen; en uit de betekenis van zij vielen neer voor het Lam, dus de erkenning vanuit een nederig hart; dat neervallen de vernedering betekent en dan de opneming en de erkenning met het hart, zie nr. 290; dat verstaan wordt de erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer, zie nr. 314.

In het kort zal hier ook worden gezegd, welke de hogere hemelen zijn en welke de lagere hemelen: er zijn drie hemelen: de derde of binnenste hemel waar de engelen zijn die in de hemelse liefde zijn; de tweede of middelste hemel, waar de engelen zijn die in de geestelijke liefde zijn; de eerst of laatste hemel waar de engelen zijn die in de geestelijk-natuurlijke liefde zijn.

De derde of binnenste hemel wordt verbonden met de tweede of middelste hemel door bemiddelende engelen, die de hemels-geestelijke en geestelijk-hemelse engelen worden genoemd; deze tezamen met de engelen van de derde of binnenste hemelen stellen de hogere

hemelen samen; maar de overigen in de tweede of middelste hemel tezamen met hen die in de eerste of laatste hemel zijn, stellen de lagere hemelen samen.

De vier levende wezens betekenen in het bijzonder de derde of binnenste hemel en de vierentwintig ouderen de tweede of middelste, die verbonden is met de derde of binnenste; dus tezamen de hogere hemelen.

Over de bemiddelende engelen, die de hemels-geestelijke en de geestelijk-hemelse worden genoemd en over de verbinding van de derde hemel met de tweede door hen, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 1577, 1824, 2184, 4047, 4286, 4585, 4592, 4594, 6435, 6526, 8787, 8802, 9671.

323. Hebbende eenieder citers; dat dit de belijdenis vanuit de geestelijke waarheden betekent, staat vast uit de betekenis van de citer, namelijk de belijdenis vanuit de geestelijke waarheden; dat dit met citers wordt aangeduid, is omdat de citer een snaarinstrument was en met die instrumenten worden geestelijke dingen aangeduid ofwel de dingen die van het ware zijn; maar met blaasinstrumenten worden de hemelse dingen aangeduid, ofwel de dingen die van het goede zijn; dat zulke dingen met muziekinstrumenten worden aangeduid, is vanwege de klanken, want de klank stemt overeen met de aandoeningen; ook worden in de hemel de aandoeningen doorvat vanuit de klanken en omdat de aandoeningen verschillend zijn en verschillende klanken door de muziekinstrumenten worden voortgebracht, betekenen deze daarom die aandoeningen vanwege de overeenstemming en de samenstemming ervan.

In het algemeen betekenen snaarinstrumenten zulke dingen die van de aandoeningen van het ware zijn en de blaasinstrumenten zulke dingen die van de aandoeningen van het goede zijn, of wat hetzelfde is, sommige instrumenten behoren tot de geestelijke klasse en andere tot de hemelse klasse; dat de klanken overeenstemmen met de aandoeningen, bleek mij uit veel ondervinding en eveneens dat de muzieklanken dit doen en dat de engelen worden aangedaan volgens de klanken en de verscheidenheid ervan.

Het zou echter te ver voeren om al die ondervinding ter sprake te brengen; ik zou dit slechts willen vermelden wat in het algemeen werd opgemerkt, namelijk dat de discrete klanken de aandoeningen van het ware opwekken of dat daardoor degenen worden aangedaan die in de aandoeningen van het ware zijn en dat de continue klanken de aandoeningen van het goede opwekken of dat daardoor diegenen worden aangedaan die in de aandoeningen van het goede zijn; of men zegt de aandoeningen van het ware, dan wel de geestelijke dingen, het is hetzelfde en ook of men zegt de aandoeningen van het goede, dan wel de hemelse dingen, ook dit is hetzelfde; maar deze dingen kan men beter begrijpen uit wat over klanken en over de overeenstemming ervan met de aandoeningen uit ondervinding is meegedeeld in het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 241.

Hieruit nu kan vaststaan, waarom in het Woord en voornamelijk bij David, zovele geslachten van muziekinstrumenten worden genoemd, zoals: nebels [citerachtig instrument], citers, fluiten, cymbalen, trommels, bazuinen, orgels en andere, namelijk dat dit is vanwege de overeenstemmingen met de aandoeningen en tegelijk met de articulaties, die de woorden zijn die dingen bevatten en daaruit voortvloeien.

Dat de citers vooral de aandoeningen van het ware betekenen, omdat zij die opwekken en dus ook de belijdenis, die dan plaatsvindt vanuit geestelijke waarheden met een vrolijk hart, kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘De most zal treuren, de wijnstok zal verwijnen, alle blijden van hart zullen zuchten, de vreugde van de trommels zal ophouden, het tumult van de vrolijken zal ophouden, de vreugde van de citer zal ophouden; met gezang zullen zij niet wijn drinken’, (Jesaja 24:7-9); daar wordt gehandeld over de verwoesting van de geestelijke Kerk of van haar goede en ware; het geestelijk goede dat zal ophouden, wordt daarmee aangeduid dat de most zal treuren en de vreugde van de trommels zal ophouden; en dat haar ware zal ophouden, wordt aangeduid met: de wijnstok zal verwijnen en de vreugde

van de citer zal ophouden; met de most immers wordt het geestelijk goede aangeduid en de vreugde ervan met de trommel.

Met de wijnstok wordt het geestelijk ware aangeduid en de vreugde ervan met de citer; omdat het de aandoening van die dingen is die zal ophouden, wordt daarom gezegd: Alle blijden van hart zullen zuchten en het tumult van de vrolijken zal ophouden; met de blijdschappen en de vrolijkheden in het Woord worden de geestelijke blijdschappen en vrolijkheden aangeduid, die alle vanuit de aandoeningen van het ware en het goede zijn.

Er wordt aan toegevoegd: Met gezang zullen zij niet wijn drinken, omdat met het gezang de betuiging van de blijdschap vanuit de aandoening van het ware wordt aangeduid.

Bij David: ‘Belijdt Jehovah op de citer, psalmzingt Hem op de tiensnarige nebel; zingt Hem een nieuw lied, geeft een voortreffelijke aanslag met geschal, omdat het Woord van Jehovah recht is en Zijn werk in de waarheid’, (Psalm 33:2-5).

Omdat de citer de belijdenis vanuit geestelijke ware dingen betekent, wordt daarom gezegd: Belijdt Jehovah op de citer; de tiensnarige nebel psalmzingt Hem; en daarom wordt eveneens gezegd: Omdat recht is het Woord van Jehovah en al Zijn werk in de waarheid; het ware van het goede wordt aangeduid met: recht is het Woord van Jehovah; en het goede van het ware met: Zijn werk in de waarheid.

Het ware van het goede is het ware dat voortgaat vanuit het goede en het goede van het ware is het goede dat wordt voortgebracht door het ware.

Bij dezelfde: ‘Zend Uw licht en Uw waarheid; deze mogen mij leiden; zij mogen mij heen leiden tot de berg der heiligheid en tot Uw habitakels, opdat ik U belijde op de citer, o God, mijn God’, (Psalm 43:3,4); dat de citer de belijdenis vanuit geestelijke waarheden betekent, is duidelijk, want er wordt gezegd: opdat ik U belijde op de citer, o God, mijn God en eveneens gaat eraan vooraf: Zend Uw licht en Uw waarheid; deze moge mij leiden.

Bij dezelfde: ‘Ik zal U belijden met het instrument der nebel, Uw waarheid, mijn God; ik zal U zingen op de citer, Heilige Israëls’, (Psalm 71:22); omdat met de nebel wordt aangeduid het geestelijk goede, of het goede van het ware en met de citer het geestelijk ware, of het ware van het goede en vanuit het ene en het andere de belijdenis plaatsvindt, wordt er daarom gezegd: Ik zal U belijden met het instrument der nebel en ik zal U zingen op de citer.

Bij dezelfde: ‘Ik zal U zingen en psalmzingen; wek mij op, mijn heerlijkheid, wek mij op, nebel en citer; ik zal U belijden onder de natiën, o Heer, ik zal U psalmzingen onder de volken’, (Psalm 57:8-10; Psalm 118:2-4); de belijdenis en de verheerlijking van het goede van het ware of vanuit het geestelijk goede en vanuit het ware van het goede, of vanuit het geestelijk ware, worden uitgedrukt in de afzonderlijke dingen daar: het goede van het ware wordt uitgedrukt met zingen, opgewekt worden door de nebel en belijden onder de natiën en het ware van het goede met psalmzingen, opgewekt worden door de citer en psalmzingen onder de volken.

Onder de natiën immers in het Woord worden verstaan degenen die in het goede zijn en onder de volken zij die in het ware zijn, hier in het geestelijk ware; dat dit zo wordt gezegd, is omdat in het Woord wordt gesproken van het goede, ook gesproken wordt over het ware en dit ter wille van het huwelijk ervan in de afzonderlijke dingen daar, zie de nrs. 238, 288.

Bij dezelfde: ‘Antwoordt Jehovah met belijdenis; psalmzingt onze God op de citer’, (Psalm 147:7); ook hier wordt de belijdenis vanuit het geestelijk goede en vanuit het geestelijk ware uitgedrukt met: Antwoordt Jehovah met belijdenis en psalmzingt onze God op de citer.

Vanuit het geestelijk goede met Jehovah antwoorden en vanuit het geestelijk ware met onze God psalmzingen op de citer.

Jehovah wordt ook gezegd waar gehandeld wordt over het goede en God waar gehandeld wordt over het ware, zie de nrs. 709, 732, 2586, 2769, 2807, 2822, 3921, 4287, 4402, 7010, 9167.

Bij Ezechiël: ‘Ik zal doen ophouden het gedruis van uw liederen en de stem van uw citers zal niet meer gehoord worden; Ik zal u geven tot de dorheid van de rots’, (Ezechiël 26:13,14);

deze dingen ten aanzien van Tyrus, waarmee de Kerk wordt aangeduid ten aanzien van de erkenningen van het goede en het ware; de verwoesting ervan wordt met die woorden beschreven; de verwoesting ten aanzien van de erkenningen van het goede met: Ik zal doen ophouden het gedruis van uw liederen en de verwoesting ten aanzien van de erkenningen van het ware daarmee, dat de stem van de citers niet meer zal worden gehoord; de verlating van het ware met: Ik zal u geven tot de dorheid van de rots; de rots betekent het ware en de dorheid ervan de verlating.

Bij David: ‘Schalt voor Jehovah, gehele aarde, weerklinkt, jubelt en zingt; zingt Jehovah met de citer, met de citer en met de stem van het gezang, met trompetten en met de stem van de bazuin, schalt voor de Koning Jehovah’, (Psalm 98:4-6).

De verschillende geslachten van de aandoeningen waar vanuit de belijdenis en de verheerlijking van de Heer is, worden hier uitgedrukt met verschillende geslachten van klanken en instrumenten; met verschillende geslachten van klanken door: schallen, weerklinken, jubelen en zingen en met verschillende instrumenten door: citers, trompetten en bazuinen; maar het is hier niet de plaats om de betekenis van de afzonderlijke dingen hier uiteen te zetten; alleen war de citer betreft: zingt Jehovah met de citer, met de citer en met de stem van het gezang, betekent de belijdenis vanuit de aandoening van het geestelijk goede en ware; elke aandoening immers om dat die van de liefde is, klinkt, wanneer zij in een klank valt, op een met haar overeenkomende wijze.

Daarom ook wordt de aandoening van de ander gehoord vanuit de klank die in de spraak en waarin de woorden van de spraak als het ware vloeien, die ook daarin wordt gekend door de medegenoot en klaarblijkend in de geestelijke wereld, waar alle klanken van de spraak aandoeningen openbaren.

Eender elders bij David: ‘Jubelt voor God, onze Sterkte, juicht toe de God van Jakob; verheft het gezang en geeft de trommel, de verkwikkelijke citer met de nebel, blaast tot de maan de bazuin’, (Psalm 81:2-4).

‘Het is goed Jehovah te belijden en te zingen voor Uw Naam, o Allerhoogste, op het tiensnarig instrument en op de nebel en tijdens higgajon [verdieping, verstillig] met de citer’, (Psalm 112:2-4).

‘Dat de zonen Zions opspringen in hun Koning; dat zij zijn Naam loven in de rei; dat zij met de trommel en de citer Hem psalmzingen’, (Psalm 149:2,3).

‘Looft God met geklank van de bazuin; looft Hem met de fluiten en het orgel; loof Hem met cimbalen van het geklank; looft Hem met cimbalen van het geschal’, (Psalm 150:3-5).

Omdat de muziekinstrumenten en eveneens de reien de vreugden en de blijdschappen betekenden die ontspringen aan de aandoeningen en eveneens de aandoeningen zelf van het gemoed die hun klanken voortbrengen in het enkelvoudige en in het samengestelde, speelden daarom David en het algehele huis van Israël voor Jehovah op houten instrumenten van elk geslacht en op citers en met nebels en met trommels en met hakkeborden [soort citer] en met cymbalen, (2 Samuël 6:5).

Aangezien de citer de belijdenis betekent vanuit de geestelijke waarheden en het de geestelijke waarheden zijn waardoor de engelen worden aangedaan die in het geestelijk rijk van de Heer zijn en die de valsheden van het boze verstrooien en met die geesten zelf die eveneens daarin zijn, ‘nam daarom, wanneer de boze geest over Saul was, David de citer en speelde met zijn hand en zo werd rust gegeven aan Saul en week van hem de boze geest’, (1 Samuël 16:14-16,23); dit vond plaats omdat de koningen de Heer uitbeeldden ten aanzien van het geestelijk rijk en vandaar betekenden zij de geestelijke waarheden, zie nr. 31; maar bij Saul, toen de aan die ware dingen tegenovergestelde valsheden, die door de klank van de citer werden verstrooid, omdat de citer de geestelijke aandoening van het ware betekende, vond dit toen op die wijze plaats, omdat bij de zonen Israëls alle dingen uitbeeldend en vandaar aanduidend waren; heden ten dage vindt dit op een andere wijze plaats.

Uit die plaatsen die nu zijn aangevoerd, kan vaststaan wat de citer betekent en ook in andere plaatsen, zoals in (Jesaja 30:31,33; Psalm 49:4,5; 137:1,2; 1 Samuël 10:5; Openbaring 14:2; 18:22; Job 30:31).

Aangezien de meeste dingen in het Woord ook tegengestelde dingen betekenen, is dit eveneens zo met muziekinstrumenten, waarbij de blijdschappen en de vreugden betekenen, de dingen die ontspringen aan de aandoeningen van het valse en het boze; dus eveneens de citer de belijdenis van het valse en daarvandaan de uitbundigheid over de vernietiging van het ware; zoals bij Jesaja: ‘Aan het einde van zeventig jaren zal het lied van Tyrus zijn naar het lied van de loonhoer; neem de citer, wandel in de stad, gij aan de vergetelheid overgegeven loonhoer, speel sierlijk, vermenigvuldig het gezang’, (Jesaja 23:15,16); met Tyrus wordt de Kerk aangeduid ten aanzien van de erkenningen van het geestelijk ware en goede, zoals eerder, hier de Kerk waarin deze vervalst zijn; de loonhoer betekent de vervalsing van het ware, nr. 141; en met de citer nemen, in de stad wandelen, sierlijk spelen en het gezang vermenigvuldigen, wordt het triomferen en het beroemen van het valse over de vernietiging van het ware aangeduid.

Bij dezelfde: ‘Wee hen die des morgens bij de dageraad opstaan om sterke drank na te jagen, hun die vertoeven tot de schemering opdat de wijn hen verhitte en het is de citer en nebel en trommel en fluit en wijn op hun gastmalen; het werk echter van Jehovah beschouwen zij niet en het maaksel van Zijn handen zien zij niet’, (Jesaja 5:11,12); citer, nebel, trommel, fluit en eveneens wijn, staan hier in de tegengestelde zin, waarin de uitingen van triomf en beroeming vanuit valsheden van het boze worden aangeduid.

Dat deze hiermee worden aangeduid is duidelijk, want er wordt gezegd: Wee hun, het werk van Jehovah beschouwen zij niet en het maaksel van Zijn handen zien zij niet.

324. En gouden fiolen vol reukwerken; dat dit betekent de belijdenis vanuit geestelijke goedheden, staat vast uit de betekenis van de gouden fiolen, die ook wierookvaten en wierookkistjes worden genoemd, te weten de ware dingen vanuit het goede.

De fiolen immers betekenen, evenals alle bevattende vaten, waarheden en het goud waarvan zij zijn gemaakt, betekent het goede; vandaar zijn de gouden fiolen de waarheden vanuit het goede.

Dat de vaten de waarheden betekenen, aangezien die het goede van dienst zijn als opnemende en samenvattende vaten, zie de nrs. 3068, 3079, 3316, 3318 en eveneens de vaten van de altaren, van het brandoffer en het reukwerk, nrs. 9723, 9724 en dat goud het goede betekent, nr. 242; en uit de betekenis van de reukwerken, namelijk de dingen van de eredienst die plaatsvinden vanuit het goede of vanuit het goede van de naastenliefde en vandaar met welgevallen worden doorvat.

De oorzaak dat die dingen met reukwerk worden aangeduid, is omdat alle dingen die bij de Israëlitische natie waren ingesteld, uitbeeldend waren voor hemelse en geestelijke dingen; vandaar eveneens de dingen die van de reuk waren; de dingen die van een aangename geur waren beeldden de aangename doorvatting uit, maar die welke van een onaangename geur waren, de onaangename doorvatting.

Daar kwam het vandaan, dat het reukwerk was gemaakt uit welriekende specerijen: stacte, onyche, [geurige specerijen], galbanum [harsachtige stof] en wierook; bovendien is er een overeenstemming van de reuk met de doorvatting, wat hieruit kan vaststaan dat in de geestelijke wereld, waar alle dingen die met de zinnen worden waargenomen, overeenstemmen, de doorvatting van het goede en het ware wordt geroken zoals het welriekende vanuit aangename geuren en omgekeerd.

Over deze zaak zie men, uit ondervinding, in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 1514, 1517-1519, 1631, 4626, 4628, 4630, 4631, 5711-5717.

Daarvandaan is het dat ruiken doorvatten betekent, ook in de gewone spreektaal bij de mensen; zulke dingen zijn immers inde spreektaal bij de mensen gekomen vanuit de

overeenstemming, zoals vele andere dingen; de geest van de mens immers is daadwerkelijk in de geestelijke wereld, hoewel de mens dit niet weet.

Ook brengt de waarneming, die bij de mens is, de zin van de reuk in zijn lichaam voort en wel eveneens vanuit de overeenstemming; maar dit is een verborgenheid, die nauwelijks zal worden geloofd, omdat het tot nog toe onbekend is.

Men moet weten dat het goede van de liefde en van de naastenliefde dat zoetgeurende of welriekende voortbrengt, maar door het ware, maar niet vanuit zich zonder het ware, te minder het ware dat van het geloof wordt genoemd, zonder het goede; want het goede zonder het ware heeft niet enige waarneming, noch het ware zonder het goede.

Dat het reukwerk betekent de dingen van de eredienst die plaatsvinden vanuit het geestelijk goede, is omdat het geestelijk goede de oorsprong en het bestaan ontleent aan het hemels goede en dit goede is het goede van de liefde tot de Heer en vandaar is dit het goede zelf van de hemel.

Dit goede immers is rechtstreeks vanuit de Heer en de Heer is in dat goede als in het Zijne bij de engelen en wel dermate dat, of men zegt dat de Heer is in hen en zij in de Heer, wanneer zij in dat goede zijn, dit hetzelfde is.

Het geestelijk goede, dat de oorsprong en het bestaan ontleent aan het hemels goede, is het goede van de naastenliefde jegens de naaste; de eredienst vanuit dit goede is het die wordt aangeduid met het reukwerk.

Omdat alle eredienst van de Heer plaatsvindt vanuit het goede, hoewel door de ware dingen en er twee universele vormen van het goede zijn die de hemelen maken en die onderscheiden zijn in twee rijken: namelijk het hemels goede, dus het goede van de liefde tot de Heer, en het geestelijk goede, te weten het goede van de naastenliefde jegens de naaste, waren er daarom twee altaren bij de zonen Israëls: het ene voor de brandoffers, het andere voor de rokingen; en met het brandofferaltaar werd de eredienst vanuit het goede van de hemelse liefde aangeduid en met het reukaltaar de eredienst vanuit het goede van de geestelijke liefde; daaruit blijkt, wat er met het reukwerk wordt uitgebeeld.

Dat dit zo is, kan vaststaan uit de plaatsen in het Woord waar zij worden vermeld, zoals bij Mozes: ‘Gij zult een altaar der roking van reukwerk maken en gij zult het met zuiver goud overtrekken en gij zult het stellen vóór de voorhang die is op de ark der getuigenis, vóór het verzoendeksel; en daarop zal Aharon roken reukwerk van specerijen iedere morgen; bij het toerichten van de luchters zal hij het doen roken en bij het doen opkomen van de luchters tussen de avonden zal hij het doen roken, een gedurig reukwerk vóór Jehovah in uw geslachten; ook zult gij daarop niet doen opkomen vreemd reukwerk en brandoffer en spijsoffer en drankoffer’, (Exodus 30:1 tot 10).

Dat met dit altaar en met de rokingen daarop werd aangeduid de eredienst die is vanuit het geestelijk goede, kan daaruit vaststaan, dat dit altaar was gesteld in de tent der samenkomst buiten de voorhang, waar ook de luchters waren en met de tent werd het geestelijk rijk van de Heer aangeduid, maar met dat gedeelte van de tent dat binnen de voorhang was, werd het hemels rijk van de Heer aangeduid, zoals kan vaststaan met wat over de tent, waar de tafel was waarop de broden der aangezichten en waar het reukaltaar en de kandelaars waren, getoond is in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 9457, 9481, 9485 en wat is getoond over de ark, waarin de getuigenis lag en waarop het verzoendeksel was, nrs. 9457, 9481, 9485, 10545. Daaruit blijkt, dat met de dingen die in de tent buiten de voorhang waren, die de kandelaar, het reukaltaar en de tafel voor de broden waren, zulke dingen werden aangeduid die van het geestelijk rijk zijn en die alle betrekking hebben op het geestelijk goede en op het ware ervan. Met de tafel waarop de broden der aangezichten lagen, werd de opneming van het hemels goede in het geestelijk goede aangeduid, nr. 9527; met de kandelaar met de luchters werd het geestelijke zelf van dat rijk aangeduid, nrs. 9548, 9551, 9556, 9561, 9572, 9783; en met het reukaltaar werd de eredienst vanuit het geestelijk goede aangeduid en omdat de eredienst vanuit het geestelijk goede met de roking op dat altaar werd aangeduid en met de kandelaar

het geestelijke zelf, was het daarom bevolen dat Aharon iedere morgen en avond, wanneer hij de luchters toerichtte, ook op het altaar zou doen roken; maar deze dingen zijn vollediger ontvouwd in ‘Hemelse Verborgenheden’ nrs. 10176 tot 10213, waar hierover afzonderlijk is gehandeld.

En omdat het geestelijk goede zijn oorsprong en bestaan ontleent aan het hemels goede, zoals eerder is gezegd, was daarom dat altaar niet alleen gesteld naast de voorhang die op de ark was, maar was het ook bevolen dat Aharon wanneer hij verzoening zou doen voor zich en voor zijn huis, reukwerk zou indragen binnen de voorhang, waarmee wordt aangeduid de invloeiing, de vergemeenschapping en de verbinding van het hemels goede en het geestelijk goede, waarover het volgende bij Mozes: ‘Wanneer Aharon verzoening zal doen voor zich en voor zijn huis, zo zal hij een var des zondoffers slachten en hij zal nemen de volheid van een wierookvat, kolen des vuurs van op het altaar vóór Jehovah en de volheid van zijn vuisten van reukwerk van specerijen en indragen binnen de voorhang; aldus dat hij reukwerk zal geven op het vuur vóór Jehovah en de wolk van het reukwerk zal bedekken het verzoendeksel dat op de getuigenis is, opdat hij niet zal sterven’, (Leviticus 16:11-13).

Dat hij het vuur van op het brandofferaltaar zou nemen, waarop hij reukwerk zou leggen, betekende ook dat het geestelijk goede, dus het goede van de naastenliefde, ontstaat en voortgaat vanuit het hemels goede, dus het goede van de liefde tot de Heer; dat het vuur van het altaar dat goede heeft betekend, zie de nrs. 4489, 6314, 6832, 9714 en elders.

Vandaar is het, dat het vuur voor de roking nergens anders vandaan werd genomen dan van het brandofferaltaar.

Dat Aharon als hogepriester de Heer uitbeeldde ten aanzien van het goede van de liefde en door die functies beeldde hij de dingen uit die vanuit dat goede voortgaan, dus alle dingen die betrekking hebben op het geestelijk goede.

Het geestelijk goede, indien het niet is vanuit het hemels goede, is niet het goede, daarom zou de functie ervan ook niet vanuit het Goddelijke geweest zijn, of iets van het Goddelijke zou hebben uitgebeeld; daarom werd hem de dood aangekondigd indien hij niet deze dingen zou doen.

Vandaar is het eveneens, dat Nadab en Abihu, de zonen van Aharon, door vuur vanuit de hemel werden verteerd, omdat zij hadden doen roken vanuit een ander vuur dan vanuit het vuur van het brandofferaltaar; zij hadden dus de eredienst gehouden vanuit een andere liefde dan vanuit de liefde tot de Heer, zie hierover bij Mozes: ‘De zonen van Aharon, Nadab en Abihu, namen elk zijn wierookvat en deden een vreemd vuur daarin, waarop zij het reukwerk deden; toen ging een vuur uit van voor Jehovah en verteerde hen en zij stierven en daarop werden zij weggedragen buiten het kamp’, (Leviticus 10:1-5); dat zij werden weggedragen buiten het kamp, betekende dat hun eredienst niet vanuit de hemel was, omdat die niet was vanuit de liefde tot de Heer, want door het kamp van de zonen Israëls werd de hemel en de Kerk uitgebeeld, nrs. 4236, 10038.

Dat Korach, Dathan en Abiram met hun gemeente door de aarde werden verzwolgen, hoewel zij vuur vanuit het altaar hadden genomen en gerookt, had als oorzaak dat met hun murmureren tegen Mozes en Aharon de ontwijding van het goede van de hemelse liefde werd aangeduid, door Mozes immers en door Aharon werd de Heer uitgebeeld, want murmureren, dat wil zeggen rebelleren tegen de Heer en de heilige dingen vervuilen, is ontwijding; maar omdat zij vuur namen vanuit het altaar, werd dat vuur uitgeworpen en hun wierookvaten werd gemaakt tot een bedekking van het altaar, zie hierover bij Mozes: ‘Mozes zei tot hen dat zij vuur zouden nemen en doen in hun wierookvaten, wat ook werd gedaan, maar zij werden verzwolgen’, (Numeri 16:1); maar daarna werd bevolen, ‘dat zij de wierookkistjes zouden verzamelen en het vuur hierheen strooien en van de wierookkistjes die van brons waren, zouden zij uitbreidingen van platen maken, een bedekking van het altaar, omdat zij geheiligd waren’, (Numeri 16:37,38); zij waren geheiligd door het vuur van het altaar, dat de Goddelijke hemelse Liefde betekende.

Aangezien het geestelijk goede, dus het goede van de naastenliefde jegens de naaste, het wezen en ziel ontleent aan het hemels Goede, dus het goede van de liefde tot de Heer, werd daarom ook de wierook, waarmee het geestelijk goede werd aangeduid, gelegd op de broden der aangezichten, waarmee het hemels Goede werd aangeduid, zoals kan vaststaan bij Mozes: ‘Wierook zal gelegd worden op de broden der aangezichten, die op de tafel in de tent der samenkomst zijn, opdat het brood zij tot een gedachtenis’, (Leviticus 24:7); opdat het brood zij tot een gedachtenis, betekent, opdat het wordt opgenomen en gehoord door de Heer. Alle eredienst van de Heer immers die waarlijk eredienst is, vindt plaats vanuit het hemels goede door het geestelijk goede; het geestelijk goede immers, dus de naastenliefde jegens de naaste, is de uitwerking van het hemels goede, want de naastenliefde jegens de naaste is nutten betrachten en een zedelijk leven leiden vanuit hemelse oorsprong, zie ook het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 390, 484, 529, 530 tot 535); en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 84 tot 107.

Dit dus is het geestelijk goede en het hemels goede is het schouwen tot de Heer en dat uit Hem al het goede en het ware is en dat uit de mens of uit diens eigene niets dan het boze is. Dat het reukwerk niet werd gerookt vanuit een ander vuur dan van het vuur van het brandofferaltaar, waarmee het hemels goede werd aangeduid, dus het goede van de liefde tot de Heer, staat ook vast uit andere plaatsen, zoals bij Mozes: ‘Toen de gemeente murmureerde tegen Mozes en Aharon en zij door de plaag waren aangedaan, toen nam Aharon vuur vanuit het altaar en deed het in het wierookkistje en legde daarin het reukwerk en hij snelde tussen hen en de plaag werd bedwongen’, (Numeri 16:41,46-48) en bovendien in de (Openbaring 8:3-5).

Dat het reukwerk en de wierook het geestelijk goede betekenen en de roking de eredienst vanuit dat goede, welke welgevallig is en daarom de verhoring en de opneming door de Heer, kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘Een hoop kamelen zal u bedekken, de dromedarissen van Midian en Efa, zij alle zullen uit Sheba komen; goud en wierook zullen zij aanbrengen en de lofprijzingen van Jehovah zullen zij verkondigen’, (Jesaja 60:6); daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer; met de hoop kamelen en de dromedarissen van Midian en Efa worden de erkennenissen van het ware en het goede in overvloed aangeduid; dat zij alle uit Sheba zullen komen, betekent vanuit de erkennenissen van het echte ware en goede; dat Sheba dit betekent, zie de nrs. 1171, 3240; met het goud en de wierook die zij zullen aanbrengen, wordt aangeduid de eredienst vanuit het geestelijk goede dat vanuit het hemels goede is; het goud betekent het hemels goede en de wierook het geestelijk goede.

Omdat de eredienst vanuit die dingen wordt aangeduid, wordt ook gezegd: en zij zullen de lofprijzingen van Jehovah verkondigen; de lofprijzingen van Jehovah verkondigen betekent de evangelisatie ten aanzien van de Heer en de eredienst van Hem.

Bij Mattheüs: ‘De wijzen uit het oosten openden hun schatten en zij brachten de pas geboren Heer, goud, wierook en mirre’, (Mattheüs 2:11); met de wijzen uit het oosten worden ook degenen aangeduid die in de erkennenissen van het ware en het goede zijn: hun eredienst vanuit het hemels goede, het geestelijk goede en het natuurlijk goede, wordt daarmee aangeduid dat zij goud, wierook en mirre brachten; met goud immers wordt het hemels goede aangeduid, met wierook het geestelijk goede en met mirre het natuurlijk goede.

Dat zulke dingen worden aangeduid daarmee, was nog aan verscheidenen in het oosten bekend, daarom werden zij ook zonen van het oosten genoemd, onder wie in het Woord degenen worden verstaan die in de erkennenissen van het ware en het goede zijn, nrs. 3249, 3762.

De wetenschap der overeenstemmingen immers was nog bij hen achtergebleven en daarom brachten zij, om de vreugde van hun harten de betuigen, zulke dingen die al het goede van het eerste tot het laatste betekenden; en dit is wat is voorzeggd bij Jesaja, namelijk dat zij uit Sheba zullen komen en goud en wierook zullen aanbrengen en de lofprijzingen van Jehovah zullen verkondigen, waarover hiervoor.

Bij Maleachi: ‘Van de opgang van de zon tot aan de ondergang zal Mijn Naam groot zijn onder de natiën en in alle plaats zal Mijn Naam reukwerk toegebracht worden en een rein spijsoffer’, (Maleachi 1:11); van de opgang van de zon tot aan de ondergang zal Mijn Naam groot zijn onder de natiën, betekent dat de Kerk en de eredienst van de Heer overal zal zijn bij hen die in het goede zijn; Mijn Naam, namelijk dat die groot zal zijn, betekent de erkenning en de eredienst van de Heer en de natiën betekenen degenen die in het goede zijn; reukwerk zal Mijn Naam toegebracht worden en een rein spijsoffer, betekent de eredienst van de Heer vanuit het geestelijk goede, namelijk het goede van de naastenliefde jegens de naaste en vanuit het hemels goede, dus het goede van de liefde tot de Heer.

De eredienst vanuit het geestelijk goede wordt aangeduid met het reukwerk en vanuit het hemels goede met het spijsoffer; dat het spijsoffer dat goede betekent, zie de nrs. 4581, 10079, 10137.

Met het reukwerk en met het spijsoffer wordt iets eenders aangeduid bij David: ‘Leen het oor tot mijn stem, wanneer ik tot U roep; laten mijn gebeden zijn aangenomen, een reukwerk vóór U, de opheffing van mijn handen een spijsoffer des avonds’, (Psalm 141:1,2)

Bij Jesaja: ‘Gij hebt Mij niet gebracht het vee van uw brandoffers en met uw slachtoffers hebt gij Mij niet geëerd; Ik heb u niet doen dienen door spijsoffer, noch heb Ik u vermoeid door wierook’, (Jesaja 43:23); omdat alle eredienst van de Heer plaatsvindt vanuit het geestelijk goede dat vanuit het hemels goede is, wordt daarom het ene en het andere, dus het spijsoffer en de wierook, in de letter afzonderlijk genoemd, evenwel worden zij in de innerlijke of geestelijke zin samen verbonden verstaan, maar het ene vanuit het andere.

Eender bij Jeremia: ‘Zij zullen komen uit de steden van Juda en uit de omtrekken van Jeruzalem, aanbrengende brandoffer en slachtoffer en spijsoffer en wierook’, (Jeremia 17:26); onder Juda en Jeruzalem wordt hier niet Juda en Jeruzalem verstaan, maar de Kerk van de Heer die is in het goede van de liefde en daaruit in de leer van de naastenliefde; die eredienst wordt aangeduid met het brandoffer en het slachtoffer en verder met het spijsoffer en de wierook.

Aangezien het spijsoffer het goede van de hemelse liefde betekende en de wierook het goede van de geestelijke liefde, werd daarom op het spijsoffer uit meelbloem olie en wierook gegeven, zoals vaststaat bij Mozes: ‘Wanneer een ziel zal willen offeren een gave van spijsoffer aan Jehovah, meelbloem zal zijn gave zijn, waarop hij olie zal uitgieten en hij zal daarop wierook geven en de priester zal de volheid van een vuist nemen van die meelbloem en van de olie ervan tezamen met de bijbehorende wierook en hij zal het aansteken tot een gedachtenis op het altaar’, (Leviticus 2:1,2); dat dit spijsoffer was ingesteld, was omdat de meelbloem het echte ware betekende, nr. 9995; omdat dit vanuit het goede is, namelijk vanuit het hemels goede en daaruit vanuit het geestelijk goede, werd dus daarop olie en wierook gegeven.

De olie betekent het goede van de hemelse liefde en de wierook het goede van de geestelijke liefde, in de innerlijke zin het ene vanuit het andere, er waren ook andere soorten van spijsoffer, die bereid werden met olie, waarmee iets eenders werd uitgebeeld.

Bij Ezechiël: ‘Gij hebt klederen genomen van uw borduursel en gij hebt mansbeelden bedekt waarmee gij hebt gehoereerd en Mijn olie en Mijn reukwerk hebt gij voor hen gesteld’, (Ezechiël 16:18,19).

Deze dingen ten aanzien van Jeruzalem, waarmee de Kerk wordt aangeduid ten aanzien van de leer, hier ten aanzien van de volslagen verdraaide leer; de mansbeelden die zij met klederen van haar borduursel bedekte en waarmee zij hoereerde, betekenen de valsheden die zij door verdraaide uitleggingen als waarheden lieten verschijnen, dus vervalste waarheden; de klederen van borduursel zijn de erkenningen van het ware vanuit het Woord en hoereren is vervalsen.

Mijn olie en Mijn wierook voor hen stellen, betekent zowel het goede van de hemelse liefde als het goede van de geestelijke liefde schenden en deze worden geschonden wanneer het Woord wordt toegevoegd aan de liefden van zich en van de wereld.

Bij Mozes: ‘Zij zullen Jakob Uw gerichten leren en Israël Uw wet; zij zullen reukwerk tot Uw neus stellen en brandoffer op Uw altaar’, (Deuteronomium 33:10); dit is een profetische uitspraak van Mozes ten aanzien van Levi, met wie het priesterschap wordt aangeduid en omdat het priesterschap uitbeeldend was voor de Heer ten aanzien van het goede van de liefde, zowel het hemelse als het geestelijke, wordt er daarom gezegd: Zij zullen reukwerk stellen tot Uw neus en brandoffer op Uw altaar; met het reukwerk wordt de eredienst aangeduid vanuit het geestelijk goede en met het brandoffer op het altaar wordt aangeduid de eredienst vanuit het hemels goede; tot de neus betekent tot de doorvatting.

Bij David: ‘Ik zal komen in Uw huis met brandoffers; ik zal U mijn geloften betalen; brandoffers van vettigheden zal ik U offeren, met reukwerk rammen’, (Psalm 66:13,15); brandoffers van vettigheden offeren, betekent de eredienst vanuit het goede van de hemelse liefde; met reukwerk rammen offeren, betekent de eredienst vanuit het goede van de geestelijke liefde; het reukwerk en eveneens de ram betekenen dat goede.

In de Openbaring: ‘Een andere engel kwam en stond aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat en hem werden vele reukwerken gegeven, opdat hij ze met de gebeden aller heiligen zou offeren op het gouden altaar, dat vóór de troon is; en de rook van de reukwerken met de gebeden der heiligen klom op van de hand van de engel tot de aanblik Gods; daarop nam de engel het wierookvat en hij vulde dat van het vuur van het altaar en hij wierp het op de aarde’, (Openbaring 8:3-5).

Wat deze dingen betekenen, zal worden gezegd in de ontvouwing van die woorden in wat volgt; hier alleen dat de reukwerken betekenen de eredienst vanuit het geestelijk goede, dus het goede van de naastenliefde jegens de naaste; die eredienst wordt ook aangeduid met de gebeden der heiligen en daarom wordt gezegd dat hem vele reukwerken werden gegeven opdat hij ze zou offeren met de gebeden der heiligen en daarna: de rook der reukwerken klom op met de gebeden der heiligen in de aanblik Gods.

Dat de gebeden der heiligen betekenen de eredienst vanuit het geestelijk goede, zal men zien in het volgende artikel hier vlak na, en verder ook wat er wordt verstaan onder de eredienst vanuit het geestelijk goede of vanuit het goede van de naastenliefde.

Bij Jesaja: ‘Een volk, zij die tot toorn Mij tergen voor Mijn aangezichten bij voortduur, zij die slachtofferen in de tuinen en roken op tichelstenen’, (Jesaja 65:3); hier worden met slachtofferen en roken de tegengestelde dingen aangeduid, namelijk de eredienst vanuit het valse van de leer, die vanuit het eigen inzicht is; de tuinen betekenen het inzicht, hier het eigen inzicht en de tichelstenen betekenen de valsheden daaruit; en slachtofferen en roken betekenen de eredienst.

Dat de Ouden de Goddelijke eredienst hebben gehouden in tuinen en bossen volgens de betekenissen van de bomen daar, maar dat dit bij de Israëlitische natie verboden is geweest, opdat zij voor zich niet een eredienst vanuit het eigene zouden verzinnen, zie de nrs. 2722, 4552.

Bij Hosea: ‘Op de kruinen der bergen slachtofferen zij en op de heuvels roken zij, onder een eik, populier en steeneik, omdat de schaduw ervan goed is; daarom hoereren uw dochters en bedrijven uw schoondochters overspel’, (Hosea 4:13).

Met deze dingen wordt de eredienst beschreven vanuit de liefde van zich en vanuit de liefde van de wereld en vandaar vanuit de valsheden van de leer.

De eredienst van de liefde van zich met slachtofferen op de kruinen van de bergen; de eredienst vanuit de liefde van de wereld met roken op de heuvels en de eredienst vanuit de valsheden van de leer met slachtofferen en roken onder een eik, een populier en een steeneik. De kruin van de bergen betekent de hemelse liefde, hier de liefde van zich; de heuvels betekenen de geestelijke liefde, hier de liefde van de wereld; want de eigenliefde is

tegengesteld aan de hemelse liefde en de liefde van de wereld is tegengesteld aan de geestelijke liefde.

De eik, de populier en de steeneik betekenen de laagste goede dingen van het ware en de laagste waarheden van het goede van de natuurlijke mens, hier de boosheden van het valse en de valsheden van. Het boze van hem; omdat de schaduw ervan goed is, betekent het welbehagen; de vervalsingen van het geestelijk goede daardoor, worden daarmee aangeduid dat daarom uw dochters hoereren en de echtbreuken van het hemels goede daarmee dat daarom uw schoondochters overspel bedrijven.

Bij Jeremia: ‘Het getal van uw steden zijn uw goden geweest, o Juda, en naar het getal der straten van Jeruzalem hebt gijlieden altaren gesteld, altaren om Baäl te roken’, (Jeremia 11:13,17); met de steden hier worden niet steden aangeduid, noch met goden goden en ook met de straten van Jeruzalem niet de straten daar, maar met de steden worden de leerstellingen van het valse aangeduid; met de goden die valsheden zelf en met de straten van Jeruzalem de valsheden van de leer van de Kerk.

Met altaren stellen, altaren om Baäl te roken, wordt aangeduid de eredienst vanuit de eigenliefde en vanuit de liefde van de wereld, zoals eerder; die natie stelde altaren op en rookte voor Baäl; maar omdat alle dingen van hun eredienst uitbeeldend waren, waren de dingen die plaatsvonden volgens de inzettingen, uitbeeldend voor hemelse en geestelijke dingen; en daarom waren de dingen die plaatsvonden tegen de inzettingen, uitbeeldend voor helse dingen.

Daarom worden met de altaren opgesteld voor de goden en met de aan Baäl gegeven reukwerken de tegengestelde dingen aangeduid.

Bij dezelfde: ‘Ik zal gerichten spreken met hen over al hun boosheid, dat zij Mij hebben verlaten en andere goden hebben gerookt en zich hebben ingekromd voor de werken van hun handen’, (Jeremia 1:16).

Aan andere goden roken en zich buigen voor het werk van hun handen, betekent de eredienst vanuit valsheden die zijn vanuit het eigen inzicht; de andere goden zijn de valsheden en de werken van de handen zijn de dingen die vanuit het eigen inzicht zijn.

Iets eenders wordt met ‘aan de goden roken’ aangeduid bij (Jeremia 11:12; 44:3,5,8,15,18); iets eenders met ‘roken aan de gesneden beelden, (Hosea 11:2); iets eenders met ‘roken aan de ijdelheid’, (Jeremia 18:15); iets eenders ook met ‘aan Baäl roken’, bij (Jeremia 7:9) en bij (Hosea 2:13); en iets eenders met ‘roken aan Melécheth of de koningin der hemelen’, (Jeremia 44:17-19,21,25).

Melécheth der hemelen betekent de valsheden in de gehele samenvatting.

Dat verder de roking de dingen van de eredienst betekent die als aangenaam worden doorvat en dat het reukwerk het geestelijk goede betekent, heeft als oorzaak, dat alle dingen die bij de Israëlitische natie ingesteld zijn geweest, uitbeeldend waren voor hemelse en geestelijke dingen, de Kerk immers bij hen was niet zoals de Kerk heden ten dage, die innerlijk is, maar zij was uiterlijk en de uiterlijke dingen beeldden uit en vandaar betekenden zij de innerlijke dingen van de Kerk, zodanig als zij in het Woord van het Nieuwe Testament door de Heer werden onthuld; vandaar werd de Kerk van hen een uitbeeldende Kerk genoemd.

De uiterlijke dingen van deze Kerk bestonden uit zulke dingen in de wereld van de natuur, die overeenstemden met de aandoeningen van het goede en het ware in de geestelijke wereld; vandaar was het, dat wanneer degenen die van die Kerk waren, in de uiterlijke dingen van die eredienst waren, zij die in de geestelijke wereld waren, of in de hemel, in de innerlijke dingen waren en op deze wijze maakte de hemel één met de mensen van de aarde van die tijd.

Hieruit kan vaststaan waarom in de tent der samenkomst een tafel was voor de broden, een kandelaar met luchters en een reukaltaar; de broden immers beeldden uit en betekenden vandaar het goede van de liefde voortgaande uit de Heer, of het hemels Goede; de kandelaar met de luchters beeldde uit en betekende vandaar het geestelijk Goede en Ware en het reukwerk beeldde uit en betekende vandaar de eredienst en omdat alle Goddelijke eredienst

die aangenaam wordt doorvat vanuit het geestelijk goede is, werd daarom met het reukwerk dat goede aangeduid; opdat het aangename zou worden uitgebeeld, werd het reukwerk vervaardigd uit welriekende specerijen en dit eveneens vanuit overeenstemming.

De welriekende geuren immers stemmen overeen met de liefelikheden en de verrukkingen die het denken en het doorvatten in zich hebben, vanuit het verkwikkelijke van de geestelijke liefde en dus stemde de wierook overeen met zulke dingen die door de Heer met welgevallen worden opgenomen en die met welgevallen door de engelen worden doorvat.

Dit aangename is enig en alleen vanuit het geestelijk goede of vanuit het goede van de naastenliefde jegens de naaste; dit goede is het hemels goede, dus het goede van de liefde tot de Heer, in de uitwerking; want het hemels goede, dus het goede van de liefde tot de Heer, vertoont zich enkel in de uitwerking door het geestelijk goede, dus het goede van de naastenliefde jegens de naaste, daarom is de Heer liefhebben en vereren, in dit goede zijn en dit uitvoeren.

Wat de naastenliefde jegens de naaste is en wat de verwerkelijking ervan, zie de ‘Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 84 tot 107.

Aangezien de olie waarmee de zalvingen plaatsvonden, het hemels goede of het goede van de liefde tot de Heer betekende en het reukwerk het geestelijk goede of het goede van de naastenliefde jegens de naaste betekende en omdat dit is vanuit het eerdergenoemde, zoals eerder is gezegd, wordt daarom in (Exodus 30), eerst gehandeld over de bereiding van de olie der zalving en vlak daarna over de bereiding van het reukwerk; over de bereiding van de olie der zalving van vers 23 tot 33; en over de bereiding van het reukwerk van vers 34 tot 38.

Omdat hier over het reukwerk wordt gehandeld, zou ik hier willen aanvoeren wat over de bereiding van het reukwerk daar werd bevolen, namelijk: ‘Neem tot u welriekende specerijen, stacte, onyche en galbanum, welriekende dingen en zuivere wierook; zoveel voor zoveel zal er zijn; en gij zult dat tot een reukwerk maken, een zalf, het werk van een zalfbereider, gezouten, zuiver, heilig; en gij zult daarvan heel fijn stoten en gij zult daarvan geven voor de getuigenis in de tabernakel der samenkomst, daar waar Ik zal samenkomen met u, het heilige der heiligen al het ulieden zijn.

En het reukwerk dat gij maakt in zijn hoedanigheid, niet zult gij het maken voor ulieden; heilig zal het u zijn voor Jehovah; de man die iets als dat zal hebben gemaakt om hem een geur te maken, zal uitgeroeid worden uit zijn volken’, (Exodus 30:34 tot 38).

Maar wat deze dingen afzonderlijk betekenen, zie ‘Hemelse Verborgenheden’ nrs. 10289 tot 10310, waar zij in volgorde zijn ontvoud.

Hier echter zoveel, dat de wierook het voornaamste was en de drie overige specerijen daaraan waren toegevoegd ter wille van de geurigheid en daarom wordt er van de wierook gezegd: Zoveel voor zoveel zal er zijn, ofwel zoveel van het ene als van het andere; eender als met de olie der zalving, waarin de olijfolie het voornaamste was en de overigen dingen daarin aanduidend, (Exodus 30:23 tot 33).

Daaruit blijkt waarom wierook iets eenders betekent als het reukwerk in het samengestelde, namelijk het geestelijk Goede.

Aangezien de welriekende dingen, die van de geur zijn, overeenstemmen met de geestelijke liefelijke dingen die opkomen vanuit het geestelijk Goede, wordt daarom eveneens de meest aangename opneming door de Heer genoemd, ‘de Reuk der rust’, (Exodus 29:18,25,41; Leviticus 1:9,13,17; 2:2,9,12; 3:5; 4:31; 6:8,14; 8:28; 23:8,13,18; Numeri 28:6,8,13; 15:3; 29:2,6,8,13,36).

Bij Ezechiël: ‘Door de Reuk der rust zal Ik met ulieden verzoend worden’, (Ezechiël 20:41).

Bij Mozes: ‘Indien gij niet zult gewandeld hebben in Mijn inzettingen, maar zult gegaan zijn met Mij in tegenheid, zo zal Ik uw reuk der rust niet ruiken’, (Leviticus 26:31).

Bij Hosea: ‘Zijn takken zullen gaan en hij zal zijn zoals de eer van de olijfbloem en hij zal een reuk hebben zoals van de Libanon’, (Hosea 14:7).

Deze dingen worden gezegd met betrekking tot Israël; de eer van de olijfbom betekent het hemels Goede en de reuk van de Libanon het geestelijk Goede, vanwege het aangename; dat er wordt gezegd van het hemels Goede, zie nr. 288; dat de olijfbom ook dat Goede betekent, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 9277, 10261; dat de reuk de waarneming van het aangename volgens de hoedanigheid van de liefde en het geloof, betekent, nrs. 1514 tot 1519, 3577, 4624 tot 4634, 4748, 5621, 10292.

Dat de reuk van de rust de waarneming van de vrede betekent, nrs. 925, 10054; wat de waarneming van de vrede is, zie het werk ‘Hemel en Hel, nrs. 284 tot 290.

325. Welke zijn de gebeden der heiligen; dat dit betekent waar vanuit de eredienst is, staat vast uit de betekenis van de gebeden der heiligen, namelijk de eredienst vanuit het geestelijk goede.

Onder de gebeden worden in de innerlijke zin alle dingen van de eredienst verstaan en onder de heiligen de geestelijke dingen; heiligen immers worden in het Woord degenen genoemd die in het geestelijk rijk van de Heer zijn en gerechten zij die in het hemels rijk zijn, zie nr. 204; maar in de innerlijke zin van het Woord worden onder de heiligen niet heiligen verstaan, maar heilige dingen, want heiligen sluit personen in en in de innerlijke zin wordt alles van de persoon afgelegd, alleen dingen maken die zin, zie nr. 270; en dat de engelen, omdat zij geestelijk zijn, los van personen denken, zie de nrs. 99,100.

Hierin wordt de innerlijke zin van het Woord onderscheiden van de uiterlijke zin ervan, die de letterlijke zin is en omdat dus onder heiligen de heilige dingen worden verstaan en onder het heilige in het Woord wordt verstaan het Goddelijk Ware dat voortgaat uit de Heer en Zijn geestelijk rijk maakt, zie nr. 204, worden daarom onder heiligen de geestelijke dingen verstaan en onder de gebeden de heilige eredienst vanuit het geestelijk goede.

Dat de eredienst vanuit dit goede wordt verstaan onder de gebeden der heiligen, staat hieruit vast, dat gezegd wordt dat zij gouden fiolen hadden, vol reukwerken, die zijn de gebeden der heiligen; en met de reukwerken worden alle dingen van de eredienst aangeduid die vanuit het geestelijk goede zijn, zoals in het voorgaande artikel is getoond.

Daaruit volgt, dat met de gebeden der heiligen iets eenders wordt aangeduid, zoals bij David: ‘Leen het oor tot mijn stem wanneer ik tot U roep; laten mijn gebeden zijn opgenomen, een reukwerk vóór U, de opheffing van mijn handen een spijsoffer des avonds; behoed de deur van mijn lippen, neig mijn hart niet tot het boze, om misdaden te doen in goddeloosheid, met mannen die de ongerechtigheid werken, omdat nog mijn gebeden in hun boosheden zijn’, (Psalm 141:1-5).

Hier worden eveneens de gebeden reukwerken genoemd en de opheffing van de handen wordt spijsoffer genoemd en wel omdat met de gebeden iets eenders wordt aangeduid als met het reukwerk en met de opheffing van de handen iets eenders als met het spijsoffer; met het reukwerk wordt het geestelijk goede aangeduid, dus het goede van de naastenliefde jegens de naaste en met het spijsoffer wordt het hemels goede aangeduid, dus het goede van de liefde tot de Heer; en zo met beide de eredienst.

Omdat de gebeden niet zijn vanuit de mond, maar vanuit het hart door de mond en alle eredienst die vanuit het hart is, is vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde, want het hart betekent dat, wordt daarom ook gezegd: Behoed de deur van mijn lippen, neig mijn hart niet tot het boze, om misdaden te doen in goddeloosheid en omdat David weeklaagt dat de boosheden nog tegen hem vermogen, zegt hij daarom: ‘Omdat nog mijn gebeden in hun boosheden zijn.

Dat de gebeden eendere dingen betekenen als de reukwerken, staat ook elders vast in de Openbaring: ‘Een andere engel kwam en stond bij het altaar, hebbende een gouden wierookvat en hem werden vele reukwerken gegeven, met de gebeden van alle heiligen, op het gouden altaar; en de rook van de reukwerken met de gebeden der heiligen klom op tot de aanblik Gods’, (Openbaring 8:3,4); omdat hier eendere dingen worden aangeduid met de

gebeden als met het reukwerk, namelijk de eredienst vanuit het geestelijk goede, wordt daarom gezegd: Hem werden vele reukwerken gegeven opdat hij ze zou offeren met de gebeden der heiligen; en verder: De rook der reukwerken met de gebeden der heiligen klom op tot de aanblik Gods.

Wat wordt verstaan onder de eredienst vanuit het geestelijk goede zal eerst worden gezegd, daarna dat de gebeden die eredienst betekenen: de eredienst bestaat niet in gebeden en in een uiterlijke godvruchtigheid, maar in een leven van de naastenliefde; de gebeden zijn slechts de uiterlijke dingen ervan; die gaan immers voort vanuit de mens door zijn mond; daarom, hoedanig de mens is ten aanzien van het leven, zodanig zijn de gebeden van hem.

Het doet er niets toe of hij zich nederig gedraagt, op de knieën ligt en zucht, wanneer hij bidt; deze dingen zijn uiterlijk en indien de uiterlijke dingen niet voortkomen vanuit de innerlijke dingen, dan zijn het slechts gebaren en klanken zonder leven.

Het is de aandoening in de afzonderlijke dingen, die de mens spreekt en ieder mens, geest en engel, is zijn aandoening, want hun aandoening is hun leven; het is de aandoening zelf die spreekt en niet de mens zonder die aandoening.

Hoedanig daarom de aandoening is, zodanig is het bidden; het is de geestelijke aandoening die de naastenliefde jegens de naaste wordt genoemd; daarin zijn is de ware eredienst; het bidden is het voortgaande; daaruit kan vaststaan dat het wezenlijke van de eredienst het leven van de naastenliefde is en het instrumentale ervan het gebaar en het bidden is, ofwel dat het voornaamste van de eredienst het leven van de naastenliefde is en het bijkomende ervan het bidden is; waaruit blijkt dat degenen die de gehele Goddelijke eredienst stellen in vroomheid met de mond en niet in daadwerkelijke vroomheid, schromelijk dwalen; de daadwerkelijke vroomheid is in elk werk en in elke taak handelen vanuit het oprechte en het juiste en vanuit het gerechte en het redelijke en wel omdat dit is geboden door de Heer in het Woord.

Zo immers schouwt de mens in al zijn werk tot de hemel en tot de Heer, met Wie hij zo verbonden wordt; maar het oprechte en het juiste, het gerechte en het redelijke betrachten alleen voor de wet, voor het verlies van een goede naam en van eer en gewin en geenszins denken over de Goddelijke Wet, over de geboden van het Woord en over de Heer en toch godvruchtig bidden in de tempels is een uiterlijke vroomheid, die, hoezeer zij ook heilig verschijnt, toch de vroomheid niet is, maar of huichelarij, of uit een gewoonte aangenomen doen alsof, of een bepaalde overreding vanuit het valse beginsel dat daarin alleen de Goddelijke eredienst bestaat; hij schouwt immers niet met het hart naar de hemel, maar slechts met de ogen; zijn hart schouwt naar zichzelf en tot de wereld en de mond spreekt krachtens de gewoonte van het lichaam alleen en van het geheugen ervan; hierdoor wordt de mens verbonden met de wereld en niet met de hemel en met zichzelf en niet met de Heer. Hieruit kan vaststaan wat vroomheid is en ook wat de Goddelijke eredienst is en dat de daadwerkelijke vroomheid de eredienst zelf is.

Zie over deze zaak ook in ‘Hemel en Hel’, nrs. 222,224,358,359,360,528-530, en de dingen die hierover zijn gezegd in de ‘Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 123 tot 129, waar deze dingen ook worden vermeld:

‘De vroomheid is vroom denken en spreken, zich veel overgeven aan gebeden, zich dan nederig gedragen, geregeld de tempels bezoeken en daar de predikingen met godsvrucht aanhoren en vaak jaarlijks aan het Sacrament van het Avondmaal deelnemen en eender aan de overige dingen van de eredienst, volgens de inzettingen van de Kerk.

Het leven van de naastenliefde echter is goed willen en goed doen aan de naaste, in elk werk handelen vanuit het gerechte en het fatsoenlijke, vanuit het goede en het ware, eender in elke functie; in één woord, het leven van de naastenliefde bestaat in het betrachten van nutten; de Goddelijke eredienst is het belangrijkste in dit leven en het eerstgenoemde leven echter is de toevoeging ervan; daarom, degene die het ene en het andere scheidt, namelijk die een leven van vroomheid leidt en niet tevens het leven van de naastenliefde, God niet vereert; want het

leven van de vroomheid is voor zoveel van kracht als daarmee het leven van de naastenliefde is verbonden; dit immers is het voornaamste en hoedanig dit is, zodanig is dat, nrs. 124, 128. Dat de hemel door de Heer wordt ingeboezemd aan de daadwerkelijke vroomheid van de mens en niet aan de vroomheid met de mond of aan het uiterlijke, dat is gescheiden van het daadwerkelijke, is mij uit veel ondervinding bewezen; er werden immers velen gezien die in de vroomheid met de mond en de uiterlijke vroomheid alle eredienst hadden gesteld en verder in hun daadwerkelijke leven niets hadden gedacht over de geboden van de Heer in het Woord, of dat men het oprechte en het juiste, het rechtvaardige en het fatsoenlijke, vanuit de godsdienst, dus vanuit de geestelijke oorsprong, moet doen, maar alleen vanuit de burgerlijke wet en verder vanuit de zedelijke wet, opdat zij als oprechte en rechtvaardige mensen zouden verschijnen ter wille van de goede naam en dit ter wille van de eer en het gewin en dan zulk een geloof hebben dat zij eerder in de hemel zouden komen dan de anderen; daarom werden zij volgens hun geloof tot de hemel verheven; maar toen het door de engelen werd doorvat, dat zij God vereerden alleen met de mond en niet met het hart en dat hun uiterlijke vroomheid niet voortkwam vanuit de daadwerkelijke vroomheid, die van het leven is, werden zij door hen neergeworpen.

Daarna werden zij vergezelschappt met degenen die in een eender leven waren geweest als zij en daar werden hun vrome en heilige dingen afgenomen, aangezien dit innerlijk bezoedeld was door de boosheden van het leven.

Daaruit bleek eveneens, dat de Goddelijke eredienst voornamelijk bestaat in het leven van de naastenliefde en vervolgens in de uiterlijke vroomheid.

Aangezien de Goddelijke eredienst voornamelijk bestaat in het leven en niet in de gebeden, zei de Heer daarom dat zij het tijdens het bidden niet zouden zoeken in breedsprakigheid en omhaal, met de volgende woorden: ‘Wanneer gij bidt, zijt niet breedsprakig, zoals de heidenen, die menen dat zij vanwege de veelheid van woorden zullen verhoord worden; maakt u daarom niet aan hen gelijk’, (Mattheüs 6:7,8).

Omdat nu de Goddelijke eredienst zelf het voornaamste in het leven van de naastenliefde bestaat en vervolgens in de gebeden, wordt daarom onder de gebeden in de geestelijke zin van het Woord de eredienst vanuit het geestelijk goede verstaan, dat wil zeggen, vanuit het leven van de naastenliefde; dat wat immers het voornaamste is, wordt verstaan in de geestelijke zin; de letterlijke zin echter bestaat uit de toegevoegde dingen, die de uitwerkingen zijn en overeenstemmen.

In het Woord worden ook in vele plaatsen de gebeden genoemd, maar omdat de gebeden voortgaan vanuit het hart en het hart van de mens zodanig is als zijn leven van liefde en naastenliefde, wordt daarom onder de gebeden in de geestelijke zin dat leven verstaan en de eredienst daar vanuit, zoals in het volgende, bij Lukas: ‘Waakt te aller tijde, biddende dat gij moogt waardig geacht worden, om de dingen te ontvluchten die geschieden zullen en om te staan vóór de Zoon des mensen’, (Lukas 21:36; Markus 13:33).

Met waken te aller tijd wordt aangeduid zich het geestelijk leven verwerven, zie nr. 187 en daarom wordt ook gezegd, biddende, omdat bidden de uitwerking van dat leven is, of het uiterlijke ervan, dat voor evenzoveel uitricht als het vanuit het leven voortgaat; zij zijn immers één zoals de ziel en het lichaam, of zoals het innerlijke en het uiterlijke.

Bij Markus: ‘Jezus zei: Alle dingen die gij biddende vraagt, gelooft dat gij ze zult ontvangen, dan zullen zij u geworden; wanneer gij echter zult staan om te bidden, vergeeft indien gij iets hebt tegen iemand’, (Markus 11:24,25); hier wordt eveneens onder: smeken, vragen en bidden in de geestelijke zin het leven van de liefde en van de naastenliefde verstaan, want aan hen die in het leven van de liefde en van de naastenliefde zijn, wordt het door de Heer gegeven wat zij zullen vragen en daarom vragen zij niet iets anders dan dat wat goed is en dit ontvangen zij; en omdat het geloof ook uit de Heer is, wordt daarom gezegd: Gelooft dat gij zult ontvangen; en omdat de gebeden vanuit het leven van de naastenliefde voortgaan en volgen die zijn,

wordt daarom, opdat zal geschieden volgens de gebeden, ook gezegd: Wanneer gij zult staan om te bidden, vergeeft indien gij iets hebt tegen iemand.

Dat met: Wanneer gij zult staan om te bidden, wordt aangeduid, wanneer zij in de Goddelijke eredienst zijn, blijkt ook hieruit, dat iets eenders als daar wordt gezegd van degenen die bidden, ook wordt gezegd van hen die een gave offeren op het altaar, bij Mattheüs: ‘Indien gij een gave op het altaar zult offeren en gedachtig wordt dat uw broeder iets tegen u heeft, laat dan de gave vóór het altaar en verzoent u eerst met de broeder en dan, komende, offert de gave’, (Mattheüs 5:23,24).

Met de gave offeren op het altaar, wordt alle Goddelijke eredienst aangeduid, de oorzaak hiervan is dat de Goddelijke eredienst bij die natie voornamelijk bestond in het offeren van brandoffers en slachtoffers, waardoor alle dingen van de eredienst werden aangeduid, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 214, 221; daaruit kan vaststaan, dat iets eenders wordt aangeduid met smeken of bidden, als met een gave offeren op het altaar, namelijk de eredienst vanuit het goede van de liefde en de naastenliefde.

Bij dezelfde: ‘Jezus zei: Er is geschreven: Mijn huis zal een huis des gebeds worden genoemd; gij echter hebt dat tot een spelonk der rovers gemaakt’, (Mattheüs 21:13; Markus 11:17; Lukas 19:46); met het huis des Heren, wordt de Kerk aangeduid en met de gebeden de eredienst daar en met de spelonk der rovers de ontwijding van de Kerk en van de eredienst; vanuit dit tegengestelde blijkt ook, dat de gebeden de eredienst betekenen vanuit het goede van de liefde en van de naastenliefde.

Bij David: ‘Tot God heb ik met mijn mond geroepen; indien ik de ongerechtigheid had geschouwd in mijn hart, de Heer zou niet horen; doch God heeft gehoord; Hij heeft gelet op de stem van mijn gebeden’, (Psalm 66:17-19); omdat de gebeden zodanig zijn als het hart van de mens is en het daarom geen gebeden zijn die van enige eredienst zijn, indien het hart boos is, wordt er daarom gezegd: Indien ik de ongerechtigheid had geschouwd in mijn hart, de Heer zou niet horen, waarmee wordt aangeduid dat Hij de eredienst niet zou aanvaarden. Het hart van de mens is zijn liefde en de liefde van de mens is zijn leven zelf; vandaar zijn de gebeden van de mens zodanig als zijn liefde is of zodanig als zijn leven is; daaruit volgt dat de gebeden betekenen het leven van zijn liefde en naastenliefde, of, dat dit leven onder de gebeden in de geestelijke zin wordt verstaan.

Er kunnen meer plaatsen worden aangevoerd, maar omdat de mens niet weet dat zijn leven en gebeden één maken en het vandaar niet anders wordt doorvat dan dat de gebeden alleen worden verstaan waar die in het Woord worden vermeld, worden zij daarom achterwege gelaten.

Bovendien bidt de mens aanhoudend, wanneer hij in het leven van de naastenliefde is, hoewel niet met de mond, maar wel met het hart; want dat wat van de liefde is, is bij voortduur in het denken, ook wanneer hij dit niet weet, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 55-57.; daaruit blijkt ook, dat bidden in de geestelijke zin de eredienst vanuit de liefde is.

Maar degenen die de vroomheid in de gebeden en niet in het leven stellen, hebben voor deze dingen geen aandoening, ja zelfs denken zij ertegen; dezen weten ook niet wat daadwerkelijke vroomheid is.

326. En zij zongen een nieuw lied; dat dit betekent de erkenning en de belijdenis vanuit de vreugde van het hart, staat vast uit de betekenis van het lied, namelijk de erkenning en de belijdenis vanuit de vreugde van het hart, hier de erkenning en de belijdenis dat de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke alle mogendheid heeft in de hemelen en op aarde; dat dit de belijdenis is, is omdat daarover wordt gehandeld.

Dat een lied zingen de belijdenis vanuit de vreugde van het hart betekent, is omdat de vreugde van het hart zich uit door gezang, wanneer deze in haar volheid is; de oorzaak dat dit door het gezang plaatsvindt, is dat wanneer het hart vol is van gezang en vandaar eveneens het denken,

het zich dan uitstort door gezang; de vreugde zelf van het hart door de klank van het gezang en de vreugde van het denken daaruit door het lied.

De hoedanigheid van de vreugde van het denken vertoont zich door de woorden van het lied, die gelijkvormig zijn aan en overeenkomend zijn met de zaak die in het denken vanuit het hart is en de hoedanigheid van de vreugde van het hart door de harmonie en de hoeveelheid van de vreugde ervan door de vervoering van de klank en van de woorden daarin.

Al die dingen vloeien als het ware spontaan vanuit de vreugde zelf en de oorzaak ervan is dat de hele hemel gevormd is volgens de aandoeningen van het goede en het ware: de hoogste hemel volgens de aandoeningen van het goede en de middelste hemel volgens de aandoeningen van het ware; zo is de gehele hemel eveneens gevormd tot de vreugden, want alle vreugde is vanuit de aandoening of vanuit de liefde; vandaar is het, dat in al het spreken van de engelen er bepaalde samenstemming is, maar deze dingen kan men beter zien en concluderen vanuit de dingen die in het werk ‘Hemel en Hel’ zijn gezegd en getoond; namelijk dat het denken en de aandoeningen van de engelen gaan volgens de vorm van de hemel, nrs. 200 tot 212, 265 tot 275 en dat er vandaar een zekere samenstemming is in hun spreken nr. 242 en verder ook door de klank van het spreken van de engelen overeenstemt met hun aandoeningen en de articulaties van de klank, namelijk de woorden, overeenstemmen met de ideeën, die vanuit de aandoening zijn, zie de nrs. 236, 241 en bovendien in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 1648, 1649, 2595, 2596, 3350, 5182, 8115.

Daaruit blijkt, dat het vanuit de geestelijke wereld is en niet vanuit de natuurlijke, zoals men gelooft, dat de harmonie van een gezang en eveneens dat de muzikale kunst de verschillende geslachten van de aandoeningen kan uitdrukken en aan de dingen kan worden aangevoegd, zie hierover ook het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 241.

Vanuit deze oorzaak is het dat verscheidene geslachten van muziekinstrumenten bij de Joodse en de Israëlitische natie in de heilige eredienst werden gebezigd, waarvan ieder was aangepast aan de aandoeningen van het hemels goede en aan de aandoeningen van het geestelijk goede en vandaar aan de vreugden, naar aanleiding waarvan werd geëvangeliiseerd,

De snaarinstrumenten waren aangepast aan de aandoeningen van het geestelijk goede en de blaasinstrumenten aan de aandoeningen van het hemels goede, waaraan ook gezang met liederen was toegevoegd, waardoor de overeenkomsten van de dingen met de klanken van de aandoeningen werden gevormd.

Alle psalmen van David waren zodanig, daarom werden die psalmen genoemd, naar ‘psallere’, bij de citer zingen en eveneens liederen.

Hieruit kan eveneens vaststaan, vanwaar het is dat gezegd wordt dat de vier levende wezens en de vierentwintig Ouderen citers hadden en eveneens dit lied zongen.

Dat het gezang en het lied zingen de erkenning en de belijdenis vanuit de vreugde van het hart betekenen, staat vast uit het volgende, bij Jesaja: ‘Gij zult zeggen te dien dage: Ik zal Jehovah belijden, o God mijns heils; ik zal vertrouwen, ik zal niet vrezen, omdat mijn sterkte en mijn lied is Jah, Jehovah; Hij is mij tot heil geweest; dan zult gij de wateren putten vanuit de bronnen des heils; en gijlieden zult zeggen te dien dage: Belijdt Jehovah, roept Zijn Naam aan, zing Jehovah, roep uit en jubel, gij bewoonster van Zion, omdat groot in het midden van u is de Heilige Israëls’, (Jesaja 12:1-6).

Op die wijze wordt beschreven, de belijdenis vanuit de vreugde des harten vanwege de Komst van de Heer en Zijn Goddelijke Macht van het menselijk geslacht te zaligen; dat het een belijdenis is, blijkt duidelijk, want eerst wordt gezegd: Ik zal Jehovah belijden en eveneens daarna: Belijdt Jehovah.

De belijdenis dat de Heer vanuit de Goddelijke Macht het menselijk geslacht zal zaligen, wordt beschreven met deze woorden: ‘God mijns heils, ik zal vertrouwen, ik zal niet vrezen, omdat Hij mijn sterkte is; Hij is mij tot heil geweest; dan zult gij de wateren putten vanuit de bronnen des heils te dien dage; groot in het midden van u is de Heilige Israëls.

Te dien dage is wanneer de Heer zal komen; de Heilige Israëls is de Heer; de vreugde daaruit, dus de vreugde van de belijdenis wordt beschreven met: Zing, Jehovah, roep uit en jubel, gij bewoonster van Zion; bewoonster en dochter van Zion is de Kerk waar de Heer wordt vereerd; het lied Jah daar, betekent de viering en de verheerlijking van de Heer.

Bij dezelfde: ‘Zingt Jehovah een nieuw lied, Zijn lof, gij uiteinde der aarde; laten zij de stem verheffen, de woestijn en de steden ervan; laten zij zingen, de bewoners der rots, laten zij vanuit het hoofd der bergen roepen’, (Jesaja 42:10,11); ook daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer en over de instauratie van de Kerk bij hen die buiten de Kerk waren, of bij hen waar niet het Woord was en de Heer tevoren niet bekend was; een nieuw lied zingen, betekent de belijdenis vanuit de vreugde des harten; de lof zingen, uiteinde der aarde, betekent de belijdenis van hen die van de Kerk verwijderd zijn; het uiteinde der aarde is waar dat wat van de Kerk is, ophoudt te zijn; de aarde is de Kerk; de woestijn en de steden ervan, die de stem zullen verheffen, betekent degenen bij wie niet het goede is, omdat het ware er niet is, dat zij evenwel verlangen.

De bewoners der rots, betekenen het goede van het geloof voor hen; het hoofd der bergen, betekent het goede van de liefde voor hen; zingen en roepen, betekent vandaar de belijdenis vanuit de vreugde van het gemoed en van het hart.

Bij dezelfde: ‘Jehovah zal Zion troosten, troosten zal Hij al haar woestheden en Hij zal haar woestijn stellen zoals Eden, haar verlatenheid zoals de tuin van Jehovah; blijdschap en vreugde zal in haar gevonden worden, belijdenis en een stem des gezangs’, (Jesaja 51:3; 52:8,9).

Ook hier ten aanzien van de Komst van de Heer en ten aanzien van de instauratie van de Kerk die toen verwoest of teloor was gegaan; met Zion wordt de Kerk aangeduid waar de Heer wordt vereerd; met haar woestheden wordt aangeduid het gebrek aan het ware en het goede vanwege geen erkennenissen; met de woestijn stellen zoals Eden en de verlatenheid zoals de tuin van Jehovah, wordt aangeduid dat zij het ware en het goede in overvloed zullen hebben. Woestijn wordt gezegd waar het goede niet is en verlatenheid waar het ware niet is.

Eden betekent het goede in overvloed en de tuin van Jehovah betekent het ware in overvloed; omdat het gezang en het lied de belijdenis vanuit de vreugde des harten betekenen, wordt daarom gezegd: blijdschap en vreugde in haar, belijdenis en een stem des gezangs; de stem des gezangs is het lied.

In Klaagliederen: ‘De ouderen hebben opgehouden van de poort, de jongemannen van het gezang; opgehouden heeft de vreugde onzes harten’, (Klaagliederen 5:14,15); de ouderen hebben opgehouden van de poort, betekent dat zij die in waarheden vanuit het goede zijn, of abstract genomen de waarheden vanuit het goede, waardoor er toelating in de Kerk is, er niet zijn.; de jongemannen hebben opgehouden van het gezang, betekent dat de waarheden zijn beroofd van hun geestelijke aandoening en van hun vreugde daaruit en omdat dit wordt aangeduid, wordt daarom gezegd: Opgehouden heeft de vreugde onzes harten.

Bij Ezechiël: ‘Ik zal het gedruis van uw liederen doen ophouden en de stem van de citers zal niet meer gehoord worden’, (Ezechiël 26:13); het gedruis van de liederen betekent de vreugden van de belijdenissen; de stem van de citers betekent de blijdschappen vanuit de geestelijke waarheden en goedheden.

Bij David: ‘Jehovah is mijn sterkte en ik ben geholpen; mijn hart springt op en met mijn lied zal ik Hem belijden’, (Psalm 28:7); omdat het lied de belijdenis vanuit de vreugde van het hart betekent, wordt daarom gezegd: Mijn hart springt op en met mijn lied zal ik Hem belijden.

Bij dezelfde: ‘Zingt, gij gerechten, in Jehovah; belijdt Jehovah op de citer, op de tiensnarige nebel psalmzingt Hem, zingt Hem een nieuw lied; geeft een voortreffelijke aanslag met geschal’, (Psalm 33:1-3); aangezien de vreugde des harten is vanuit de hemelse liefde en vanuit de geestelijke liefde, wordt daarom gezegd: Zingt, gij gerechten, in Jehovah; belijdt Jehovah op de citer, op de tiensnarige nebel psalmzingt Hem; zingt, gij gerechten, wordt gezegd van degenen die in de hemelse liefde zijn; belijdt op de citer, op de tiensnarige nebel

psalmzingt, ten aanzien van hen die in de geestelijke liefde zijn; dat diegenen gerechten worden genoemd, die in de hemelse liefde zijn, zie nr. 204 en dat van citer en nebel wordt gesproken met betrekking tot hen die in de geestelijke liefde zijn nr. 323; en omdat het lied de belijdenis is vanuit de vreugde die oprijst vanuit die liefden, wordt daarom gezegd: Belijdt Jehovah, zingt Hem een nieuw lied; de verhoging van de vreugde vanuit de volheid wordt aangeduid met: Geeft een voortreffelijke aanslag met geschal.

Bij dezelfde: ‘Ik zal de Naam van God loven met een lied en ik zal Hem groot maken met belijdenis’, (Psalm 69:31); bij dezelfde: ‘Wanneer ik zal zijn gegaan met hen tot het huis Gods, met een stem des gezangs en der belijdenis, terwijl de menigte feest viert’, (Psalm 42:5); bij dezelfde: ‘Belijdt Jehovah, roept Zijn Naam aan, zingt Hem, psalmzingt Hem’, (Psalm 105:1,2; 149:1); bij dezelfde: ‘Ik zal Jehovah belijden naar Zijn gerechtigheid en ik zal de Naam zingen van Jehovah, de Allerhoogste’, (Psalm 7:18); bij dezelfde: ‘Bereid is mijn hart, ik zal zingen en psalmzingen; wek u op, mijn heerlijkheid, wek u op, citer en nebel; ik zal U belijden onder de natiën, Heer, ik zal U psalmzingen onder de volken’, (Psalm 57:8-10). Omdat een lied zingen de belijdenis vanuit de vreugde des harten betekent, wordt daarom in die plaatsen het ene en het andere gezegd: belijden en zingen, belijdenis en lied, stem des gezangs en der belijdenis.

Waar gehandeld wordt over de Komst van de Heer, wordt gezegd: een nieuw lied en dat de aarde, de zee, het veld, het woud, de bomen, de Libanon, de woestijn en meer dingen zich zouden verheugen en opspringen, zoals in het volgende, bij David: ‘Zingt Jehovah een nieuw lied, schalt voor Jehovah, gij gehele aarde; weerklinkt, jubelt en zingt, met de citer en met een stem des gezangs, met trompetten en met de stem der bazuin; schalt voor de Koning Jehovah; laat de zee en de volheid ervan geruis geven, het wereldrond en degenen die daarop wonen; laten de stromen met de hand klappen, laten de bergen tezamen jubelen’, (Psalm 118:1,4-8). Bij dezelfde: ‘Zingt Jehovah een nieuw lied, zingt Jehovah, gij gehele aarde, zingt Jehovah, zegent Zijn Naam, brengt de boodschap van dag tot dag Zijn heil; de hemelen zullen zich verblijden en de aarde zal zich verheugen; de zee en al haar volheid zal beroerd worden, het veld zal opspringen en al wat daarin is; dan zullen alle bomen des wouds zingen’, (Psalm 96:1,2,11,12).

Bij dezelfde: ‘Zingt Jehovah een nieuw lied, Zijn lof in de gemeente der heiligen; Israël verblijde zich in zijn makers; de zonen Zions in hun Koning; laten zij Zijn Naam loven in de rei, laten zij met trommel en citer Hem psalmzingen’, (Psalm 149:1-3).

Bij Jesaja: ‘Zingt Jehovah een nieuw lied, Zijn lof, gij uiteinde der aarde; laten zij de stem verheffen, de woestijn en de steden ervan’, (Jesaja 42:10,11).

Bij dezelfde: ‘Zingt, gij hemelen, omdat Jehovah heeft gemaakt; jubelt, gij lagere dingen van de aarde; weerklinkt, gij bergen, met gezang, gij woud en alle boom daarin, omdat Jehovah Jakob heeft verlost en in Israël Zich heerlijk heeft vertoond’, (Jesaja 44:23; 49:13); in die plaatsen wordt gehandeld over de Heer, Zijn Komst en over de zaliging door Hem en omdat deze dingen zouden gaan gebeuren, wordt daarom gezegd een nieuw lied; de vreugde daardoor wordt niet alleen beschreven met zingen, psalmzingen, weerklinken, jubelen, handklappen, maar ook met verschillende muziekinstrumenten die in klank samenstemmen en verder ook daarmee dat de stromen, de zee, het veld, de wouden en de bomen daar, de Libanon, de woestijn, de bergen en meer dingen, zich tegelijk zouden verheugen, opspringen, jubelen en zingen, handklappen, roepen; dat daarvan eendere dingen worden gezegd, is omdat zij zulke dingen betekenen die van de Kerk zijn en dus zulke dingen die bij de mens van de Kerk zijn.

De stromen die van het inzicht zijn, de zee die van de wetenschap is en samenstemmen met de ware en de goede dingen; het veld het goede van de Kerk, de wouden de waarheden van de natuurlijke mens, de bomen de erkentissen, de Libanon het geestelijk ware en goede; de woestijn, het verlangen van het ware opdat daaruit het ware zal zijn; de bergen de goedheden van de liefde.

Van al deze dingen wordt gezegd dat zij zingen, weerklinken, jubelen, roepen en handenklappen, wanneer die vanuit de hemel zijn; dan immers is de hemelse vreugde daarin en door die in de mens; want de mens is niet in de hemelse vreugde, tenzij de dingen die bij hem zijn, dus de waarheden en de goedheden, vanuit de hemel zijn; vandaar de vreugde des harten, die waarlijk vreugde is en de vreugde van de mens bij wie die dingen zijn.

Daaruit kan vaststaan, vanwaar het is dat van die dingen iets eenders wordt gezegd als van de mens, namelijk omdat in die dingen de vreugde is en daardoor bij de mens; zodanige vreugde is in elk geestelijk en hemels goede en vandaar bij hen bij wie die goedheden zijn.

De hemel immers vloeit met zijn vreugde in, dat wil zeggen, de Heer door de hemel, in de goede dingen daar en daaruit in de waarheden die uit Hem bij de mens zijn en daardoor in de mens en niet in de mens die van die dingen verstoken is of leeg is.

Die goedheden en de waarheden daaruit zijn het die vanwege de invloeiing vanuit de hemel opspringen, jubelen, weerklinken, zingen, psalmzingen, dat wil zeggen, zich verheugen en daardoor het hart van de mens.

Aangezien er verschillende aandoeningen van het goede en het ware zijn en de afzonderlijke een daarmee overeenkomende klank uiten, worden daarom in het Woord verschillende geslachten van instrumenten vermeld, vooral bij David, waarmee eendere aandoeningen worden aangeduid.

Degene die de innerlijke zin van het Woord kent en tevens de klanken van de daar genoemde instrumenten, die kan weten welke aandoening daar wordt aangeduid en beschreven.

De engelen weten dit uit de vermelding alleen al ervan en tevens uit de daar met haar eigen woorden geschreven zaak, wanneer de mens het Woord leest, zoals bijvoorbeeld bij David: ‘Al gij volken, klap met de hand, zingt tezamen Gode met een stem des gezangs; God is opgeklommen met geschal, Jehovah met een stem der bazuin; zingt Gode, zingt onze Koning, omdat God de Koning van de gehele aarde is, zingt een maskil’, (Psalm 47:2,6-9) [maskil: een gezongen lering of onderwijzing].

Bij dezelfde: ‘Zij hebben Uw schreden gezien, God, de schreden van mijn God; de zangers schreden vooruit, de spelers achter, in het midden de trommelende maagden’, (Psalm 68:25,26); bij dezelfde: ‘Jubelt Gode, onze Sterkte, juicht toe de God van Jakob, verheft het gezang en geeft de trommel, de verkwikkelijke citer met de nebel, blaast voor de maand de bazuin’, (Psalm 81:2-4); bij dezelfde: ‘Looft God met geklank van de bazuin, met de nebel en de citer, met de trommel en de rei, met de fluiten en het orgel, met cymbalen van klank, met cymbalen van geschal’, (Psalm 150:1,3-5).

Alle daar genoemde instrumenten betekenen aandoeningen, ieder onderscheiden en dit vanwege de samenstemming van het geluid; het zijn immers de aandoeningen die de verscheidenheden van de klanken bij de mensen voortbrengen, waarom ook vanuit de klanken de aandoeningen worden herkend, zoals eerder in dit artikel is gezegd.

Ik zal aan deze dingen een verborgenheid toevoegen: de engelen die in de hemel het hemels rijk van de Heer uitmaken, putten de innerlijke zin van het Woord vanuit de aandoening alleen van de mens wanneer hij het Woord leest en die ook voortspruit uit de klank van de woorden in de oorspronkelijke taal.

De engelen echter die in het geestelijk rijk van de Heer zijn, putten de innerlijke zin vanuit de ware dingen die de woorden bevatten; vandaar heeft de mens die in de geestelijke aandoening is, vanuit het hemels rijk de vreugde des harten en vanuit het geestelijk rijk de belijdenis vanuit die vreugde.

De klanken van de muziekinstrumenten die daar genoemd zijn, verheffen de aandoening en de waarheden vormen die; dat dit zo is, weten ook degenen die in de muzikale kunst ervaren zijn; om die oorzaak worden de psalmen van David psalmen genoemd, naar ‘psallere’ en eveneens gezangen naar zingen; zij werden immers gepsalmodiëerd en gezongen met daaraan toegevoegde klanken van verschillende instrumenten.

Dat die door hemzelf psalmen worden genoemd, is bekend, aangezien de meeste zo zijn betiteld; die echter ook gezangen of liederen worden genoemd, zijn de volgende: Psalm 18:1; 33:1,3; 45:1; 46:1; 48:1; 65:1; 66:1; 67:1; 68:1; 75:1; 76:1; 87:1; 88:1; 92:1; 96:1; 98:1; 108:1; 120:1; 121:1; 122:1; 123:1; 124:1; 125:1; 126:1; 127:1; 128:1; 129:1; 130:1; 131:1; 132:1; 133:1; 134:1.

Er zouden meer dingen over het gezang en over het lied vanuit het Woord kunnen worden aangehaald en getoond dat die de belijdenissen vanuit de vreugde van het hart betekenen, maar het wordt achterwege gelaten vanwege de hoeveelheid die nu is aangevoerd, zijn voldoende.

327. Zeggende: Waardig zijt Gij om het boek te openen en zijn zegels los te maken; dat dit betekent dat de Heer vanuit het Goddelijk Menselijke de almacht en de alwetendheid heeft, staat vast uit alles wat voorafgaat; tot hiertoe immers is daarover gehandeld dat de Heer vanuit het Goddelijk Menselijke de almacht en de alwetendheid heeft en dat Hem vandaar het gericht is.

Dat dit wordt verstaan onder: Waardig zijt gij om het boek te openen en zijn zegels los te maken, blijkt uit de reeks van de dingen die ontvouwd zijn vanaf het begin van dit hoofdstuk tot hiertoe, die ik in volgorde zou willen tonen; namelijk: dat Ik zag in de rechter van Degene Die op de troon zat, de Heer wordt aangeduid ten aanzien van de almacht en de alwetendheid, nr. 297; dat met het boek beschreven van binnen en van achteren, verzegeld met zeven zegels, wordt aangeduid de staat van het leven van allen in de hemel en op aarde en die volslagen verborgen is, nrs. 299, 300.

Dat met: ik zag een sterke engel predikende met een grote stem: Wie is waardig het boek te openen en zijn zegels los te maken, wordt aangeduid, of iemand zodanig is dat hij de staat van het leven van allen weet en doorvat, nrs. 302, 303; dat, met niemand kon in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, het boek openen, wordt aangeduid dat niemand in het minst dit kon vanuit zichzelf; dat met: zie, overwonnen heeft de Leeuw Die is vanuit de stam van Juda, de Wortel Davids, om het boek te openen en zijn zeven zegels los te maken, de Heer wordt aangeduid, namelijk dat Hij uit eigen macht de hellen heeft onderworpen en alle dingen in de hemelen in de orde heeft hersteld en dit door het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware in Zijn Menselijke, nrs. 309, 310.

Dat met: ik zag een lam staande, hebbende zeven hoornen en zeven ogen, de Heer wordt aangeduid ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, dat Hij vanuit Dit de almacht en de alwetendheid heeft, nrs. 314, 316, 317.

Dat met: Het kwam en nam aan het boek vanuit de rechter van Degene Die op de troon zat, wordt aangeduid dat die dingen zijn vanuit het Goddelijk Menselijke, nr. 319.

Daaruit nu blijkt, dat hier met: waardig zijt Gij om het boek aan te nemen en zijn zegels los te maken, wordt aangeduid dat de Heer vanuit het Goddelijk Menselijke de almacht en de alwetendheid heeft.

328. Omdat Gij de gedood zijt en ons Gode hebt verlost in Uw bloed; dat dit betekent aller afscheiding van het Goddelijke en de verbinding met het Goddelijke door de erkenning van Hem en door de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem, staat vast uit de betekenis van gedood, wanneer het de Heer betreft, namelijk aller afscheiding van het Goddelijke.

Met gedood worden immers wordt in het Woord aangeduid geestelijk gedood worden, dat wil zeggen, vergaan vanwege de boze en de valse dingen, zoals eerder is getoond in nr. 315 en omdat de Heer ook bij hen niet is – Hij wordt immers ontkend – zo wordt daarom met gedood, wanneer het de Heer betreft, aangeduid niet erkend, zoals in nr. 315 en eveneens ontkend en wanneer de Heer wordt ontkend, dan is Hij als het ware gedood bij hen en zijn zij daardoor gescheiden van het Goddelijke; want zij die de Heer, dat wil zeggen, Zijn Goddelijke, ontkennen, scheiden zich geheel en al van het Goddelijke; Hij is immers de God

van het heelal en Hij is één met de Vader en Hij is in de Vader en niemand komt tot de Vader dan door Hem, zoals de Heer Zelf leert.

Daarom zijn degenen in de Kerk die Zijn Goddelijke niet erkennen, geheel en al van het Goddelijke gescheiden en te meer degenen die met het hart ontkennen.

Het Goddelijke ontkennen wordt hier verstaan onder Hem bij zich doden; dit wordt ook in de innerlijke zin van het Woord verstaan dat zij de Heer hebben gekruisigd, zie de nrs. 83, 195; want de Joden, bij wie toen de Kerk was, hebben ontkend dat Hij de Christus was en daardoor hebben zij zich van het Goddelijke gescheiden en daarom hebben zij Hem aan de dood overgeleverd of gekruisigd.

Ook heden ten dage doen degenen dit, die Zijn Goddelijke ontkennen; daarom is het een gebruikelijk gezegde van de predikers dat zij die een boos leven leiden en Hem lasteren, Hem bij zich kruisigen.

Dit is het dus wat hier wordt aangeduid met Hij is gedood en uit de betekenis van Gij hebt ons voor God verlost [gekocht] in Uw bloed, namelijk dat Hij ons heeft verbonden met het Goddelijke door de erkenning van Hem en door de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem.

Verlossen immers betekent bevrijden [letterlijk: loskopen] uit de hel en hen daardoor Zich toe-eigenen en zo met het Goddelijke verbinden, zoals zal blijken uit de plaatsen in het Woord waar verlossen en verlossing wordt gezegd, die hierna zullen worden aangevoerd.

Het bloed van de Heer betekent het Goddelijk Ware dat voorgaat uit Hem en omdat de mens door de opneming van het Goddelijk Ware uit de Heer, wordt bevrijd van de hel en met Hem wordt verbonden, wordt daarom met ‘Gij hebt ons voor God verlost in Uw bloed’, de verbinding met het Goddelijke aangeduid door de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem.

Dat deze zin in die woorden schuilt, kan niemand zien die alleen in de letterlijke zin blijft, want in die zin kan men niet anders dan dat, onder Gij zijt gedood, wordt verstaan gekruisigd en onder, Gij hebt ons verlost in Uw bloed, wordt verstaan, dat Hij ons met Zijn Vader heeft verzoend door het lijden aan het kruis; en omdat die zin de letterlijke zin is en het tot nu toe onbekend is geweest dat in de afzonderlijke dingen van het Woord een innerlijke zin is, die geestelijk is, hebben zij daarom vanuit die zin, namelijk de zin van de letter, die leer van de Kerk gemaakt dat het Goddelijke Zelf, dat zij de Vader noemen, het gehele menselijke geslacht van Zich heeft verstoten en dat de Heer door het lijden aan het kruis verzoening heeft gebracht en dat zo degenen worden gezaligd voor wie Hij tussenbeide komt.

Wie, die niet enig verlicht verstand heeft, kan niet zien dat deze leerstelling tegen het Goddelijke Zelf indruist?

Het Goddelijke Zelf immers verstoot nooit enig mens van Zich; het heeft immers allen lief en wil vandaar het heil van allen en eveneens druist het tegen het Goddelijke Zelf in om verzoend te worden door het storten van bloed en tot de barmhartigheid te worden teruggebracht door het aanzien van het lijden aan het kruis dat Zijn Zoon heeft verdragen en dat Hij daarvandaan barmhartigheid heeft en niet uit Zichzelf; en hoewel dit tegen het Goddelijk Wezen indruist, noemen zij dit geloof, het geloof zelf of het rechtvaardigmakende geloof.

Wie kan ook vanuit een verlichte reden denken dat de zonden van de gehele wereld in de Heer zijn overgedragen geweest en dat zij zijn afgewassen van eenieder die alleen dat geloof heeft? Maar het zij zo, dat deze leer is bij hen die niet verder dan de letterlijke zin denken, maar toch doorvatten de engelen die bij de mensen zijn, die dingen niet volgens die zin, maar volgens de geestelijke zin; zij zijn immers geestelijk en denken vandaar geestelijk en niet natuurlijk.

De engelen doorvatten onder ‘de mens verlossen in Zijn bloed’, de mens bevrijden van de hel en zo Hem aan zich toekennen en Hem met zich verbinden door de erkenning van Hem en door de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem.

Dat dit zo is, kan ook de Kerk weten; want zij kan weten dat niemand door bloed wordt verbonden met het Goddelijke, maar door de opneming van het Goddelijk Ware en door de toepassing ervan in het leven.

Dat de Heer heeft bevrijd uit de hel, heeft daardoor plaatsgevonden dat Hij het Menselijke heeft aangenomen en door Dit de hellen heeft overwonnen en alle dingen in de hemelen in de orde heeft hersteld, wat geenszins had kunnen plaatsvinden dan vanuit het Menselijke; want het Goddelijke werkt vanuit eersten door laatsten, dus uit Zich door de dingen die uit het Goddelijke in laatsten zijn, die in het Menselijke zijn.

Dit is de werking van de Goddelijke Macht in de hemel en in de wereld; maar zie hierover nr. 41; en verder in het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 315, en in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 5879, 6239, 651, 6465, 8603, 9215, 9216, 9824, 9828, 9836, 10044, 10099, 10329, 10335, 10548.

Dat de Heer uit de hel heeft bevrijd, heeft ook daardoor plaatsgevonden, dat Hij Zijn Menselijke heeft verheerlijkt, dat wil zeggen, Goddelijk gemaakt; zo immers; en niet anders, kan Hij de hellen tot in het eeuwige onderworpen houden en omdat de onderwerping van de hellen en de verheerlijking van Zijn Menselijke heeft plaatsgevonden door verzoeken toe te laten in Zijn Menselijke, is Zijn lijden aan het kruis de laatste verzoeking en de volledige overwinning geweest.

Daarmee, dat Hij de zonden van allen heeft gedragen, wordt aangeduid dat Hij in Zich alle hellen heeft toegelaten toen Hij verzocht werd; daaruit immers klimmen alle zonden of boosheden op en treden die binnen en zijn die bij de mens; en daarom wordt daarmee, dat Hij die heeft gedragen, aangeduid dat Hij in Zich de hellen heeft toegelaten toen Hij verzocht werd en daarmee dat Hij de zonden heeft weggenomen, wordt aangeduid dat Hij de hellen heeft onderworpen, opdat daaruit de boosheden niet langer kunnen oprijzen bij hen die de Heer erkennen en Hem opnemen, dat wil zeggen, het uit Hem voortgaande Goddelijk Ware, met het geloof en het leven en zo met de Heer verbonden zijn.

Gezegd wordt dat met ‘Gij hebt ons voor God verlost in Uw bloed’, wordt aangeduid de verbinding met het Goddelijke door de erkenning van Hem en de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem; en omdat hierop de Kerk wordt gegrondvest, wil ik in het kort zeggen hoe die verbinding daardoor plaatsvindt.

Het voornaamste is de Heer erkennen: Zijn Goddelijke in het Menselijke en Zijn Almacht om het menselijk geslacht te zaligen; door die erkenning immers wordt de mens met het Goddelijke verbonden, aangezien het Goddelijke niet ergens anders is; daar immers is de Vader, want de Vader is in Hem en Hij in de Vader, zoals de Heer Zelf leert.

Daarom, buigen degenen die een ander Goddelijke naast Hem of aan de zijde beschouwen, zoals degenen plegen te doen die de Vader bidden dat Hij Zich ter wille van de Zoon erbarme, zich af van de weg en aanbidden een Goddelijke ergens anders dan in Hem.

Bovendien denken zij dan geenszins over het Goddelijke van de Heer, maar alleen over het Menselijke, die evenwel niet kunnen worden gescheiden; het Goddelijke en het Menselijke immers is niet twee, maar één enige Persoon, verbonden zoals de ziel en het lichaam, volgens de leer die door de Kerken is aanvaard uit de Athanasiaanse geloofsbelijdenis en daarom is het Goddelijke erkennen in het Menselijke van de Heer of het Goddelijk Menselijke het voornaamste van de Kerk, waardoor verbinding is.

Omdat dit het voornaamste is, is het ook het eerste van de Kerk en aangezien dit het eerste van de Kerk is, zei de Heer daarom toen Hij in de wereld was, zo vaak tot degenen die Hij genas: Geloof gij dat Ik dit kan doen?

En wanneer zij antwoordden dat zij geloofden, dan zei Hij: Het geschiede volgens uw geloof; dit zei Hij zo vaak opdat zij eerst zouden geloven dat Hij vanuit Zijn Goddelijk Menselijke de Goddelijke Almacht had; want zonder dat geloof kon de Kerk niet inzetten en zonder dat geloof zouden zij niet verbonden zijn geweest met het Goddelijke, maar ervan gescheiden en zo zouden zij niets van het goede uit Hem hebben kunnen opnemen.

Daarna leerde de Heer hoe zij zouden worden gezaligd, namelijk dat zij het Goddelijk Ware uit Hem zouden opnemen en dit wordt opgenomen wanneer het wordt toegepast op en ingeplant aan het leven door dit te doen; daarom zei de Heer zo vaak dat zij Zijn woorden zouden doen.

Hieruit kan vaststaan, dat die twee dingen, namelijk: in de Heer geloven en Zijn woorden doen, één maken en dat die geenszins gescheiden kunnen worden; want wie niet de woorden van de Heer doet, die gelooft niet in Hem en ook, dat degene die meent dat hij in Hem gelooft en Zijn woorden niet doet, die gelooft ook niet in Hem.

De Heer immers is in Zijn woorden, dat wil zeggen, in Zijn waarheden en vanuit die geeft de Heer de mens het geloof.

Uit deze weinige dingen kan men weten dat de verbinding met het Goddelijke plaatsvindt door de erkenning van de Heer en door de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem.

Dit is het dus, wat daarmee wordt aangeduid dat het Lam ons voor God heeft verlost in Zijn bloed; dat met het Lam wordt aangeduid de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, zie nr. 314; zie meer hierover in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 293 tot 297 en vanuit ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 300 tot 306 en tevens aan het einde van dit werk, waar over de Heer in het bijzonder wordt gehandeld.

Dat het bloed het Goddelijk Ware betekent dat voortgaat uit de Heer en dat de zaliging door Zijn bloed betekent door de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem, zal in het volgende artikel worden gezegd.

Dat echter verlossen betekent ontheffen en bevrijden en wanneer het de Heer betreft, opeisen en bevrijden uit de hel en zo aan Zich toekennen en met Zich verbinden, kan vaststaan uit de volgende plaatsen bij Jesaja: ‘Wie komt vanuit Edom, voorttrekkende in de veelheid van Zijn sterkte’

Ik Die spreek in gerechtigheid, groot om te zaligen; want de dag der wraak is in Mijn hart en het jaar van Mijn verlost is gekomen; in al hun benauwdheid had Hij benauwdheid en de engel der aangezichten heeft hen behouden; om Zijn liefde en zijn goedertierenheid heeft Deze hen verlost en Hij heeft hen aangenomen en Hij zal hen dragen al de dagen der eeuwigheid’, (Jesaja 63:1,4,9).

Daar wordt gehandeld over de Heer en over de worstelingen van Zijn verzoeken, waardoor Hij de hellen heeft onderworpen; met Edom waaruit Hij komt, wordt Zijn Menselijke aangeduid; eender met de engel van Zijn aangezichten; Zijn Goddelijke macht waar vanuit Hij heeft gestreden, wordt aangeduid met voorttrekkende in de veelheid van Zijn sterkte; de neerwerping tot de hel van degenen die opstandig waren en de verheffing van de goeden tot de hemel, wordt verstaan onder de gerechtigheid, dus onder deze woorden: Ik Die spreek in gerechtigheid, groot om te zaligen, want de dag der wraak is in Mijn hart en het jaar van Mijn verlost is gekomen.

Zijn Goddelijke Liefde, waar vanuit Hij die dingen heeft gedaan, wordt beschreven met: In al hun benauwdheid had Hij benauwdheid en de engelen van Zijn aangezichten heeft hen behouden, om Zijn liefde en Zijn goedertierenheid [barmhartigheid] heeft Deze hen verlost en Hij heeft hen aangenomen en Hij zal hen dragen al de dagen der eeuwigheid; daaruit blijkt dat met de verlost en met hen die Hij heeft verlost, degenen worden aangeduid die Hij heeft gevrijwaard van de woede van degenen die uit de hel zijn en die Hij heeft gezaligd.

Bij dezelfde: ‘Zo zei Jehovah, uw Schepper, o Jakob en uw Formeerder, o Israëel, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam genoemd, Mijne zijt gij’, (Jesaja 43:1).

Dat met verlossen wordt aangeduid, bevrijden uit de hel en hen aan Zich toekennen en met Zich verbinden opdat zij van Hem zijn, is duidelijk, want er wordt gezegd: Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam genoemd, Mijne zijt gij; omdat dit plaatsvindt. Door de hervorming en de wederverwekking uit de Heer, wordt daarom gezegd: Jehovah uw Schepper, o Jakob en uw Formeerder, o Israëel; Schepper wordt Hij genoemd, omdat met scheppen in het Woord wederverwekken wordt aangeduid, zie nr. 294.

Jakob en Israël betekenen hen die van de Kerk zijn en in de waarheden vanuit het goede zijn. Bij dezelfde: ‘Zegt tot de dochter van Zion: Zie, uw heil komt; zie, Zijn loon met Hem en de prijs van het werk vóór Hem en zij zullen hen noemen: Volk der heiligheid, de verlost van Jehovah’, (Jesaja 62:11,12); ook hier wordt gehandeld over de Komst van de Heer en over de instauratie van de Kerk door Hem; de dochter van Zion betekent de Kerk die in de liefde tot de Heer is; Zijn Komst wordt verstaan onder: Zie, uw heil komt; zie, Zijn loon met Hem en de prijs van het werk vóór Hem.

De hervormden en de wederverwekten door Hem worden verstaan onder de verlost van Jehovah; dat zij verlost worden genoemd, is omdat zij door de wederverwekking zijn bevrijd van de boosheden en toegekend aan en verbonden met de Heer.

Bij dezelfde: ‘Er zal geen leeuw zijn en het roofzuchtige van de wilde dieren zal daarin niet gevonden worden, maar de verlost zullen gaan; zo zullen de verlost van Jehovah weerkeren en komen tot Zion met gezang, de vreugde van de eeuwigheid op hun hoofd’, (Jesaja 35:9,10).

Ook daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer en over de zaliging van hen die zich door de Heer laten wederverwekken; dat bij hen niet het valse zal zijn dat het ware vernietigt en het boze dat het goede vernietigt, wordt daarmee aangeduid dat er geen leeuw zal zijn en het roofzuchtige van de wilde dieren daarin niet zal worden gevonden.

Dat zij gevrijwaard zijn van de boosheden en bevrijd van de valsheden, wordt aangeduid met: De verlost zullen gaan; zo zullen de verlost van Jehovah weerkeren; de eeuwige gelukzaligheid voor hen wordt aangeduid met: Zij zullen tot Zion komen met gezang en de vreugde der eeuwigheid op hun hoofd.

Zion is de Kerk en wat het gezang betekent, zie nr. 326.

Er zijn twee woorden in de oorspronkelijke taal waarmee verlossen wordt aangeduid: het ene betekent de vrijwaring van boosheden, het andere de bevrijding van valsheden; deze beide woorden staan daar en daarom wordt er gezegd: De verlost zullen gaan, en De verlost van Jehovah zullen weerkeren; evenzo staan die beide woorden bij, (Hosea 13:14, bij David, Psalm 69:19; 107:2).

Dat verlossen betekent vrijwaren van boosheden en bevrijden van valsheden, is omdat vanuit de hel alle boosheden en valsheden bij de mens oprijzen en omdat deze door de hervorming en de wederverwekking door de Heer worden verwijderd, wordt ook de hervorming en de wederverwekking met verlossen of met de verlossing aangeduid, zoals in de volgende plaatsen, bij David: ‘Sta op tot onze hulp en verlos ons om Uw barmhartigheid’, (Psalm 44:27); verlossen voor bevrijden en hervormen.

Bij dezelfde: ‘God heeft mijn ziel verlost vanuit de hand van de hel en Hij zal mij aannemen’, (Psalm 49:160); verlossen vanuit de hand van de hel, voor bevrijden; mij aannemen, voor aan Zich toekennen en met Zich verbinden of maken dat zij van Hem zijn, zoals verkochte en losgekochte dienstknechten.

Bij Hosea: ‘Vanuit de hand van de hel zal Ik hen verlossen, vanuit de dood zal Ik hen verlossen’, (Hosea 13:14); verlossen voor vrijwaren en bevrijden van de verdoemenis.

Bij David: ‘Zegen, o mijn ziel, Jehovah, Die uit de kuil uw leven heeft verlost’, (Psalm 103:1,4); verlossen uit de kuil, voor bevrijden van de verdoemenis; de kuil is de verdoemenis.

Bij dezelfde: ‘Nader tot mijn ziel, verlos haar en om der vijanden wil verlos mij’, (Psalm 69:19); naderen tot de ziel, betekent haar met Zich verbinden; haar verlossen betekent vrijwaren van de boosheden; om der tegenstanders wil verlos mij, betekent, bevrijden van de valsheden; de tegenstanders zijn de valsheden.

Bij dezelfde: ‘Laten de verlost van Jehovah het zeggen, die Hij heeft verlost vanuit de hand van de benauwende vijanden’, (Psalm 107:2); de verlost van Jehovah voor hen die zijn ontheven aan de boze dingen; die Hij heeft verlost vanuit de hand van de benauwende vijanden, staat voor hen die Hij heeft bevrijd van de valsheden.

Bij Jeremia: ‘Met u ben Ik om u te behouden en om u uit te redden; en Ik zal u ontrukken aan de hand van de bozen en Ik zal u verlossen vanuit de hand van de geweldenaren’, (Jeremia 15:20,21); verlossen uit de hand van de geweldenaren, voor bevrijden vanuit de valsheden die het goede van de naastenliefde geweld aan doen; de geweldenaren betekenen die valsheden, dus ook degenen die daarin zijn.

Bij David: ‘Israël hope op Jehovah, omdat met Jehovah de barmhartigheid is en in Hem zeer veel van verlossing; en Hij zal Israël verlossen vanuit al zijn ongerechtigheden’, (Psalm 130:7,8); de verlossing voor de bevrijding, Israël voor de Kerk; degenen die van de Kerk zijn hervormen en bevrijden van de valsheden, wordt aangeduid met Hij zal Israël verlossen van al zijn ongerechtigheden.

Bij dezelfde: ‘Dat de ongereptheid en de rechtheid mij behoeden, omdat ik U heb verwacht; verlos, o God, Israël vanuit al zijn benauwdheden’, (Psalm 25:21,22); Israël verlossen vanuit de benauwdheden voor de degenen bevrijden die van de Kerk zijn vanuit de valsheden die benauwen.

Bij Jesaja: ‘Is Mijn hand verkort, zodat er geen verlossing is; of is er in Mij geen deugd om uit te redden’, (Jesaja 50:2); dat de verlossing de bevrijding is, is duidelijk, want er wordt ook gezegd: Is Mijn hand verkort, of is er in Mij geen deugd om uit te redden.

Bij David: ‘God zal mijn stem verhoren; Hij zal met vrede mijn ziel verlossen’, (Psalm 55:18,19); verlossen voor bevrijden.

Bij dezelfde: ‘Ik zal U zingen met de citer, o Heilige Israëls, mijn lippen zullen loven en mijn ziel die Gij verlost hebt’, (Psalm 71:22,23); de ziel verlossen voor bevrijden van de valsheden; met de ziel immers in het Woord wordt het leven van het geloof aangeduid en met het hart het leven van de liefde en daarom betekent de ziel verlossen bevrijden van de valsheden en het leven van het geloof geven.

Bij dezelfde: ‘Verlos mij van des mensen verdrukking, opdat ik Uw bevelen beware’, (Psalm 119:134); verlossen van des mensen verdrukking betekent bevrijden van de valsheden van het boze.

De mens immers betekent de geestelijke aandoening van het ware en daaruit de wijsheid en in de tegengestelde zin, zoals hier, de begeerte van het valse en daaruit de waanzin; de verdrukking erdoor betekent de vernietiging van het ware door de valsheden.

Bij dezelfde: ‘In uw hand zal ik mijn geest bevelen; Gij had mij verlost, Jehovah, God der waarheid’, (Psalm 31:6); verlossen voor bevrijden van de valsheden en hervormen door de waarheden; omdat dit met verlossen wordt aangeduid, wordt er daarom ook gezegd: Jehovah, God der waarheid.

Bij dezelfde: ‘In de handen van de zondaren is de misdaad en hun rechter is vol van geschenk; ik echter schrijd voort in mijn ongereptheid; verlos en ontferm U mijner’, (Psalm 26:10,11); verlossen voor bevrijden van de valsheden en hervormen.

Bij dezelfde: ‘Van sluwheid en geweld zal Hij hun ziel verlossen en kostbaar zal hun bloed zijn in Zijn ogen; en hij zal leven en Hij zal hem geven van het goud van Sheba en Hij zal bij voortduur voor hem bidden; elke dag zal Hij hem zegenen’, (Psalm 72:14,15).

Hier wordt gehandeld over de behoeftigen, met wie degenen worden aangeduid die waarheden verlangen vanuit de geestelijke aandoening; ten aanzien van dezen wordt gezegd dat Hij van sluwheid en geweld hun ziel zal verlossen; waarmee wordt aangeduid de bevrijding van de boosheden en de valsheden die de goede dingen van de liefde en de waarheden van het geloof vernietigen.

De opneming van het Goddelijk Ware door hen wordt aangeduid met: Kostbaar zal hun bloed zijn in Zijn ogen; de hervorming van hen wordt daarmee beschreven dat hij zal leven en dat Hij hem zal geven van het goud van Sheba en bij voortduur voor hem zal bidden en elke dag hem zal zegenen.

Het goud van Sheba is het goede van de naastenliefde; bij voortduur voor hem bidden, betekent dat zij aanhoudend zullen worden afgehouden van de valsheden en gehouden in de

waarheden; en elke dag zal Hij hem zegenen, betekent dat zij aanhoudend zullen zijn in het goede van de naastenliefde en van het geloof; dit immers is de Goddelijke zegen en dat is bij voortduur voor hen bidden.

Bij Jesaja: ‘Zo zei Jehovah: Om niet zijt gij verkocht en niet door zilver zult gij gelost worden; in Egypte is Mijn volk neergedaald om als vreemdeling daar te verkeren, maar Assur heeft voor niets hem verdrukt’, (Jesaja 52:3,4); hier wordt gehandeld over de verlating van het ware door wetenschappelijke dingen en door de redeneringen van de natuurlijke mens daardoor; want daarmee dat in Egypte Mijn volk is neergedaald om daar als vreemdeling te verkeren, wordt aangeduid het onderricht van de natuurlijke mens door de wetenschappelijke dingen en door de erkenningen van het ware.

Egypte betekent de wetenschappelijke dingen en eveneens de erkenningen, maar zodanig als die zijn vanuit de letterlijke zin van het Woord; en als vreemdeling verkeren, betekent onderricht worden; daarmee dat Assur voor niets hen heeft verdrukt, wordt aangeduid de vervalsing ervan door redeneringen van de natuurlijke mens.

Assur betekent de redeneringen en voor niets verdrukken betekent de vervalsing; valsheden immers zijn niets, omdat er niets van het ware in is; wat het geval is wanneer de natuurlijke mens afgescheiden van de geestelijke, zijn conclusies maakt; vandaar is het, dat daaraan wordt vooraf gezegd: Om niet zijt gij verkocht en niet door zilver zult gij gelost worden; om niet verkocht worden betekent vanuit zichzelf of vanuit het eigene zich vervreemden en afstand doen van de valsheden en niet door zilver gelost worden, betekent dat zij niet door het ware kunnen worden ontheven of gevrijwaard van de valse dingen van het boze; het zilver betekent het ware en gelost worden betekent ontheven worden van de valsheden van het boze en hervormd worden.

Bij Zacharia: ‘Ik zal hen vergaderen, omdat Ik hen zal verlossen; dan zullen zij vermenigvuldigd worden en Ik zal hen zaaien in de volken; en Ik zal hen terugleiden uit het land en vanuit Assyrië zal Ik hen vergaderen en tot het land van Gilead en tot de Libanon zal Ik hen leiden’, (Zacharia 10:8-10).

Hier wordt gehandeld over het herstel van de Kerk en de hervorming door de waarheden vanuit het goede; en met ‘Ik zal hen vergaderen omdat Ik hen zal verlossen’ wordt aangeduid de verstrooiing van de valsheden en de hervorming door de waarheden en daarom wordt er gezegd: Zij zullen vermenigvuldigd worden en Ik zal hen zaaien in de volken, waarmee wordt aangeduid de vermenigvuldiging en de inzaaiing van het ware vanuit het goede.

Terugleiden vanuit het land van Egypte en vanuit Assyrië het vergaderen, betekent weggeleid worden van de vervalsing van het ware die zij hebben door redeneringen vanuit wetenschappelijke dingen, zoals eerder.

Hen leiden tot het land van Gilead en tot de Libanon, betekent tot het goede van de Kerk, namelijk het goede van de naastenliefde en tot het goede en ware van het geloof; dit is de Libanon en dat het land van Gilead.

Hieruit kan vaststaan, wat daarmee in de geestelijke zin wordt aangeduid dat Jehovah het volk uit Egypte heeft uitgeleid en hen heeft verlost. Zoals bij Mozes: ‘Ik zal u bevrijden uit de dienstbaarheid en Ik zal u verlossen met een uitgestrekte arm en met grote gerichten’, (Exodus 6:6).

‘Ik heb u uitgeleid uit Egypte met een uitgestrekte arm en Ik heb u verlost uit het huis der knechten’, (Deuteronomium 9:26-29; 13:6; 15:15; 24:18).

‘Gij hebt in barmhartigheid Uw volk geleid dat Gij verlost hebt en Gij hebt heengeleid in de sterkte van Uw hand tot het habitakel van Uw heiligheid’, (Exodus 15:13).

Bij Micha: ‘Ik heb u doen opklimmen uit het land van Egypte en uit het huis van de dienstbaarheid heb Ik u verlost’, (Micha 6:4).

In de letterlijke zin wordt hier verstaan dat zij vanuit de Goddelijke macht werden uitgeleid uit Egypte, waar zij knechten waren geworden; maar in de innerlijke of geestelijke zin wordt niet iets zodanigs verstaan, maar dat zij die van de Kerk zijn, dus degenen die hervormd

worden uit de Heer door de waarheden en door het leven daarnaar, zijn ontheven aan en bevrijd van de boosheden en van de valsheden daaruit; deze dingen immers zijn het die de mens tot slaaf maken; dit is de geestelijke zin van die woorden, waarin de engelen zijn wanneer de mens in de zin van de letter is.

De engelen verstaan ook onder verlossing de ontheffing aan of vrijwaring van de boosheden en de bevrijding van de valsheden in deze plaatsen, bij Mozes: ‘Ik zal een verlossing stellen tussen Mijn volk en tussen het volk van Farao’, (Exodus 8:19); bij David: ‘Hij heeft verlossing gezonden aan Zijn volk; Hij heeft tot in het eeuwige Zijn verbond geboden; heilig en eerbiedwaardig is Zijn Naam’, (Psalm 111:9).

Bij Mattheüs: ‘Wat baat het een mens indien hij de ganse wereld zal gewonnen hebben, maar het verlies van zijn ziel zal berokkend hebben; en wat zal de mens geven als een prijs genoeg voor de lossing van zijn ziel’, (Mattheüs 16:26; Markus 8:36,37; de lossing of verlossing staat voor de bevrijding van de verdoemenis.

Hieruit kan vaststaan, wat het betekent dat de Heer het menselijk geslacht heeft verlost, namelijk dat Hij hen heeft ontheven aan en bevrijd van de hel en de boosheden en de valsheden die aanhoudend daaruit oprijzen en de mens naar de verdoemenis trekken; en dat Hij aanhoudend hen ontheft en hen bevrijdt; dat Hij heeft ontheven en bevrijd, heeft daardoor plaatsgevonden dat Hij de hellen heeft onderworpen en dat Hij aanhoudend ontheft en bevrijdt, daardoor dat Hij Zijn Menselijke heeft verheerlijkt, dat wil zeggen, Goddelijk gemaakt.

Hierdoor immers houdt Hij de hellen aanhoudend onderworpen; dit dus is het, wat daarmee wordt aangeduid dat Hij de mens heeft verlost en daarmee dat Hij in het Woord Verlosser wordt genoemd, zoals in deze plaatsen, bij Jesaja: ‘Vrees niet, gij worm Jakobs, gij stervenden Israëls; Ik help u en uw Verlosser, de Heilige Israëls’, (Jesaja 41:14).

Bij dezelfde: ‘Zo zei Jehovah, de Verlosser Israëls, Zijn Heilige, ter wille van Jehovah, Die getrouw is, de Heilige Israëls, Die u heeft gekozen’, (Jesaja 49:7).

Bij dezelfde: ‘Onze Verlosser is Jehovah Zebaoth, Zijn Naam is de Heilige Israëls’, (Jesaja 47:4).

Bij dezelfde: ‘Zo zei Jehovah, onze Verlosser, de Heilige Israëls’, (Jesaja 43:14).

Bij dezelfde: ‘Opdat zij het weten, alle vlees, dat Ik Jehovah, uw Zaliger en uw Verlosser, de Sterke Jakobs’, (Jesaja 49:26).

Bij dezelfde: ‘Opdat gij weet dat Ik Jehovah, uw Zaliger en uw Verlosser, de machtige Jakobs’, (Jesaja 60:16).

Onder de Heilige Israëls en onder de Sterke Jakobs, Die in die plaatsen de Verlosser wordt genoemd, wordt de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Menselijke en onder Jehovah Zijn Goddelijke Zelf.

Dat de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke de Heilige Israëls wordt genoemd en de Sterke en de Machtige Jakobs, is omdat met Israël en Jakob de Kerk wordt aangeduid, dus degenen die zijn wederverwekt en hervormd, dat wil zeggen, verlost zijn door de Heer; want alleen dezen zijn van de Kerk of maken de Kerk van de Heer.

Dat het Goddelijk Menselijke van de Heer het Heilige wordt genoemd, blijkt bij Lukas: ‘De engel zei tot Maria: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; deswege zal hetgeen uit u zal worden geboren, het Heilige, de Zoon Gods genoemd worden’, (Lukas 1:35)

En dat de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke de Sterke en de machtige Jakobs is, bij dezelfde: ‘De engel zei tot Maria: Zie, gij zult ontvangen in de baarmoeder en gij zult een Zoon baren; Deze zal groot zijn en Hij zal regeren in het huis Jakobs tot in het eeuwige en aan Zijn koninkrijk zal geen einde zijn’, (Lukas 1:31-33).

Onder het huis Jakobs wordt de Kerk van de Heer verstaan; dat het niet de Joodse natie is, is duidelijk.

Aangezien het Menselijke van de Heer evenzeer Goddelijk is geweest als Zijn Goddelijke Zelf, Dat het Menselijke heeft aangenomen, wordt daarom ook Jehovah de Verlosser genoemd in de volgende plaatsen, bij Jesaja: ‘Zo zei Jehovah uw Verlosser, de Heilige Israëls, Ik ben Jehovah uw God’, (Jesaja 48:17).

Bij dezelfde: ‘Jehovah Zebaoth is Zijn Naam en uw Verlosser, de Heilige Israëls, de God der ganse aarde zal Hij worden genoemd’, (Jesaja 54:5).

Bij David: ‘Jehovah onze Rots en mijn Verlosser’, (Psalm 19:15).

Bij Jeremia: ‘Hun Verlosser is sterk; Jehovah Zebaoth is Zijn Naam’, (Jeremia 50:34).

Bij Jesaja: ‘Gij, Jehovah, onze Vader, onze Verlosser, van de eeuw aan Zijn Naam’, (Jesaja 63:16).

Hieruit nu kan vaststaan hoe het moet worden verstaan dat de Heer zei: ‘De Zoon des mensen is gekomen opdat Hij de ziel zal geven tot verlossing voor velen’, (Mattheüs 20:28; Markus 10:45); namelijk opdat zij zouden worden ontheven aan en bevrijd van de hel.

Het lijden aan het kruis immers was de laatste strijd en de volledige overwinning, waardoor Hij de hellen heeft onderworpen en waardoor Hij Zijn Menselijke heeft verheerlijkt; zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 293 tot 297, 300 tot 306.

329. Aangezien wordt gezegd: Gij hebt ons voor God verlost in Uw bloed en dit binnen de Kerk geheel en al volgens de letterlijke zin wordt verstaan en niet volgens enige geestelijke zin, zou ik ook willen tonen dat onder het bloed niet bloed wordt verstaan, of het lijden aan het kruis van de Heer, maar het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer en de opneming ervan door de mens; dus dat met ‘Gij hebt ons verlost in Uw bloed’, is aangeduid dat Hij hen die Hem erkennen en het Goddelijk Ware uit Hem opnemen, heeft ontheven aan en bevrijd van de hel, nr. 328.

Ter toelichting van deze tekst zou ik het volgende willen aanvoeren: aangezien in de Israëlitische Kerk alle dingen die bevolen waren, uitbeeldend waren voor hemelse en geestelijke dingen en er niet het minste bestond dat het niet was, werd het daarom ook bevolen, toen voor het eerst het Paasavondmaal werd ingesteld, ‘dat zij zouden nemen van het bloed en het strijken op de twee zijposten en op de bovendorpel, op de huizen waarin zij het stuk paasvee zouden eten; en het bloed zal ulieden zijn tot een teken op de huizen, waar gij zijt; en wanneer Ik het bloed zal gezien hebben, zo zal Ik aan ulieden voorbijgaan en ook zal er onder ulieden geen plaag zijn door de verderver, wanneer Ik het land van Egypte zal geslagen hebben’.

Verder: ‘Neemt een bundeltje hysop en doopt het in het bloed, dat in een bekken zal wezen en strijkt op de bovendorpel en de twee zijposten van het bloed dat in het bekken is; gij echter zult niet uitgaan, wie ook, buiten de deur van zijn huis tot aan de morgen; en Jehovah zal doorgaan om Egypte te slaan; en wanneer Hij het bloed zal gezien hebben op de bovendorpel en op de twee zijposten, zo zal Jehovah aan de deur voorbijgaan en de verderver niet toelaten tot uw huizen te komen om te slaan’, (Exodus 12,7,13,22,23).

Wie niet weet dat er enige geestelijke zin in het Woord is, gelooft dat hier onder het bloed het bloed van de Heer op het kruis wordt verstaan; maar dit wordt in het geheel niet verstaan in de hemel; maar daar verstaan de engelen onder het Paasavondmaal hier iets eenders als onder het Heilig Avondmaal dat door de Heer is ingesteld, waarbij voor het stuk paasvee in de plaats het Brood en de Wijn zijn.

Toen zei de Heer dat het Brood Zijn Vlees was en de Wijn Zijn Bloed was en eenieder weet, of kan weten, dat brood en wijn dingen zijn die het lichaam voeden: het brood als spijs en de wijn als drank en dat in het Woord, dat in zijn schoot geestelijk is, ook die dingen geestelijk moeten worden verstaan, dus het brood voor alle geestelijke spijs en de wijn voor alle geestelijke drank.

De geestelijke spijs is al het goede dat aan de mens door de Heer wordt vergemeenschap en gegeven en de geestelijke drank is al het ware dat aan de mens door de Heer wordt

vergemeenschap en gegeven; deze twee, namelijk het goede en het ware, of de liefde en het geloof, maken de geestelijke mens.

Gezegd wordt: of de liefde of het geloof, omdat al het goede is van de liefde en al het ware is van het geloof; daaruit kan vaststaan, dat onder het brood het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde van de Heer wordt verstaan en ten aanzien van de mens dit wordt opgenomen door hem en dat onder de wijn wordt verstaan het Goddelijk Ware voortgaande vanuit het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde van de Heer en ten aanzien van de mens dit door hem opgenomen.

Omdat de Heer zegt dat Zijn Vlees het Brood is en Zijn Bloed de Wijn is, kan het vaststaan, dat onder het Vlees van de Heer wordt verstaan het Goddelijk Goede van Zijn Goddelijke Liefde en onder Dit eten, wordt verstaan Dit opnemen, zich toe-eigenen en zo met de Heer verbonden worden en dat onder het Bloed van de Heer wordt verstaan het Goddelijk Ware voortgaande vanuit het Goddelijk Goede van Zijn Goddelijke Liefde en onder Dit drinken wordt verstaan Dit opnemen, zich toe-eigenen en zo verbonden worden met de Heer.

Ook is de geestelijke voeding vanuit het Goede en het Ware die voortgaan uit de Heer, zoals alle voeding van het lichaam is vanuit de spijs en de drank; daarvandaan is ook de overeenstemming ervan, die zodanig is, dat waar in het Woord iets van spijs wordt genoemd en dat als spijs van dienst is, het Goede wordt verstaan en waar iets van drank wordt genoemd en dat als drank van dienst is, het Ware wordt verstaan.

Hieruit nu kan vaststaan, dat onder het bloed van het stuk paasvee, waaromtrent het was bevolen dat de zonen Israëls het zouden strijken op de twee zijposten en op de bovendorpel van hun huizen, wordt verstaan, het uit de Heer voortgaande Goddelijk Ware; dat ook is opgenomen met het geloof en het leven, beschermt de mens tegen de boosheden die uit de hel oprijzen; want de Heer in Zijn Goddelijk Ware is bij de mens; het is immers van de Heer Zelf bij hem, ja, het is Hijzelf bij hem.

Wie, die vanuit gezonde rede denkt, kan niet zien, dat de Heer niet bij iemand is in Zijn bloed, maar in Zijn Goddelijkheid, namelijk het Goede van de Liefde en het Goede van het Geloof, dat wordt opgenomen door de mens?

Wat echter de afzonderlijke dingen daar betekenen, namelijk wat de twee zijposten en de bovendorpel, wat de verderver en de slaander en wat Egypte en wat meer dingen in dat hoofdstuk, zie ‘Hemelse Verborgenheden, waar die dingen zijn ontvouwd.

Hieruit nu staat zonder verdere ontvouwing vast, wat wordt aangeduid met de woorden van de Heer toen Hij het Heilig Avondmaal instelde: ‘Als zij aten, nam Jezus het brood en Hij zegende, brak en gaf aan de discipelen en Hij zei: Neemt, eet, dit is Mijn Lichaam en Hij nam de drinkbeker en gedankt hebbende, gaf Hij hen, zeggende: Drinkt alle daaruit; dit immers is Mijn bloed van het Nieuwe Verbond, hetwelk voor velen vergoten wordt; Ik zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van dit gewas van de wijnstok tot op die dag wanneer Ik met u dit zal drinken in het koninkrijk Gods’, (Mattheüs 26:26-29; Markus 14:22-25; Lukas 22:15-20).

Omdat onder de wijn het Goddelijk Ware wordt verstaan dat het geestelijk leven wordt, zegt de Heer daarom tot hen: Ik zeg u dat Ik van nu aan niet zal drinken van dit gewas van de wijnstok tot op die dag wanneer Ik met u dit nieuw zal drinken in het koninkrijk Gods; daaruit blijkt, dat het het geestelijke is dat wordt verstaan.

Hij zegt immers dat Hij met hen zal drinken en in het koninkrijk Gods of in de hemel; en dat Hij ook met hen zal eten van het paasvee daar, (Lukas 22:16).

Uit de dingen die nu eerder gezegd zijn, staat ook vast wat er wordt aangeduid met deze woorden van de Heer: ‘Het brood dat Ik zal geven, is Mijn Vlees; voorwaar, voorwaar, zeg Ik ulieden: Tenzij gij het Vlees van de Zoon des mensen zult gegeten hebben en Zijn Bloed zult gedronken hebben, zo zult gij het leven niet in uzelf hebben; die Mijn Vlees en Mijn Bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven en Ik zal hem wederopwekken ten uiterste dage; want Mijn Vlees is waarlijk Spijs en Mijn Bloed is waarlijk Drank; die Mijn Vlees eet en Mijn Bloed

drinkt, die blijft in Mij en Ik in hem; dit is het Brood dat vanuit de hemel is neergedaald', (Johannes 6:50-58).

Dat het Vlees van de Heer het Goddelijk Goede is en het Bloed het Goddelijk Ware, het ene en het andere uit Hem, kan hieruit vaststaan dat die het zijn die de ziel voeden; vandaar wordt gezegd: Mijn Vlees is waarlijk spijs en Mijn Bloed is waarlijk Drank; en omdat de mens door het Goddelijk Goede en Ware wordt verbonden met de Heer, wordt daarom ook gezegd: Die Mijn Vlees eet en Mijn Bloed drinkt, zal het eeuwige leven hebben; en eveneens: Die blijft in Mij en Ik in hem.

Dat de Heer deze woorden sprak, namelijk dat Hij zei Zijn vlees en Zijn Bloed en niet Zijn Goddelijk Goede en Zijn Goddelijk Ware, is opdat de letterlijke zin van het Woord zou zijn vanuit de overeenstemmingen met de geestelijke dingen, waarin de engelen zijn.

Vandaar de verbinding van de mensen van de Kerk door het Woord met hen, die er anders niet zou zijn, zie 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem', nrs. 252, 258-262; en in het werk 'Hemel en Hel', nrs. 303-310.

Aangezien het bloed het uit de Heer voortgaande Goddelijk Ware betekent en door de opneming ervan door de mens de verbinding plaatsvindt met de Heer, wordt daarom het bloed, het Bloed des Verbonds, genoemd.

Het verbond immers betekent de verbinding; het bloed, wordt het Bloed des Verbonds genoemd door de Heer toen Hij het Heilig Avondmaal instelde; Hij zei immers: 'Drinkt allen daaruit; dit immers is Mijn Bloed van het Nieuwe Verbond of Testament', (Mattheüs 26:28; Markus 14:24; Lukas 22:20).

Het wordt ook Bloed des Verbonds genoemd bij Mozes: 'Mozes kwam van de berg Sinaï en hij verhaalde het volk al de woorden van Jehovah en al de gerichten; en Mozes schreef al de woorden van Jehovah en hij stond des morgens op in de ochtend en hij bouwde een altaar onderaan de berg; en hij zond de knapen van de zonen Israëls en zij offerden brandoffers en zij slachtofferden vredesslachtoffers aan Jehovah, varren; en Mozes nam de helft van het bloed en hij stelde het in bekkens en de helft van het bloed spregde hij op het altaar en hij nam het Boek des Verbonds en hij las in de oren van het volk; en zij zeiden: Alle dingen die Jehovah heeft gesproken, zullen wij doen en horen; en hij nam het bloed en spregde op het volk en hij zei: Zie, het Bloed des Verbonds, dat Jehovah met ulieden heeft gesloten over al deze woorden. En zij zagen de God Israëls en onder Zijn voeten als het ware een werk van saffiersteen en als het ware de substantie van de hemel ten aanzien van de reinheid' (Exodus 24:3-11).

Dat het bloed hier, het uit de Heer voortgaande Goddelijk Ware betekent, is duidelijk en opgenomen door de mens en vandaar de verbinding, is eveneens duidelijk, want de helft ervan werd gesprengd op het altaar en de andere helft op het volk; met het altaar immers wordt alle eredienst aangeduid die vanuit het goede van de liefde is en met het volk zij die de eredienst verrichten en het goede van de liefde opnemen door de waarheden.

Alle opneming immers van het Goddelijk Goede vindt plaats door de ware dingen die van het leven zijn geworden en de verbinding ervan is door het goede in die ware dingen.

Dat er door het goede in die waarheden of de door het leven geworden waarheden, verbinding is en het bloed het uitbeeldende ervoor is geweest, staat klaarblijkend uit de woorden daar vast.

Dit immers heeft plaatsgevonden toen Mozes was neergedaald van de berg Sinaï, van waaraf de Wet was afgekondigd en eveneens de inzettingen en de gerichten die zij zouden aannemen. Gezegd wordt dat Mozes al die woorden van Jehovah schreef en die las in de oren van het volk en dat dezen zeiden: Alle dingen die Jehovah heeft gezegd, zullen wij doen en horen, welke dingen zij tweemaal zeiden, zie vers 3 en 7 daar.

De woorden of de waarheden worden door het doen en handelen van het leven en omdat Mozes die woorden schreef, noemde hij dit het 'Boek des Verbonds', waarmee wordt aangeduid, dat er daardoor verbinding is.

Met de Wet, door Jehovah afgekondigd vanuit de berg Sinaï en met de inzettingen en de gerichten die toen ook werden bevolen, wordt al het Goddelijk Ware of het Goddelijk Ware in de gehele samenvatting aangeduid.

Vandaar is het dat deze dingen worden genoemd ‘het Boek des Verbonds’ en de ark waarin dat Boek was ‘de Ark des Verbonds’; het verbond betekent de verbinding.

Omdat het Goddelijk Ware, waardoor de verbinding is, voortgaat uit de Heer, werd daarom door hen de Heer ook gezien onder de voeten, als het ware een werk van saffiersteen; dat Hij zo gezien werd onder de voeten, betekent dat het Goddelijk Ware zodanig is in laatsten; het Goddelijk Ware in laatsten is het Goddelijk Ware in de letterlijke zin van het Woord; een werk van saffiersteen betekent de doorschijnendheid ervan uit het Goddelijk Ware in de innerlijke of geestelijke zin.

De God Israëls is de Heer; dat de saffiersteen de doorschijnendheid vanuit de innerlijke waarheden betekent, zie nr. 9407; en dat de God Israëls de Heer is ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, zie eerder nr. 328.

Daaruit nu blijkt, dat door het Goddelijk Ware het verbond of de verbinding is gemaakt en dat het bloed gesprengd op het altaar en de helft ervan op het volk het uitbeeldende ervoor is geweest, aangezien het bloed betekent, het uit de Heer voortgaande Goddelijk Ware en opgenomen door de mens, zoals eerder is gezegd.

Dat het verbond de verbinding betekent, zie de nrs. 665, 666, 1038, 1864, 2003, 2021, 6804, 8767, 8778, 9396, 10632.

Dat de Wet in de strikte zin de tien geboden van de Decaloog betekent en in brede zin het gehele Woord, dus al het Goddelijk Ware, nrs. 2606, 3382, 6752, 7463, 9417; dat vandaar de berg Sinaï de hemel betekent waar de Heer is, vanuit Wie het Goddelijk Ware is of vanuit Wie de Wet in de strikte zin en in de brede zin is, nrs. 8399, 8753, 8793, 8805, 9420 en dat het altaar het voornaamste uitbeeldende was voor de Heer en Zijn eredienst vanuit het goede van de liefde, nrs. 921, 2777, 2811, 4489, 4541, 8935, 8940, 9388, 9389, 9714, 9963, 9964, 10123, 10151, 10242, 10245, 10642.

Daar het bloed betekent het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer en opgenomen door de mens, en dat er daarom verbinding is, werden dus alle dingen die uitbeeldend waren voor de Goddelijke dingen voortgaande uit de Heer, die de hemelse en geestelijke dingen worden genoemd, ingewijd door olie en bloed en dan werden zij heilig genoemd.

Dat zij werden ingewijd door olie en bloed opdat zij zouden uitbeelden, was daarom, dat met de olie het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde werd aangeduid en met het bloed het Goddelijk Ware dat daaruit voortgaat; het ware immers gaat voort vanuit het goede.

Dat met de olie de inwijdingen en de heilgingen werden gedaan, zie men in de volgende betreffende artikelen; hier moeten alleen die worden vermeld die met bloed plaatsvinden, zoals ‘dat toen Aharon en zijn zonen werden geheiligd, bloed werd gesprengd op de hoornen van het altaar en rondom het altaar; en op Aharon en zijn zonen en op hun klederen’, (Exodus 29:12,16,20,21; Leviticus 8:24).

‘Dat zevenmaal bloed werd gesprengd vóór de voorhang die op de ark was en op de hoornen van het reukaltaar’, (Leviticus 4:6,7,17,18).

Dat Aharon voordat hij binnentrad binnen de voorhang tot het verzoendeksel, zou slachtofferen en roken en met de vinger bloed zou sprengen tot het verzoendeksel zevenmaal naar het oosten’, (Leviticus 16:12-15).

‘Dat het bloed van het brandoffer en het slachtoffer zou worden gesprengd op het altaar, rondom het altaar en aan het fundament van het altaar’, (Leviticus 1:5,11,15; 3:2,8,13; 4:25,30,34; 5:9; 8:15,24; 18:6; Numeri 18:17; Deuteronomium 12:27).

‘Dat bloed zou worden gesprengd op de hoornen van het altaar en zo voor het altaar verzoening zou worden gedaan’, (Exodus 30:10; Leviticus 16:18,19).

Dat het bloed van de bandoffers en de slachtoffers gesprengd en gegoten werd op het altaar, rondom het altaar of aan het fundament ervan, was omdat het altaar met de bandoffers en de

slachtoffers daarop alle eredienst vanuit het goede van de liefde en vanuit de waarheden daaruit, uitbeeldden en vandaar betekenden; en omdat de waarheden voortgaan vanuit het goede, werd daarom het bloed rondom het altaar gesprengd en gegoten; rondom immers betekent voortgaand.

Maar die dingen kunnen duidelijker vaststaan over wat over de brandoffers en de slachtoffers in ‘Hemelse Verborgenheden’ is getoond, zoals uit het volgende: dat de brandoffers en de slachtoffers alle dingen van de eredienst vanuit het goede van de liefde en vanuit de ware dingen daaruit hebben aangeduid, nrs. 923, 6905, 8680, 8936, 10042.

Dat daarom de brandoffers en de slachtoffers, brood werden genoemd, nr. 2165; de oorzaak hiervan is dat het brood al datgene betekent wat het geestelijk leven voedt, nrs. 2165, 3478, 4976, 5147, 5915, 6118, 8410, 8418, 9323, 10686.

Dat de brandoffers en de slachtoffers de Goddelijke hemelse en geestelijke dingen hebben betekend, namelijk de innerlijke dingen van de Kerk, waar vanuit alle dingen van de eredienst zijn, nrs. 2180, 2805, 807, 2830, 3519; met een variatie volgens de verschillende dingen van de eredienst, nrs. 2805, 6905, 8936; dat er daarom verscheidene geslachten van brandoffers en slachtoffers zijn geweest en daarin verschillende wijzen van behandeling en eveneens verschillende dieren, waarvanuit die bestonden, nrs. 2830, 9391, 9990.

Dat men de verschillende dingen die zij in het bijzonder, kan weten vanuit de afzonderlijke dingen van de wijze van behandeling, ontwikkeld door de innerlijke zin, nr. 10042.

Dat in de rituelen en de dingen van de behandelingswijze van de slachtoffers verborgenheden van de hemel zijn bevat, nr. 10057.

Dat zij in het algemeen de verborgenheden bevatten van de verheerlijking van het Menselijke van de Heer en in de betrekkelijke zin de verborgenheden van de wederverwekking van de mens en van diens zuivering van de boosheden en de valsheden, nrs. 9990, 10022, 10042, 10053, 10057.

Wat er werd aangeduid met de spijsoffers, die broden en koeken waren, die ook werden geofferd, nr. 10079.

Wat met het drankoffer, dat wijn was, nrs. 4581, 10137.

Wanneer deze dingen zijn verstaan, kan men weten dat met bloed van de slachtoffers ook elders in het Woord het Goddelijk Ware wordt aangeduid, zoals bij Ezechiël: ‘Zeg tot de vogel van alle vleugel en tot het beest des velds: Vergadert u en komt, vergadert u van rondom over Mijn slachtoffer hetwelk Ik slachtoffer voor ulieden, een groot slachtoffer op de bergen Israëls; opdat gij vlees eet en bloed drinkt; het vlees der sterken zult gij eten en het bloed van de vorsten der aarde zult gij drinken en gij zult het vet eten tot verzadiging toe en gij zult bloed drinken tot aan dronkenschap toe, van Mijn slachtoffer hetwelk Ik slachtoffer voor ulieden; en gij zult verzadigd worden op Mijn tafel met paard, met wagen en met alle man des krijgs; zo zal Ik Mijn heerlijkheid geven onder de natiën’, (Ezechiël 39:17-21).

Daar wordt gehandeld over het herstel van de Kerk en onder Israël en Jakob worden allen verstaan die van de Kerk zijn, waarover deze dingen gezegd zijn.

Hierover wordt daarom gezegd: Met het grote slachtoffer op de bergen Israëls worden alle dingen van hun eredienst aangeduid; met het vlees en met het vet wordt het goede van de liefde aangeduid en met het bloed het ware vanuit dat goede, waar vanuit de eredienst is.

De overvloed van het ene en het andere wordt daarmee beschreven dat zij vlees en vet zullen eten tot verzadiging toe en dat zij bloed zullen drinken tot aan dronkenschap toe; en dit vanuit het slachtoffer en daarom wordt er ook gezegd, dat zij verzadigd zullen worden op Mijn tafel met paard, met wagen en met alle man des krijgs; met het paard immers wordt het verstand van het ware aangeduid, met de wagen de leer en met de man des krijgs het ware dat strijdt tegen het valse en dit vernietigt.

Wie kan niet zien dat onder het bloed niet bloed wordt verstaan, zoals dat zij het bloed van de vorsten der aarde zouden drinken en dat zij bloed zouden drinken tot aan dronkenschap toe vanuit het slachtoffer?

De vorsten der aarde betekenen de voornaamste waarheden van de Kerk; vandaar betekent hun bloed de geestelijke voeding vanuit die waarheden; omdat zulke dingen worden aangeduid, wordt daarom in dat hoofdstuk aan het einde ook gezegd ten aanzien van Israël, met wie de Kerk wordt aangeduid: ‘Dan zal Ik niet langer Mijn aangezichten voor hen verbergen, omdat Ik Mijn Geest zal uitgieten over Israël’, vers 29.

Dat gezegd wordt: Zeg tot de vogel van alle vleugel en tot het beest des velds, is omdat met de vogel van alle vleugel het geestelijk ware in de gehele samenvatting wordt aangeduid en met het beest des velds de aandoening van het goede; dat met de vogels in het Woord geestelijke dingen worden aangeduid, zie de nrs. 745, 776, 866, 988, 991, 3219, 5149, 7441; eender met de vleugels, nrs. 8764, 9514; dat met de dieren de aandoeningen worden aangeduid en met de dieren des velds de aandoeningen van het goede, nrs. 2180, 3218, 3519, 5198, 9090, 9280, 10609 en dat vandaar zowel vogels als dieren bij de slachtoffers werden aangewend, nrs. 1823, 3519, 7523, 9280.

Ter bevestiging dat het dier des velds en de vogel zulke dingen betekenen, zou ik hier slechts één plaats vanuit het Woord willen aanvoeren: ‘Ik zal te dien dage een verbond voor hen maken met het dier des velds en met de vogel der hemelen en het kruipende dier der aarde; en de boog en het zwaard en de oorlog zal Ik verbreken van de aarde; en Ik zal u Mij ondertrouwen tot in het eeuwige en Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht en in barmhartigheid en in ontfermingen en Ik zal u Mij ondertrouwen in de waarheid’, (Hosea 2:17-19).

Met een verbond maken met het dier des velds en met de vogel der hemelen, wordt aangeduid met de aandoeningen van het goede en met de geestelijke waarheden; hiermee immers wordt de Heer met de mens verbonden; de Heer is immers daarin bij hem en daarom wordt er gezegd, met die een verbond; het verbond is de verbinding.

Dat de dieren de aandoeningen van het goede betekenen en de vogels de geestelijke dingen zal in de volgende artikels ten volle worden getoond.

Aangezien het vet in de slachtoffers het Goddelijk Goede betekende en het bloed het Goddelijk Ware, het ene en het andere uit de Heer en die door de mens opgenomen, maakte de verbinding en daarom was het de nakomelingen van Jakob, of de Joden en de Israëlieten, verboden enig vet en enig bloed te eten, zie (Leviticus 3:17; 7:23-27; 17:11-14; Deuteronomium 12:17,23-25; 15:23); de oorzaak hiervan was dat die natie niet in enig goede van de liefde, noch in enig ware van het goede was, maar in de valsheden van het boze; en het vet en het bloed eten betekende bij hen de vermenging van het ware vanuit het goede met het valse vanuit het boze en dit is ontwijding.

Daaruit kan eveneens vaststaan dat met het bloed het Goddelijk Ware wordt aangeduid; dat het vet of de vetigheid in het Woord het goede van de liefde betekent, zie de nrs. 353, 5943, 6409, 10033; en dat de Joden en de Israëlieten alleen in de uiterlijke dingen en niet in de innerlijke waren en vandaar niet in de geestelijke ware en goede dingen, maar in de valsheden van het boze en dat alle dingen van hun eredienst uiterlijke dingen waren die waren gescheiden van de innerlijke, dat zij toch door de uiterlijke dingen de innerlijke van de eredienst hebben kunnen uitbeelden, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 248.

Aangezien het bloed van de slachtoffers het Goddelijk Ware betekende, was het hun daarom ook verboden ‘te offeren op het gedesemde het bloed van het slachtoffer’, (Exodus 23:18; 34:25); met de desem immers wordt het valse aangeduid en met het gedesemde het vervalste ware, nrs. 2342, 7906, 8051, 9992.

De oorzaak dat het Vlees van de Heer het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde betekent en dat Zijn Bloed betekent het Goddelijk Ware voortgaande vanuit dat Goede, is dat het twee dingen zijn die voortgaan vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer: namelijk het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware; vandaar is Dit Zijn Bloed en is Dat Zijn Vlees; dat wat voortgaat is het Goddelijk Hemelse en het Goddelijk Geestelijke, die de hemelen maken in het algemeen en in het bijzonder; maar dit kan duidelijker vaststaan uit wat is getoond in

‘Hemel en Hel’, in de volgende artikelen, namelijk: dat het Goddelijke van de Heer de hemel maakt, nrs. 7-12; dat het Goddelijke in de hemel is de liefde tot Hem en de naastenliefde jegens de naaste, nrs. 13-19 en dat vandaar de gehele hemel in het geheel en in het deel één mens weergeeft, nrs. 59-77; dat dit is vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer, nrs. 78-87 en verder uit wat is getoond over de Zon in de hemel en over het Licht en de Warmte daaruit; en dat de Warmte het Goddelijk Goede is en het Licht het Goddelijk Ware, beide voortgaande uit de Heer, nrs. 116 tot 140.

Uit al deze dingen kan men enigszins begrijpen, vanwaar het is dat het Goddelijk voortgaande wordt verstaan onder het Vlees en het Bloed, namelijk het Goddelijk Goede onder het Vlees en het Goddelijk Ware onder het Bloed.

Het zijn ook twee dingen bij de mens die zijn geestelijk leven maken, namelijk het goede van de liefde en het ware van het geloof; de wil is de ontvanger van het goede van de liefde bij hem en het verstand is de ontvanger van het ware van het geloof bij hem; alle dingen die van het gemoed zijn, dat wil zeggen, die van de wil en van het verstand zijn, hebben een overeenstemming met alle dingen die van het lichaam zijn, daarom worden deze geactiveerd op de wenk van het gemoed.

De overeenstemming van de wil is in het algemeen met het vlees en de overeenstemming van het verstand is met het bloed; vandaar is het dat het eigene van de wil van de mens in het Woord wordt verstaan onder het vlees en het verstandelijke eigene met het bloed, zoals bij Mattheüs: ‘Jezus zei tot Simon: Gezegend zijt gij, omdat vlees en bloed het u niet heeft onthuld’, (Mattheüs 16:17).

Deze teksten zijn aangevoerd, opdat men zal weten dat in het Woord de dingen van de wil en van het verstand, dus de geestelijke dingen, worden verstaan onder het vlees en het bloed, waar het de mens betreft en de Goddelijke dingen waar het de Heer betreft; maar deze dingen zijn voor hen van wie het gemoed kan worden verheven boven de natuurlijke ideeën en de oorzaken kan zien.

Dat is het wat wordt aangeduid met het bloed en het water dat uitging van de Borst van de Heer, waarover het volgende bij Johannes: ‘Een van de krijgsknechten doorstak Zijn zijde en terstond ging Bloed en Water uit en die het gezien heeft, die heeft het getuigd en zijn getuigenis is vast; hij weet dat hij waarheden zegt, opdat ook gij moogt geloven’, (Johannes 19:34,35).

Deze dingen hebben plaatsgevonden opdat die de verbinding zouden aanduiden van de Heer met het menselijk geslacht door het Goddelijk Ware voortgaande vanuit het Goddelijk Goede van Zijn Liefde; de Borst betekent de Goddelijke Liefde; het Bloed en het Water betekenen het Goddelijk Ware voortgaande: het Bloed het Goddelijk Ware dat voor de geestelijke mens is en het Water het Goddelijk Ware dat voor de natuurlijke mens is; alle dingen immers die over het lijden van de Heer in het Woord worden vermeld, duiden ook aan, zie de nrs. 83, 195 en omdat die dingen Zijn Liefde betekenen en de zaliging van de mens door het Goddelijk Ware uit Hem voortgaande, zegt de evangelist daarom ook: die het gezien heeft, die heeft getuigd en zijn getuigenis is vast; hij weet dat hij waarheden zegt, opdat ook gij moogt geloven.

Aan hetgeen nu is aangevoerd, zou ik het volgende vanuit het Woord willen toevoegen, bij Zacharia: ‘Spring uitermate op, gij dochter Zions, maak geschal, gij dochter van Jeruzalem; zie, uw Koning komt en Hij zal de natiën vrede spreken; en Zijn heersen zal zijn van zee tot zee en van stroom tot aan de einden der aarde; ook u aangaande, door het bloed van uw verbond, zal Ik uw gebondenen uitlaten vanuit de kuil waarin geen water is’, (Zacharia 9:9-11).

Deze dingen ten aanzien van de Heer en de instauratie van de Kerk bij de natiën door Hem. Onder het bloed des verbonds wordt hier verstaan het Goddelijk Ware, waardoor er verbinding is van de Heer met degenen die van de Kerk zullen zijn, zoals eerder.

Daarom wordt er gezegd: Ik zal uw gebondenen uitlaten vanuit de kuil waarin geen water is en met hen worden de natiën aangeduid die in valsheden vanuit onwetendheid zijn.

De kuil waarin geen water is, betekent waar het ware niet is en hen uitlaten daaruit, betekent hen daarvan bevrijden.

Dat met het water het ware van de Kerk wordt aangeduid, zie nr. 71 en dat met de gebondenen in de kuil degenen worden aangeduid die in valsheden vanuit onwetendheid zijn en toch in het verlangen van de waarheden te weten, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 4728, 4744, 5038, 6854, 7950.

Bij David: ‘God zal de zielen van de behoeftigen redden; van sluwheid en geweld zal Hij hun ziel verlossen en kostbaar zal hun bloed zijn in Zijn ogen; en hij zal leven, en Hij zal hem geven van het goud van Sheba en Hij zal bij voortduur voor hem bidden; elke dag zal Hij hem zegenen; in het hoofd van de bergen zal zijn vrucht worden geschud’, (Psalm 72:13-16).

Hier wordt gehandeld over de behoeftigen, met wie degenen worden aangeduid die de waarheden verlangen vanuit de geestelijke aandoening; van dezen wordt gezegd dat Hij hun ziel zal verlossen van sluwheid en geweld, waarmee wordt aangeduid de bevrijding van de boze en valse dingen die de goede dingen van de liefde en de waarheden van het geloof vernietigen; de opneming van het Goddelijk Ware door hen, dat zij aanvaard en aangenaam zal zijn, wordt daarmee aangeduid dat hun bloed kostbaar zal zijn in Zijn ogen; het bloed daar is het opgenomen Goddelijk Ware; de hervorming van hen wordt daarmee beschreven dat hij zal leven en Hij hem zal geven van het goud van Sheba en bij voortduur voor hem zal bidden, hem elke dag zal zegenen; het goud van Sheba is het goede van de naastenliefde; bij voortduur voor hen bidden, betekent dat zij aanhoudend zullen worden afgehouden van valsheden en gehouden in waarheden; en Hij zal hem zegenen, betekent dat zij aanhoudend zullen zijn in het goede van de naastenliefde en van het geloof; en daarom wordt er ook gezegd: in het hoofd van de bergen zal zijn vrucht geschud worden; het hoofd van de bergen betekent de hemel waarvandaan zij uit de Heer het goede van de liefde hebben, dat de vrucht is.

Bij Mozes: ‘De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt; Die zal binden aan de wijnstok Zijn ezelsveulen en aan de edele wijnstok de zoon van Zijn ezelin, als Hij zal gewassen hebben in de wijn Zijn bekleedsel en in het bloed der druiven Zijn omhulsel’, (Genesis 49:10,11).

In die profetie wordt gehandeld over de Heer, van Wie wordt gezegd: Hij zal binden aan de wijnstok Zijn ezelsveulen en aan de edele wijnstok de zoon van Zijn ezelin; en dat Hij zal wassen in de wijn Zijn bekleedsel en in het bloed der druiven Zijn omhulsel.

Met de wijnstok wordt de Kerk aangeduid en met de wijn en het bloed van de druiven wordt het Goddelijk Ware aangeduid.

Wat met de overige dingen wordt aangeduid, zie de ontvouwing van die woorden in ‘Hemelse Verborgenheden’.

Iets eenders wordt onder het bloed der druif verstaan in (Deuteronomium 32:14), waar wordt gehandeld over de Oude Kerk, hervormd door het Goddelijk Ware.

Uit de dingen die in dit artikel en in het voorgaande zijn getoond, kan vaststaan voor hen die de geestelijke zin van het Woord erkennen, dat onder ‘Gij hebt ons voor God verlost in Uw bloed’, wordt verstaan de verbinding met het Goddelijke door de erkenning van de Heer en door de opneming van het Goddelijk Ware uit Hem.

Iets eenders wordt verstaan onder het bloed in dit profetische boek in hoofdstuk 12, waar gezegd wordt, ‘dat Michaël en zijn engelen de draak hebben overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis’, vers 11.

Het bloed van het Lam en het woord van de getuigenis wordt gezegd, omdat het bloed van het Lam de opneming van het Goddelijk Ware uit de Heer betekent en het woord van de getuigenis, is de erkenning van Zijn Goddelijk Menselijke.

Dat het bloed het Goddelijk Ware betekent, kan ook vaststaan uit de tegengestelde zin ervan, waarin het bloed betekent het aan het Goddelijk Ware aangedane geweld door de valsheden van het boze en daardoor de vernietiging ervan en omdat de tegenstellingen ook openbaren wat er wordt aangeduid in de echte zin, zou ik daarom enige plaatsen willen aanvoeren, waarin het bloed en de bloeden dit betekenen.

Men moet weten dat de meeste dingen in het Woord ook een tegengestelde zin bevatten en dat men vanuit die zin kan weten wat er wordt aangeduid in de echte zin; mogen dan deze dingen dienen ter toelichting, in de Openbaring: ‘De tweede engel goot zijn fiool uit in de zee en zij werd als het ware het bloed van een dode; en alle levende ziel in de zee stierf.

En de derde engel goot zijn fiool uit in de stromen en in de bronnen van de wateren en zij werden bloed’, (Openbaring 16:3,4).

Vervolgens: ‘De twee getuigen hebben mogendheid over de wateren, om die te verkeren in bloed’, (Openbaring 11:6).

Bij Jesaja: ‘De wateren van Nimrim zullen verlatingen zijn en de wateren van Dimon zijn vol van bloed’, (Jesaja 15:6,9).

Bij David: ‘Hij zond duisternis en Hij verduisterde; Hij keerde hun wateren in bloed en doodde hun vis’, (Psalm 105:28,29).

Uit deze plaatsen verschijnt vanuit het tegengestelde wat het bloed betekent; het bloed betekent immers in de echte zin het Goddelijk Ware en bij degenen die opnemen het ware vanuit het goede; vandaar betekent het in de tegengestelde zin het aan het Goddelijk Ware aangedane geweld en bij hen die dit doen het valse vanuit het boze.

Dit tegenovergestelde verschijnt daarvandaan, dat gezegd wordt dat de wateren van de zee, van de stromen en van de bronnen, werden verkeerd in bloed; met de wateren immers worden de waarheden aangeduid en daarom met het bloed daar de valsheden die de waarheden vernietigen; met het levende dier in de zee en met de vis worden de wetenschappelijke waarheden aangeduid; dus daardoor gestorven en gedood vanwege het bloed, worden aangeduid die waarheden die ook vernietigd zijn.

Dat met de wateren de waarheden worden aangeduid, zie eerder nr. 71 en dat met de vissen worden aangeduid de wetenschappelijke waarheden, die van de natuurlijke mens zijn, in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 40, 991.

Verder in de Openbaring: ‘Ik aanschouwde toen Het zesde zegel had geopend en zie, er werd een grote aardbeving; en de zon werd zwart als een zak en de ganse maan werd bloed’, (Openbaring 6:12).

Bij Joël: ‘Ik zal wondertekenen geven in de hemelen en op aarde, bloed en vuur en kolommen van rook; de zon zal verkeerd worden in donkerheid en de maan in bloed, voordat komt de grote dag van Jehovah’, (Joël 2:30,31); ook hier wordt vanuit het tegengestelde duidelijk dat het bloed betekent het aan het Goddelijk Ware aangedane geweld; met de Zon immers in het Woord wordt het Goddelijk hemelse aangeduid, namelijk het Goddelijk Goede; en met de Maan wordt het Goddelijk Geestelijke aangeduid, dus het Goddelijk Ware; daarom wordt er gezegd dat de maan in bloed zal worden verkeerd; dat de maan dit betekent, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 118,119.

Bij Jesaja: ‘Wie wandelt in gerechtigheden en rechtheden spreekt, zijn oor stopt opdat hij de bloeden niet hoort en zijn ogen toesluit, opdat zij het boze niet zien’, (Jesaja 33:15); dat het oor stoppen om de bloeden niet te horen, is om de valsheden vanuit het boze niet te horen, is duidelijk.

Bij David: ‘Verdoen zult gij de leugensprekers; van de man der bloeden en van de sluwheid heeft Jehovah een gruwel’, (Psalm 5:7); de man der bloeden en van de sluwheid voor hen die in valsheden vanuit het boze zijn en daarom wordt er gezegd: Gij zult verdoen de leugensprekers; de leugens in het Woord betekenen de valsheden.

Bij Jesaja: ‘Het zal geschieden dat de overgeblevene in Zion en de overige in Jeruzalem, Hem heilig geheten zal worden, een elk die geschreven is ten leven in Jeruzalem; wanneer de Heer

zal hebben gewassen de drek der dochters van Zion en de bloeden van Jeruzalem zal hebben afgespoeld vanuit haar midden door de geest des gericht's en door de geest der uitzuivering', (Jesaja 4:3,4).

Omdat met Jeruzalem de Kerk wordt aangeduid ten aanzien van de leer, wordt daarom gezegd: wanneer Hij de bloeden zal hebben afgespoeld vanuit haar midden, waarmee dus de valsheden van het boze worden aangeduid; met de geest des gericht's wordt het Goddelijk Ware aangeduid en omdat dit zuivert, wordt gezegd: door de geest der zuivering.

Bij Ezechiël: 'Ten dage toen gij geboren waart, ging Ik aan u voorbij en Ik zag u vertreden in uw bloeden en Ik zei tot u: in uw bloeden leef; en Ik zei tot u: in uw bloeden leef.

Ik waste u en Ik spoelde af de bloeden van over u en Ik zalfde u met olie', (Ezechiël 16:5,6,9,22,36,38); hier wordt ook gehandeld over Jeruzalem, waarmee de Kerk wordt aangeduid ten aanzien van de leer van het ware; eerst hier over de valsheden van het boze waarin zij was alvorens hervormd te zijn; en daarop over haar hervorming.

De valsheden van het boze worden daarmee aangeduid, dat zij gezien werd vertreden in de bloeden en haar hervorming daarmee dat Hij de bloeden waste en afspoelde en met olie zalfde; wassen betekent zuiveren door de waarheden; de bloeden afspoelen betekent de valsheden van het boze verwijderen en met olie zalven, betekent begiftigen met het goede van de liefde.

In Klaagliederen: 'Vanwege de zonden van de profeten van Jeruzalem, de ongerechtigheden van haar priesters, uitgietende in het midden van haar het bloed der gerechten; zij dwaalden blind in de straten, zij waren bekleed met bloed en de dingen die zij niet kunnen, raken zij met hun bekleedselen aan', (Klaagliederen 4:13,14).

Met de profeten van Jeruzalem worden degenen aangeduid die de waarheden van de leer zullen onderwijzen en met de priesters zij die door de waarheden tot het goede zullen leiden; hier in de tegengestelde zin, omdat gezegd wordt: vanwege hun zonden.

Met het bloed der gerechten uitgieten, wordt aangeduid de waarheden vervalsen en de goede dingen echtbreken en daarom wordt er gezegd: zij dwaalden blind door de straten, zij waren bekleed met bloed en de dingen die zij niet kunnen, raken zij met hun bekleedselen aan.

Blind dwalen in de straten, betekent volstrekt niet de waarheden zien; de straten zijn de waarheden met bloed bekleed, betekent geheel en al in valsheden; de dingen die zij niet kunnen, raken zij met de bekleedselen aan, betekent dat zij de dingen die zij niet kunnen verdraaien, niettemin vervalsen; de bekleedselen zijn de waarheden die de innerlijke dingen bekleden; deze waarheden zijn de ware dingen van de letterlijke zin van het Woord.

Bij Jesaja: 'De gehele schare zal verward worden met een aardbeving en het kleed is bekleed met bloeden', (Jesaja 9:4).

De aardbeving betekent de verdraaiing van de Kerk door de vervalsing van het ware en het kleed bekleed met bloeden, betekent de vervalsing van de letterlijke zin van het Woord.

Bij Jeremia: 'Boosheden hebt gij geleerd, uw wegen; ook in uw vleugels zijn gevonden de bloeden van de zielen der onschuldigen; niet in de doorboring heb Ik hen gevonden, maar in alle die', (Jeremia 2:33,34).

Iets eenders wordt hier aangeduid met het bloed gevonden in de vleugels als eerder met de dingen die zij niet kunnen, raken zij met hun bekleedselen aan; de vleugels zijn de bekleedselen; dat Hij niet in de doorboring hen heeft gevonden, maar in alle drie, betekent dat zij het niet hebben aangedurfd de waarheden zelf te vernietigen, maar dat zij de ware dingen van de letterlijke zin hebben vervalst; de vleugels betekenen die ware dingen.

Bij Jesaja: 'Uw handen zijn van bloeden vol', (Jesaja 1:15). Bij dezelfde: 'Uw handen zijn bekleed met bloed en uw vingers met ongerechtigheid; uw lippen hebben leugens gesproken en uw tong heeft verdraaidheid overdacht; hun voeten lopen tot het boze en zij haasten om onschuldig bloed te vergieten; hun denkingen zijn denkingen der ongerechtigheid', (Jesaja 59:3,7).

De handen bevuurd met bloed en de vingers met ongerechtigheid, betekent dat in al hun dingen het valse en het boze van het valse is; de handen en de vingers betekenen macht en vandaar alle dingen bij hen die zij kunnen.

Omdat deze dingen worden aangeduid, wordt daarom ook gezegd: uw lippen hebben leugens gesproken en uw tong heeft verdraaidheid overdacht; de leugens zijn de valsheden en de verdraaidheid is het boze van het valse; dat hun voeten haasten om onschuldig bloed te vergieten, betekent om het goede van de liefde en van de naastenliefde te vernietigen; dit wordt aangeduid met onschuldig bloedvergieten.

Het is het goede van de onschuld dat al het goede en ware van de hemel en van de Kerk is, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 276 tot 283.

Hieruit kan vaststaan, wat in algemene zin met de bloeden in het meervoud wordt aangeduid, namelijk het geweld dat zowel de waarheden als de goedheden van het Woord en van de Kerk wordt aangedaan.

Aangezien met onschuldig bloedvergieten wordt aangeduid het goede van de liefde en van de naastenliefde vernietigen, was er daarom op alle wijzen voorzorg genomen dat geen onschuldig bloed zou worden vergoten en indien het toch vergoten werd, dat voor het land verzoening werd gedaan, (Deuteronomium 19:10,13; 21:1-9; het land immers betekent de Kerk.

Bij Jesaja: ‘Jehovah is uitgaande vanuit Zijn plaats om de ongerechtigheid van de aarde te bezoeken; dan zal de aarde haar bloeden onthullen en zij zal niet langer haar gedoden verhelen’, (Jesaja 26:21); met de bloeden die de aarde zal onthullen, worden alle valsheden en boosheden aangeduid die de waarheden en de goedheden van de Kerk hebben vernietigd; de aarde is de Kerk waar die dingen zijn; met de gedoden worden degenen aangeduid die daardoor zijn vergaan; dat de gedoden degenen betekenen die door de valsheden en de boosheden zijn vergaan, zie eerder nr. 315.

In de Openbaring: ‘In Babylon is het bloed van de profeten en van de heiligen gevonden en van allen die gedood zijn op aarde’, (Openbaring 18:24); het bloed van de profeten en van de heiligen, voor de uitgebluste ware en goede dingen; en de gedoden voor hen die door de valsheden en de boosheden zijn vergaan, zoals eerder.

Iets eenders wordt verstaan onder ‘het bloed van de profeten dat vergoten is op de aarde, van het bloed des gerechten Abels af, tot op het bloed van Zacharia, de zoon van Berechja, die zij hebben gedood tussen de tempel en het altaar’, (Mattheüs 23:30,34,35; Lukas 11:50,51).

In de geestelijke zin worden onder Abel degenen verstaan die in het goede van de naastenliefde zijn en abstract genomen van de persoon, dat goede zelf; en onder Kaïn degenen die het geloof-alleen maken tot het enige middel van het heil en het goede van de naastenliefde tot iets van geen waarde en dit vandaar verwerpen en doden.

Onder Zacharia worden degenen verstaan die in de waarheden van de leer zijn en abstract genomen van de persoon, het ware zelf van de leer.

Vandaar wordt met het bloed van de een en van de ander aangeduid de uitblussing van al het goede en ware.

Daarmee dat zij hem hebben gedood tussen de tempel en het altaar, wordt in de geestelijke zin aangeduid de verwerping van de Heer op elke wijze, want de tempel betekent de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware en het altaar Hem ten aanzien van het Goddelijk Goede en met daartussen wordt aangeduid het ene en het andere tegelijk.

Dat Abel in de uitbeeldende zin het goede van de naastenliefde is, zie de nrs. 342, 354, 1179, 3325; en dat Kaïn het geloof-alleen is, afgescheiden van de naastenliefde, nrs. 340, 347, 1179, 3325.

Dat de profeet de leer van het ware betekent, nrs. 2534, 7269.

Dat de tempel de Heer betekent ten aanzien van het Goddelijk Ware en het altaar Hem ten aanzien van het Goddelijk Goede en in de betrekkelijke zin het rijk van de Heer en de Kerk ten aanzien daarvan, nrs. 2777, 3720, 9714, 10642.

Dat tussen het ene en het andere betekent, waar het huwelijk is van het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede, nrs. 10001, 10025.

In het Woord leest men meermalen van ter dood veroordeelden, ‘dat hun bloeden over hen zouden zijn’, en daaronder wordt in de geestelijke zin verstaan, dat de verdoemenis over hen was vanwege de valsheden en de boosheden waardoor zij de waarheden en de goedheden van de Kerk hadden vernietigd; want met de bloeden in het algemeen worden alle valsheden van: leer, leven en eredienst aangeduid, waardoor de boze dingen zijn, die de kerk vernietigen. Deze boze dingen worden voor een deel opgesomd bij (Ezechiël 18:1-13); deze dingen worden ook aangeduid met de bloeden bij Johannes: ‘Zovelen Hem hebben opgenomen, die heeft Hij mogendheid gegeven zonen Gods te zijn, aan hen die geloven in Zijn Naam; die niet vanuit de bloeden, noch vanuit de wil des vlezes, noch vanuit de wil van de man, maar vanuit God geboren zijn’, (Johannes 1:12,13); onder de Naam des Heren worden alle waarheden en goedheden verstaan waardoor Hij moet worden vereerd; onder de bloeden worden alle valsheden en boosheden verstaan die vernietigen; met de wil des vlezes en met de wil van de man worden aangeduid alle boosheden van de liefde en alle valsheden van het geloof. Het vlees immers betekent het eigene van de wil van de mens, waar vanuit al het boze is en de man betekent het verstandelijke van het eigene van de mens, waar vanuit al het valse is; de wil is waar die dingen zijn; uit God geboren worden is wederverwekt worden door de waarheden van het geloof en volgens een leven daarnaar.

330. Vanuit alle stam en tong; dat dit betekent door allen die in de waarheden zijn ten aanzien van de leer en ten aanzien van het leven, staat vast uit de betekenis van de stam, namelijk alle waarheden en goedheden in samenvatting, nr. 39; die dingen immers worden met de twaalf stammen aangeduid en vandaar met iedere stam iets van het ware en het goede; en daarom wordt met ‘vanuit alle stam’, aangeduid, vanuit allen die in enig geslacht van het ware en het goede zijn; en uit de betekenis van de tong, namelijk de leer van het leven en van het geloof. Dat de stammen alle waarheden en goedheden in samenvatting betekenen, zal in het betreffende artikel hierna vollediger worden getoond; evenzo dat de tong betekent de leer van het leven en van het geloof, dus de godsdienst; hier zullen alleen de dingen worden aangevoerd die over de betekenis van de stammen zijn getoond in ‘Hemelse Verborgenheden’, namelijk dat de twaalf stammen alle waarheden en goedheden van Israël in samenvatting hebben uitgebeeld en vandaar betekend, nrs. 3858, 3926, 4060, 6335; eendere dingen de twaalf apostelen van de Heer, nrs. 2129, 3354, 3488, 6397.

De oorzaak dat het er twaalf waren, is dat twaalf alle dingen betekent, nrs. 577, 2089, 2129, 2130, 3272, 3858, 3913.

Omdat de twaalf stammen alle waarheden en goedheden in samenvatting hebben uitgebeeld en vandaar betekend en vandaar de hemel en de Kerk hebben uitgebeeld, nrs. 6337, 6637, 7836, 7891, 7996.

Dat de twaalf stammen verschillende dingen betekenen volgens de orde waarin zij genoemd worden en dus eveneens alle dingen van de hemel en van de Kerk met verscheidenheid, nrs. 3862, 3926, 3939, 4603, 6337, 6640, 10335.

Dat daarom antwoorden konden worden gegeven en gegeven zijn, door de urim en thummim, waren de namen van de twaalf stammen van Israël aan kostbare stenen ingesneden, nrs. 3858, 6335, 6640, 9863, 9865, 9873, 9874, 9905.

331. En volk en natie; betekent degenen die zijn van de geestelijke en van de hemelse Kerk van de Heer, staat vast uit de betekenis van het volk en van de natie in het Woord, namelijk dat met het volk degenen worden aangeduid die in het geestelijk goede zijn en met de natie zij die in het hemels goede zijn, dus zij die van de geestelijke Kerk zijn en zij die van de hemelse Kerk zijn.

Dat er twee rijken zijn waarin de hemelen zijn onderscheiden, namelijk het hemelse en het geestelijke rijk en dat in het hemels rijk degenen zijn die in het goede van de liefde tot de Heer zijn en in het geestelijk rijk zij die in het goede van de naastenliefde jegens de naaste zijn, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 20 tot 28; maar die twee rijken zijn niet alleen in de hemel, maar ook op aarde en op aarde worden zij de hemelse Kerk en de geestelijke Kerk genoemd.

Weinigen weten wat in het bijzonder in het Woord wordt aangeduid met volk of volken en wat met natie of natiën; daarom zou ik enkele plaatsen vanuit het Woord willen aanvoeren, waar die tezamen worden genoemd, waaruit zal blijken dat er iets onderscheidend wordt aangeduid met volk en natie; want indien niet iets werd aangeduid dat onderscheidend is, dan zou het ene en het andere niet tezamen worden genoemd; zoals bij Jesaja: ‘Zij zullen U eren, een machtig volk, de stad der krachtige natiën, zij zullen U vrezen; Jehovah zal op deze berg verzwelgen de aangezichten des bewindsels, het bewindsel over alle volken en het omhulsel gespreid over alle natiën’, (Jesaja 25:3,7,8).

Hier wordt onderscheid gemaakt tussen volken en tussen natiën, omdat de volken degenen betekenen die vanuit het geestelijk rijk van de Heer zijn en de natiën degenen die vanuit het hemels rijk van Hem zijn; dus degenen die in het geestelijk goede zijn en degenen die in het hemels goede zijn; het geestelijk goede is het goede van de naastenliefde jegens de naaste en vandaar het goede van het geloof en het hemels goed is het goede van de liefde tot de Heer en vandaar het goede van de wederzijdse liefde; het is het ware van dit goede dat wordt verstaan onder de stad der krachtige natiën, want de stad betekent de leer van het ware of de ware dingen van de leer; met het bewindsel over alle volken verzwelgen en het omhulsel gespreid over alle natiën, wordt aangeduid dat de schaduw zal worden uiteengeslagen die het verstand overdekte, zodat niet worden gezien de waarheden en niet worden doorvat de goedheden die van de Kerk en van de hemel zijn.

Bij dezelfde: ‘Nadert, gij natiën, om te horen en gij volken, luistert; de aarde en haar volheid hore’, (Jesaja 34:1).

Omdat de natiën degenen betekenen die in het goede van de liefde zijn en de volken degenen die in het goede van de naastenliefde en daaruit in de waarheden van het geloof zijn, wordt daarom van de natiën gezegd dat zij zouden naderen en van de volken dat zij zouden luisteren; naderen betekent verbonden worden door de liefde en luisteren betekent gehoorzamen en onderricht worden en daarom wordt er gezegd: de aarde en haar volheid hore; met de aarde wordt de Kerk aangeduid ten aanzien van het goede en met haar volheid worden de waarheden aangeduid.

Bij dezelfde: ‘Ik Jehovah heb u geroepen in gerechtigheid en Ik zal uw hand grijpen en Ik zal u geven tot een verbond den volke, tot een licht der natiën’, (Jesaja 42:6).

Bij dezelfde: ‘Leid uit het blinde volk dat ogen heeft en de doven die oren hebben; laten alle natiën vergaderd worden en de volken samenkomen’, (Jesaja 43:8,9).

Bij dezelfde: ‘Tot een Getuige heb Ik Hem de volken gegeven, Vorst en Wetgever voor de natiën’, (Jesaja 55:4,5).

Bij dezelfde: ‘Zo zei de Heer Jehovih: Zie, Ik zal Mijn hand opheffen jegens de natiën en jegens de volken zal Ik Mijn banier opsteken’, (Jesaja 49:22).

Bij dezelfde: ‘De volken wandelende in de duisternis hebben een groot Licht gezien: Gij hebt de natie vermenigvuldigd, voor dezelve hebt Gij de vreugde groot gemaakt’, (Jesaja 9:1,2).

Bij dezelfde: ‘Te dien dage zal het geschieden dat de natiën zullen zoeken de Wortel van Isaï, welke is staande tot een banier der volken; en Hij zal een banier opheffen voor de natiën en Hij zal de uitgestotenen van Israël vergaderen’, (Jesaja 11:10,12); deze woorden zijn gezegd ten aanzien van de Heer en onder de volken en de natiën worden allen verstaan die van Zijn Kerk zijn; want allen die van de Kerk van de Heer zijn, zijn of vanuit Zijn hemels rijk, of vanuit Zijn geestelijk rijk.

Behalve degenen die in die twee rijken zijn, bestaan er geen die van de Kerk zijn; het zijn ook twee dingen die de Kerk maken: het Goede en het Ware; het ene en het andere uit de Heer; onder de natiën worden degenen verstaan die in het goede zijn en onder de volken zij die in het ware zijn en abstract genomen van de personen worden met de natiën de goede dingen van de Kerk aangeduid en met de volken haar ware dingen.

Dat met de volken de waarheden van de Kerk worden aangeduid, is omdat het geestelijk goede of het goede van de naastenliefde jegens de naaste, waarin degenen zijn die onder de volken worden verstaan, in zijn wezen het ware is, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 8042, 10296 en de oorzaak dat dit zo is, de nrs. 863, 875, 895, 927, 1023, 1043, 1044, 1555, 2256, 4328, 4493, 5113, 9596 en hoedanig vandaar het onderscheid is tussen hen die vanuit het hemels rijk zijn en hen die vanuit het geestelijk rijk zijn, nrs. 2088, 2669, 2708, 2715, 3235, 3240, 4788, 7068, 8521, 9277, 10295.

Bij dezelfde: ‘Te dien tijd zal Jehovah Zebaoth een geschenk worden gebracht, een volk uiteengetrokken en uitgeplunderd en een natie afgelijnd en vertreden, welker land de rivieren hebben beroofd, tot de plaats van de Naam van Jehovah, de berg Zions’, (Jesaja 18:2,7); daar wordt gehandeld over de uitnodiging van allen tot de Kerk en daarom wordt ook volk en natie vermeld.

De berg Zions betekent de Kerk tot welke zij worden uitgenodigd; met het volk uiteengetrokken en uitgeplunderd, worden degenen aangeduid bij wie de waarheden door hen die in valsheden van de leer zijn, waren weggenomen, veranderd of verdraaid; met de natie afgelijnd en vertreden, welker land de rivieren hebben beroofd, worden degenen aangeduid bij wie de goedheden eender behandeld zijn; de rivieren zijn de valsheden en de redeneringen vanuit die.

Bij Zacharia: ‘Nog zullen de volken komen en de bewoners van grote steden, om te smeken de aangezichten van Jehovah en zo zullen komen vele volken en talrijke natiën om te zoeken Jehovah Zebaoth in Jeruzalem’, (Zacharia 8:20-22).

Met de volken en met de natiën worden ook daar allen aangeduid die van de Kerk van de Heer zijn, met de volken zij die van Zijn geestelijke Kerk zijn en met de natiën zij die van Zijn hemelse Kerk zijn; Jeruzalem, waarheen zij zullen komen, is de Kerk.

Bij David: ‘Gij zult Mij stellen tot het hoofd der natiën, een volk dat Ik niet kende, zij zullen Mij dienen’, (Psalm 18:44).

Bij dezelfde: ‘Jehovah zal de volken onder ons onderwerpen en de natiën onder onze voeten: God regeert over de natiën; de vrijwilligers van de volken zijn vergaderd’, (Psalm 47:4,9,10).

Bij dezelfde: ‘Om te komen op de aarde onder alle natiën Uw heil; belijden zullen U de volken, o God, de natiën zullen zich verblijden en jubelen, deswege dat Gij de volken zult richten in rechtheid en de natiën op de aarde zult Gij leiden’, (Psalm 67:3-5).

Bij dezelfde: ‘Gedenk mijner, o Jehovah, in het welbehagen voor Uw volk, opdat ik mij verblijde in de vreugde van Uw natiën’, (Psalm 106:4,5).

Bij dezelfde: ‘Ik zal U belijden onder de natiën, o Heer, ik zal U psalmzingen onder de volken’, (Psalm 57:8-10; 108:2-4).

In deze plaatsen worden ook volken en natiën genoemd, waaronder allen worden verstaan die de waarheden en de goedheden zijn; de woorden zelf ook, die worden gezegd betreffende de volken, zijn woorden die betrekking hebben op de ware dingen en die welke betreffende de natiën worden gezegd zijn woorden die betrekking hebben op de goede dingen; dat geen anderen onder de natiën worden verstaan, blijkt ook hieruit dat die woorden zijn gezegd door David, die de vijand was van de naties van Kanaän.

Bij Lukas: ‘Mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, welke Gij hebt bereid voor het aangezicht van alle volken, een schijnsel tot onthulling der natiën’, (Lukas 2:30-32).

Bij Zefanja: ‘De overblijfselen van Mijn volk zullen hen beroven en de overschotten van Mijn natie zullen hen erven’, (Zefanja 2:9).

Bij Mozes: ‘Toen de twee zonen in de baarmoeder samen stootten, ging Rebekka heen om Jehovah te vragen; tot wie Jehovah zei: Twee natiën zijn in uw baarmoeder en twee volken zullen vanuit uw ingewanden gescheiden worden’, (Genesis 25:22,23).

Bij dezelfde: ‘Gedenk aan de dagen der eeuw, toen de Allerhoogste de erfenis gaf aan de natiën, toen Hij de zonen des mensen scheidde, stelde Hij de grenzen van de volken vast naar het getal der zonen Israëls’, (Deuteronomium 32:7,8).

Met de zonen des mensen wordt iets eenders aangeduid als met de volken, namelijk degenen die in geestelijke waarheden en goedheden zijn en daarom wordt er van hen gezegd: Toen Hij de zonen des mensen scheidde, stelde Hij de grenzen der volken vast naar het getal der zonen Israëls; met de zonen Israëls wordt de geestelijke Kerk aangeduid en met het getal van hen of van de twaalf naar hen genoemde stammen, worden alle waarheden en goedheden daar aangeduid, zie nr. 330; daarom worden zij volken genoemd.

Die scheiden en hun grenzen vaststellen, betekent vervreemden van de valsheden en met de waarheden begiftigen en aan de natiën de erfenis geven, betekent de hemel en de verbinding met hen die in het goede van de liefde zijn.

Bij Daniël: ‘Alle volken, natiën en tongen, zullen Hem vereren; Zijn heerschappij een eeuwige heerschappij, welke niet zal voorbijgaan en Zijn koninkrijk dat wat niet zal vergaan’, (Daniël 7:14); deze dingen betreffen de Heer en onder de volken en de natiën worden allen verstaan die in waarheden en goedheden zijn en onder alle tongen worden degenen verstaan vanuit onverschillig welke leer of welke godsdienst; want de Kerk van de Heer is universeel; zij is immers bij allen die in het goede van het leven zijn en vanuit hun leer schouwen tot de hemel en zich daardoor met de Heer verbinden, zie hierover ‘Hemel en Hel’ nrs. 318 tot 328. Omdat de natiën degenen betekenen die in het goede van de liefde zijn en met de volken degenen worden aangeduid die in het goede van de naastenliefde en daaruit in de waarheden van het geloof zijn, wordt daarom gezegd: Zijn heerschappij een eeuwige heerschappij en Zijn koninkrijk zal niet voorbijgaan.

Heerschappij wordt in het Woord gezegd van het goede en koninkrijk van het ware en daarom wordt de Heer krachtens het Goddelijk Goede Heer genoemd en Koning krachtens het Goddelijk Ware.

Behalve deze plaatsen zijn er ook andere die zouden kunnen worden aangevoerd om te bevestigen dat de volken degenen betekenen die van de geestelijke Kerk zijn en de natiën hen die van de hemelse Kerk zijn; maar hier zijn alleen die aangehaald waarin zij samen verbonden volken en natiën worden genoemd en hieraan zullen enige worden toegevoegd, waarin alleen van natiën sprake is, bij Jesaja: ‘Opent de poorten, opdat zij inschrijde, de gerechte natie, bewarende de getrouwigheden; Gij hebt toegevoegd aan de natie, Jehovah; Gij hebt toegevoegd aan de natie; Gij zijt verheerlijkt; Gij hebt alle uiteinden der aarde verwijderd’, (Jesaja 26:2,15).

Bij David: ‘Alle einden der aarde zullen bekeerd worden tot Jehovah en alle families van de natiën zullen aanbidden vóór U; omdat van Jehovah is het koninkrijk en Hij heersende onder de natiën’, (Psalm 22:28,29).

Bij Jesaja: ‘De natiën zullen wandelen tot Uw licht en koningen tot de glans van Uw opgang; Uw hart zal Zich verwijderen, omdat de menigte der zee tot U zal gekeerd worden; de heiren der natiën zullen tot U komen’, (Jesaja 60:3,5,11).

Bij dezelfde: ‘Alle natiën zullen Uw gerechtigheid zien en alle koningen Uw heerlijkheid’, (Jesaja 62:2).

In deze plaatsen wordt niet van samengebonden natiën en volken gesproken, maar toch in de beide laatste, natiën en koningen, omdat met koningen iets eenders wordt aangeduid als met volken, namelijk zij die in waarheden zijn, zie nr. 31; en omdat met de natiën degenen worden aangeduid die in het goede zijn en met de koningen zij die in waarheden zijn, wordt daarom van de natiën gezegd dat ‘zij Uw gerechtigheid zullen zien’, en van de koningen dat ‘zij Uw heerlijkheid zullen zien’.

De gerechtigheid wordt in het Woord gezegd van het goede en de heerlijkheid van het ware; dat de gerechtigheid in het Woord wordt gezegd van het Goddelijk Goede, zie de nrs. 2235, 9857 en de heerlijkheid van het Goddelijk Ware, nrs. 4809, 5922, 8267, 8427, 9429.

Uit de tegengestelde zin kan ook nog vaststaan, dat de volken degenen betekenen die in de waarheden zijn en de natiën hen die in het goede zijn; want in die zin betekenen de volken hen die in valsheden zijn en de natiën hen die in boosheden zijn, zoals bij Jesaja: ‘Assur, de roede van Mijn toorn, tegen een huichelachtige natie zal Ik hem zenden en tegen het volk van Mijn ontsteking zal Ik hem bevelen’, (Jesaja 10:5,6).

Bij dezelfde: ‘Een stem der menigte in de bergen; een stem van tumult van de koninkrijken van de vergaderde natiën; zij komen vanuit een land der verte, van het uiteinde der hemelen, Jehovah met de vaten Zijns toorns, om het gehele land te verderven’, (Jesaja 13:4,5).

Bij dezelfde: ‘Jehovah slaande de volken met een ongeneselijke plaag, heersende met toorn over de natiën’, (Jesaja 14:6).

Bij dezelfde: ‘Van de stem des tumults mogen de volken heenzwerven en vanwege Uw hoogheid mogen de natiën verstrooid worden’, (Jesaja 33:3).

Bij Jeremia: ‘Zie, een volk komt vanuit het land van het noorden en een grote natie zal worden opgewekt vanuit de zijden der aarde, boog en spies zullen zij grijpen; zij is wreed; ook hebben zij geen erbarmen’, (Jeremia 6:22,23).

Bij Ezechiël: ‘Ik zal u niet langer doen horen de laster der natiën en de smaad der volken zult gij niet langer dragen’, (Ezechiël 36:15).

Bij David: ‘Gij stelt ons tot een spreekwoord onder de natiën, een hoofdschudding onder de volken’, (Psalm 44:15).

Bij dezelfde: ‘Jehovah verijdt de raad der natiën; Hij keert de denkingen der volken om’, (Psalm 33:10).

In deze plaatsen staan de volken voor hen die tegen de waarheden van de geestelijke Kerk zijn, dus die in valsheden zijn; en de natiën voor hen die tegen de goede dingen van de hemelse Kerk zijn, dus die in boosheden zijn.

Deze dingen worden eveneens aangeduid met de volken en de natiën die uit het land Kanaän werden verdreven.

Hieraan zij toegevoegd wat eerder in nr. 175 is gezegd.

332. En Gij hebt ons onze God gemaakt koningen en priesters; dat dit betekent dat zij uit de Heer zijn in de waarheden en de goedheden van de Kerk en van de hemel, kan vaststaan uit wat eerder in nr. 31 is getoond, waar eendere woorden staan.

333. En wij zullen regeren op de aarde; dat dit betekent de macht die alleen de Heer heeft door het Goddelijk Ware verenigd met het Goddelijk Goede en daaruit de macht en de wijsheid voor hen die vanuit het geestelijk en hemels rijk van de Heer zijn, staat vast uit de betekenis van regeren, namelijk in waarheden en goedheden zijn en vandaar uit de Heer in de macht om het boze en valse dat uit de hel is, te weerstaan.

En omdat de waarheden en de goedheden alleen vanuit de Heer zijn en de waarheden alle macht hebben vanuit het goede, daarom wordt met regeren aangeduid de macht die alleen de Heer heeft door het Goddelijk Ware verenigd met het Goddelijk Goede en daaruit de macht voor hen die in het geestelijk en hemels rijk van de Heer zijn.

Degene die het Woord niet in de geestelijke zin naar behoren verstaat, zal menen dat zij als koningen en priesters zullen zijn en met de Heer zullen regeren, maar in de geestelijke zin worden onder de koningen de waarheden verstaan en onder de priesters de goedheden abstract van personen, of in de personen uit de Heer.

Daaruit volgt dat de waarheden vanuit het goede zullen regeren, dus alleen uit de Heer, uit Wie zij zijn; de engelen zijn weliswaar in grote macht, maar toch niet uit zichzelf; ja zelfs

wordt hij die in de hemel gelooft dat hij in de macht is vanuit zichzelf, terstond daarvan beroofd en dan vermag hij hoegenaamd niets.

Dat er in de letterlijke zin wordt gezegd dat zij zullen regeren, is omdat de zin van de letter persoonlijk is en daarom wordt, wanneer daarin wordt gezegd dat zij koningen en priesters zullen zijn, ook gezegd dat zij zullen regeren; maar in de geestelijke zin wordt alles van de persoon afgelegd en vandaar eveneens alles van de heerschappij die zij hebben en overgelaten alleen aan de Heer.

Het is met deze dingen eender gesteld als met de woorden die de Heer tot Zijn discipelen zei, namelijk: ‘Dat zij zouden zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen Israëls richten’, (Mattheüs 19:28; Lukas 22:30); en ook met de woorden die de Heer zei tot Petrus, namelijk: ‘Dat hij de sleutels van het koninkrijk der hemelen zou hebben’, (Mattheüs 16:19), waaronder niet wordt verstaan dat de discipelen en Petrus die mogendheid zouden hebben, maar de Heer alleen, aangezien in de geestelijke zin onder de twaalf discipelen alle ware en goede dingen van de Kerk worden verstaan die uit de Heer zijn en onder Petrus wordt het ware vanuit het goede verstaan dat uit de Heer is.

Dat onder de discipelen alle waarheden en goedheden van de Kerk worden verstaan die uit de Heer zijn, zie de nrs. 100, 122.

Dat Petrus betekent het ware vanuit het goede dat uit de Heer is, zie het werkje ‘Het Laatste Gericht’, nrs. 57 en hier de nrs. 9, 206, 209.

Dat het ware vanuit het goede dat uit de Heer is, dus dat alleen de Heer alle macht heeft en dat de engelen daarvandaan macht hebben, in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 228 tot 233.

Dat met wij zullen regeren ook wordt aangeduid dat zij wijsheid hebben uit de Heer, is omdat met de koningen en de priesters de waarheden en de goedheden worden aangeduid en alle wijsheid is vanuit de ware dingen die vanuit het goede van de Heer is.

Gezegd wordt dat zij zullen regeren op de aarde, omdat onder de aarde wordt verstaan de Kerk van de Heer in de hemelen en op aarde, zie nr. 304; dat ook de aarde daar niet de aarde betekent, is duidelijk, zoals ook dat zij niet koningen en priesters zullen zijn.

Dat regeren betekent, in het ware vanuit het goede zijn en daaruit in de macht en de wijsheid uit de Heer, is omdat het koninkrijk de hemel en de Kerk betekent ten aanzien van de waarheden en de koning het ware vanuit het goede.

Dat het koninkrijk in het Woord de hemel en de Kerk betekent ten aanzien van de waarheden, zie nr. 48 en de koning het ware vanuit het goede, ook eerder in nr. 31.

Iets eenders wordt met regeren aangeduid in de volgende artikelen, (hoofdstuk 20:4,6; 22:5).

334. vers 11,12. En ik zag en ik hoorde een stem van vele engelen rondom de troon en de levende wezens en de ouderen en hun getal was tienduizenden van tienduizenden en duizenden van duizenden. Zeggende met een grote stem: Waardig is het gedode Lam om te ontvangen de mogendheid en de rijkdommen en de wijsheid en de eer en de heerlijkheid en de zegen.

En ik hoorde een stem van vele engelen rondom de troon en de levende wezens en de ouderen, betekent de erkenning en daaruit de verheerlijking van de Heer door de engelen van de lagere hemelen.

En hun getal was tienduizenden van tienduizenden en duizenden van duizenden, betekent de ontelbaren die in waarheden zijn en de ontelbaren die in goedheden zijn; zeggende met een grote stem: Waardig is het gedode Lam, betekent de erkenning met het hart, dat al het Goddelijke is vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer, dat niet wordt erkend en door velen ontkend.

Om te ontvangen de mogendheid en de rijkdommen en de wijsheid, betekent dat Hij de Almacht, de Alwetendheid en de Goddelijke Voorzienigheid heeft; en de eer en de heerlijkheid, betekent dat Hij het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware heeft; en de zegen, betekent de erkenning en de verheerlijking van de Heer daardoor en de dankzegging dat uit

Hem is al het goede en ware en daaruit de hemel en de eeuwige gelukzaligheid voor hen die opnemen.

335. En ik hoorde een stem van vele engelen rondom de troon, de levende wezens en de Ouderen; dat dit betekent de erkenning en daaruit de verheerlijking van de Heer door de engelen van de lagere hemelen, kan vaststaan uit wat eerder in nr. 322 is gezegd, namelijk dat zij in deze orde de Heer hebben erkend en verheerlijkt, eerst de engelen van de hogere hemelen en daarop de engelen van de lagere hemelen en tenslotte zij die beneden de hemelen zijn.

Met de vier levende wezens immers en de vierentwintig Ouderen, die eerst hebben verheerlijkt, worden de engelen van de hogere hemelen aangeduid, zie nr. 322; onder dezen echter nu, die rondom de troon en rondom de levende wezens en de Ouderen waren, worden de engelen van de lagere hemelen verstaan en onder al het geschapene dat is in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee, (vers 13) worden degenen verstaan in beneden de hemelen zijn.

Dat het de engelen van de lagere hemelen zijn die hier worden verstaan, blijkt ook hieruit, dat van hen wordt gezegd dat zij waren rondom de troon, de levende wezens en de Ouderen; en onder ‘rondom’ wordt in het Woord verstaan dat wat verder aan de grenzen is gelegen, dus dat wat op afstand is.

Maar waar over de hemel wordt gehandeld, wordt verstaan dat wat in graad verder afstaat van het inzicht en de wijsheid, dus dat wat beneden de hemelen is.

De hemelen immers zijn onderscheiden in hogere en lagere, volgens de opneming van het Goddelijk Ware en Goede, dus volgens de graden van inzicht en wijsheid; maar over de graden waarin de hemelen van elkaar afstaan, dus de engelen die daar zijn, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 33, 34, 38, 39, 208, 209, 211, 425.

Wat beneden is volgens deze graden, is dat wat wordt aangeduid met rondom; iets eenders wordt ook elders in het Woord aangeduid met rondom, omtrek, uit de verte, afstaande, uiteinden en eendere dingen.

336. En hun getal was tienduizenden van tienduizenden en duizenden van duizenden; dat dit betekent de ontelbaren die in de ware dingen zijn en de ontelbaren die in de goede dingen zijn, staat vast uit de betekenis van het getal, namelijk de hoeveelheid en de hoedanigheid; de hoeveelheid in de natuurlijke zin en de hoedanigheid in de geestelijke zin; het toegevoegde getal geeft de bepaling, maar toch wordt door alle getallen in het Woord iets van een zaak aangeduid, zoals met: twee, drie, vier, vijf, zeven, tien en twaalf, zoals op die plaatsen is getoond.

Iets eenders is het geval met tienduizend en duizend, die hier worden genoemd; tot voorbeeld dient het getal zeven; dit betekent niet zeven, maar alle dingen, het volle en het gehele, zie nr. 257.

Wat echter tienduizenden en duizenden betekent, zal nu worden gezegd: tienduizenden betekenen ontelbare dingen, eender duizenden; maar tienduizenden wordt gezegd van de waarheden en duizenden van de goede dingen; vandaar is het, dat met tienduizenden van tienduizenden en duizenden van duizenden, worden aangeduid de ontelbaren die in de waarheden zijn en de ontelbaren die in de goedheden zijn.

Degenen die in de lagere hemelen zijn, over wie deze dingen worden gezegd, zijn eender als zij die in de hogere zijn, over wie eerder is gehandeld, vanuit twee rijken, namelijk vanuit het geestelijk rijk en vanuit het hemels rijk.

Zij die vanuit het geestelijk rijk zijn, worden verstaan onder hen die in de waarheden zijn, maar zij die vanuit het hemels rijk zijn, worden verstaan onder hen die in de goedheden zijn. De ontelbaarheid van dezen wordt aangeduid met duizenden van duizenden en de ontelbaarheid van degenen die in waarheden zijn met tienduizenden van tienduizenden; in de

abstracte zin echter, die de ware geestelijke zin is, worden de ontelbare waarheden en de ontelbare goedheden aangeduid.

Dat tienduizenden en duizenden ontelbare dingen betekenen, is omdat tien vele dingen betekent en vandaar eveneens honderd, duizend en tienduizend, want getallen met hetzelfde getal vermenigvuldigd, betekenen iets eenders als de enkelvoudige waarmee zij vermenigvuldigd zijn, nrs. 5291, 5335, 5708, 7973.

Maar wanneer ontelbare dingen, dus oneindig vele dingen, moeten worden uitgedrukt, dan wordt er gezegd tienduizenden van tienduizenden en duizenden van duizenden; bovendien wordt, wanneer twee vermenigvuldigde getallen, het ene groter en het andere kleiner, die iets eenders betekenen, tezamen genoemd, zoals tien en honderd of honderd en duizend, dan wordt van het kleinste getal gesproken met betrekking tot de goede dingen en van het grootste met betrekking tot de ware dingen.

De oorzaak hiervan is dat ieder goede bestaat vanuit verscheidene waarheden; het goede immers wordt geformeerd vanuit de ware dingen en vandaar wordt het goede voortgebracht door de waarheden; daarvandaan is het, dat van het grotere getal wordt gesproken met betrekking tot waarheden en van het kleinere met betrekking tot de goedheden; eender hier tienduizenden van tienduizenden en duizenden van duizenden.

Dat dit zo is kan worden toegelicht met het volgende: één verkwikkelijke van de aandoening kan worden voorgesteld door onderscheiden ideeën van het denken en worden uitgedrukt door verschillende dingen in het spreken.

Het is het verkwikkelijke van de aandoening dat het goede wordt genoemd en het zijn de ideeën van het denken en de verschillende dingen in het spreken, die vanuit dat verkwikkelijke of dat goede voortgaan en die waarheden worden genoemd.

Eender is het gesteld met de wens van de wil ten opzichte van de vele vormen van het verstand ervan en eveneens met het ene onderwerp van de liefde ten opzichte van de vele uitingen ervan; vandaar is het eveneens, dat van het vele en de veelheid in het Woord wordt gesproken met betrekking tot waarheden en van grote en de grootheid met betrekking tot het goede; het grote immers bevat vele dingen in zich.

Maar deze dingen zijn gezegd voor hen die door voorbeelden kunnen worden verlicht opdat zij zullen weten vanwaar het is dat duizenden evenzeer ontelbare dingen betekenen als tienduizenden, maar dat evenwel van tienduizenden wordt gesproken met betrekking tot ware dingen en van duizenden met betrekking tot goedheden.

Dat deze getallen zulke dingen betekenen, kan vaststaan uit deze volgende plaatsen, bij Mozes: ‘Hij heeft de eer in het eerstverwekte van zijn os en zijn hoornen zijn de hoornen van een eenhoorn; met deze zal hij de volken tezamen stoten tot de einden der aarde; en dezen zijn de tienduizenden van Efraïm en dezen zijn de duizenden van Menasse’, (Deuteronomium 33:17).

Deze dingen zijn gezegd van Jozef, met wie in de uitbeeldende zin de Heer wordt aangeduid ten aanzien van het Goddelijk Geestelijke en ten aanzien van Zijn geestelijk rijk, zie de nrs. 3969, 3971, 4669, 6417.

Met zijn twee zonen: Efraïm en Menasse, worden de beide dingen van dat rijk aangeduid, namelijk het verstandelijk ware en het goede van de wil, met Efraïm het verstandelijk ware en met Menasse het goede van de wil; vandaar is het, dat er wordt gezegd, de tienduizenden van Efraïm en de duizenden van Menasse; dat die dingen worden aangeduid met Efraïm en Menasse, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 3969, 5351, 5353, 5354, 6222, 6234, 6238, 6267, 6269.

Wat met het eerstverwekte van de os en met de hoornen van de eenhoorn daar wordt aangeduid, zie eerder in nr. 316.

Bij David: ‘De wagenen Gods zijn een tweetal tienduizenden, duizenden van engelen des vredes, de Heer in hen, Sinäi in het heiligdom’, (Psalm 68:18); met de wagens van God worden de waarheden van de leer aangeduid en met de engelen des vredes worden de goede

dingen ervan aangeduid en daarom wordt met betrekking tot die dingen, tienduizenden gezegd en met betrekking tot de andere, duizenden; dat de wagens de waarheden van de leer betekenen, zie de nrs. 2762, 5321, 8215 en dat de vrede het binnenste van het goede betekent, in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 284 tot 290; en omdat de Heer wordt genoemd Heer krachtens het Goede en Sinaï de hemel betekent waar en vanwaar het Goddelijk Ware is, wordt daarom gezegd: De Heer is in hen, Sinaï in het heiligdom; het heiligdom is de hemel en de Kerk waar het Goddelijk Ware is; dat de Heer wordt genoemd Heer krachtens het Goddelijk Goede en God krachtens het Goddelijk Ware, zie de nrs. 4973, 9167, 9194; en dat Sinaï betekent de hemel waar de Heer is, vanuit Wie het Goddelijk Ware is of vanuit Wie de Wet is in de strikte zin en in de brede zin, nrs. 8399, 8753, 8793, 8805, 9420.

Bij dezelfde: ‘Niet zult gij vrezen voor de schrik des nachts, voor de pijn die overdag vliegt, voor de pest die in de donkerheid kruipt, voor de dood die op de middag verwoest; aan uw zijde zullen er duizend vallen en tienduizend aan uw rechter’, (Psalm 111:5-7).

Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de valsheden en de boosheden waarvan men niet weet dat zij vals en boos zijn en ten aanzien van de valsheden en de boosheden waarvan men wel weet dat zij vals en boos zijn en toch binnenkruipen in het denken en in de wil en de mens verderven.

De valsheden waarvan men weet dat zij vals zijn, worden verstaan onder de pijn die overdag vliegt en de boosheden waarvan men weet dat zij boos zijn en toch binnentreden, worden verstaan onder de dood die verwoest op de middag en de valsheden waarvan men niet weet dat zij vals zijn, worden verstaan onder de schrik des nachts en de boosheden waarvan men niet weet dat zij boos zijn, onder de pest die in de donkerheid kruipt.

De vernietiging van deze boosheden wordt aangeduid met het duizendtal zal vallen aan zijn zijde en de vernietiging van de valsheden met het tienduizendtal dat zal vallen aan zijn rechter; ook wordt met de zijde waaraan zij zullen vallen, het goede aangeduid en met de rechter het ware van het goede.

Dat duizend wordt gezegd met betrekking tot de boosheden en tienduizend met betrekking tot de valsheden, is omdat de valsheden zijn tegengesteld aan de waarheden en de boosheden zijn tegengesteld aan de goedheden en de tegengestelden worden met eendere woorden en met eendere getallen in het Woord uitgedrukt.

Bij dezelfde: ‘Onze schuren zijn vol, uitgevende van spijs tot spijs; onze kudden van kleinvee duizenden, tienduizenden in onze straten’, (Psalm 144:13); met de schuren en met de spijs worden de goedheden en waarheden van de Kerk aangeduid, want de geestelijke spijzen zijn de erkenningen van het ware en het goede, waardoor het inzicht is; eendere dingen, maar innerlijker, worden aangeduid met de kudden van kleinvee en daarom worden de goede dingen van de Kerk verstaan onder de duizenden en de waarheden onder de tienduizenden; en omdat de waarheden worden verstaan onder de tienduizenden, wordt er daarom gezegd: Tienduizenden in onze straten; met de straten van de stad immers worden de waarheden van de leer aangeduid.

Dat de spijs zowel het goede als het ware betekent, zie de nrs. 3114, 4459, 4792, 5147, 5293, 5340, 5342, 5410, 5426, 5576, 5582, 5588, 5655, 5915, 6277, 8418, 8562, 9003; vandaar eveneens de schuren, die de voorraadkamers ervan zijn.

Dat met de kudden van kleinvee worden aangeduid de innerlijke ware en goede dingen, die geestelijk worden genoemd, zie de nrs. 1565, 2566, 3767, 3768, 3772, 3783, 3795, 5913, 6044, 6048, 8937, 10609.

Bij Micha: ‘Zal Jehovah verlustigd worden met duizenden van rammen, met tienduizenden van oliebeken’, (Micha 6:7); omdat met de rammen de geestelijke goede dingen worden aangeduid en met de oliebeken worden aangeduid de ware dingen die vanuit het goede voortgaan, wordt daarom met betrekking tot deze gezegd: tienduizenden en met betrekking tot de andere: duizenden; dat met de rammen de geestelijke goede dingen worden aangeduid, zie

de nrs. 2830, 4170; en omdat met de olie het goede van de liefde wordt aangeduid, worden daarom met de beken ervan de daaruit voortgaande dingen aangeduid; dus de waarheden. Bij Daniël: ‘Ik was ziende totdat de tronen werden neergeworpen en de Oude der dagen Zich zette; een stroom van vuur was uitvloeiende en uitgaande van vóór Hem; duizend van duizenden bedienden Hem en tienduizend van tienduizenden stonden vóór Hem’, (Daniël 7:9,10); daar wordt gehandeld over de Komst van de Heer en met de tronen die werden neergeworpen, worden aangeduid de valsheden van de Kerk die werden vernietigd; onder de Oude der dagen wordt de Heer uit het eeuwige verstaan; met de stroom van vuur uitvloeiende en uitgaande van vóór Hem, wordt aangeduid het Goddelijk Goede van de Liefde en daaruit het Goddelijk Ware; met de stroom van vuur uitvloeiende het Goddelijk Goede van de Liefde en met dezelfde uitgaande het Goddelijk voortgaande; omdat het ene en het andere wordt aangeduid, wordt daarom gezegd: Duizend van duizenden bedienden Hem en tienduizend van tienduizenden stonden voor Hem; duizend betreft het Goddelijk Goede en tienduizend het Goddelijk Ware.

Van bedienen ook wordt gesproken met betrekking tot het goede, nr. 155 en van staan, evenals van uitgaan, wordt gesproken met betrekking tot het ware.

Bij Mozes: ‘Wanneer de ark rustte, zei Mozes: Kom weder, Jehovah, tot de tienduizenden der tienduizenden van Israël’, (Numeri 10:36); aangezien met de ark het Goddelijk Hemelse voortgaande uit de Heer werd aangeduid, vanuit de Wet of de Getuigenis die daarin was en met Israël de Kerk werd aangeduid ten aanzien van de opneming van het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware, wordt daarom gezegd: tienduizenden van de tienduizenden van Israël, waarmee wordt aangeduid de ware dingen vanuit het goede die in Israël of de Kerk zijn. Wat echter duizend betekent als daaraan niet tienduizend wordt toegevoegd, zal men in het betreffende artikel zien in wat volgt, eveneens wat het getal betekent.

337. Zeggende met een grote stem: Waardig is het gedode Lam; dat dit de erkenning met het hart betekent, dat al het Goddelijke is vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer, niet erkend en door velen ontkend, staat vast uit de betekenis van zeggen met een grote stem, namelijk de erkenning met het hart, waarover hierna; uit de betekenis van waardig, wanneer het de Heer betreft, dus de verdienste en de gerechtigheid, nrs. 293, 303; hier dus dat Hij al het Goddelijke Zich heeft verworven vanuit eigen macht, dus vanuit verdienste en zo dat Hij vanuit gerechtigheid al het Goddelijke heeft; dat dit onder ‘Het is waardig’ wordt verstaan, staat vast uit wat hierna volgt, namelijk:

Om te ontvangen de mogendheid en de rijkdommen en de wijsheid en de eer en de heerlijkheid en de zegen, waarmee in samenvatting al het Goddelijke wordt aangeduid.

Uit de betekenis van het Lam, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, nr. 314; en uit de betekenis van gedood, dus niet erkend en door velen ontkend, nrs. 315, 328; hieruit blijkt dat met, ‘Zeggende met een grote stem: Waardig is het gedode Lam’, wordt aangeduid de erkenning met het hart dat al het Goddelijke is vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer, dat niet is erkend en door velen is ontkend.

Dat al het Goddelijke is in het Menselijke van de Heer en vanuit Dit in de hemel en op aarde, is in verscheidene plaatsen getoond, zie dit ook bevestigd aan het eind van dit hoofdstuk.

Dat zeggen met een grote stem de erkenning met het hart is, hier dat het zo is zoals het gezegd is, kan vaststaan uit het voorgaande en de dingen die volgen in een reeks; bovendien betekent de stem al die dingen die daarna worden gezegd en de grote stem die dingen vanuit het hart; er zijn twee woorden die meermalen in het Woord voorkomen, namelijk: groot en veel en van groot wordt gesproken met betrekking tot het goede en van veel met betrekking tot de waarheden; vanwaar dit is, zie eerder in nr. 336; en omdat datgene wat voortgaat vanuit het goede, voortgaat vanuit het hart, wordt daarom hier met zeggen met een grote stem, de erkenning met het hart aangeduid; het hart betekent ook vanuit de overeenstemming het goede van de liefde, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 95, 447 en in dit werk nr. 167.

338. Om te ontvangen de mogendheid en de rijkdommen en de wijsheid; dat dit betekent dat Hij de Almacht, de Alwetendheid en de Goddelijke Voorzienigheid heeft, staat vast uit de betekenis van de mogendheid, wanneer het de Heer betreft, dus de Almacht; uit de betekenis van de rijkdommen, wanneer het de Heer betreft, namelijk de Alwetendheid en uit de betekenis van de Wijsheid, wanneer het de Heer betreft, namelijk de Goddelijke Voorzienigheid.

Dat deze dingen worden aangeduid, is omdat er over de Heer niet dan alleen dat gezegd kan worden wat boven alle dingen is, daarom wordt er, wanneer er wordt gezegd dat Hij de mogendheid heeft, verstaan dat Hij alle mogendheid heeft, dus de Almacht en wanneer gezegd wordt dat Hij de rijkdommen heeft, wordt verstaan dat Hij alle geestelijke rijkdommen heeft, waarmee het inzicht wordt aangeduid, dus de Alwetendheid.

Dat met de rijkdommen in het Woord de erkenningen van het ware en het goede worden aangeduid en daaruit het inzicht, zie nr. 236 en wanneer wordt gezegd dat Hij de wijsheid heeft, dan wordt verstaan dat Hij alle wijsheid heeft, dus de Goddelijke Voorzienigheid. De ware wijsheid immers is zien wat bevorderlijk is voor iemands leven tot in het eeuwige en zich daartoe schikken wat gebeurt wanneer de mens niet slechts die dingen weet en met het verstand doorvat, maar ook wanneer hij ze wil en doet; de Goddelijke Wijsheid echter is in die dingen voorzien bij de mens, dus is zij de Goddelijke Voorzienigheid; wat verder de Goddelijke Voorzienigheid is, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 267 tot 279.

339. En de eer en de heerlijkheid; dat dit betekent dat Hij het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware heeft, staat vast uit de betekenis van de eer en de heerlijkheid, wanneer het de Heer betreft, dus het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware, zie ook nr. 288.

340. En de zegen; dat dit betekent de erkenning en de verheerlijking van de Heer daardoor en de dankzegging dat uit Hem is al het goede en ware en daaruit de hemel en de eeuwige gelukzaligheid voor hen die opnemen, staat vast uit de betekenis van de zegen, wanneer dit over de Heer wordt gezegd, dus de erkenning, hier de erkenning dat Hij heeft de Almacht, de Alwetendheid, de Voorzienigheid, het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware, die worden aangeduid met: Waardig zijt Gij om te ontvangen: de mogendheid, de rijkdommen, de wijsheid, de eer en de heerlijkheid; en eveneens de verheerlijking daardoor; bovendien betekent de zegen, wanneer het de Heer betreft, de dankzegging dat uit Hem is al het goede van de liefde en ware van het geloof en daaruit de hemel en de eeuwige gelukzaligheid voor hen die opnemen.

Aangezien de erkenning en de verheerlijking daardoor en eveneens de dankzegging hier met de zegen wordt aangeduid, wordt het daarom in de laatste plaats of als besluit gezegd door deze engelen die de Heer verheerlijkten.

Dat die dingen met de zegen, wanneer het de Heer betreft, worden aangeduid, is omdat niet iets anders een zegen is dan wat door de Heer wordt gegeven; dit immers is enig en alleen een zegen, omdat het Goddelijk en eeuwig is en in zich de hemel en de eeuwige gelukzaligheid heeft; alle andere dingen die niet het Goddelijke en het eeuwige in zich hebben, zijn niet een zegen, hoewel zij zo worden genoemd, zie de ‘Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 269, 270. Dat de zegen, waar deze in het Woord wordt genoemd, zulke dingen betekent, kan vaststaan uit de plaatsen daar vanuit de innerlijke zin verstaan.

Maar eerst zullen enige plaatsen worden aangevoerd waar van Jehovah, dat wil zeggen van de Heer, wordt gezegd Gezegende en Zegen en waar wordt gezegd God zegenen, opdat men zal zien dat daarmee wordt aangeduid de verheerlijking en de dankzegging dat uit Hem al het goede en ware is en daaruit de hemel en de eeuwige gelukzaligheid voor degenen die opnemen.

Bij Lukas: ‘De mond van Zacharia werd geopend en hij sprak, zegenende God; en hij zei: Gezegend zij de Heer, de God Israëls, omdat Hij heeft bezocht en verlossing heeft gedaan voor Zijn volk’, (Zacharia 1:64,68); dit zei Zacharia, toen hij, vervuld zijnde van de Geest, profeteerde ten aanzien van de Heer en met God zegenende en met gezegend zij de Heer, de God Israëls, wordt aangeduid de verheerlijking en de dankzegging dat Hij degenen bevrijdt uit en ontheft aan de hel die Hem opnemen.

Daarom wordt er gezegd: Omdat Hij heeft bezocht en verlossing gedaan voor Zijn volk Israël; met de verlossing wordt de bevrijding uit de hel aangeduid en met Zijn volk worden degenen aangeduid die in het ware vanuit het goede zijn, dus die opnemen.

Dat met de verlossing wordt aangeduid de bevrijding uit en de ontheffing aan de hel, zie nr. 328 en dat met het volk degenen worden aangeduid die in de waarheden zijn vanuit het goede, zie nr. 331.

Bij dezelfde: ‘Simeon nam het kleine kind Jezus in zijn armen en hij zegende God en hij zei: Mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, welke Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken’, (Lukas 2:28,30,31).

Hier staat ‘God zegenen’ klaarblijkend voor verheerlijken en dankzeggen, dat de Heer in de wereld is gekomen om allen te zaligen die Hem opnemen en daarom noemt hij de Heer de Zaligheid die zijn ogen zagen, welke Hij voor alle volken bereidt.

Zijn volken worden degenen genoemd die in waarheden vanuit het goede zijn, dus die daardoor Hem opnemen, zoals eerder.

Bij David: ‘Zij hebben Uw schreden gezien, o God, de zangers gingen voor, de speellieden achter, in het midden van de trommelende maagden; in de vergaderingen zegent God, de Heer vanuit de Bron des heils’, (Psalm 68:25-27).

In de vergaderingen God zegenen, de Heer vanuit de Bron des heils, betekent de Heer verheerlijken vanuit de geestelijke waarheden, dus de waarheden vanuit het goede.

Met de vergaderingen in het Woord wordt iets eenders aangeduid als met het volk, namelijk degenen die in geestelijke waarheden zijn en abstract genomen die waarheden zelf en met de Bron des heils wordt het geestelijk goede aangeduid, aangezien daardoor het heil is; het geestelijk goede is het goede van de naastenliefde jegens de naaste en het geestelijk ware is het ware van het geloof vanuit dat goede.

Dat in het Woord wordt gesproken van vergaderingen met betrekking tot geestelijke waarheden, zie de nrs. 6355, 7843.

Omdat met zegenen in de vergaderingen wordt aangeduid de verheerlijking vanuit geestelijke waarheden en met zegenen vanuit de Bron des heils wordt aangeduid vanuit het geestelijk goede, wordt er daarom ‘God’ gezegd met betrekking tot die dingen en ‘Heer’ met betrekking tot dit.

God immers wordt in het Woord gezegd waar gehandeld wordt over het ware en Jehovah waar gehandeld wordt over het goede.

Dat het de verheerlijking is die wordt verstaan onder zegenen, staat hieruit vast, dat dit onmiddellijk volgt na deze woorden: De zangers gingen voor, de speellieden achter, in het midden van de trommelende maagden en dat daarmee de verheerlijking wordt aangeduid vanuit de geestelijke ware en goede dingen, zie de nrs. 323, 326.

Bij dezelfde: ‘Zingt Jehovah een nieuw lied, zingt Jehovah, gij gehele aarde; zegent Zijn Naam, breng de boodschap van Zijn heil van dag tot dag; somt op onder de natiën Zijn heerlijkheid’, (Psalm 96:1-3).

Dat Jehovah zegenen hier is, Hem verheerlijken en Hem dankzeggen, is duidelijk en omdat alle verheerlijking van Hem is vanuit het geestelijk ware en vanuit het geestelijk goede, wordt daarom gezegd: Zegent Zijn Naam; breng de boodschap van Zijn heil van dag tot dag.

Ook wordt van naam gesproken met betrekking tot de waarheden en van heil met betrekking tot het goede; dat een lied zingen betekent verheerlijken vanuit die waarheden en vanuit dat goede, zie de nrs. 323, 326.

Bij Mozes: ‘Jehovah koos de zonen van Levi om Hem te bedienen en om te zegenen in de Naam van Jehovah’, (Deuteronomium 10:8; 21:5); omdat de zonen van Levi waren aangesteld over de Goddelijke eredienst en alle Goddelijke eredienst plaatsvindt vanuit het geestelijk goede en vanuit de ware dingen daaruit, wordt er daarom gezegd dat Jehovah hen koos om Hem te bedienen en om te zegenen in Zijn Naam; en met bedienen wordt de eredienst aangeduid vanuit het geestelijk goede en met zegenen wordt de eredienst aangeduid vanuit het geestelijk ware; dat bedienen wordt gezegd van de eredienst vanuit het goede, zie eerder nr. 155.

Bij David: ‘O Jehovah, Gij zijt de Koning tegemoet gekomen met zegeningen van het goede; Gij hebt op Zijn hoofd een kroon van het beste goud gezet; eer en heerlijkheid zet Gij op Hem, aangezien Gij Hem stelt tot zegeningen voor altijd’, (Psalm 21:4,6,7); onder de Koning wordt daar niet David verstaan, maar de Heer, Die Koning wordt genoemd krachtens het Goddelijk Geestelijke dat voortgaat vanuit Zijn Goddelijk Menselijke; en omdat de zegening betekent de erkenning, de verheerlijking en de dankzegging, dat al het goede en ware en daaruit de hemel en de eeuwige gelukzaligheid zijn uit Hem, zo blijkt vandaar, wat er wordt aangeduid met: Gij zijt de Koning tegemoet gekomen met zegeningen van het goede; en met: Gij stelt Hem tot zegeningen voor altijd; de zegeningen van het goede betekenen de waarheden vanuit het goede; de kroon van het beste goud betekent het goede waaruit die ware dingen zijn; eer en heerlijkheid betekenen het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware. Dat onder David in het Woord de Heer wordt verstaan, zie nr. 205; eerder onder de Koning in de psalmen, nr. 31; dat met de kroon van de koningen het Goddelijk Goede wordt aangeduid, nr. 272; eerder met het goud, nr. 242; en dat met de eer en de heerlijkheid het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware wordt aangeduid, nr. 288.

Hieruit kan vaststaan, wat gezegend betekent wanneer het de Heer betreft, zoals in deze volgende plaatsen: ‘De discipelen riepen met grote stem: Gezegend zij de Koning Die komt in de Naam des Heren’, (Lukas 19:37,38); ‘De schare riep: Hosanna de Zoon Davids; gezegend Hij Die komt in de Naam des Heren’, (Mattheüs 21:9; Markus 11:9,10; Johannes 12:12,13). ‘Jezus zei: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend de Komende in de Naam des Heren’, (Mattheüs 23:39; Lukas 13:35).

‘De hogepriester vroeg aan Jezus: Zijt Gij dan Christus, de Zoon des Gezegenen?’, (Markus 14:61).

Gezegend de Komende in de Naam des Heren, betekent verheerlijkt, omdat uit Hem al het Goddelijk Ware en Goddelijk Goede is; de Naam des Heren betekent alles waardoor Hij wordt vereerd en omdat dit alles betrekking heeft op het goede van de liefde en op het ware van het geloof, worden daarom deze met de Naam des Heren aangeduid; dat de Naam des Heren betekent alles waardoor Hij wordt vereerd, zie de nrs. 102, 135, 148, 224 en dat de Heer wordt genoemd Heer krachtens het Goddelijk Goede, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 4973, 9167, 9194.

Bij Mozes: ‘Melchizedek zegende Abram en hij zei: Gezegend Abram door God, de Allerhoogste, de Bezitter des hemels en der aarde; en gezegend de Allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand heeft geleverd’, (Genesis 14:18-20).

Hier wordt gezegd: Gezegend de Allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand heeft geleverd en dit betekent dat de verheerlijking en de dankzegging Hem daarom gewordt. Zij dus die het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware uit de Heer opnemen, worden gezegen genoemd, (Psalm 37:22; 115:15; Mattheüs 25:34).

Dat onder de zegen, wanneer het de mens betreft, niet iets anders wordt verstaan dan de opneming van het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede, heeft als oorzaak dat in hen de hemel en de eeuwige gelukzaligheid is.

Dit kan vaststaan uit de volgende plaatsen, bij David: ‘De reine van handen en de zuivere van hart zal de zegen wegdragen van vóór Jehovah en de gerechtigheid van de God van ons heil’, (Psalm 24:4,5); de reine van handen duidt degenen aan die in waarheden vanuit het geloof

zijn en de zuivere van hart degenen die in het goede vanuit de liefde zijn; van dezen wordt gezegd, dat zij de zegen zullen wegdragen van vóór Jehovah en de gerechtigheid van de God des heils; en met de zegen wegdragen wordt de opneming van het Goddelijk Ware aangeduid en met de gerechtigheid wegdragen de opneming van het Goddelijk Goede, zie nr. 204; en in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2235, 9857.

Bij Mozes: ‘Zo zult gij de zonen Israëls zegenen: Jehovah zegene u en behoede u; Jehovah doe Zijn aangezichten over u lichten en ontferme Zich over u; Jehovah verheffe Zijn aangezichten over u en stelle u vrede; aldus zullen zij Mijn Naam stellen op de zonen Israëls en Ik, Ik zal hen zegenen’, (Numeri 6:23 tot 27).

Hieruit, door de innerlijke zin ontvouwd, blijkt wat de zegen, samengevat in zich sluit, namelijk dat Jehovah, dat wil zeggen, de Heer, vanuit de Goddelijke Liefde invloeit met het Goddelijk Ware en met het Goddelijk Goede bij hen die opnemen.

De Goddelijke Liefde, vanuit welke de Heer invloeit, wordt verstaan onder de aangezichten van Jehovah; het Goddelijk Ware waarmee de Heer invloeit, wordt verstaan onder: Jehovah doe Zijn aangezichten over u lichten en het Goddelijk Goede waarmee Hij invloeit, wordt verstaan onder: Jehovah verheffe Zijn aangezichten over u en de bescherming tegen de boosheden en de valsheden, die anders de invloeiing zouden wegnemen, wordt verstaan onder: Hij behoede u en ontferme Zich over u.

De hemel en de eeuwige gelukzaligheid, waarmee de Heer begiftigt, door Zijn Goddelijk Ware en Zijn Goddelijk Goede, wordt verstaan onder: Aldus zullen zij Mijn Naam stellen op de zonen Israëls.

Met de Naam van Jehovah wordt het Goddelijke voortgaande aangeduid, dat in het algemeen wordt genoemd het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede; en met de zonen Israëls worden degenen aangeduid die van de Kerk zijn, dus degenen die opnemen; van hen wordt daarom gezegd: En Ik, Ik zal hen zegenen; dat dit de innerlijke of geestelijke zin van die woorden is, kan ook hieruit vaststaan, dat met de aangezichten van Jehovah de Goddelijke Liefde wordt aangeduid; met, Die doen lichten, wordt de invloeiing van het Goddelijk Ware aangeduid en met Die verheffen wordt de invloeiing van het Goddelijk Goede aangeduid.

Opdat men deze dingen beter zal verstaan, zal worden gezegd vanwaar deze betekenissen zijn: de Heer verschijnt aan de engelen in de hemel als Zon; het is immers Zijn Goddelijke Liefde die op die wijze verschijnt; deze dus wordt verstaan onder het aangezicht van Jehovah; het Licht dat daaruit voortgaat, is het Goddelijk Ware; dit dus is het wat wordt verstaan onder: Hij die Zijn aangezichten lichten; de Warmte die ook daaruit voortgaat, is het Goddelijk Goede en dit dus wordt verstaan onder: Hij verheffe Zijn aangezichten; met verheffen immers wordt aangeduid, Zich openbaren, wat plaatsvindt vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware.

Dat de Heer aan de engelen in de hemel als Zon verschijnt en dat deze schijn die is van Zijn Goddelijke Liefde, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs 116 tot 125; en dat het Licht daaruit het Goddelijk Ware is en dat de Warmte daaruit het Goddelijk Goede is, nrs. 126 tot 14 daar; dat de vrede het hemels verkwikkelijke betekent, dat het meest van binnen elk goede met gezegendheid aandoet en dat deze vandaar de hemel en de eeuwige gelukzaligheid betekent, zie hetzelfde werk, nrs. 284 tot 290; en dat de zonen Israëls degenen betekenen die van de Kerk zijn, dus de Kerk, in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 6426, 8805, 9340.

Bij Ezechiël: ‘Ik zal hen en de omtrekken van Mijn heuvel geven tot een zegen en Ik zal de regen neerlaten op zijn tijd, regens van zegen zullen zij zijn; dan zal de boom zijn vrucht geven, de aarde zal haar inkomst geven’, (Ezechiël 34:26,27).

Wie het Woord alleen in zijn natuurlijke zin ziet, die gelooft niet anders dan dat zulke dingen die in die zin worden gezegd, worden verstaan onder de zegen, namelijk dat regen zal worden gegeven om de tuinen en de velden vruchtbaar te maken en dat zo de boom zijn vrucht en de aarde haar inkost zal geven; maar het is de geestelijke zegen die wordt verstaan; met de regen immers wordt al het Goddelijke aangeduid dat vanuit de hemel uit de Heer invloeit bij de

mens; dat de waarheden het goede zullen voortbrengen en dat het goede waarheden zal voortbrengen, wordt daarmee aangeduid, dat de boom zijn vrucht zal geven en de aarde haar inkomst.

De aarde is de Kerk en eveneens de tuin waar de bomen zijn; met deze en met de omtrekken van Mijn heuvel die Hij zal geven tot een zegen, wordt het innerlijke en het uiterlijke bij de mensen van de Kerken aangeduid; de omtrek betekent dat wat buiten of beneden is en de heuvel betekent dat wat binnen of boven is, in het bijzonder waar de naastenliefde is; deze immers is binnen, zie de nrs. 6435, 10438.

Bij David: ‘Gezegend is een elk die Jehovah vreest en wandelt in Zijn wegen; de arbeid van uw handen zult gij eten; gezegend zijt gij en het goede gewordt u; uw echtgenote zal zijn zoals een vruchtdragende wijnstok aan de zijden van uw huis; uw zonen zoals olijfplanten rondom uw tafels; zie, zo zal de man gezegend worden die Jehovah vreest; Jehovah zal u zegenen vanuit Zion, opdat gij ziet het goede van Jeruzalem al de dagen van uw leven, vrede over Israël’, (Psalm 128:1-6).

Hier eveneens wordt onder ‘gezegend worden’ niet verstaan, natuurlijk gezegend worden, zoals dat men de arbeid van zijn handen zal eten, dat de echtgenote vruchtbaar zal zijn, dat vele zonen rondom zijn tafels zullen zijn en dat dit zal zijn in Zion en Jeruzalem; maar verstaan wordt: geestelijk gezegend worden; onder hen immers die Jehovah vrezen, worden degenen verstaan die het liefhebben Zijn geboden te doen en daarom wordt er gezegd: Gezegend hij die Jehovah vreest, die wandelt in de wegen van Hem; wandelen in de wegen van Hem betekent de geboden doen; met de arbeid van de handen, die hij zal eten, wordt het ijverig streven van het leven volgens dit aangeduid; met de echtgenote aan de zijden van het huis wordt de geestelijke aandoening van het ware aangeduid in alle dingen die men denkt en doet en daarom wordt er ook gezegd: zoals een vruchtdragende wijnstok.

Met de wijnstok immers wordt de geestelijke Kerk vanuit de aandoening van het ware aangeduid; met de zonen rondom de tafels worden de waarheden van het goede daaruit aangeduid; de tafels is het onderricht en daarom wordt er ook gezegd: Zoals olijfplanten; de planten betekenen waarheden en de olijven de goedheden; met Zion wordt de hemel aangeduid vanwaar die dingen zijn en met Jeruzalem de leer.

Daaruit blijkt wat er wordt aangeduid met: Jehovah zal u zegenen vanuit Zion, opdat gij ziet het goede van Jeruzalem al de dagen van uw leven; met de vrede over Israël wordt al het geestelijk goede aangeduid in het algemeen en in het bijzonder; Israël is de Kerk.

Bij dezelfde: ‘Zoals de dauw van Hermon, die neerdaalt op de bergen van Zion; daar immers heeft Jehovah de zegen des levens geboden tot in de eeuw’, (Psalm 133:3).

Daar wordt gehandeld over het huwelijk van het goede en het ware en over de vruchtmaking en de vermenigvuldiging ervan; die dingen worden aangeduid met de dauw van Hermon, die neerdaalt op de bergen van Zion; de bergen van Zion betekenen, daar waar de goede dingen van de hemelse liefde zijn en daarom wordt ook gezegd: Daar heeft de Heer de zegen des levens geboden tot in de eeuw.

Bij Mozes: ‘Indien gij deze gerichten gehoord zult hebben, opdat gij dezelve bewaart en doet, zo zal Jehovah uw God u het verbond en de barmhartigheid bewaren en Hij zal u liefhebben en u zegenen; en Hij zal de vrucht van uw buik zegenen en de vrucht van uw land, uw koren en uw most en uw olie en het jong van uw ossen en van de rammen van uw kudde.

Gezegend zult gij zijn boven alle volken; geen man of vrouw zal er onder u zijn onvruchtbaar evenmin onder uw beest; en Jehovah zal van u verwijderen alle ziekte en alle boze kwalen van Egypte, die gij gekend hebt, zal Hij niet op u leggen, maar Hij zal ze geven op al uw haters; en gij zult alle volken verteren die Jehovah uw God aan u zal overleveren; uw oog zal hen niet sparen’, (Deuteronomium 7:12-16).

Onder al deze woorden worden geestelijke dingen verstaan, dus geestelijke zegeningen; de letterlijke zin, die natuurlijk is en voor hen die in de natuurlijke wereld en vandaar natuurlijk denken, behelst en betekent die dingen en daarom kan vanuit de geestelijke zin van het Woord

vaststaan, wat in het algemeen en in het bijzonder onder ‘gezegend’ wordt verstaan; onder de vrucht van de buik en onder de vrucht van het land, onder het koren, de most en de olie, onder het jong van de ossen en van de rammen van de kudde, worden de vermenigvuldigingen van het ware en de vruchtmakingen van het goede verstaan, dus geestelijke zegeningen.

Wat met de afzonderlijke dingen in het bijzonder wordt aangeduid, kan men zien in de verschillende plaatsen in ‘Hemelse Verborgenheden’ en in de ontvouwingen over dit profetische boek.

Niet zal er onder u zijn een onvruchtbare man of vrouw, evenmin onder uw beest, betekent de vermenigvuldiging van het ware en de vruchtmaking van het goede in de innerlijke en de uiterlijke mens; en Jehovah zal verwijderen alle ziekte en alle boze kwalen van Egypte, betekent de verwijdering van alle boosheden en valsheden; de boze kwalen van Egypte zijn de valsheden die opkomen vanuit de boosheden in de natuurlijke mens; de haters op wie Jehovah die kwalen zal geven, zijn degenen die tegen de ware en de goede dingen van de Kerk zijn; de verstrooiing van de boosheden en de valsheden die tegen de waarheden en de goedheden van de Kerk zijn, wordt aangeduid met: Gij zult alle volken verteren die Jehovah God aan u zal overleveren en de aanhoudende vermijding ervan met: Uw oog zal hen niet sparen.

Dat hierdoor degenen worden gezegend die de geboden van de Heer doen, wordt verstaan onder: Indien gij deze gerichten zult gehoord hebben opdat gij die bewaart en doet, zo zal Jehovah uw God u het verbond en de barmhartigheid bewaren en Hij zal u liefhebben en u zegenen; het verbond en de barmhartigheid is de verbinding vanuit de liefde door die dingen; de verbinding door het goede wordt verstaan onder het verbond en onder: Hij zal liefhebben; en de verbinding door het ware daaruit wordt verstaan onder de barmhartigheid en onder: Hij zal u zegenen.

Bij dezelfde: ‘Hij zal u zegenen met zegeningen van de hemel van boven, met zegeningen van de afgrond liggende daaronder, met zegeningen van de borsten en van de baarmoeder’, (Genesis 49:25).

Deze dingen ten aanzien van Jozef, met wie daar het geestelijk rijk van de Heer wordt aangeduid en onder de zegeningen van de hemel van boven, worden verstaan de vermenigvuldigingen van het ware vanuit het goede in de innerlijke of geestelijke mens; met de zegeningen van de afgrond die daaronder ligt, worden verstaan de vermenigvuldigingen van het ware vanuit het goede in de uiterlijke of natuurlijke mens; en met de zegeningen van de borsten en van de baarmoeder, worden de geestelijke en de hemelse goede dingen aangeduid.

Bij Joël: ‘Wie weet, hij moge terugkeren en het zal Jehovah God berouwen en Hij zal overlaten achter Zich zegen, spijsoffer en drankoffer uit Jehovah onze God’, (Joël 2:14); omdat met de zegen wordt aangeduid de geestelijke zegen, die in het algemeen betrekking heeft op het goede en het ware dat voortgaat uit de Heer en aan de mens wordt gegeven, wordt er daarom gezegd: Hij zal overlaten achter Zich, spijsoffer en drankoffer uit onze God; het spijsoffer, dat brood was, betekent het goede en het drankoffer, dat wijn was, betekent het ware, beide uit de Heer; want er wordt gezegd: uit onze God.

Bij Jesaja: ‘Te dien dage zal er een pad zijn vanuit Egypte tot Assur, opdat Assur kome tot Egypte en Egypte tot Assur, opdat de Egyptenaren dienen met Assur; te dien dage zal Israël de derde zijn voor Egypte en Assur, een zegen in het midden van het land, dat Jehovah zal zegenen door te zeggen: Gezegend zij Mijn volk Egypte en het werk van Mijn handen Assur en Mijn erfenis Israël’, (Jesaja 19:23-25).

Met Israël, Assur en Egypte worden aangeduid de drie dingen die bij de mensen van de Kerk zijn, namelijk: het geestelijke, het redelijke en het wetenschappelijke; met Israël het geestelijke, met Assur het redelijke en met Egypte het wetenschappelijke.

Omdat al het redelijke van de mens wordt gevormd door de wetenschappelijke dingen en het ene en het andere vanuit het geestelijke dat vanuit de hemel uit de Heer is, alle inzicht immers van het ware en alle toevoeging van de wetenschappen tot de waarheden, is daarvandaan,

wordt daarom gezegd dat er een pad zal zijn vanuit Egypte tot Assur, opdat Assur kome tot Egypte en Egypte tot Assur; en opdat de Egyptenaren dienen met Assur; en daarop, dat Israël de derde zal zijn voor Egypte en Assur, een zegen in het midden van het land; het midden betekent het binnenste, waaruit de overige dingen zijn, of waaruit het geheel is, zie nr. 313; en het land de Kerk waar die dingen zijn; en omdat het geestelijke is waardoor het redelijke en het wetenschappelijke aan de echte waarheden worden toegevoegd, wordt daarom Israël genoemd de erfenis of de erfgenaam voor het huis, die alle dingen bezit en Assur, het werk van Mijn handen, omdat daaruit het redelijke wordt gevormd; en Egypte wordt een gezegend volk genoemd, omdat in het wetenschappelijke als in het laatste ervan alle dingen tegelijk zijn.

Hieruit blijkt ook dat onder de zegen in het Woord de geestelijke zegen wordt verstaan.

Bij Zacharia: ‘Gelijkerwijs gij een vloek zijt geweest onder de natiën, o huis van Juda en huis van Israël, zo zal Ik u bevrijden, opdat gij een zegen zijt’, (Zacharia 8:13).

Deze dingen zijn gezegd ten aanzien van de verwoeste Kerk en ten aanzien van de Kerk die door de Heer moet worden geïnstaurerd.

Het huis van Juda en het huis van Israël betekenen de Kerk, hier in beiderlei zin; de verwoeste Kerk wordt een vloek genoemd, omdat daar het boze en het valse is; maar de Kerk die geïnstaurerd moet worden wordt een zegen genoemd, omdat daar het goede en het ware is.

Bij David: ‘Van Jehovah het heil, over Uw volk Uw zegen’, (Psalm 3:9); de zegen van Jehovah over Zijn volk, betekent de invloeiing en de opneming van het goede en het ware; volk van Jehovah worden degenen genoemd die in het geestelijk goede zijn, zie nr. 331.

Bij Mozes: ‘Ik zal u maken tot een grote natie en Ik zal u zegenen, opdat gij een zegen wordt; ook zal Ik zegenen die u zegenen en die u vervloeken zal Ik vervloeken en in u zullen alle familiën van de aarde gezegend worden’, (Genesis 12:2,3).

Bij dezelfde: ‘In hem zullen alle natiën van de aarde gezegend worden’, (Genesis 18:18).

Deze dingen zijn ten aanzien van Abraham gezegd en onder hem wordt in de hoogste zin de Heer verstaan en in de betreffende zin het hemels rijk en de hemelse Kerk van de Heer; vandaar is het duidelijk, wat betekent: Ik zal u tot een grote natie maken en Ik zal u zegenen, opdat gij een zegen wordt, namelijk opdat daar het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware zal zijn.

Grote natie wordt gezegd met betrekking tot het Goddelijk Goede, nr. 331 en zegen met betrekking tot het Goddelijk Ware; Ik zal zegenen die u zegenen en die u vervloeken zal Ik vervloeken, betekent dat het Goddelijk Ware zal zijn voor hen die opnemen en het valse van het boze voor degenen die niet opnemen; in u zullen alle familiën van de aarde gezegend worden en in hem zullen alle natiën gezegend worden, betekent krachtens de opneming van het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede de hemel en de eeuwige gelukzaligheid voor hen. De familiën van de aarde betekenen degenen die in waarheden vanuit het goede zijn; de familiën zijn de waarheden, de natiën zijn de goedheden; de zegen betekent dat zij daaruit de hemel en de eeuwige gelukzaligheid hebben.

Iets eenders wordt aangeduid met de zegen van Israël en Jakob, bij dezelfde: ‘Die u zegenen, hij zij gezegend en die u vervloeken, hij zij vervloekt’, (Numeri 24:9); en bij dezelfde: ‘Uw zaad zal zijn zoals het stof der aarde en het zal zich uitbreiden naar het westen en naar het oosten en naar het noorden en naar het zuiden; en in u zullen gezegend worden alle familiën der aarde en in uw zaad’, (Genesis 28:14).

Onder Israël en Jakob wordt ook in de hoogste zin de Heer verstaan en in de betreffende zin het geestelijk rijk van de Heer en de geestelijke Kerk, onder Israël die Kerk innerlijk, onder Jakob uiterlijk; met het zaad dat zal zijn zoals het stof der aarde en dat zich zal uitbreiden naar het westen, oosten, noorden en zuiden, wordt aangeduid het Goddelijk Ware, voortgaande uit de Heer en opgenomen door hen die van de Kerk zijn.

De vruchtmaking van het goede daaruit wordt daarmee aangeduid dat het zich zal uitbreiden naar het westen en het oosten en de vermenigvuldiging van het ware daaruit, wordt daarmee

aangeduid, dat het zich zal uitbreiden naar het noorden en het zuiden; dat die windstreken zulke dingen betekenen zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 141 tot 153.

Dat de Heer het brood, de wijn, de vissen heeft gezegend die Hij aan de discipelen en aan het volk gaf, (Mattheüs 14:15,21,22; 15:32; 26:26,27; Markus 6:41; 8:6,7; 14:22,23; Lukas 9:16; 22:19; 24:30).

Dit betekende de vergemeenschapping van Zijn Goddelijke en zo de verbinding met hen door de goede en de ware dingen, die worden aangeduid door het brood en de wijn en eveneens met de vissen; het brood en de wijn betekenen de goede en ware dingen in de geestelijke mens en de vissen de goede en ware dingen in de natuurlijke.

Bij Jesaja: ‘Hij zal Zijn knechten met een andere naam noemen; wie zich zegen in het land, die zal zich zegenen in de God der waarheid en wie zweert in het land, die zal zweren in de God der waarheid, omdat de vorige benauwdheden aan de vergetelheid overgeleverd zullen worden’, (Jesaja 65:15,16); met zich zegenen wordt aangeduid zich onderrichten in de Goddelijke waarheden en die toepassen op het leven; en met zweren wordt aangeduid zich onderrichten in de Goddelijke goedheden en die toepassen op het leven; dat met zweren dit wordt aangeduid, is omdat de eed in de innerlijke zin betekent de bevestiging bij zich en de overtuiging dat het zo is en dit vindt plaats vanuit het goede door het ware; ergens anders vandaan dan vanuit het goede worden de waarheden bij de mens niet bevestigd en tot overtuiging; daar wordt gehandeld over de nieuwe Kerk en met noemen met een andere naam wordt aangeduid de hoedanigheid ervan ten aanzien van het ware en het goede.

Bij Jeremia: Zweer bij de levende Jehovah, in waarheid, in gericht en in gerechtigheid; de natiën zullen zich in Hem zegenen en in Hem zullen zij zich beroemen’, (Jeremia 4:2); hier wordt iets eenders aangeduid met zweren en zich zegenen; de natiën die zich in Jehovah zullen zegenen, betekenen degenen die in het goede zijn.

Met zegenen in de tegengestelde zin wordt aangeduid het boze en het valse liefhebben en zich daarvan doordrenken; bij Jesaja: ‘Wie een os slacht, slaat een man; wie wierook offert, zegen de ijdelheid; ook hebben zij die dingen verkozen in hun wegen’, (Jesaja 66:3); slachten of een os slachtofferen en een man slaan, betekent in de uiterlijke dingen God vereren en toch al het ware verwerpen; met een os slachtofferen wordt aangeduid de eredienst vanuit de dingen die het natuurlijk goede uitbeelden; de os immers is het natuurlijk goede en met de man slaan wordt aangeduid het ware verwerpen en ontkennen; de man in het Woord is het ware; wierook offeren en de ijdelheid zegenen, betekent God vereren vanuit zulke dingen die het geestelijk goede uitbeelden en toch het boze en het valse liefhebben en zich daarvan doordrenken; het offeren van wierook is de eredienst vanuit het geestelijk goede en de ijdelheid is het boze en het valse van het boze.

341. vers 13. En al het geschapene dat is in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee de dingen die zijn en alle dingen die daarin zijn, hoorde ik zeggen: Hem Die op de troon zit en het Lam, zij de zegen en de eer en de heerlijkheid en de sterkte tot in de eeuwen der eeuwen.

En al het geschapene dat is in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee de dingen die zijn en alle dingen die daarin zijn, hoorde ik zeggen, betekent de erkenning en daaruit de verheerlijking van de Heer door de engelen die in de laagste dingen van de hemel zijn; Hem Die op de troon zit en het Lam, betekent de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede en ten aanzien van het Goddelijk Ware; de zegen betekent de erkenning, de verheerlijking en de dankzegging dat al het goede en ware en daaruit de hemel en de eeuwige gelukzaligheid is voor hen die opnemen; en de eer en de heerlijkheid, betekent dat Hij alleen heeft al het Goddelijk Goede en Goddelijk Ware en daaruit al het goede van de liefde en ware van het geloof, waar vanuit alle wijsheid en inzicht is die de engelen en de mensen hebben; en de sterkte tot in de eeuwen der eeuwen, betekent dat Hij alleen de Almacht heeft, tot in het eeuwige.

342. En al het geschapene dat is in de hemel en op aarde en onder de aarde en in de zee de dingen die zijn en alle dingen die daarin zijn, hoorde ik zeggen, dat dit betekent de erkenning en daaruit de verheerlijking van de Heer door de engelen die in de laagste dingen van de hemel zijn, staat vast uit de betekenis van al het geschapene, dus allen die hervormd zijn. Dat geschapen worden betekent hervormd en wederverwekt worden, zie nr. 294; vandaar betekent het geschapene dat wat hervormd en wederverwekt is; maar met betrekking tot de engelen, met betrekking tot wie deze dingen worden gezegd, betekent degenen die in de wereld zijn hervormd, dat wil zeggen, opnieuw geschapen; die immers zijn allen in de hemel. Iets eenders als hier onder het geschapene wordt verstaan, wordt onder creatuur verstaan, bij Markus: ‘Jezus zei tot de discipelen: Gaande in de algehele wereld predikt het Evangelie aan alle creatuur’, (Markus 16:15).

Onder alle creatuur daar worden allen verstaan die het Evangelie opnemen en daardoor hervormd kunnen worden; de overigen worden niet onder creatuur verstaan, omdat zij niet opnemen, maar slechts horen en verwerpen.

Hieruit kan vaststaan hoedanig het Woord is in de letterlijke zin, namelijk dat gezegd wordt creatuur en dat gezegd wordt al het geschapene dat is in de hemel en op aarde en onder de aarde en in de zee de dingen die zijn en alle dingen die daarin zijn.

Wie niet weet dat de letterlijke zin is vanuit zulke dingen die voor de ogen verschijnen en dat daaronder geestelijke dingen worden verstaan, die kan gemakkelijk daartoe geleid worden om te geloven dat onder al het geschapene dat is in de hemel en op aarde en onder de aarde en in de zee de dingen die zijn en alle dingen die daarin zijn, worden verstaan de vogels die in de hemel vliegen, de dieren die op de aarde lopen en de vissen die in de zee zijn; en dit des te meer, omdat in verscheidene plaatsen elders in het Woord eendere dingen worden gezegd over de vogels des hemels, de dieren der aarde en verder ook over walvissen en vissen, zoals in (Ezechiël 39:17; Psalm 148:7; Job 12:7,8; Openbaring 19:17) en elders.

Niettemin doorvatten degenen van wie het gemoed enigermate kan worden verheven boven de zin van de letter, met het innerlijke gezicht terstond, dat onder die dingen worden verstaan de engelen en de geesten die in de hemel en onder de hemel zijn en dat die het zijn die door Johannes werden gehoord, toen hij in de geest was, want men leest: ‘Ik hoorde hen zeggen: Hem Die zit op de troon en het Lam, zij de zegen en de eer en de heerlijkheid en de sterkte tot in de eeuwen der eeuwen’, hieruit kan vaststaan, dat het de engelen in de laagste dingen van de hemel zijn, die onder al het geschapene daarin worden verstaan; dit volgt ook hieruit, dat in de verzen die voorafgaan, is gehandeld over de engelen in de hogere hemelen en over de engelen van de lagere hemelen, namelijk dat die de Heer hebben erkend en verheerlijkt, zie de nrs. 322, 335.

Nu zal gezegd worden wie er worden verstaan onder hen in de hemel, wie onder hen op de aarde en onder de aarde en wie onder hen in de zee; onder hen allen worden degenen verstaan die in de laatste dingen van de hemel zijn: de hogeren daar onder hen die in de hemel zijn, de lageren daar onder hen die op de aarde en onder de aarde zijn en de laagsten daar onder hen die in de zee zijn.

Er zijn drie hemelen en iedere hemel is onderscheiden in drie graden, eender de engelen die daar zijn, daarom zijn er in iedere hemel, het hogere, middelste en lagere; deze drie graden van de laatste hemel worden verstaan onder hen die in de hemel, die op aarde en die in de zee zijn.

Over dit onderscheid van de hemelen en van iedere hemel, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 4938, 4939, 9992, 10005, 10017, 10068; en over de laatste graad, nrs. 3293, 3294, 3793, 4570, 5118, 5126, 5497, 5649, 9216; en in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 29 tot 40.

Men moet weten, dat er in de geestelijke wereld, waar de geesten en de engelen zijn, een eender aanschijn is van alle dingen zodanig als het is in de natuurlijke wereld waar de mensen zijn, namelijk dat daar zijn: bergen, heuvels, landen en zeeën, zie nr. 304.

Op de bergen wonen de engelen die in de derde of binnenste hemel zijn, op de heuvels daar zij die in de tweede of middelste hemel zijn en op de aarde en onder de aarde en in de zeeën, zij die in de eerste of laatste hemel zijn; maar de zeeën waarin de laagsten van deze hemel wonen, zijn niet zoals de zeeën waarin de bozen wonen; zij verschillen van de hoedanigheid van de golven.

De golven van de zeeën waarin de rechtschapenen zijn die in de laagste hemel zijn, zijn teer en zuiver, maar de golven van de zeeën waarin de bozen zijn, zijn grof en onzuiver; dus geheel en al andere zeeën.

Het is mij ettelijke malen te zien gegeven die zeeën te zien en eveneens met degenen te spreken die daarin zijn en het werd bevonden dat daar diegenen waren die louter zinlijk waren geweest in de wereld, maar wel rechtschapen; en omdat zij zinlijk waren, hebben zij niet kunnen verstaan wat het geestelijke was, maar alleen wat het natuurlijke was; noch hebben zij het Woord en de leer van de Kerk vanuit het Woord kunnen doorvatten, dan alleen maar zinlijk.

Die allen verschijnen zoals in de zee; maar aan hen die daar zijn, schijnt het niet toe dat zij in de zee zijn, maar als het ware in een andere atmosfeer als waarin zij waren toen zij in de wereld leefden.

Dat zij in de zee zijn, verschijnt alleen voor hen die hoger zijn; heden ten dage is daar een ontzaglijk aantal en de oorzaak hiervan is dat zovelen heden ten dage zinlijk zijn; dit laatste deel van de hemel stemt overeen met de voetzolen.

Daarvandaan is het, dat zo vaak in het Woord zeeën worden genoemd en eveneens daar vissen; en met de zeeën worden daar de algemene dingen van het ware aangeduid, die van de natuurlijke mens zijn en met de vissen de zinlijke, wetenschappelijke dingen, die de laagste dingen van de natuurlijke mens zijn; dus worden diegenen aangeduid die zodanig zijn of die daarin zijn.

Wat de zinlijke dingen en wat de zinlijken zijn en dat het zowel goeden als bozen zijn, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nr. 50.

Hieruit nu kan men weten, wat er wordt verstaan onder ‘al het geschapene dat is in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee de dingen die zijn en alle dingen die daarin zijn’.

Eendere dingen worden met de zeeën en met de dingen die daar zijn, die vissen en walvissen worden genoemd, aangeduid in deze volgende plaatsen, bij David: ‘Dat Jehovah loven de hemel en de aarde, de zeeën en al het kruipende daarin, omdat God Zion zal zaligen en de steden van Juda zal bouwen’, (Psalm 69:35,36); gezegd wordt: ook al het kruipende daarin en verstaan worden degenen die zinlijk zijn; onder Zion dat God zal zaligen en onder de steden van Juda die Hij zou bouwen, wordt de hemelse Kerk en haar leer verstaan, onder Zion die Kerk en onder de steden de leer.

Eendere dingen worden hieronder verstaan bij David: ‘Looft Jehovah vanuit de aarde, gij walvissen en alle afgronden’, (Psalm 148:7); dezelfde worden verstaan onder de walvissen; vandaar ook is het, dat Egypte een walvis wordt genoemd, (Ezechiël 29:3); met Egypte immers wordt het wetenschappelijke aangeduid dat in de natuurlijke mens is en met de walvis het wetenschappelijke in het algemeen.

Eendere dingen worden ook daarmee elders aangeduid bij dezelfde: ‘Gij hebt Hem doen heersen over de werken van Uw handen; alle dingen hebt Gij gesteld onder Zijn voeten, alle kudden van kleinvee en grootvee en ook de dieren des velds, de vogel des hemels en de vissen der zee’, (Psalm 8:7-9).

Gehandeld wordt daar over de Heer en over Zijn Goddelijke mogendheid over de hemel en de aarde; en onder de kudden van kleinvee en grootvee, de dieren des velds, de vogels des hemels en de vissen der zee worden verstaan de mensen, de geesten en de engelen ten aanzien van hun geestelijke en natuurlijke dingen en onder de vissen der zee degenen die in de laatste dingen van de hemel zijn, zoals eerder.

Bij Job: ‘Vraag, ik bid u, de dieren en zij zullen u leren; of de vogelen des hemels en zij zullen het u verkondigen; of de struik der aarde en hij zal het u leren; en de vissen der zee zullen het u vertellen; wie kent niet vanuit al deze dingen, dat de hand van Jehovah dat heeft gedaan’, (Job 12:7-10).

Bij Ezechiël: ‘De engel leidde mij terug tot de ingang van het huis, waar, zie, wateren uitgingen van onder de drempel van het huis naar het oosten; voorts zei hij tot mij: Deze wateren zijn uitgaande tot de oostelijke grens en zij dalen neder tot de vlakte en zij komen naar de zee; in de zee zijn zij uitgezonden opdat de wateren gezond worden; weswege het geschiedt dat alle levende ziel die kruipt, overal waarheen de rivieren komen, zal leven; weswege het geschiedt dat er zeer veel vis is, omdat deze wateren daarheen komen en zij worden gezond opdat alles zal leven waarheen de rivier zal gekomen zijn; naar zijn aard zal de vis zijn, zoals de vis van de grote zee, zeer veel; de modderige plaatsen ervan en de moerassen ervan worden niet gezond; tot zout gaan zij heen’, (Ezechiël 47:1,8-11).

Met de wateren uitgaande van onder de drempel van het huis naar het oosten, worden de waarheden vanuit hemelse oorsprong aangeduid; de wateren zijn de waarheden; het oosten is het goede van de hemelse liefde en het huis is de hemel en de Kerk; de vlakte waarin de wateren neerdalen en de zee waarin zij komen, betekenen de laatste dingen van de hemel en van de Kerk, dus degenen die in de laatste dingen van de hemel en van de Kerk en dus degenen die in de laatste dingen zijn, over wie eerder, namelijk die alleen in de erkentissen zijn van het ware vanuit de laatste zin van het Woord en die natuurlijk en zinlijk vatten; dezen nemen, wanneer zij eenvoudigen zijn die in het goede zijn, de invloeiing vanuit de hogere hemelen op, waarvandaan het is, dat zij ook het geestelijke opnemen in hun erkentissen en vandaar enig geestelijk leven.

Dit wordt daaronder verstaan, ‘dat wateren in de zee zijn uitgezonden opdat de wateren gezond worden, weswege het geschiedt dat alle levende ziel die kruipt, overal waarheen de rivieren komen, zal leven’; en verder hieronder, ‘Weswege het geschiedt dat er zeer veel vis is, omdat deze wateren daarheen komen en zij worden gezond’; maar zij die zodanig zijn en niet goed, worden onder het volgende verstaan: ‘De modderige plaatsen ervan en de moerassen ervan, die niet gezond worden, tot zout gaan zij heen’; tot zout heengaan, betekent niet het geestelijk leven opnemen, maar in een louter natuurlijk leven blijven, dat, gescheiden van het geestelijk leven, bezoedeld is met valsheden en boosheden, te weten de modderige plaatsen en de moerassen.

Eendere dingen worden met de zee en de vissen der zee aangeduid bij Jesaja: ‘Zie, door Mijn schelding [bestrafing] droog Ik de zee uit; Ik stel de rivieren tot een woestijn, de vis ervan zal verrotten deswege dat er geen water is en zal van dorst sterven’, (Jesaja 50:2).

Met de schelding wordt de verlating van elk ware aangeduid; met de zee wordt aangeduid waar het ware in zijn laatste is; met het water wordt het ware vanuit geestelijke oorsprong aangeduid; met sterven van dorst wordt aangeduid de verlating vanwege het gebrek aan dat ware; met de vissen der zeeën worden degenen aangeduid die in de laatsten van het ware zijn en dezen hebben niet enig leven vanuit geestelijke oorsprong.

Eendere dingen worden met de vissen der zeeën aangeduid bij Ezechiël: ‘In Mijn ijver, in het vuur van Mijn verontwaardiging zal Ik spreken, opdat zij voor Mij beven, de vissen der zee en de vogelen der hemelen en het dier van het veld en al het reptiel kruipende op de aarde’, (Ezechiël 38:19,20).

Bij Hosea: ‘Zij plegen struikroof en bloeden raken bloeden aan; deswege zal het land rouwen en verkwijnen zal een elk die daarin woont; ten aanzien van het dier des velds en ten aanzien van de vogel der hemelen en ook de vissen der zee zullen verzameld worden’, (Hosea 4:2,3).

En bij Zefanja: ‘Al verterende zal Ik alle dingen verteren van over de aangezichten der aarde; Ik zal verteren de mens en het dier, Ik zal verteren de vogel der hemelen en de vissen der zee’, (Zefanja 1:2,3).

Met de mens en het dier, wanneer die tezamen worden genoemd, worden de innerlijke en de uiterlijke aandoeningen van het goede aangeduid, zie de nrs. 7424, 7523, 7872; en met de vogels der hemelen en de vissen der zee worden aangeduid de aandoeningen van het ware en de gedachten, de geestelijke en de natuurlijke, maar in deze aangehaalde plaatsen, dat zij zullen vergaan.

Dat de zee en de vissen zulke dingen betekenen, is vanuit de schijn in de geestelijke wereld; alle gezelschappen die daar zijn, verschijnen omgeven door een atmosfeer die overeenstemt met hun aandoeningen en denken; die gezelschappen die in de derde hemel zijn, verschijnen in een atmosfeer, zuiver zoals een etheratmosfeer; die welke in de tweede hemel zijn, verschijnen in een minder zuivere atmosfeer, zodanig als de luchtatmosfeer is en de gezelschappen die in het laatste van de hemel zijn, verschijnen omgeven met een atmosfeer zoals van water; maar degenen die in de hellen zijn, verschijnen omgeven met grove en onzuivere atmosferen, sommigen zoals in zwarte wateren en anderen anders.

Het zijn de aandoeningen en daaruit het denken, welke die dingen rondom hen voortbrengen; door allen immers worden sferen uitgeademd en deze sferen worden in zulke schijnen verkeerd.

Over die sferen, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 2489, 4464, 5179, 7454, 8630.

Dat echter zij die in de geestelijke aandoening en het denken daaruit zijn, worden aangeduid met de vogels der hemelen en zij die in de natuurlijke aandoening en het denken daaruit zijn, met de vissen, is eveneens vanuit de schijn in de geestelijke wereld.

Daar verschijnen immers zowel vogels als vissen; op het land vogels en in de zee vissen; het zijn de aandoeningen en daaruit het denken van hen die daar zijn, die op die wijze verschijnen; dit weten allen die in die wereld zijn.

Eveneens zijn door mij meermalen zowel vogels als vissen gezien; die schijn is vanuit overeenstemming.

Hieruit kan vaststaan, vanwaar het is dat zeeën de algemene dingen van het ware betekenen, zie nr. 275.

Hoedanig degenen zijn die in de waterstofatmosfeer, die onder de zeeën worden verstaan, in de geestelijke wereld wonen, zou ik met het volgende beeld willen aantonen; wanneer zulke personen bij David deze dingen lezen: ‘Alles wat Jehovah wil, dat doet Hij in de hemel en op aarde, in de zeeën en alle afgronden’, (Psalm 135:6), dan weten zij niet anders, dan dat onder de hemel de voor hun ogen zichtbare hemel wordt verstaan en onder de aarde de bewoonbare aarde en onder de zeeën de afgronden, zeeën en afgronden; dus dat Jehovah daarin doet al wat Hij wil en zij kunnen er niet toe worden gebracht om te geloven dat onder de hemel de engelenhemel wordt verstaan, onder de aarde degenen die daar beneden zijn en onder de zeeën en de afgronden, zij die daar in de laatste dingen zijn; omdat deze dingen geestelijk zijn en boven de letterlijke zin, willen zij het niet aan en kunnen het ook niet bevatten, met als oorzaak dat zij alle dingen natuurlijk en zinlijk zien; vandaar eveneens is het dat onder de volgende woorden in de Openbaring: ‘Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde was heengegaan’, (Openbaring 21:10), tot nu toe is verstaan, dat de zichtbare hemel en de bewoonbare aarde zullen vergaan en een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen ontstaan.

Dat onder de hemel daar wordt verstaan de hemel waar de engelen zijn en onder de aarde daar, wordt verstaan de Kerk waar de mensen zijn, namelijk dat zij nieuw zullen zijn, dit willen degenen die louter natuurlijk en zinlijk denken, niet aan en vandaar verstaan zij het niet; zij dulden het immers niet, dat hun gemoed vanuit het natuurlijk licht tot het geestelijk licht wordt verheven.

Dit immers is lastig voor hen en wel dermate dat zij het nauwelijks verdragen dat er iets anders wordt verstaan dan dat wat de letterlijke zin dicteert en wat de natuurlijke mens begrijpt.

Zij zijn niet ongelijk aan de vogels die in donkere plaatsen zien en zingen en bij het daglicht met de ogen knipperen en dan slechts weinig zien.

De goeden onder hen zijn aan die vogels eender en eveneens aan de vliegende vissen, maar de bozen van dat geslacht zijn eender aan de nachtuilen en de oehoes, die geheel en al het daglicht schuwen en zij zijn eender aan de vissen die niet in de lucht verheven kunnen worden of zij zieltogen.

De oorzaak hiervan is dat bij de goeden van dat geslacht de innerlijke, geestelijke mens een tijd lang de geestelijke invloeiing vanuit de hemel opneemt en daaruit enige doorvatting dat iets zo is, hoewel zij niet zien; bij de bozen echter van dat geslacht is de innerlijke mens geheel en al toegesloten; ieder mens immers heeft een innerlijke en een uiterlijke mens of een geestelijke en een natuurlijke mens; de innerlijke of geestelijke mens ziet vanuit het licht van de hemel, maar de uiterlijke of natuurlijke mens ziet vanuit het licht van de wereld.

343. Hem Die op de troon zit en het Lam; dat dit betekent de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede en ten aanzien van het Goddelijk Ware, staat vast uit wat eerder in nr. 297 is gezegd en getoond, namelijk dat met de troon de hemel wordt aangeduid; met Hem Die op de troon zit, het Goddelijk Goede voortgaande en met het Lam het Goddelijk Ware, voortgaande, het ene en het andere de hemelen makend en vervullend.

Aangezien het Goddelijk Goede voortgaande uit de Heer als Zon, door de engelen in Zijn hemels rijk wordt opgenomen en het Goddelijk Ware door de engelen in het geestelijk rijk, worden zij daarom beide genoemd: namelijk Hij Die op de troon zit en het Lam.

Maar in de innerlijke zin wordt onder de een en de ander verstaan het Goddelijk voortgaande vanuit het Goddelijk Menselijke van de Heer, namelijk het Goddelijk Goede verenigd met het Goddelijk Ware, maar het wordt onderscheiden in twee in de letterlijke zin ter wille van de opneming.

Het Goddelijke dat de hemel maakt en aan de engelen en de mensen, de liefde, het geloof, de wijsheid en het inzicht geeft, gaat niet rechtstreeks voort vanuit het Goddelijke Zelf van de Heer, maar door Zijn Goddelijk Menselijke en dit Goddelijke dat voortgaat, is de Heilige Geest, zie nr. 183.

Zo moet datgene worden verstaan wat de leer van de Kerk leert, namelijk dat vanuit de Vader voortgaat de Zoon en door de Zoon de Heilige Geest en verder dat het Goddelijke van de Heer en Zijn Menselijke niet zijn twee, maar één enige Persoon, of één Christus; het is immers het Goddelijke van de Heer dat het Menselijke heeft aangenomen en dat Hij daarom Zijn Vader heeft genoemd; dus heeft Hij niet een ander Goddelijke Vader genoemd, dat in Zijn plaats heden ten dage als Zijn Vader wordt aanbeden; en het is het Goddelijke, voortgaande, dat de Heilige Geest wordt genoemd, de Geest Gods, de Geest der waarheid en de Parakleet.

Het is immers het heilige van de Geest of het heilig Goddelijke, dat de Geest spreekt en niet een ander Goddelijke dat aanbeden wordt als de derde Persoon van de Godheid.

Dat dit zo is, kunnen allen verstaan die in enig licht van de hemel zijn, hoewel het krachtens de leer van de Drievuldigheid, die door Athanasius gegeven is, door velen wordt gezegd, dat de drie één zijn,

Laat eenieder bij zichzelf nagaan of hij, wanneer hij met de mond zegt dat God één is, niet drie denkt, terwijl er toch één God is en de drie Namen van het Goddelijke van één God zijn. Omdat Athanasius deze dingen niet heeft verstaan, heeft hij geloofd dat de drie namen drie goden waren, maar ten aanzien van het wezen één.

Toch kan men niet zeggen dat zij één zijn ten aanzien van het wezen, als aan de een iets anders wordt toegekend dan aan de ander, zo immers wordt het wezen verdeeld; vandaar is aan ieder wezen de naam van een persoon opgelegd, maar zij zijn één wezen, wanneer de drie zijn van één Persoon, namelijk: het Goddelijke Zelf, dat de Vader wordt genoemd, het Goddelijk Menselijke, dat de Zoon wordt genoemd en het Goddelijk Voortgaande, dat de Heilige Geest wordt genoemd, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 280 tot 310.

Deze dingen zijn gezegd, opdat men zal weten dat onder ‘Hem Die op de troon zit’ en ‘het Lam’, niet worden verstaan twee, maar Eén, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk voortgaande.

344. De zegen; dat dit betekent de erkenning, de verheerlijking en de dankzegging dat al het goede en ware en daaruit de hemel en de eeuwige gelukzaligheid is voor degenen die opnemen, staat vast uit de dingen die eerder in nr. 340 zijn gezegd en getoond.

345. En de eer en de heerlijkheid; dat dit betekent dat Hij alleen heeft al het Goddelijk Goede en Goddelijk Ware en daaruit al het goede van de liefde en ware van het geloof dat de engelen en de mensen hebben, staat vast uit de betekenis van de eer en de heerlijkheid, wanneer het de Heer betreft, namelijk het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware, nr. 288; en omdat met de eer en de heerlijkheid, wanneer het de Heer betreft, het Goddelijk Goede en Ware wordt aangeduid, zo wordt vandaar, wanneer het de mens betreft, met de eer en de heerlijkheid aangeduid al het goede van de liefde en ware van het geloof, waar vanuit de engelen en de mensen alle wijsheid en inzicht hebben.

Deze dingen zijn gezegd door hen die in de laatste dingen van de hemel zijn, die dit weten, hoewel zij het niet zien en doorvatten; allen immers die van de Kerk zijn, weten het, omdat het vanuit de leer is, dat al het goede en ware uit God is; en degenen die een goed leven hebben geleid, houden dit vast en geloven het, zonder na te vorsen hoe dit plaatsvindt; vandaar is het, dat zij ook in de hemel zijn, hoewel in het laatste ervan; maar zij die geestelijk zijn geworden, weten het niet alleen, maar zien ook en doorvatten dat het zo is; vandaar zijn deze in de hogere hemelen.

Wanneer dezen in de geestelijke wereld komen, zien zij de waarheden en doorvatten die in het licht van de hemel; ook laten zij niet de stelregel toe die door velen in de wereld is aanvaard, dat het verstand onder een blinde gehoorzaamheid aan het geloof zal zijn.

Anders is het gesteld met hen die in de laatste dingen van de hemel zijn, omdat zij niet zien en doorvatten; zij blijven in die stelregel; niettemin worden zij onderricht en wanneer zij zijn onderricht, weten zij deze waarheden.

346. En de sterkte tot in de eeuwen der eeuwen; dat dit betekent dat Hij alleen de Almacht heeft, tot in het eeuwige, staat vast uit de betekenis van de sterkte, wanneer het de Heer betreft, namelijk de Almacht; en omdat de Heer de Almacht heeft vanuit het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, wordt daarom gezegd: de eer, de heerlijkheid en de sterkte.

Met de eer immers en de heerlijkheid wordt het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware aangeduid; dat het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware alle macht heeft, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 231, 232, 539 en eerder in dit werk, de nrs. 209, 333.

De sterkte wordt hier het laatst genoemd en door de engelen van de laatste hemel, omdat van de sterkte, wanneer het de Heer betreft, wordt gesproken met betrekking tot de Goddelijke Macht in haar volheid en in die Volheid is zij in laatsten; dat het Goddelijke in laatsten in haar Volheid is, dus in haar sterkte, zie ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 5897, 6451, 8603, 9828, 9836, 10099, 10548; en eveneens in het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 315.

347. vers 14. En de vier levende wezens zeiden: Amen; en de vierentwintig ouderen vielen neer en zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen.

En de vier levende wezens zeiden: Amen, betekent de bevestiging uit de Heer vanuit de binnenste hemel; en de vierentwintig ouderen vielen neer en zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen, betekent de vernedering en de erkenning vanuit het hart van al degenen die in waarheden vanuit het goede zijn, dat de Heer alleen, leeft en dat uit Hem alleen, het eeuwige leven is.

348. En de vier levende wezens zeiden: Amen; dat dit de bevestiging betekent uit de Heer vanuit de binnenste hemel, staat vast uit de betekenis van de vier levende wezens of van de cherubim, namelijk in de hoogste zin de Heer ten aanzien van de voorzienigheid en de bewaking dat niet wordt toegegaan dan door het goede van de liefde, nrs. 152, 277; en in de betrekkelijke zin de binnenste of derde hemel, nrs. 313, 322; en uit de betekenis van ‘amen’, namelijk de bevestiging uit het Goddelijke en de waarheid, nrs. 34, 238.

Hieruit blijkt, dat met de vier levende wezens zeiden: Amen, wordt aangeduid, de bevestiging uit de Heer vanuit de binnenste hemel.

Dat de dingen die tot nu toe zijn gezegd door de engelen van de drie hemelen, bevestigd werden uit de Heer, is omdat alle dingen die zij hebben gezegd, niet uit henzelf, maar uit de Heer waren; het was immers de erkenning van Zijn Goddelijke in het Menselijke, de verheerlijking daarom en de dankzegging dat al het goede en ware en daaruit alle wijsheid en inzicht is uit Hem.

Deze dingen hebben de engelen niet uit zich kunnen zeggen, maar uit de Heer door een innerlijke spraak of invloeiing.

De engelen immers, evenals de mensen, kunnen zelfs niet de Heer noemen uit zich, en dus Hem ook niet erkennen en verheerlijken uit zich; vandaar is het, dat de dingen die door hen zijn gezegd, bevestigd werden uit de Heer door Amen, waarmee wordt aangeduid, de waarheid van het geloof en het geloof zelf.

Het is ook volgens de Goddelijke Orde, dat de Heer de waarheden bevestigt die de engel en de mens spreekt zoals vanuit zich, hoewel dat niet is vanuit henzelf, maar Hij bevestigt die in hun hart door een bevestiging die niet duidelijk opklimt in het denken, maar door een volle bewilliging van het hogere gemoed, die voortgaat vanuit de innerlijke aandoening, die is vanuit de vrede en het verkwikkelijke ervan.

Het is deze bevestiging, die onder deze klaarblijkende bevestiging, die door Johannes werd gehoord, in de echte innerlijke zin wordt verstaan.

349. En de vierentwintig ouderen vielen neer en zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen; dat dit betekent de vernedering en de erkenning vanuit het hart van allen die in de ware dingen vanuit het goede zijn, dat de Heer alleen, leeft en dat uit Hem alleen, het eeuwige Leven is, staat vast uit de betekenis van de vierentwintig Ouderen, namelijk allen die in de waarheden vanuit het goede zijn, nr. 270.

Uit de betekenis van neervallen en aanbidden, namelijk de vernedering en de erkenning met het hart, dat al het goede en ware, die het leven in zich hebben, zijn uit de Heer, nrs. 290, 291; en uit de betekenis van Hem Die leeft, wanneer het de Heer betreft, dus dat alleen Hij leeft, en dat vanuit Hem het eeuwige leven is, nrs. 82, 84, 186, 289, 291.

Aangezien men heden ten dage in de wereld gelooft, dat het leven dat eenieder heeft, is gegeven en ingevoegd en zo eigen en dat het niet aanhoudend invloeit, zou ik daarover iets willen zeggen.

Dat men gelooft dat het leven is ‘in’ de mens, dermate dat het is ‘van’ de mens, is slechts een schijn die oprijst vanuit de voortdurende tegenwoordigheid van de Heer en vanuit Zijn Goddelijke Liefde, namelijk dat Hij wil verbonden worden met de mens en in hem zijn en hem Zijn leven geven; zodanig immers is de Goddelijke Liefde en omdat dit voortdurend en aanhoudend is, meent de mens dat aan hem het leven in hem is als eigen; toch is het bekend, dat al het goede en al het ware niet is in de mens, maar dat het komt van boven, dus dat het invloeit; eender de liefde en het geloof, want alles van de liefde van de mens is vanuit het goede en alles van zijn geloof is vanuit het ware; dat immers wat de mens liefheeft is voor hem het goede en dat wat de mens gelooft, is voor hem het ware; daaruit blijkt dus nu, dat niet het goede en het ware, evenmin als de liefde en het geloof, zijn in de mens, maar dat die invloeden uit de Heer.

In het goede en het ware is het leven zelf en niet elders; de ontvanger van het goede van de liefde bij de mens is de wil en de ontvanger van het geloof bij hem is het verstand en het goede te willen is niet van de mens, noch het ware te geloven; die beide vermogens zijn het, waarin het gehele leven van de mens is; erbuiten is er geen leven; daaruit blijkt ook, dat het leven van die vermogens, dus het leven van de gehele mens, niet is in de mens, maar invloeit. Dat echter het boze en het valse, of de wil en de liefde van het boze en het verstand en het geloof van het valse, zijn bij de mens, is eveneens vanuit invloeiing, maar deze invloeiing is vanuit de hel; de mens immers wordt gehouden in het vrije, dat wil zeggen, van op te nemen het goede en het ware uit de Heer, of van op te nemen het boze en het valse uit de hel; daarin wordt de mens gehouden ter wille van zijn hervorming.

Hij wordt immers gehouden tussen de hemel en de hel en vandaar in geestelijk evenwicht, dat het vrije is.

Dit vrije zelf is ook niet in de mens, maar het is samen met het leven dat invloeit.

Over het vrije van de mens en de oorsprong ervan, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 293, 537, 540, 541, 546, 589-596, 597-603 en in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’.

Zij die in de hel zijn, leven ook vanuit de invloeiing van het leven uit de Heer; bij hen immers vloeit eender het goede en het ware in; maar het goede verkeren zij in het boze en het ware in het valse en dit vindt plaats omdat zij hun innerlijke opnemende vormen hebben omgekeerd door het leven van het boze en alle invloeiing wordt gevarieerd volgens de vormen; eender als het denken en de wil van de mens, wanneer die handelen in van geboorte aan verdraaide ledematen of in beschadigde zinzetels; en eender als het licht van de hemel wanneer het invloeit in de objecten, die gevarieerd worden ten aanzien van de kleuren en de warmte van de hemel in dezelfde objecten die gevarieerd worden ten aanzien van de geuren volgens de opnemende innerlijke vormen.

Maar men moet weten, dat niet het leven zelf wordt veranderd en gevarieerd, maar dat door dit zich de schijn vertoont van de opnemende vorm, waardoor en vanuit welke het leven overgaat, bijna zoals eenieder door dit licht in een spiegel verschijnt zodanig als hij is.

Bovendien zijn alle zinnen van de mens, namelijk: het gezicht, het gehoor, de reuk, de smaak en de tast, niet in de mens, maar zij worden opgewekt en voortgebracht vanuit de invloeiing.

In de mens zijn slechts de organische vormen, die de ontvangers zijn; deze hebben geen zin, voordat daaraan het gelijkgestelde van buiten invloeit; iets eenders is het geval met de innerlijke zinzetels, die van het denken en van de aandoening zijn en die vanuit de geestelijke wereld de invloeiing opnemen, zoals met de uiterlijke zinzetels, die vanuit de natuurlijke wereld de invloeiing opnemen.

Dat er een enige Bron van het Leven is en dat al het leven daaruit is en aanhoudend invloeit, is overbekend in de hemel en dit wordt door geen engel in de hogere hemelen in twijfel getrokken; zij doorvatten immers de invloeiing zelf.

Dat alle levens als het ware stromen of beken, vanuit één enige en eeuwigdurende bron van het Leven zijn, is mij ook door verscheidene ondervindingen overtuigend bewezen en het werd in de geestelijke wereld gezien bij hen die geloofden vanuit zichzelf te leven en niet wilden geloven dat zij uit de Heer leefden.

Wanneer hun voor een bepaald deel de invloeiing in het denken was afgenomen, lagen zij als onbezield neer en zodra de invloeiing naderbij kwam, herleefden zij als het ware uit den dode; en dezen bekenden daarna, dat het leven in hen niet is van hen, maar aanhoudend in hen invloeit en dat mensen, geesten en engelen slechts opnemende vormen van het leven zijn.

De wijzen daar besluiten dat dit zo is uit hoofde hiervan dat niets kan ontstaan en blijven bestaan vanuit zich, maar iets dat eerder is en vandaar dat ook het eerdere het niet kan uit zich, tenzij uit opeenvolgende orde uit een Eerste en dat zo het Leven Zelf in zich beschouwd niet is dan alleen uit Hem Die alleen het Leven in Zich is.

Vandaar ook weten zij en eveneens vanuit de geestelijke idee doorvatten zij, dat alles zal zijn in een opvolgende verbinding met de Eerste opdat het iets zal zijn en dat het iets is naar gelang het in de verbinding is.

Hieruit blijkt hoe dwaas degenen denken die de oorsprong van het leven afleiden vanuit de natuur en dat de mens leert denken door de invloeiing van de innerlijke natuur en van de orde ervan en niet uit God, Die is het Zijn Zelf van het Leven en vanuit Wie de gehele orde is van de ene en de andere wereld, zowel van de geestelijke als van de natuurlijke, volgens welke het leven invloeit; het eeuwige leven bij hen die kunnen worden geschikt om het leven volgens de Goddelijke Orde op te nemen, maar een tegengesteld leven, dat de geestelijke dood wordt genoemd, bij hen die niet kunnen worden geschikt, dus die leven tegen de Goddelijke Orde. Het is het Goddelijk Goede dat voortgaat uit de Heer, waar vanuit de Orde is en de Goddelijke waarheden zijn de wetten van die Orde, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, nrs. 279.

Men wachtte zich daarvoor te geloven dat het Goddelijk Leven bij iemand, zelfs bij de bozen en in de hel, wordt veranderd; want, zoals eerder is gezegd, het leven zelf wordt niet veranderd of gevarieerd, maar daardoor vertoont zich de schijn van de opnemende vorm waardoor en vanuit welke het overgaat, bijna zoals eenieder in een spiegel verschijnt zodanig als hij is door het licht, dat toch blijft in zijn staat en slechts de vorm voortbrengt tot het gezicht en zoals hetzelfde leven zich voelbaar vertoont volgens de vorm van het orgaan van het lichaam, dus anders in het oog, anders in het gehoor en anders in de reuk, de smaak en de tast.

Indien men gelooft dat het leven wordt gevarieerd en veranderd, is het vanuit de schijn die een begoocheling is, eender aan de begoocheling vanuit de schijn dat er fysieke invloeiing is, terwijl toch de invloeiing geestelijk is, maar meer hierover in het werk ‘Hemel en Hel’, nr. 9, waaraan mogen worden toegevoegd de dingen die zijn aangevoerd over de invloeiing van het leven in ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem’, vanuit ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 277, 278; en over de invloeiing van het leven bij de dieren in ‘Hemelse Verborgenheden’, nrs. 5850, 6211; en in het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 39, 108, 110, 435, 567 en verder in het werkje ‘Het Laatste Gericht’, nr. 25.

Deze dingen zijn gezegd, opdat men zal weten dat er één enig Leven is en dat hoevelen het er ook mogen zijn, vanuit dat Leven leven.

Nu zal worden getoond dat de Heer dat Leven Zelf is, of dat alleen Hij leeft, aangezien dit wordt aangeduid met ‘Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen’.

Dat er één enig Goddelijke is en Dit niet onderscheiden in drie Personen, volgens het geloof van Athanasius, kan vaststaan uit wat eerder ettelijke malen is gezegd en vooral uit de dingen die aan het einde van dit werk in het bijzonder daarover zullen worden gezegd; en omdat het Goddelijke van de Heer, dat één enig Goddelijke is, het Menselijke heeft aangenomen en Dit eveneens Goddelijk heeft gemaakt, is daarom het ene en het andere het Leven, waar vanuit allen leven.

Dat dit zo is, kan men weten uit de woorden van de Heer Zelf in deze plaatsen, bij Johannes: ‘Gelijkerwijs de Vader de doden opwekt en levend maakt, aldus ook maakt de Zoon levend die Hij wil; gelijkewijs de Vader het Leven heeft in Zichzelf, aldus heeft Hij het de Zoon gegeven het Leven in Zichzelf te hebben’, (Johannes 5:21,26); onder de Vader wordt hier het Goddelijke Zelf verstaan, dat het Menselijke heeft aangenomen; dit Goddelijke immers was in Hem vanuit de ontvanging en omdat Hij vanuit dit Goddelijke ontvangen was, noemde Hij daarom Dit de Vader en niet iets anders; onder de Zoon wordt het Goddelijk Menselijke van de Heer verstaan; dat Dit eender het Leven Zelf is, leert de Heer met duidelijke woorden, door te zeggen: Gelijkerwijs de Vader levend maakt, maakt ook de Zoon levend die Hij wil; en, Gelijkerwijs de Vader het Leven heeft in Zichzelf, aldus heeft Hij het de Zoon gegeven het Leven in Zichzelf te hebben.

Het Leven hebben in Zichzelf is het Leven Zelf zijn; de overigen echter zijn niet het Leven, maar hebben het leven daaruit.

Bij dezelfde: ‘Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij’, (Johannes 14:5).

Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven, is gezegd ten aanzien van het Menselijke van de Heer, want Hij zegt ook: ‘Niemand komt tot de Vader dan door Mij’.

De Vader immers van Hemzelf was het Goddelijke in Hem, Dat Zijn Goddelijke was; waarvandaan blijkt, dat de Heer ook ten aanzien van Zijn Menselijke het Leven is en dus dat dit Menselijke eender Goddelijk is.

Bij dezelfde: ‘Jezus zei: ‘Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, ook al sterft hij, zal leven; een elk die leeft en gelooft in Mij, zal niet sterven tot in het eeuwige’, (Johannes 11:25,26).

Deze dingen heeft de Heer eveneens gezegd ten aanzien van Zijn Menselijke; en omdat Hijzelf het Leven is en allen vanuit Hem het leven hebben en zij die geloven in Hem het eeuwige leven, zegt Hij daarom: dat Hij is de Opstanding en het Leven; en: Die gelooft in Mij, zal niet sterven tot in het eeuwige.

Met geloven in de Heer wordt aangeduid met Hem verbonden worden door de liefde en het geloof en met niet sterven wordt aangeduid niet geestelijk sterven, dat wil zeggen, verdoemd worden; want het leven van de verdoemden wordt de dood genoemd.

Bij dezelfde: ‘In de aanvang was het Woord en het Woord was bij God en God was het Woord; en Hetzelve was het Leven en het Leven was het Licht der mensen en het Woord is Vlees geworden en Het heeft in ons gewoond’, (Johannes 1:1,4,14); dat onder het Woord de Heer wordt verstaan, is bekend; dat Zijn Menselijke het Woord is, is duidelijk, want er wordt gezegd: het Woord is Vlees geworden en Het heeft in ons gewoond.

Dat Zijn Menselijke eveneens Goddelijk is geweest als Zijn Goddelijke dat het Menselijke heeft aangenomen, blijkt hieruit, dat er onderscheid wordt gemaakt tussen het ene en het andere en dat het ene en het andere God wordt genoemd; gezegd wordt immers: het Woord was bij God en God was het Woord; en: in Hetzelve was het Leven; dat allen vanuit Hetzelve leven wordt verstaan onder: het Leven was het Licht der mensen.

Het licht van de mens is het leven van het denken en van het verstand van hem; het Goddelijke voortgaande immers, dat in het bijzonder daar onder het Woord wordt verstaan, verschijnt in de hemel zoals het Licht dat de engelen niet alleen zicht geeft, maar ook het denken en het verstaan en volgens de opneming wijs zijn; zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs 126 tot 140.

Dat Licht dat voortgaat uit de Heer het Leven zelf is en dat niet slechts het verstand beschijnt, zoals de zon van de wereld het oog, maar dit ook levend maakt naar gelang de opneming; en wanneer dat licht wordt opgenomen met het leven dan wordt dit het Licht des Levens genoemd.

Bij dezelfde: ‘Jezus zei: Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt wandelt niet in de duisternis, maar hij zal het Licht des Levens hebben’, (Johannes 8:12).

Eveneens wordt het genoemd het Brood des Levens, bij dezelfde: ‘Het Brood Gods is Hij Die is neergedaald vanuit de hemel en het leven geeft aan de wereld; Ik ben het Brood des Levens’, (Johannes 6:33,35,47,48,51).

Het Brood Gods en het Brood des Levens is dat waaruit allen het leven hebben; aangezien het leven, dat het inzicht en de wijsheid wordt genoemd, is uit de Heer, volgt ook dat het leven in het algemeen is uit Hem; want de afzonderlijke dingen van het leven, die de vervolmaking ervan maken en aan de mens worden toegevoegd volgens de opneming ervan, zijn alle van het algemene leven; dit wordt voor evenzoveel vervolmaakt als de boosheden daaruit worden verwijderd, waarin de mens wordt geboren.

Dat zij die door de liefde en het geloof met de Heer worden verbonden, het eeuwige leven ontvangen, dat wil zeggen, het leven van de hemel, dus de zaliging, blijkt uit deze plaatsen, bij Johannes: ‘Ik ben de Wijnstok en gij de ranken; die in Mij blijft en Ik in hem, deze draagt veel vrucht, omdat gij zonder Mij niet wat ook kunt doen; indien iemand niet in Mij zal

gebleven zijn, zo wordt hij buiten uitgeworpen en zoals een rank verdort hij’, (Johannes 15:5,6).

Bij dezelfde: ‘Een elk die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven’, (Johannes 3:14-16).

Bij dezelfde: ‘Wie gelooft in de Zoon, heeft het eeuwige leven; wie echter de Zoon niet gelooft, zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem’, (Johannes 3:36).

Bij dezelfde: ‘Eenieder die gelooft in de Zoon, heeft het eeuwige leven en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage’, (Johannes 6:40,47,48).

Bij dezelfde: ‘De schapen volgen Mij en Ik geef hun het eeuwige leven; ook zullen zij niet vergaan tot in het eeuwige’, (Johannes 10:27,28).

Bij dezelfde: ‘Onderzoekt de Schriften; die getuigen van Mij, maar gij wilt niet tot Mij komen om het leven te hebben’, (Johannes 5:39,40).

Gezegd wordt in het Woord: geloven in God en de dingen geloven die uit God zijn; en geloven in God is het geloof dat zaligt, maar de dingen geloven die uit God zijn, is het historische geloof, dat zonder het eerstgenoemde niet zaligt en daarom is dat niet het ware geloof; want geloven in God is: weten, willen en doen.

Maar de dingen geloven die uit God zijn, is een weten dat bestaanbaar is zonder willen en doen.

Zij die waarlijk christenen zijn, weten, willen en doen; maar zij die niet waarlijk christenen zijn, weten slechts, maar dezen worden door de Heer dwazen genoemd, de eerdergenoemden voorzichtigen, (Mattheüs 7:24,26).

Einde hoofdstuk 5

